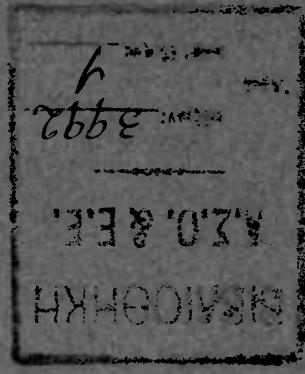

1
3993

Π. ΔΗΜΑΚΟΥ
Α. ΣΑΡΑΤΣΟΓΛΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΟΙΚΟΝ. & ΕΜΠΟΡ. ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
3992

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

A ΘΗΝΑΙ
1940

Πᾶν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὰς ὑπογραφὰς τῶν συγγραφέων.

1 Μη εμβάσουμεν ποτέ

ΤΥΠΟΣ : Γ. Π. ΞΕΝΟΥ
ΒΙΡΙΝ. ΜΠΕΝΑΚΗ 9 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ : 54 - 676

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Από τοῦ ᾧτους 1931 ἐλήφθη ἐν Ἑλλάδι σειρὰ νομοθετικῶν μέτρων μὲ προφανῆ σκοπὸν τὴν διατήρησιν τῆς ἀγοραίας ἀξίας τῆς Δραχμῆς, τὴν συντήρησιν καὶ αὔξησιν τοῦ καλύμματος αὐτῆς καὶ τὴν ρύθμισιν τῶν ἐκ τῆς μειώσεως τῆς ἀξίας τῆς προκυψασῶν συναλλακτικῶν ἐκκρεμοτήτων. Αἱ σχετικαὶ διατάξεις, ἔγκατεσπαρμέναι εἰς νόμους, διατάγματα, ὑπουργικάς ἀποφάσεις, ἀποφάσεις τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης, ἀποφάσεις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ.τ.λ., ἔχουν λάβει πλέον τοιαύτην ἕκτασιν ὥστε νὰ ἐπηρεάζουν πλείστας ἐκδηλώσεις τῆς συναλλακτικῆς μας ζωῆς καὶ νὰ ἐνδιαφέρουν καθημερινῶς ὅχι μόνον τὸν νομικόν, ἀλλὰ καὶ τὸν ἔμπορον, τὸν τραπεζίτην, τὸν ἀστυνομικόν, τὸν συμβολαιογράφον, τὸν ταξειδιώτην, τὸν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ἔγκατεστημένον ἢ τὸν συναλλασσόμενον μὲ τὴν ἀλλοδαπήν καὶ γενικῶς κάθε πολίτην. Τῶν διατάξεων τούτων ἐπεδιώξαμεν τὴν τακτοποίησιν καὶ κωδικοποίησιν εἰς τρόπον, ὥστε ἀφ' ἐνὸς νὰ ἐμφανίζωνται αὖται συστηματοποιημέναι εἰς τὸν νομικὸν καὶ ἀφ' ἐτέρου νὰ γίνωνται κατὰ τὸ δυνατὸν προσιταὶ εἰς κάθε ἐνδιαφερόμενον.

Αἱ ἀρχικαὶ διατάξεις τῆς νομοθεσίας αὐτῆς, περιεχόμεναι εἰς τοὺς Νόμους 5406 καὶ 5422 καὶ τὸ Ἀναγκ. Διάταγμα περὶ δραχμοποίησεως, ἔχουν περιληφθῆ καὶ εἰς τὸ Μέρος IV τῆς ἐκδοθείσης τὸ 1934 νομοθετικῆς καὶ νομολογιακῆς συλλογῆς μας ὑπὸ τὸν τίτλον «Νόμισμα - Συνάλλαγμα», περιλαμβανούσης συστηματικῶς δλόκληρον τὴν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους μέχρι τοῦ 1934 ἐξελιξιν τῆς σχετικῆς μὲ τὸ Νόμισμα καὶ Συνάλλαγμα ἐλληνικῆς νομοθεσίας καὶ νομολογίας.

Τὴν ἐνθάρρυνσιν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ παρόντος εὕρομεν εἰς τὰς εὔμενεῖς περὶ τῆς προηγουμένης Συλλογῆς μας «Νόμισμα - Συνάλλαγμα» κρίσεις τῶν Νομικῶν μας καὶ τὴν φιλόφρονα πρὸς συμπλήρωσιν αὐτῆς εὐχὴν τοῦ Σεβαστοῦ μας Καθηγητοῦ τοῦ ἀστικοῦ δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν κ. Κ. Τριανταφυλλοπούλου.

ΟΔΗΓΙΑΙ

Ν. Νόμος

Α. Ν.	Άναγκαστικός Νόμος
Α. Δ.	Άναγκαστικὸν Διάταγμα
Ν. Δ.	Νομοθετικὸν διάταγμα
Δ.	Διάταγμα
ἔγκ.	έγκυκλιος
Α.Δ.Ο.Α.	Άνωτάτη Διοίκησις Οίκονομικῆς Αμύνης
Υπ. Οἰκον.	Υπουργείον Οίκονομικῶν
Ἐν. Τρ.	Ἐνωσις Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν
Τρ. Ἑλλ.	Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος
ΕΤΕ	Ἐθνική Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος
Σ. Σ.	Σημειώσεις Συγγραφέων

Οἱ ἀμέσως μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν κάθε νομοθετήματος εἰς παρένθεσιν ἀριθμοὶ παραπέμπουν εἰς τὰ φύλλα τοῦ Α' τεύχους τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐκτὸς ἐὰν πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ ὑπάρχει δὲ ἔλληνικὸς ἀριθμὸς Β' σημαίνων τὸ Β' τεῦχος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Τὰ εἰς ἀγκύλας περιεχόμενα εἶναι ἐπεξηγηματικαὶ, συμπληρωματικαὶ ἢ διορθωτικαὶ προσθῆκαι τῶν συγγραφέων εἰς τὰ κείμενα τῶν νομοθετημάτων καὶ λοιπῶν δημοσιευμένων διατάξεων.

Τὰ κείμενα ἔχουν ληφθῆ αὐτούσιως ὡς δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἢ εἰς ἄλλην πηγὴν, ἀπὸ ὅπου ἔλήθησαν χωρὶς οἰανδήποτε διόρθωσιν, ἀφορδόσαν τὴν δρθογραφίαν, τὴν σύνταξιν καὶ τὴν στίξιν, πλὴν τῶν ἐντὸς ἀγκυλῶν.

Αἱ εἰσηγητικαὶ ἐκθέσεις τῶν μέχρι τοῦ ἔτους 1934 νομοθετημάτων εὑρίσκονται εἰς τὴν συλλογὴν τῶν συγγραφέων Νόμισμα—Συνάλλαγμα (1934). Ἐκ τῶν μεταγενεστέρων δημοσιεύεται μόνον ἡ τοῦ Α. Ν. 1249· αἱ ἐλάχισται ὑπάρχουσαι τῶν λοιπῶν νόμων παραλείπονται ὡς τυπικαί.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος τεύχους ἵδε χρονολογικὸν καὶ ἀλφαριθμητικὸν εύρετήριον, ὡς καὶ πίνακα προσθηκῶν καὶ διορθώσεων ἀβλεψιῶν.

**ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ**

N. 5406
N. 5422 κλπ.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ

I

Ν. 5406 τῆς 21/21 Απριλίου 1932 (122) «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος» καὶ ἀπὸ 8 Οκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος ἀναγκαστικοῦ νόμου», ώς καὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1 Φεβρουαρίου 1932 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς μέτρων» (¹).

Ἄρθρον πρῶτον.—Κυροῦνται οἱ ἀναγκαστικοὶ νόμοι : Α') τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος», δημοσιευθεῖς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 335 τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ Β') τῆς 8 Οκτωβρίου 1931 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος», δημοσιευθεῖς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 354 τῆς 8 Οκτωβρίου 1931 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ώς καὶ τοῦ Ν. Διατάγματος [γρ. τὸ Ν. Διάταγμα] τῆς 1 Φεβρουαρίου 1932 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς μέτρων», δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 29 τῆς 2 Φεβρουαρίου έ. έ. φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, δῶν τὸ κείμενον ἔχει ώς ἔξῆς :

Α') «Περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος».

Ἐχοντες ὑπ' ὅψει τὰς ὅλως ἔξαιρετικάς οἰκονομικάς συνθήκας τὰς προκυψάσας ἐκ τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ τὴν ἄμεσον ἀνάγκην τῆς προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος, προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν.

Άρθρον 1.—Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος, ἡ ἀγορά καὶ ἡ πώλησις χρυσοῦ, χρυσῶν νομισμάτων, ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμματίων ἀσκεῖται μονοπωλιακῶς παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Άρθρον 2.—Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος νὰ χορηγῇ χρυσόν, χρυσᾶ νομίσματα, ἔξωτερικὸν συναλλαγματικὸν παρά μόνον πρὸς ἔξυπηρέτησιν τῶν ἐμπορικῶν ἀναγκῶν τῆς Χώρας καὶ

(¹) Αἱ σχετικαὶ εἰσηγητικαὶ ἐκθέσεις εἰς Νόμισμα - Συνάλλαγμα σ. 249 - 251.

πάσης ἄλλης πραγματικῆς οἰκονομικῆς ἀνάγκης, ἀναστελλομένων προσωρινῶς τῶν ἀντιθέτων διατάξεων τοῦ Καταστατικοῦ αὐτῆς.

Άρθρον 3.—1. 'Ο ζητῶν ν' ἀγοράσῃ τοιοῦτον συνάλλαγμα ἢ νόμισμα ἢ τραπεζογραφμάτια ὑποβάλλει τὴν αἴτησίν του εἴτε ἀπ' εύθειάς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἴτε εἰς οἰονδήποτε ἄλλο πιστωτικὸν ἴδρυμα παρέχων τὰ στοιχεῖα τὰ δικαιολογοῦντα ταύτην.

— 2. Τὰ πιστωτικὰ ἴδρυματα διαβιβάζοντα τὴν αἴτησιν ταύτην εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος συνοδεύουσιν αὐτὴν διὰ γνωμοδοτήσεως περὶ τοῦ δεδικαιολογημένου ἢ μὴ αὐτῆς.

— 3. Διὰ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑποβαλλομένων αἴτησεων συνιστᾶται γνωμοδοτικὴ ἐπιτροπή⁽¹⁾, ἀποτελουμένη ἀπὸ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ, τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἐμπορίου καὶ Βιομηχανίας ἢ τοὺς νομίμους αὐτῶν ἀναπληρωτὰς καὶ ἔνα Διευθυντὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δριζόμενον ὑπὸ τῆς Διοικήσεως αὐτῆς.

— 4. 'Η Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιουμένη κατ' ἔλευθέραν καὶ ἀνεξέλεγκτον κρίσιν νὰ ἔκτιμήσῃ τὰ προηγούμενα στοιχεῖα ἔγκρινει ἢ ἀπορρίπτει τὴν αἴτησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, οὐδεμίαν ὑπέχουσα διὰ τοῦτο εὐθύνην.

Άρθρον 4.—'Η Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἐπιτροπῆς, δύναται ν' ἀναθέσῃ εἰς τὰ ὑποκαταστήματα αὐτῆς ἢ ὑποκαταστήματα τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τὴν ἐντὸς ωρισμένων δρίων καὶ κατὰ τὴν δριζομένην ὑπὸ αὐτῆς διαδικασίαν χορήγησιν τῶν ὡς δινω ἀξιῶν.

Άρθρον 5⁽²⁾.—1. 'Ο ἔξαγων προϊόντα παντὸς εἰδούς ὁφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ εἰς ἔξωτερικὸν νόμισμα ἀντίτιμον αὐτῶν διὰ νὰ λάβῃ τὸ εἰς δραχμάς ἰσότιμον τούτων.—Μετὰ πάροδον τριμήνου ἀπὸ τῆς ἔξαγωγῆς ὁ ἔξαγωγεύς θεωρεῖται κατὰ νόμιμον τεκμήριον δτὶ εἰσέπραξε τὸ εἰς ἔξωτερικὸν νόμισμα ἀντίτιμον, ἐκτὸς ἐὰν προσαγάγῃ πιστοποίησιν δτὶ τοῦτο δὲν διετέθη εἰσέτι. 'Η πιστοποίησις αὕτη ἰσχύει δι' ἔνα μῆνα.

— 2. 'Η διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀπὸ 1ης Ιουλίου ἐ. ἔ. ἔξαγαγόντας, ἐκτὸς ἐὰν ἀποδείξωσιν δτὶ διετέθη τὸ εἰς ἔξωτερικὸν νόμισμα ἀντίτιμον τῶν ἔξαχθέντων προϊόντων.

— 3. 'Ἐπιτρέπεται δπως δι' ἀποφάσεως τῶν 'Υπουργῶν' Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποχρεωθῶσιν οἱ ἔξαγωγεῖς ἐμπορευμάτων νὰ παρέ-

(1) Ιδ. ἀρ. 12 N. 5422

(2) Ιδ. ἀρ. 6 § 6 N. 5422.

χωσι πρὸ τῆς ἔξαγωγῆς ἐγγύησιν τραπεζικὴν ἢ ἄλλην περὶ ἑκπληρώσεως τῶν ὡς ἄνω ὑποχρεώσεών των.

”Αρθρον 6.—’Απαγορεύεται ἡ ἔξαργύρωσις ἐπιταγῶν εἰς δραχμὰς ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ, πλὴν ἐάν εἰσάγεται προκαταβολικῶς ἡ ἀξία αὐτῶν εἰς ἵστιμον ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα πωλούμενον ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

”Αρθρον 7.— Αἱ ὑφιστάμεναι καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις ἢ ἄλλοις πιστωτικοῖς ἴδρυμασιν εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἡ ἔνα νομίσματα καὶ τραπεζογραμμάτια δὲν ἀποδίδονται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος εἰμὴ μετατρεπόμεναι εἰς σταθεροποιημένας δραχμὰς κατὰ τὴν τρέχουσαν αὐτῶν ἀξίαν. Δι’ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δύνανται ν’ ἀποδοθῶσι τοιαῦται καταθέσεις εἰς τὸ συνομολογηθὲν νόμισμα ἐφ’ ὅσον ἀνήκουσιν εἰς ἔταιρείας συμβεβλημένας μετὰ τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν καὶ δημοσίων ἐν γένει ἔργων.

”Αρθρον 8.—1. Οἱ παραβάται τῶν ἀρθρῶν 1, 5, 6 καὶ 7 τοῦ παρόντος καταδιώκονται αὐτεπαγγέλτως καὶ εἰσαγόμενοι δι’ ἀπ’ εὐθείας κλήσεως καὶ μετὰ προανάκρισιν τὸ πολὺ 10 ἡμερῶν, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τούλαχιστον 3 μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἵσην τούλαχιστον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῆς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνεργηθείσης πράξεως.

—2. Οἱ διπλασιῶνται ἐν γνώσει συνεργοῦντες εἰς τὰς ἄνω παραβάσεις ἢ ἐκ τῶν ὑστέρων συγκαλύπτοντες, ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τούλαχιστον τῶν ἀνωτέρω ποινῶν.

—3. Οἱ βασίμως παρέχοντες ὑπονοίας διτὶ ἐνεργοῦσιν ἀγοράς ἢ πωλήσεις τῶν ὡς ἄνω ἀξιῶν ἢ ἐν γένει πράξεις ἀπαγορευομένας ὑπὸ τοῦ παρόντος δύνανται νὰ ἐκτοπισθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5174 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4229 περὶ τῶν μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος κλπ.» θεωρούμενοι ὡς ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν.

”Αρθρον 9.—’Η Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δὲν φέρει οὐδεμίαν εὐθύνην δι’ ὅσας χορηγήσεις ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος ἡρνήθη ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ.

”Αρθρον 10.—Αἱ αἰτήσεις, πιστοποιητικά, καὶ λοιπά ἔγγραφα πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενα, ἀπαλλάσσονται τῶν κεκανονισμένων τελῶν χαρτοσήμου.

”Αρθρον 11.— Οἱ παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται δὲ νὰ καταργηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὅπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου.—Δι’ ἀποφάσεως τῶν Ὅπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς

Κυβερνήσεως, θέλουσι κανονισθῆ αἱ τυχὸν ἀναγκαιοῦσαι λεπτομέ-
ρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 12.—"Ο παρὸν νόμος ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν
εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἔργασιῶν αὐτῶν.

**Β') «Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγ-
καστικοῦ νόμου περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος».**

"Ἐχοντες ὑπ' ὅψει τοὺς αὐτοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι ἐπέβαλον τὸν
ἀναγκαστικὸν νόμον τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931, προτάσει τοῦ 'Ημε-
τέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον 1.—"Απαγορεύεται ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς
'Ελλάδος ἔξαγωγὴ καὶ ὑπὸ ἀσφαλιστικῶν ἔταιριῶν ἀσφάλεια χρη-
ματογράφων, τοκομεριδίων, μερισματαποδείξεων καὶ τραπεζογραμ-
ματίων ἡμεδαπῶν ἢ ξένων.—'Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἄνευ ὁμοίας
ἀδείας ἔξαγωγὴ δραχμῶν δι' ἐπιταγῶν καὶ πιστώσεων ἢ διὰ παντὸς
ἄλλου μέσου.—Αἱ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἀποστελλόμεναι συστημέναι
ἐπιστολαὶ ἢ δέματα σφραγίζονται ἐνώπιον τοῦ παραλαμβάνοντος
ὑπαλλήλου μετὰ ἔξακριβωσιν ὅτι δὲν περιέχεται ἐν αὐτοῖς οὐδεμία
ἀξία ἐκ τῶν ὧν ἄνω.

"Αρθρον 2 (¹).—"Αἱ Τράπεζαι ἢ ἄλλα πιστωτικὰ ἰδρύματα, δν
αἱ καταθέσεις ἔξωφλήθησαν ἢ ἔξοφλοῦνται, συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 7
τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου, διὰ δραχμῶν,
ἐκχωροῦσι τὸ ἀντίστοιχον συνάλλαγμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελ-
λάδος, τηρουμένων τῶν κατωτέρω διατυπώσεων.—Οἱ ἐν 'Ελλάδι
δοφειλέται ἔνουσι συναλλάγματος πρὸς τὰς ἐν 'Ελλάδι Τραπέζας ἢ
πιστωτικὰ ἰδρύματα καταβάλλουσι τὴν δοφειλὴν αὐτῶν εἰς δραχμὰς
κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταβολῆς.—'Η δα-
νείστρια Τράπεζα ἢ πιστωτικὰ ἰδρύματα ἐκπίπτοντα τὸ παρ' αὐτῶν
ἀποκτηθὲν συνάλλαγμα ἔξ ἀποδόσεως εἰς δραχμὰς τῶν εἰς συνάλ-
λαγμα καταθέσεων παρ' αὐτοῖς δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι παρὰ τῆς
Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον συνάλλαγμα πρὸς τα-
κτοποίησιν τῆς εἰς συνάλλαγμα καταστάσεως αὐτῶν (*position*),
οἵα ἦτο κατὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ., προϋποτιθεμένου ὅτι ἡ κα-
τάστασις αὕτη δὲν εἶναι ἐνεργητικὴ καὶ μέχρι τοῦ ὁρίου καθ' ὃ δὲν
εἶναι τοιαύτη.—'Η τακτοποίησις ἐκάστης Τραπέζης ἢ πιστωτικοῦ
ἱδρύματος ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἔννοιαν γίνεται τὴν 15 καὶ τὴν τελευ-
ταίαν [ἡμέραν] ἐκάστου μηνός. 'Η τελευταία τακτοποίησις γενήσεται
ἅμα τῇ ἀρσει τῶν διὰ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου
1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου τεθέντων σχετικῶν περιορισμῶν.—Πρὸς

(¹) Ιδ. ἀρ. 7 N. 5422, τὸ ὁποῖον κατηργήθη ὑπὸ τοῦ ἀρ. 5 § 3 'Α. Δ. τῆς
29/29 Ιουλίου 1932.

έκτελεσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκάστη Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν εἰς συνάλλαγμα κατάστασίν της (*position*) κατά τὴν 28 Σεπτεμβρίου καὶ ὅμοιαν τῆς 15 καὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας ἐκάστου μηνός, μετ' ἀναλυτικῆς καταστάσεως ἀναγραφούσης τὰς εἰς δραχμάς ἔξιφληθείσας ἀπαιτήσεις καὶ καταθέσεις κατά τὸ ὡς ἀνω διάστημα. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται ὅπως εἰς πᾶσαν στιγμὴν ἐνεργῇ ἐπαλήθευσιν τῶν καταστάσεων τούτων.

”Αρθρον 3.—Αἱ εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ὁφειλαὶ ἰδιωτῶν ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων πρὸς ἰδιώτας ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ἐν Ἑλλάδι (πλὴν Τραπέζων καὶ πιστωτικῶν ἴδρυμάτων) ἔξιφλοῦνται εἰς δραχμάς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ οἰκείου συναλλάγματος, συμφώνως πρὸς τὸ τελευταῖον δελτίον τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

”Αρθρον 4.—Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπέζας, ὅπως, μετὰ προηγουμένην ἄδειαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, παρέχωσιν ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῶν εἰς συνάλλαγμα ἀποθέματος δάνεια εἰς συνάλλαγμα ἐν Ἑλλάδι εἰς τὰς ἔξης περιπτώσεις :—α) Ἐὰν δ δανειζόμενος πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ συνάλλαγμα εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν πρὸς ἔξιφλησιν ὑποχρεώσεών του ἢ δι’ ἔτερον σκοπὸν ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου, κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.—β) Ἐὰν δ δανειζόμενος πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ προϊόν τοῦ δανείου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δι’ οἰανδήποτε αἰτίαν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ δανείστρια Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Τραπέζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ποσὸν τοῦ δανειζόμενου συναλλάγματος, καταβάλλουσα τὸ ἀντίτιμον εἰς δραχμάς εἰς τὸν δανειζόμενον ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ δελτίου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.—Αἱ Τράπεζαι ἀποστέλλουσιν ἡμερησίως εἰς τὴν Τραπέζαν τῆς Ἑλλάδος κατάστασιν τῶν τοιούτων δανείων. — Ἡ πρὸς τὰς Τραπέζας ἔξιφλησις τῶν οὕτω παρεχομένων δανείων γίνεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος.

”Αρθρον 5.—Δάνεια εἰς ξένον νόμισμα ἢ ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα μεταξὺ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων (πλὴν Τραπέζων καὶ πιστωτικῶν ἴδρυμάτων) ἵσχουσι μόνον ἀν συνομολογηθῶσι διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἔγγραφου, δ δὲ δανειζόμενος ἐκχωρήσῃ αὐθημερὸν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀνταποκριτὰς αὐτῆς τὸ συνάλλαγμα ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἵσοτίμου εἰς δραχμάς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ. Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγγέλλωσιν αὐθημερὸν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰ οὕτω συνομολογούμενα δάνεια.

”Αρθρον 6.—Απαγορεύεται ἡ χορήγησις δανείων εἰς δραχμάς

ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ, ξένων νομισμάτων, συναλλάγματος καὶ ξένων χρεωγράφων.

Άρθρον 7.—Ἐξαγωγεῖς οἵτινες ἀποδεδειγμένως εἰσήγαγον καὶ διέθεσαν πρὸ τῆς 28ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. τὸ συνάλλαγμα δι' οὗ ἡγοράσθη τὸ ἔξαγόμενον ἐμπόρευμα, ἀπαλλάσσονται τῆς ὑποχρεώσεως τῆς πωλήσεως συναλλάγματος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατόπιν ἀποφάσεως αὐτῆς. Ἡ τριμηνος προθεσμία τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28ης Σεπτεμβρίου δύναται νὰ παραταθῇ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς εἰδικὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἥθελεν ἀποδειχθῆ ὅτι δεδικαιολογημένως δὲν εἰσεπράχθη τὸ τίμημα τοῦ ἔξαχθέντος ἐμπορεύματος.

Άρθρον 8.—Αἱ μετὰ τὴν 28ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. γενόμεναι καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀποδίδονται αὐτούσιοι.—Ἐπίσης ἐπιτρέπεται μετ' ἄδειαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ν' ἀποδοθῇ αὐτούσιος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει προγενεστέρα τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου ἀναγκαστικοῦ νόμου κατάθεσις εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ οἰκονομικῆς ἀνάγκης ἀφορώσης πρόσωπα ἔγκατεστημένα κυρίως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Άρθρον 9.—Δι' ἀποφάσεων τῶν 'Υπουργῶν 'Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως κανονισθήσονται αἱ τυχὸν ἀναγκαιοῦσαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.—Ἐπίσης δι' δμοίων ἀποφάσεων δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἄλλοι περιορισμοὶ ἢ ν' ἀρθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τινὲς τῶν ὑφισταμένων.

Άρθρον 10.—Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τούτου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῶν ἀναφερομένων ἐν ἀρθρῷ 8 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου.—Ἐπίσης τιμωροῦνται διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν οἱ λαθόντες συνάλλαγμα δι' οἰκονομικάς των ἀνάγκας μὴ πραγματικάς ἢ μὴ πραγματοποιηθείσας, ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τοῦ συναλλάγματος δὲν τὸ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Άρθρον 11.—Ο παρὼν νόμος ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἔργασιν αὐτῶν.

Γ') «Περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ προστασίας τῆς δραχμῆς μέτρων».

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς παρασχεθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19-20 Δεκεμβρίου 1931 ἔξουσιοδότησιν πρὸς ἕκδοσιν Νομοθετικῶν Διαταγμάτων ἐπὶ ὠρισμένης φύσεως ζητημάτων,

ώς καὶ σχετικὴν ἔγκρισιν τῆς ἀρμοδίας Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς δοθεῖσαν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 26 Ἰανουαρίου 1932, πρότασει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

”Αρθρον 1.—1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8 Ὁκτωβρίου 1931 εἶναι ὅτι ἀπαγορεύεται ἀνευ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ἔξαγωγὴ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος, ὡς καὶ πάσης ἀξίας παραστατικῆς ζένων νομισμάτων (γραμμάτια, συναλλαγματικά, πιστωτικά ἐπιστολαὶ κλπ.).

— 2. Ἐν τῇ ἔννοιᾳ τῆς διατάξεως τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ ἀπὸ 8 Ὁκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου περιλαμβάνεται καὶ τὸ δικαίωμα τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν, ὅπως ὁρίζωσιν, ἵνα εἰς ὥρισμένας περιπτώσεις καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου προβλεπομένης Ἐπιτροπῆς, ἐνεργήται ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁ διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἔλεγχος.

”Αρθρον 2.—1. Αἱ τράπεζαι ἡ ἄλλα πιστωτικά Ἰδρύματα ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὰ ὑπὸ τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος καὶ τῶν ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ἐκδιδομένων σχετικῶν ἀποφάσεων ἐπιβαλλόμενα στοιχεῖα, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ζητούμενην ὑπὸ τῆς ἀνω Τραπέζης πληροφορίαν ἐν σχέσει πρὸς τὸ συνάλλαγμα, ἐντὸς τῆς τασσομένης ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς Τραπέζης ταύτης προθεσμίας.

— 2. Εἰς τὴν Τράπεζαν ἡ πιστωτικὸν Ἰδρυμα, ἥτις δὲν ἔθελεν ὑποβάλει ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας τὰ ζητούμενα στοιχεῖα ἡ πληροφορίας, δύναται νὰ ἐπιβάλλῃται δι’ ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι’ ἐκάστην παράβασιν πρόστιμον μέχρι δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

— 3. Ἐν περιπτώσει ἀνακριβείας ἡ ἀνειλικρινείας τῶν διδοῦνων στοιχείων ἡ ἀπαντήσεων οἱ συνυπογράφοντες τὰς σχετικὰς καταστάσεις καὶ τὰς διδομένας πληροφορίας τιμωροῦνται, ἔγκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν.

— 4. Ὑπεύθυνοι διὰ τὴν τήρησιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως καθίστανται προσωπικῶς οἱ Διοικηταὶ ἡ οἱ ἔχοντες τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν Τραπέζων ἡ πιστωτικῶν Ἰδρυμάτων, ὑποχρεούμενοι νὰ προσυπογράψωσι τὰς σχετικὰς καταστάσεις καὶ τὰς διδομένας ἀπαντήσεις.—Προκειμένου περὶ τῶν Ὑποκαταστημάτων ἡ Πρακτορείων τῶν Τραπέζων καὶ πιστωτικῶν Ἰδρυμάτων ὑπεύθυνοι εἶναι οἱ προϊστάμενοι τῶν Ὑποκαταστημάτων ἡ Πρακτορείων.

“Αρθρον 3.—1. Κατά τὴν διάρκειαν τῆς Ισχύος τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος», ὃς οὗτος συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἐτέρου ἀπὸ 8 Ὁκτωβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 περὶ προστασίας κλπ. νόμου», προκειμένου περὶ συναλλαγματικῶν ἐκδεδομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς ἔνον νόμισμα καὶ πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς λήξεως αὐτῶν. — Ἡ ἡμέρα τῆς λήξεως δὲν λαμβάνεται ὑπ’ ὅψει. — Ἡ διὰ τὰς συναλλαγματικὰς ταύτας ἀγωγὴ ἐπιδίδεται ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ διαμαρτυρικοῦ. — Κατὰ τὰ λοιπά, καὶ ἵδιᾳ ὡς πρὸς τὴν ἐπέκτασιν τῶν προθεσμιῶν, ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ διατάξεις.

— 2. Προκειμένου περὶ συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν ἐκδεδομένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἡ ἡμεδαπῇ εἰς ἔνον νόμισμα καὶ πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι, κυκλοφορησασδιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ληξασδιν δὲ μετὰ τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1931 καὶ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς Ισχύος τοῦ παρόντος τὸ διαμαρτυρικὸν συντάσσεται ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Ισχύος τοῦ παρόντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος.

— 3. Διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ὡς ἄνω συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων εἰς διαταγὴν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς κοινοποίησεως τῆς ἀγωγῆς λογίζονται τόκοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ισχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐκτὸς ἐναντίας συμφωνίας πρὸς 6 %. (εξ τοῖς ἑκατόν).

“Αρθρον 4.—Δι’ ἀποφάσεως τοῦ ‘Ψηφιαργικοῦ Συμβουλίου δημοσιεύμένης εἰς τὴν ‘Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δύναται ν’ ἀπαλλαγὴ ἐν δλω ἢ ἐν μέρει ἡ Τραπέζα τῆς ‘Ελλάδος τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 63 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ὁφειλομένου ὑπ’ αὐτῆς φόρου εἰς περίπτωσιν ἐλαττώσεως τοῦ καλύμματος κάτω τοῦ ὄρίου τῶν 40 %.⁽¹⁾

“Αρθρον 5.—Τὸ παρὸν Νομοθετικὸν Διάταγμα ὑποβληθήσεται εἰς τὰς Βουλὰς πρὸς κύρωσιν εὐθὺς ὡς αὕται συνέλθωσιν.

“Αρθρον δεύτερον.—Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἐν Ἑλλάδι Τραπέζας, κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς ‘Ελλάδος, ἡ χορήγησις δανείων εἰς ἔνον συναλλαγμα ἐπ’ ἐνεχύρῳ σίτου, τὰ δόποια θά ἔξοφλωνται ὡσαύτως διὰ ἔνον συναλλαγματος. Τὰ δάνεια ταῦτα θὰ χρησιμοποιῶνται ἀποκλειστικῶς πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεχυριαζομένου σίτου πρὸς τοὺς δικαιούχους ἔξωτερικοῦ.

“Αρθρον τρίτον.—Ως ὑπερβολικὸν κέρδος ἐμπίπτον εἰς τὰς ποινικὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ νόμου 703 «περὶ πλεονεξίας

(1) Τοιαύτη ἀπόφασις ἔξεδόθη καὶ ἔδημοσιεύθη τὴν 19 Μαρτίου 1932 εἰς τὴν ‘Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (74), ίδ. Νόμισμα - Συναλλαγμα σ. 108 σημ. 5.

καὶ αἰσχροκερδείας ἐπὶ τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, θεωρεῖται οἰαδήποτε αὔξησις τῆς δικαίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ αὐτὸ ἄρθρον τοῦ ὡς ἄνω νόμου.—Πρὸς ἔξεύρεσιν τῆς δικαίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν ἐν λόγῳ ἐμπορευμάτων συνιστᾶται παρὰ τῷ ‘Ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν τριμελῆς Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ ‘Ὑπουργείου τούτου, ἐτέρου τοῦ ‘Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οίκονομίας καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τραπέζης τῆς ‘Ἐλλάδος, ἣτις γνωμοδοτεῖ, λαμβάνουσα κυρίως ὑπ’ ὅψει τὰ στοιχεῖα, βάσει τῶν δποίων ἔχορηγήθη παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς ‘Ἐλλάδος τὸ σχετικὸν συνάλλαγμα πρὸς πληρωμὴν εἰς τὸ ἔξωτερικὸν τῆς ἀξίας τῶν ἐμπορευμάτων τούτων.—Τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης μετέχουσι καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἄνευ ψήφου. Γνωμοδοτικαὶ Ἐπιτροπαὶ δύνανται νὰ συνιστῶνται καὶ παρὰ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν, πρὸς ἔξεύρεσιν τῆς δικαίας τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως.—Τὰ ἀρμόδια δικαστήρια ἐπιλαμβάνονται τῶν κατὰ τὸ παρὸν παραβάσεων μόνον μετά τὴν πρὸς αὐτὰ ὑποβολὴν τῶν γνωμοδοτήσεων τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς.

“Ἀρθρον τέταρτον.”—Οἱ ἴδιωται καὶ οὐχὶ τὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα μέχρι σήμερον παραβάντες τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931 ἀναγκαστικοῦ νόμου περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος ἀπαλλάσσονται πάσης ποινῆς, καταργουμένων τῶν τυχόν ἐκκρεμουσῶν σχετικῶν ποινικῶν δικῶν.

“Ἀρθρον πέμπτον.”—(Περὶ τοῦ τρόπου καθορισμοῦ τοῦ τιμαριθμικοῦ συντελεστοῦ τῆς μισθοδοσίας τοῦ προσωπικοῦ τῶν ΣΕΚ).

“Ἀρθρον ἕκτον.”—Ἡ Τράπεζα τῆς ‘Ἐλλάδος οὐδεμίαν εύθύνην φέρει διὰ τὴν μὴ παροχὴν συναλλάγματος πρὸς πληρωμὴν ἐμπορευμάτων πάσης φύσεως εἰσαχθέντων ἢ εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ, διὰ τὴν παραγγελίαν τῶν δποίων ἔχορηγήθη παρ’ αὐτῆς προέγκρισις, κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου συναλλάγματος Ἐπιτροπῆς.

“Ἀρθρον ἕβδομον.”—Ἡ ισχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

II

N. 5422 τῆς 26/26 Ἀπριλίου 1932 (133) «περὶ ἀναστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔξαργύ- ρωσιν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων αὐτῆς καὶ περὶ ρυθμί- σεως τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος» (*).

”Ἀρθρον 1. — 1. Ἀναστέλλεται ἡ ἴσχυς τῶν κατωτέρω δια- τάξεων :

α) Τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 10 Νοεμβρίου 1928 Νομοθετικοῦ Δια- τάξιματος «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 27 Ὁκτωβρίου 1927 συμβάσεως περὶ παραπομπής τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ προνομίου ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων κλπ.» τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 3424 Νόμου (¹).

β) Τῶν ἐξῆς ἄρθρων τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ἑλλάδος : τῆς πρώτης περιόδου τοῦ ἄρθρου 4, τῶν ἄρθρων 5, 61, 63, 64 καὶ τῆς πρώτης περιόδου τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 65 (²).

— 2. Ἡ δραχμὴ ὡς μέσον ἐξοφλήσεως τῶν εἰς δραχμὰς ὑπο- χρεώσεων λαμβάνεται ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ τῆς ἀξίᾳ.

”Ἀρθρον 2.—1. Ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις χρυσοῦ καὶ χρυσῶν νο- μισμάτων ἀσκεῖται μονοπωλιακῶς παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ ἀναθέτῃ δι’ εἰδικῆς ἐν- τολῆς τὴν ἀγορὰν χρυσοῦ διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς εἰς τινα τῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου Τραπεζῶν.

— 2. Ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζι- κῶν γραμματίων ἀσκεῖται μόνον παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ παρὰ τῶν Τραπεζῶν εἰς ἀς ἥθελε παρέχεται ἐκάστοτε ἡ πρὸς τοῦτο ἄδεια δι’ ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (³) (⁴). Ἡ ἄδεια δύναται νὰ παρέχηται καὶ ὑπὸ περιο-

(¹) Εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ νόμου τούτου καὶ εἰσήγησιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν Κ. Βαρβαρέσσου εἰς τὴν Βουλὴν εἰς Νόμισμα - Συνάλ- λαγμα σ. 251 - 259.

(²) Νόμισμα - Συνάλλαγμα σ. 89.

(³) Νόμισμα - Συνάλλαγμα σ. 95, 106 - 110.

(⁴) Ἰδ. ἥδη καὶ A. N. 853. 1937, κατωτ.

(⁵) «Δι’ ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδοθεισῶν τῇ 27ῃ Ἀπριλίου, 3 Μαΐου καὶ 74996 ἔ. ἔ. μετὰ πρό- τασιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρ. 2 § 2 N. 5422, πα- ρεσχέθη ἡ ἄδεια ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συν/τος καὶ ξένων τραπεζογραμ- ματίων εἰς τὰς κάτωθι Τραπέζας : 1) Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, 2) Τράπεζαν Ἀθηνῶν, 3) Ἰονικὴν Τράπεζαν, 4) Ἀνατολῆς [συγχωνευθεῖσαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1933 πρὸς τὴν Ἑθνικήν], 5) Ἐμπορικήν, 6) Λαϊκήν, 7) Ἀμερικαν- Ἐξπρές Κόμπανυ, 8) Τράπεζαν Θεσσαλίκης, 9) Ἰταλοελληνικὴν Ἐμπορικήν,

ρισμούς πέραν των ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διατασσομένων, οἱ δποῖοι καθορίζονται διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ‘Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. ‘Ἡ παρεχομένη ἄδεια εἶναι ἀνακλητή. ‘Ἡ ἄδεια δὲν παρέχεται καὶ ἡ παρασχεθεῖσα ἀνακαλεῖται ὑποχρεωτικῶς, ἔάν ἡ Τράπεζα παραβῇ τάς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπιβαλλομένας ὑποχρεώσεις (¹).’

“Αρθρον 3.—1. Αἱ ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεις ἐπὶ συναλλάγματος ἔναντι δραχμῶν ἀπαγορεύονται. Αἱ ἐπὶ προθεσμίᾳ πράξεις ἐπὶ συναλλάγματος ἔναντι ἑτέρου συναλλάγματος ἐπιτρέπονται.

— 2. Κατ’ ἔδαιρεσιν ἐπιτρέπεται εἰς τάς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Τραπέζας νὰ ἀγοράζωσι καὶ πωλῶσι συνάλλαγμα ἐπὶ προθεσμίᾳ πρὸς ἔχυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ἔξαγωγῆς καὶ εἰσαγωγῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον ὃτι αἱ πράξεις αὗται θὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς πραγματικὰς καὶ ἔξηκριβωμένας ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν ἀνάγκας τοῦ ἔξαγωγικοῦ καὶ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ ἔδαφίου β’ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 καθὼς καὶ τοῦ ἄρθρου 5. Προκειμένου περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς εἰσαγωγῆς ἡ προθεσμία αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ τρίμηνον.

— 3. Αἱ πράξεις μεταφορᾶς ἐπὶ συναλλάγματος ἀπαγορεύονται, πλὴν ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ ἐφ’ ὅσον συντρέχουσιν οἱ αὐτοὶ ὅροι.

“Αρθρον 4 (²).—1. Ἡ πώλησις συναλλάγματος καὶ ξένων τρα-

10) Βρεττανογαλλικήν, 11) Καραβασίλη, 12) Κεντρικήν, 13) Πειραιῶς, 14) Ἑλληνικής Ἐμπορικῆς Πίστεως, 15) Λακωνίας, 16) Χίου, 17) Οθωμανικήν, 18) Ἔνωσιν, 19) Ἀμάρ, 20) Μπενβενίστε, 24) Ἀττικῆς» (ὑπ’ ἀρ. 74996/28-6-1932 Γ.Δ.Δ.Λ.). ‘Ἡ ἄδεια ἥρθη ἀπὸ τῶν Τραπεζῶν Θεσσαλονίκης καὶ Ἔνωσις (ἀπόφασις τῶν ἀνω ‘Υπουργῶν ὑπ’ ἀριθ. 139087 τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1935) καὶ παρεσχέθη ἐκ νέου εἰς αὐτὰς κατόπιν (ἀπόφασις τῶν αὐτῶν ὑπ’ ἀριθ. 172984 τῆς 9 Νοεμβρίου 1935). ‘Ανεκλήθη διὰ τῆς ὑπ’ ἀριθ. 155647 τῆς 22 Αὐγούστου 1936 ἀποφάσεως τῶν αὐτῶν ὑπουργῶν, ἀπὸ τῶν ὑπ’ ἀριθ. 7 — 24 Τραπεζῶν καὶ τῆς Τραπέζης Χατίου καὶ Ἰωσήφ Σολομῶν Σαλέμ, ὁρισθέντος ὃτι «ὅσον ἀφορᾶ τάς ἐκκρεμούσας ἐργασίας αὐτῶν τάς ἀπαιτούσας διακανονισμὸν εἰς συνάλλαγμα ἔλεύθερον ἡ μέσω clearing, αἱ Τράπεζαι ἔξι δῖν ἀφαιρεῖται ἡ ἄδεια θὰ ἔξακολουθήσωσι τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τούτων, διὰ διακανονισμὸς δύμως διὰ συναλλάγματος ἡ clearing θὰ γίνῃ διὰ τῆς Τραπέζης τῆς ‘Ελλάδος». Δι’ ἐγκυκλίου τέλος ἐγγράφου τῆς ‘Ἐνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπεζῶν ὑπ’ ἀριθ. 1342 τῆς 9 Ὁκτωβρίου 1936 ἀνεκοινώθη ὃτι ἡ Διοίκησις τῆς Τραπέζης τῆς ‘Ελλάδος ἀπεφάσισεν ὅπως ἀπὸ 1ης Ὁκτωβρίου 1936 ἐνεργοῦν ἀγοράν συναλλάγματος ἐκτὸς τῶν ὑπ’ ἀριθ. 1—6 καὶ αἱ ὑπ’ ἀριθ. 7—8, 10—11 καὶ 13—16 ὡς ἄνω Τράπεζαι.

(¹) Σχετικὸν τὸ ἀρ. 5 Α. Ν. 33. 1936, κατωτ. Ἰδ. καὶ σημ. 5 προηγουμένης σελίδος.

(²) Διὰ Δ. ἡ Ν. ἐκυρώθησαν συμφωνίαι μετὰ διαφόρων Κρατῶν ἀναφε-

πεζικῶν γραμματίων ὑπὸ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου 2 δριζομένων Τραπεζῶν εἰς τὴν πελατείαν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ζήτησις σκοπεῖ πράγματι τὴν ἔξυπηρέτησιν τινὸς τῶν κατωτέρω δριζομένων ἀναγκῶν :

α) Τῶν ἀναγκῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Δημοσίων Ἰδρυμάτων καὶ Ἐπιχειρήσεων.

β) Τῶν πραγματικῶν καὶ ἔξηκριβωμένων ἀναγκῶν εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἴσχυούσας διατάξεις ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγή. Ἡ χορήγησις γίνεται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς φορτωτικῆς καὶ πιστοποιητικοῦ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ὅτι εἰσῆλθε τὸ ἐμπόρευμα ἦ, προκειμένου περὶ προπληρωμῆς, ἐπὶ προσαγωγῇ τῶν πιστοποιητικῶν τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν ὅρων τῆς πληρωμῆς ἐγγράφων καὶ ὑπευθύνου ἐγγράφου δηλώσεως τοῦ εἰσαγωγέως ὅτι θέλει πιστοποιήσει διὰ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων φορτωτικῶν καὶ ἀποδείξεων τῶν τελωνειακῶν ἀρχῶν τὴν εἰσαγωγὴν ἐντὸς προθεσμίας μηνὸς ἀπὸ τῆς παροχῆς τοῦ συναλλάγματος ('). — Ἡ χορηγοῦσα τὸ συνάλλαγμα Τράπεζα διφείλει νὰ σημειώσῃ ἐμφανῶς ἐπὶ τῶν δικαιο-

---

ρόμεναι ἔξ δόλοκλήρου ἢ περιέχουσαι μόνον διατάξεις τινὰς περὶ τοῦ διακανονισμοῦ τῶν καθυστερουμένων ἐμπορικῶν χρεῶν, δηλ. τῶν προγενεστέρων τοῦ N. 5422. Ἐκ τῶν συμφωνιῶν αὐτῶν ἄλλαι μὲν ὅρίζουν ὅτι ἡ ἔξόφλησις τῶν χρεῶν τούτων θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κειμένης ἐλληνικῆς νομοθεσίας, ἄλλαι δὲ ρυθμίζουν εἰδικῶς τὸν τρόπον τῆς ἔξοφλήσεως τῶν ἄνω χρεῶν. — Αἱ συμφωνίαι αὐταὶ, ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ κατ' ἔκτελεσιν τοῦ N. 5426 συνομολογηθεῖσαι περὶ συμψηφισμοῦ καὶ ἀνταλλαγῆς προϊόντων, διέπουσαι τὴν διεξαγωγὴν τοῦ μετὰ ὡρισμένων Κρατῶν ἐμπορίου, ὡς καὶ ἡ σχετικὴ ἐσωτερικὴ νομοθεσία περιέχονται εἰς τὸ ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Ἐλληνικῶν Τραπεζῶν τεῦχος ὑπὸ τὸν τίτλον «Κωδικοποίησις διατάξεων περὶ ἐμπορικῶν συμψηφισμῶν (ἐμπορικά clearings)», 23 Δεκεμβρίου 1933, ἐπιμελείᾳ Π. Βαχαβιόλου τῆς Τρ. Ἐλλ., ὡς καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος ἐκδοθεῖσας τὸ 1936 συλλογὰς ἐπιμελείᾳ Κ. Δημητρίου καὶ ἐποπτείᾳ Κ. Γιαννακοπούλου καὶ Α. Δημοπούλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος «Οἱ περιορισμοὶ εἰσαγωγῶν» καὶ «Οἱ ἐμπορικοὶ συμψηφισμοί». Ἐπίσης χρήσιμοι εἰναι αἱ σχετικαὶ συλλογαί : «Υπουργείου Οἰκονομικῶν (Διεύθυνσις Τελωνείων) «Περιορισμοὶ καὶ Συναλλαγματικαὶ Διατυπώσεις ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων» τεύχη πρῶτον καὶ δεύτερον (ἐκδοσίς 1938 ἐνημερουμένη ἑκάστοτε). Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος «Διατάξεις διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐμπορευμάτων ἀπὸ Συναλλαγματικῆς ἀπόψεως» (1939), συνταχθεῖσα ὑπὸ Γ. Τσουκαλαδάκη.

(') Ως πρὸς τὴν μηνιαίαν ταύτην προθεσμίαν ὥρισε τὰ ἔξῆς τὸ ἄρ. 2 N. 5552/1932 : «Ἡ ὑπὸ τῆς τελευταίας (γρ. : δευτέρας) παραγράφου τοῦ ἔδαφου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 5422 δριζομένη μηνιαία προθεσμία δύναται νὰ παρατείνηται δι' ἀποφάσεως τῶν «Υπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν μέχρι τριῶν εἰσέτι μηνῶν». Τοιαύτη δὲ ἀπόφασις, παρατείνασσα εἰς τρίμηνον τὴν προθεσμίαν, ἔξεδόθη ἡ ὑπ'ἄρ. 32220 τῆς 9/26 Μαΐου 1936 (B' 89).

λογητικῶν ἔγγράφων τὴν γενομένην χορήγησιν καὶ ν' ἀκυρώσῃ ταῦτα πρὸς ἀποφυγὴν πολλαπλῆς χρήσεως.

γ) Τῶν εύλογῶν ἀναγκῶν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμενόντων ἡ εἰς ἀλλοδαπήν ἀναχωρούντων. Ἡ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διαμονὴ πιστοποιεῖται διὰ προσαγωγῆς πιστοποιητικοῦ τῆς ἀρμοδίας Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἡ δὲ πρόθεσις ἀναχωρήσεως διὰ τῆς προσαγωγῆς τοῦ διαβατηρίου καὶ τοῦ εἰσιτηρίου σιδηροδρόμου ἡ ἀτμοπλοίου.—Πρὸς χορήγησιν συναλλάγματος διὰ τὰς ἐν τῷ παρόντι ἐδαφίῳ ἀναφερομένας ἀνάγκας ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀδεια τῆς παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆς τοῦ Συναλλάγματος ἥτις ὁφείλει ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἀδειαν, ἀν δὲ αἰτῶν δὲν δηλώσῃ ὑπευθύνως, καὶ ἔγγράφως ὅτι δὲν κέκτηται ἕδιον διαθέσιμον συναλλαγμα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

δ) Τῶν ἀποδεδειγμένων ἀναγκῶν πληρωμῆς ὁφειλῶν εἰς συναλλαγμα πρὸς τὴν ἀλλοδαπήν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἀπορρέουσιν ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν καὶ συνωμολογήθησαν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἴσχυος τοῦ παρόντος νόμου. Ὁ ἔλεγχος τῶν ἀποδεικτικῶν τῆς ὁφειλῆς ἔγγράφων γίνεται ὑπὸ τῆς χορηγούσης τὸ συναλλαγμα Τραπέζης, ὡς δικαιολογητικά δὲ ἔγγραφα θεωροῦνται αἱ φορτωτικαὶ καὶ αἱ ἀποδεξεῖς τελωνειακῶν ἀρχῶν περὶ τῆς προηγηθείσης εἰσαγωγῆς, μετὰ τῶν ἀρχικῶν συμβολαίων ἐξ ὅν νὰ ἐμφαίνωνται οἱ ὅροι τῆς πληρωμῆς.

ε) Τῶν ἀποδεδειγμένων ἀναγκῶν ἔξυπηρετήσεως διμολογιακῶν δανείων εἰς συναλλαγμα [τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν] πληρωτέων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.—Ἡ χορήγησις τοῦ ἀπαιτουμένου συναλλάγματος ἐν δλῳ ἡ ἐν μέρει γίνεται ἀδειά τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, παρεχομένη μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος (¹).

στ) Πάσης ἄλλης πραγματικῆς οἰκονομικῆς ἀνάγκης, ἢν ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, λαμβανομένη μετὰ τὴν γνώμην τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἥθελεν δρίσει (²).

(¹) Τίθεται ὡς ἐτροποποιήθη (διὰ τῆς ἀπαλείψεως τῆς ἐν ἀγκύλαις φράσεως) καὶ συνεπληρώθη (διὰ τῆς προσθήκης τοῦ β' ἐδαφίου) ὑπὸ τοῦ ἀρ. μόνου τοῦ Α. Δ. τῆς 22/28 Ὁκτωβρίου 1932, κυρωθέντος ἀναδρομικῶς ὑπὸ τοῦ Ν. 5863, κατωτ.

(²) Ν. Δ. τῆς 9.9 Μαΐου 1933 (115) «περὶ προσαμίξεως ἔγχωρίου σίτου εἰς τὴν παρασκευὴν ἀρτου, διὰ συμπληρώσεως καὶ μετασερυθμίσεως τοῦ νόμου 5686 καὶ 4573». Ἀρθρον 9 [ῶς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀρ. 9 τοῦ κυρώσαντος αὐτὸν νόμου 5947 τῆς 13/18 Δεκεμβρίου 1933 (391)]. <1. Ἡ παροχὴ τοῦ συναλλάγματος πρὸς προμήθειαν σίτου ἐνεργεῖται παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος βάσει τῆς δυναμικότητος τῆς παραγωγῆς ἐκάστου Κυλινδρομύλου κατὰ τὴν ἴσχυν τοῦ παρόντος νόμου ἐξακριβουμένης παρ' ἐπιτροπῆς ἐκ κρα-

— 2 ('). Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ παρὰ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων Τραπέζων χορήγησις συναλλάγματος πρὸς τμῆματικὴν ἔξοφλησιν διειλῶν εἰς συναλλαγμα πρὸς τὴν ἀλλοδαπήν, αἵτινες ἀπορρέουσιν ἐξ ἐμπορικῆς συναλλαγῆς καὶ συνωμολογήθησαν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, μόνον καὶ

τικῶν ὑπαλλήλων ὁριζομένης διὰ Π. Δ., προκαλουμένης [γρ. προκαλουμένου] ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.—2. Καθ' ἕκαστον μῆνα ἐπιτροπὴ ἐξ ἐνὸς τμηματάρχου παρὰ τῇ Διευθύνσει τῆς Ἀγορανομίας, τοῦ Διοικητοῦ τοῦ οἰκείου Ἀγορανομικοῦ τμήματος καὶ ἐνὸς λογιστοῦ τῆς ἐπὶ τῶν σιτηρῶν ὑπηρεσίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος θάξ ἔξακριβώνη τὴν βάσει τοῦ χορηγηθέντος συναλλάγματος πραγματοποιηθεῖσαν εἰσαγωγὴν σίτου καὶ ἐφ' ὅσον ὑφίσταται διαφορὰ εἰς χρέωσιν τῶν ἀλευροβιομηχάνων, οὕτω θάξ ἐκπίπτῃ ἀπὸ τὴν πρώτην νέαν παροχὴν συναλλάγματος». Ἀρθρον 10 τοῦ νόμου : «Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

(') Σχετικῶς πρὸς τὴν παράγραφον ταύτην παρατίθενται ἐνταῦθα αἱ ἀκόλουθοι διατάξεις τοῦ δικαιοστασίου : 4. τῆς 30/30 Σεπτεμβρίου 1935 (439) «περὶ συμπληρώσεως καὶ ἐδμηνείας διατάξεων τοῦ 4. τῆς 13/13-Θ-1935 περὶ παρατάσεως τοῦ δικαιοστασίου». Ἀρθρον 1.—Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀπὸ 13/13 Σεπτεμβρίου 1935 διατάγματος «περὶ παρατάσεως τοῦ δικαιοστασίου» προστίθεται δεύτερον ἔδαφιον ἔχον οὕτω : «Δὲν θίγονται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ παρόντος διατάγματος τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1935 αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 ἔδαφ. 2 τοῦ νόμου 5422 τῆς 26/26 Ἀπριλίου 1932 «περὶ ἀναστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος πρὸς ἔξαργύρωσιν τῶν τραπεζὶς κῶν γραμματίων αὐτῆς καὶ περὶ ρυθμίσεως [τῆς] ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος», ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 14 Ιουλίου 1932 «περὶ τροποποίησεως τῶν νόμων 5422, 5552, κλπ.» κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 5665 τοῦ 1932, ὡς καὶ αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 29 Ιουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμάς τῶν εἰς ἑνὸν νόμισμα ἡ συναλλαγμα διειλῶν».

Τὴν διάταξιν αὐτὴν ἔτροποποίησε τὸ ἄρ. 3 τοῦ 4. τῆς 24/30 Σεπτεμβρίου 1935 (635) «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποίησεως τοῦ ἀπὸ 13/13 [Φεβρουαρίου] Σεπτεμβρίου 1935 διατάγματος», ισχύοντος «ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» (ἄρ. 2), ἔχον οὕτω : «Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος διατάγματος (τῆς 13/13 Σεπτεμβρίου 1935) δὲν ἔφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀπαιτήσεων τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 ἔδ. 2 τοῦ νόμου 5422 τῆς 26/26 Ἀπριλίου 1932 «περὶ ἀναστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος πρὸς ἔξαργύρωσιν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων αὐτῆς καὶ περὶ ρυθμίσεως [τῆς] ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος» ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 14/14 Ιουλίου 1932 «περὶ τροποποίησεως τῶν νόμων 5422, 5552 κλπ.» κυρωθέντος ὑπὸ τοῦ νόμου 5665 τοῦ 1932. Ἐπισπευδομένης ὅμως ἐκτελέσεως πρὸς εἰσπραξιν τοιούτων ἀπαιτήσεων δύναται διὰ Πρόεδρος ν' ἀναστείλῃ ταύτην μέχρι 30 Σεπτεμβρίου 1937 τὸ πολύ, ἐφ' ἀπαξ ἢ κατ' ἐπανάληψιν, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς καταβολῆς τῶν ὀφειλομένων διὰ τμηματικῶν δόσεων, ἐλευθέρως ὁριζομένων ὑπὸ αὐτοῦ. Ἡ ἀνωτέρω προθεσμία παρετάθη α) μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1938 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου (ἔδαφ. 1) Α. Ν. 839 τῆς 3/10 Σεπτεμβρίου 1937 (357), ισχύον-

τόπιν ἀδείας τῆς παρὰ τῇ Τράπεζῃ τῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆς τοῦ Συναλλάγματος, ἡτις δρίζει καὶ τὸ ἐκάστοτε χορηγητέον ποσὸν ἐπὶ ἐκάστης ὁφειλῆς.—'Απαγορεύεται ἡ ὑπὸ οἰανδήποτε μορφὴν δικαστικὴ ἐπιδίωξις τῶν ἀνωτέρω ἀπαιτήσεων, ἐφόσον ὁ ὁφειλέτης ἀποδείξῃ δι' ἔγγραφου πιστοποίησεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συναλλάγματος, ὅτι δὲν ἔτυχεν ἀδείας ἀγορᾶς συναλλάγματος πρὸς τμηματικὴν ἔξοφλησιν τῆς ὁφειλῆς, καίτοι ἐζήτησε τοιαύτην διὰ ποσὸν ἵσον πρὸς 10 %, τοῦ ποσοῦ τῆς ὁφειλῆς δι' ἐκάστην τούλαχιστον ἔξαμηναν (¹).—'Υπὸ τοὺς αὐτοὺς δρους ἀπαγορεύεται καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, ὡς καὶ ἡ λῆψις παντὸς συντηρητικοῦ μέτρου, πλὴν τῆς προσημειώσεως.—'Ως τόκος ὑπερημερίας τῶν τοιούτων ὁφειλῶν, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι συμπεφωνημένος, δρίζεται ὁ μέσος δρός τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου τῆς ἡμεδαπῆς καὶ τῆς Χώρας τοῦ δανειστοῦ, ὁφειλόμενος καὶ ἄνευ ὀχλήσεως, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος.—'Ο τε δανειστῆς καὶ ὁ ὁφειλέτης τῶν εἰς τὴν παρούσαν παράγραφον ὑπαγομένων ὁφειλῶν ὑποχρεούνται νὰ δηλώσωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ποσόν, τὸ εἶδος τοῦ νομίσματος, τὴν πηγὴν καὶ πᾶν ἔτερον στοιχεῖον τῆς ὁφειλῆς ἐντὸς προθεσμίας μηνὸς ἀπὸ τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος νόμου.—**Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ νόμου 5422 δὲν ἴσχύει ἐφ' ὅσον δανειστῆς δέχεται τὴν ἔξοφλησιν τῆς εἰς συναλλαγμα διφειλῆς εἰς τέσσαρας ἵσας ἔξαμηνους δόσεις διὰ δεσμευμένων δραχμῶν καὶ τὰς κειμένας περὶ τούτων διατάξεις.—'Η προθεσμία τῶν δόσεων δέχεται ἀπὸ τῆς σχετικῆς δηλώσεως τοῦ δανειστοῦ πρὸς τὸν διφειλέτην (²).—'Ο Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ διφει**

τος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (ἐδάφ. 2) καὶ β) μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου 1939 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 A. N. 1444 τῆς 25/29 Ὁκτωβρίου 1938 (406) «περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας τοῦ ἄρθρου 8 ἐδ. 2 τοῦ ἀπὸ 13/13 Σεπτεμβρίου 1935 Διατάγματος». Ο νόμος οὗτος ἐν ἄρθρῳ 2 δρίζει συμπληρωματικῶς ὅτι «ἡ τοιαύτη ἀναστολὴ χορηγεῖται μόνον εἰς ἕκείνους ἐκ τῶν ὁφειλετῶν οἵτινες ἥθελον δηλώσει ἐκ νέου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5422 εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὸ ἥδη ὑφιστάμενον ὑπόλοιπον ἐξ ἐκάστης πρὸς τὸ ἔξωτερικὸν ὁφειλῆς των» καὶ ἐν ἄρθρῳ 3 ὅτι «ἡ ἴσχυς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

(1) Αἱ ἔξαμηναὶ αὐταὶ ἥρχισαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ N. 5422: ἡ πρώτη, συνεπῶς, ἔληξε τὴν 26 Ὁκτωβρίου 1932 καὶ αἱ ἐπόμεναι εἰς τὰς ἀντιστοίχους ἀνὰ ἔξαμηνον ἡμερομηνίας. Ἐντὸς ἐκάστου ἔξαμηνου πρέπει νὰ ὑποβάλλωνται αἱ διὰ τὴν χορήγησιν συναλλάγματος, συμφώνως πρὸς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν, αἰτήσεις. Η Ἐπιτροπὴ Συναλλάγματος (παρὰ τῇ Τρ. Ελλ.) δρίζει ἐπίσης προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὅποιας ὁφείλουν οἱ εἰς οὓς ἔχορηγήθη ἀδεια νὰ προμηθευθοῦν συναλλαγμα διὰ δόσιν τινα, νὰ χρησιμοποιήσουν αὐτήν.

(2) «Η προθεσμία αὕτη ἐκρίθη ὅτι δὲν εἶναι ἀνατρεπτικὴ καὶ κατ' ἀκο-

λέτου κατά τὴν ἐπ^ο ἀναφορᾶς διαδικασίαν δύναται νὰ χρηγῇ κατά τὴν κρίσιν του προσωρινὴν ἀναστολὴν τῆς διὰ δραχμῶν πληρωμῆς ἑκάστης δόσεως ἢ καὶ νὰ δρίζῃ τημηματικὴν ἑκάστης δόσεως ἔξοφλησιν, παρατείνων τὴν προθεσμίαν ἑκάστης δόσεως ἢ καὶ τὴν συνολικὴν τοιαύτην ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως καὶ λαμβάνων ὅπ^ο δψει εἰς ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν διαδίκων⁽¹⁾.

*Ἀρθρον 5.—1. Αἱ μέχρι τοῦτο ἴσχυουσαι διατάξεις περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἔξαγωγέων παντὸς εἴδους προϊόντων, ὡς αὗται συνεπληρώθησαν διὰ τῶν κατ' ἔξουσιοδότησιν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, διατηροῦνται καὶ ἐφ' ἔξῆς ἐν ἴσχυΐ, δυνάμεναι νὰ συμπληρωθῶσι καὶ τροποποιηθῶσι κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις.—Οἱ δφειλέται συναλλάγματος ἐκ πραγματοποιηθείσης ἔξαγωγῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσωσι τὸ συνάλλαγμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἴσοτιμίας.—Τράπεζαι, παρ' αῖς εἶναι κατατεθειμένον τοιοῦτον συνάλλαγμα, ὑποχρεοῦνται ἄνευ ἀλλης ἐντολῆς νὰ παραδώσωσι τὸ συνάλλαγμα τοῦτο εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ καταβολῆς παρ' αὐτῆς τῆς ἀξίας ἐπὶ τῇ ὡς ἄνω ἴσοτιμία, πιστοῦσαι μὲ τὸ ἴσοτιμον τὸν δικαιοῦχον. Ἡ πίστωσις αὕτη λογίζεται ὡς πλήρης ἔξοφλησις⁽²⁾.

—2. Οἱ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἔξαγοντες προϊόντα παντὸς εἴδους, τηροῦντες τὰς κατὰ τὴν πρώτην παράγραφον, διατάξεις, δφειλουσι νὰ πωλήσωσι τὸ εἰς συνάλλαγμα ἀντίτιμον εἰς τινα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 Τραπεζῶν.—Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἀπαξ ἐκδιδομένου, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δρίζεται ποσοστόν, μὴ δυνάμενον νὰ ύπερβῇ τὸ 30 % τοῦ συναλλάγματος τούτου διὰ κατηγορίας ἢ εἴδη προϊόντων, δπερ δ ἔξαγωγεὺς θὰ ύποχρεοῦται νὰ πωλήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἴσοτιμία. Τὸ ύπολοιπον τοῦ συναλλάγματος τούτου καταβάλλεται εἰς δραχμάς, ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τῆς ἡμέρας τῆς πωλήσεως.—Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, δύνανται νὰ ἐλαττῶνται ἢ καταργῶνται⁽³⁾ τὰ κατὰ

λουθίαν καὶ μετὰ τὴν λῆψιν ταύτης δύνανται νὰ ύποβληθῶσι δηλώσεις παλαιῶν ἐμπορικῶν δφειλῶν πρὸς τὴν ἀλλοδαπήν, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐκ προσαγομένων τῇ Ἐπιτροπῇ Συναλλάγματος ἔγγραφων καὶ λοιπῶν στοιχείων ἀποδεικνύεται ἀναφισθήτως ἢ ὑπαρξίας τῆς δφειλῆς πρὸ τῆς 26 Ἀπριλίου 1932» (ἐγκ. Ὑπ. Οἰκ. 127801/ σ. 47 σημ. 1).

(¹) Προσθήκη γενομένη διὰ τοῦ ἄρ. 1 Ν. Δ. τῆς 14/14 Ἰουλίου 1932 κατωτ.

(²) ^οId. σχετικῶς καὶ τὸ ἄρθρον 10 Α. Ν. 800/1937.

(³) ^οΩς ἐτροποποιήθη ύπὸ τοῦ Ν. 6330 τῆς 10/18 Ὁκτωβρίου 1934 (357) «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ νόμου 5422» (ἄρθρον μόνον), ἴσχυοντος

τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ὁρισθέντα ποσοστά (').—'Η Τράπεζα καταβάλλει εἰς τὸν δικαιούχον τὸ ὡς ἄνω ἀντίτιμον μόνον τῇ ἐγγράφῳ πιστοποιήσει τοῦ δικαιούχου διὰ τὴν παρασκευήν, συσκευασίαν καὶ ἀποστολὴν τοῦ ἔξαχθέντος προϊόντος δὲν ἔχρησιμοποιήθησαν ύλικά, διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ὅποιων ἔχορηγήθη αὐτῷ συνάλλαγμα ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος, ἥ διὰ τὸ τυχόν χορηγηθὲν συνάλλαγμα ἐπεστράφῃ πρὸς τὴν Τράπεζαν ταύτην ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς Ισχύος τοῦ παρόντος νόμου ίσοτιμίᾳ.—'Επιτρέπεται, δπως δι' ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζωνται κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ καθορίζομένου ἐν τῷ ἀριθμῷ 5 τοῦ νόμου 5422 αἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμεναι ὑποχρεώσεις τῶν ἔξαγωγέων πρὸς ἐκχώρησιν τοῦ εἰς συνάλλαγμα ἀνιτιμού τῶν ἔξαχθέντων ἥ ἔξαγομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων, καὶ ἵδιᾳ δσον ἀφορῷ τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς παραδόσεως τοῦ συναλλάγματος ὑπὸ τῶν ἔξαγωγέων κατὰ [γρ. καὶ] τὸν τρόπον τῆς ἐκτιμήσεως τῶν ἔξαγομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων καὶ τοῦ ἐλέγχου αὐτῆς (').

"Αρθρον 6.—1. Αἱ πάσης φύσεως εἰς συνάλλαγμα ὀφειλαὶ αἱ πληρωτέαι ἐν Ἐλλάδι ἔξιφλοινται εἰς δραχμάς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τῆς ἡμέρας τῆς ἔξιφλήσεως. Ἐπὶ τῇ αὐτῇ τιμῇ ἀποδίδονται καὶ αἱ εἰς συνάλλαγμα παρὰ Τραπέζαις καταθέσεις πλὴν τῶν καταθέσεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς μονίμως κατοικοῦντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πρὸ τῆς Ισχύος τοῦ παρόντος νόμου αἵτινες δύνανται νὰ ἀποδίδωνται καὶ εἰς αὐτούσιον συνάλλαγμα (').

—2. Αἱ πρὸ τῆς 26 Σεπτεμβρίου 1931 ὑφιστάμεναι παρὰ Τραπέζαις καταθέσεις ὅψεως καὶ ταμιευτηρίου εἰς συνάλλαγμα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καθίστανται ἀπαιτηταὶ μετὰ πάροδον τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Ισχύος τοῦ παρόντος νόμου. Τὸ αὐτὸν ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 καταθέσεων προθεσμίας, τῶν καθισταμένων ληξιπροθέσμων πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς τριμήνου προθεσμίας.

—3. Μεταφορὰ τῶν εἰς συνάλλαγμα καταθέσεων ἀπὸ Τραπέζης εἰς Τράπεζαν ἐπιτρέπεται τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου μόνον ἀν μετατραπῶσιν εἰς δραχμάς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τῆς ἡμέρας τῆς μεταφορᾶς. "Αν ἡ τοιαύτη κατάθεσις εἶναι ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 ἀν-

ἀπὸ 28 Ὁκτωβρίου 1935. Πρὸ τῆς τροποποιήσεως δέν προβλέπετο ἡ κατάργησις τῶν ἄνω ποσοστῶν.

(') Ἰδ. κατωτ.

(") Προσετέθη ὑπὸ τοῦ ἀρ. 1 Α. Δ. τῆς 22/22 Δεκεμβρίου 1932, κατωτ.

(*) Ἰδ. κατωτ. ἀρ. 1 Α. Ν. 618. 1937 διὰ τὴν σχέσιν τῆς διατάξεως ταύτης πρὸς τοὺς νόμους 987 καὶ 1414.

φερομένων, καθίστανται άπαιτηταὶ μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἐν τῇ αὐτῇ παραγράφῳ τριμήνου προθεσμίας. Δύναται κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος νὰ μεταφέρεται ἡ κατάθεσις καὶ εἰς συνάλλαγμα, ἐφ' ὅσον ἡ ὁφειλέτις Τράπεζα ἔχει διαθέσιμα.

— 4. Αἱ πρὸς τὰς Τραπέζας εἰς συνάλλαγμα ὁφειλαὶ ἐσωτερικοῦ καθίστανται ἀπαιτηταὶ μετὰ πάροδον τριμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον ἥθελον καταστῇ ληξιπρόθεσμοι πρὸ τῆς παρόδου τῆς προθεσμίας ταύτης, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι διατηροῦνται αἱ ἀρχικαὶ ἔγγυησεις.

— 5. Αἱ πάσης φύσεως εἰς συνάλλαγμα ὁφειλαὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς ἀλλήλας ἔξοφλοινται εἰς συνάλλαγμα.

— 6. Αἱ ἐκ τῶν κειμένων νόμων ὑποχρεώσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν πρὸς ἀπόδοσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ συναλλάγματος τοῦ ἀπορρέοντος ἐξ ἔξαγωγῆς προϊόντων ἢ ἐξ ὑπεραγορῶν, ἐκτελοῦνται εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἴσοτιμίᾳ.

"Ἀρθρον 7.—Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου, μετ' ἀπόφασιν τοῦ "Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θέλουσι ρυθμισθῆ ἀι ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8ῆς Ὀκτωβρίου 1931 προκύψασαι σχέσεις, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν εἰς συνάλλαγμα κατάστασιν τῶν Τραπεζῶν ἢ ἀλλων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν (¹).

"Ἀρθρον 8.—Τρέχουσα τιμὴ συναλλάγματος ἐκάστης ἡμέρας, κατὰ τὸν παρόντα νόμον, εἶναι ἡ τιμὴ, εἰς ἣν ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀγοράζει καὶ πωλεῖ συνάλλαγμα.—**Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος** ἀναγράφει εἰς εἰδικὸν ἡμερήσιον δελτίον τὰς ἴσχυούσας τιμὰς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος κατὰ τὴν πρωΐην καὶ ἀπογευματινὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Τραπέζης.

"Ἀρθρον 9.—1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς Τραπέζας νὰ ἀγοράζωσι δὲ' ἵδιον λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν πελατῶν των τίτλους ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἐάν οἱ τίτλοι οὗτοι εἶναι Ἐλληνικῆς ἐκδόσεως. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης ἡ χορήγησις συναλλάγματος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

— 2. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς Τραπέζας νὰ ἐπενδύωσιν εἰς συνάλλαγμα, ξένα νομίσματα ἢ ἄλλας ξένας ἀξίας τὰς εἰς δραχμὰς καταθέσεις, τὰ μετοχικὰ κεφάλαια καὶ τὰ ἀποθεματικὰ αὐτῶν.

— 3. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς Τραπέζας νὰ δημιουργῶσιν ἀπόθεμα συναλλάγματος ἐκ τῶν ἡμερησίων ἀγορῶν καὶ πωλήσεων.—**Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος** δικαιοῦται νὰ ἀγοράζῃ πᾶν τυχὸν ἀπομένον

(¹) Κατηργήθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 5 § 3 Α. Δ. τῆς 29/29 Ἰουλίου 1932, κατωτ. ὅπου καὶ αὐθεντικὴ ἐρμηνεία τῆς ἐννοίας τῆς καταργήσεως.

ύπόλοιπον ἀγορῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς κτήσεως.

”Αρθρον 10.—1. ’Απαγορεύεται ἡ ἄνευ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἔξαγωγὴ καὶ ὑπὸ ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν ἀσφάλεια χρηματογράφων, τοκομεριδίων καὶ μερισματαποδείξεων ἡμεδαπῶν ἦ ξένων.—’Ἐπισης ἀπαγορεύεται ἡ ἔξαγωγὴ ξένων τραπεζιτικῶν γραμμάτων ἄνευ τῆς ως ἄνω ἀδείας, πλὴν ἂν αὕτη γίνεται ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 Τραπέζων.—**Τραπέζαι** ἡ ἀλλα ἰδρύματα λειτουργοῦντα ἐν Ἑλλάδι ὑποχρεοῦνται δπως οκτά τὴν εἰς τὸν δικαιούχον παράδοσιν αὐτούσιων τοκομεριδίων καὶ μερισματαποδείξεων προβαίνωσιν εἰς τὴν σφράγισιν τούτων δι’ ἐπιθέσεως σφραγίδος ἐν ἥ νὰ ἀναγράφηται ἡ ἐπωνυμία τῆς Τραπέζης ἡ **’Ιδρυματος**, δ τόπος τῆς παραδόσεως καὶ ἡ φράσις «*NOT NEGOCIABLE OUT GREECE*» (¹).

— 2. ’Απαγορεύεται ἡ ἔξαγωγὴ (²) δραχμῶν εἰς τραπεζικά γραμμάτια ἥ δι’ ἐπιταγῶν, πιστώσεων καὶ παντὸς ἀλλου μέσου, πλὴν ἂν γίνεται ὑπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 Τραπέζων καὶ προέρχεται ἐξ ἀγορᾶς ἀντιστοίχου συναλλάγματος.

’Η ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 10 (παρ. 2) τοῦ Νόμου 5422 εἶναι ὅτι πᾶσαι αἱ παρὰ Τραπέζαις, Νομικοῖς ἥ φυσικοῖς προσώποις ἀπαιτήσεις ἡ πιστώσεις ἐν γένει ὑπὲρ προσώπων μονίμως ἐγκατεστημένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐκτελεστέαι ἐν Ἑλλάδι αἱ μὴ πηγάζουσαι ἐξ ἐμβασμάτων εἰς συνάλλαγμα θεωροῦνται δεσμευμέναι, διὰ δὲ τὴν ἀποδέσμευσιν αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἀδεια τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ δποία ούδεμίαν εύθυνην φέρει ἀρνηθεῖσα ἥ ἀρνουμένη τὴν ἀποδέσμευσιν παρομοίων ἀπαιτήσεων ἡ πιστώσεων (³) (⁴).

— 3. ’Απαγορεύεται ἡ ἔξαγωγὴ συναλλάγματος δι’ ἐπιταγῶν,

(¹) Προσθήκη γενομένη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 3 ’Α. Δ. 22/22 Δεκεμβρίου 1932, κατωτ.

(²) Κατωτ. εἰς ἄρ. 4 A. N. 479.1937 ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς δραχμῶν.

(³) Ἡ ἐρμηνεία αὕτη περιέχεται ἐν ἄρ. 2 ’Α. N. 800. 1937 (κατωτ.), τὸ δποίον ἀντικατέστησε τὸ ἄρ. 3 ’Α. N. 479. 1937 (κατωτ.), ἔχον ώς ἔξῆς: «Η ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἔδαφου 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 5422 εἶναι, δτι δραχμαὶ ἀποκτώμεναι δπωσδήποτε ἐν Ἑλλάδι παρὰ προσώπων μονίμως διαμενόντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατατίθενται εἰς δεσμευμένον λογαριασμὸν παρ’ ἔξουσιοδοτημένῃ Τραπέζῃ ἐν Ἑλλάδι, ἐπιτρέπεται δὲ νὰ ἀποδεσμεύωνται καὶ νὰ χρησιμοποιῶνται εἴτε ἐν Ἑλλάδι εἴτε ἐν ἀλλοδαπῇ κατόπιν πάντοτε προηγουμένης ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».— Διὰ τῆς ἐρμηνείας αὐτῆς ἐνομιμοποιήθη ἡ δέσμευσις, ἡ ἐπιβληθεῖσα δι’ ἐγγράφου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, Νόμισμα - Συνάλλαγμα σ. 263–265.

(⁴) Ἡδη τὸ θέμα τοῦτο τῆς δεσμεύσεως ρυθμίζει τὸ ἄρ. 13 τοῦ ’Α. N. 1704. 1939, κατωτ.

πιστώσεων καὶ παντὸς ἄλλου μέσου, πλὴν ὅν ταῦτα εἶναι ἐκδεδομένα ὑπό τινος τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 ἀναφερομένων Τραπεζῶν.

— 4. Αἱ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἀποστελλόμεναι ὑπὸ παντὸς προσώπου πλὴν τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 Τραπεζῶν, συστημέναι ἐπιστολαὶ ἢ δέματα σφραγίζονται ἐνώπιον τοῦ παραλαμβάνοντος ὑπαλλήλου μετὰ ἔξακριβωσιν ὅτι δὲν περιέχεται ἐν αὐτοῖς, τίς τῶν ὧς ἄνω ἀξιῶν ὃν ἀπαγορεύεται ἡ ἔξαγωγή.

”Αρθρογ. 11. — [1.] Ἀπαγορεύεται ἡ χορήγησις δανείων εἰς δραχμάς ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ, ζένων νομισμάτων, συναλλάγματος καὶ ζένων χρεωγράφων.

— 2. Ὁμοίως ἀπαγορεύεται ἡ συνομολόγησις ὑποχρεώσεων ἐν τῇ ἡμεδαπῇ⁽¹⁾ εἰς ζένων νόμισμα ἢ συνάλλαγμα διὰ δανείων ἢ ἄλλων συμβάσεων ἔξαιρέσει τῶν ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι Κητηματικῶν Τραπεζῶν συναπτομένων ἐνυποθήκων δανείων, τῶν δανείων τῶν ἀφορώντων χρηματοδότησιν τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου [διὰ καὶ ἀσφαλιστικῶν συμβολαίων]⁽²⁾ ⁽³⁾.

— 4 [3]. Ὁμοίως ἀπαγορεύεται ἡ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ σύναψις ἀσφαλίσεων εἰς ζένων νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ⁽⁴⁾.

— 5 [4]. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ σύναψις ἀσφαλίσεων εἰς ζένων νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ α') σωμάτων πλοίων καὶ ἀεροπλάνων, β') μεταφορῶν εἰσαγομένων καὶ ἔξαγομένων εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἐμπορευμάτων, γ') εἰς ἔξαιρετικὰς ἄλλας περιπτώσεις δι' ἣς ἀπαιτεῖται ἀδεια τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος λαμβανομένη μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύ-

(1) Κατὰ τὴν ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1937 ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης, αἱ μέχρι τῆς 14 Ιουλίου 1922 γενόμεναι εἰς ζένων νόμισμα ἢ συνάλλαγμα καταθέσεις ἔξακροισθοῦν μέχρι τῆς ἀποδοσέως των νὰ ὑφίστανται εἰς διὰ τὸ νόμισμα ἔγενοντο, οἱ τόκοι δύων τούτων δέονταν νὰ τρέπωνται εἰς δραχμάς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τοῦ ζένου νομισμάτος ἢ συναλλάγματος τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν καθίστανται ἀπαιτητοὶ (ἔγκ. Ὅπ. Οἰκ. 127801/1939 σ. 69 σημ. 1).

(2) **”Αρ. 3 Ν. Δ.** τῆς 14/14 Ιουλίου 1932, κατωτ. σ. 32.

(3) Τὴν ἐν ἀγκύλαις φράσιν διέγραψε τὸ ἄρ. 6 **”Α. Ν.** 800/1937.

(4) Διὰ τῆς ἀπὸ 14 Δεκεμβρίου 1937 ἀποφάσεως τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης «ἔξηρέθησαν τῆς ἀπαγορεύσεως αἱ παρ' ἀλλοδαπῶν ἀγοραστῶν συναπτόμεναι ἀσφαλίσεις ἐπὶ τῶν ἀγοράς ομένων Ἑλληνικῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων διὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς παραμονῆς τούτων ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀγορᾶς μέχρι τῆς φορτώσεώς των, ὑπὸ τὸν δρόν τοι τὰ ἀσφαλίστρα θὰ καλύπτωνται δι' ἐλευθέρου συναλλάγματος ἀποστελλομένου παρ' αὐτῶν ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον [καὶ] ἥτις θὰ παρέχῃ τὴν πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἀσφαλίσεως ἀπαιτουμένην ἀδειαν» (ἴγκ. Ὅπ. Οἰκ. 127801/1939 σ. 70 σημ. 1).

νης πλὴν τῆς συνάψεως ἀσφαλειῶν ζωῆς, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως.

— 6 [5]. Ἐπὶ τῶν, εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ, συναπτομένων ἀσφαλίσεων, συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον χορηγεῖται συνάλλαγμα μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἑπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν οὐχὶ ἀνώτερον τῶν 65%, τῶν δι' ἐκάστην ἀσφαλειῶν εἰσπραχθέντων ἀσφαλίστρων. Ἐπὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἀγγλικοῖς Δόϋδς μέσῳ τῶν ἀνεγνωρισμένων ἐν Ἑλλάδι γραφείων ἀντιπροσωπείας τῶν μεσιτῶν τῶν Δόϋδς συναπτομένων ναυτικῶν ἀσφαλίσεων τὸ ἀνώτατον δριον τοῦ παρεχομένου συναλλάγματος δῷξεται εἰς 90%, τῶν εἰσπραχθέντων ἀσφαλίστρων (¹).

— 6α [5α]. Ἐπὶ ἀσφαλίσεων σωμάτων πλοίων καὶ ἀεροπλάνων ἢ μεταφορᾶς εἰσαγομένων καὶ ἔξαγομένων ἐμπορευμάτων, συναπτομένων παρὰ τῷ ἀσφαλιστικῷ Γραφείῳ κινδύνων πολέμου τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως παρέχεται μετ' ἀπόφασιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐλεύθερον συνάλλαγμα δι' ὀλόκληρον τὸ ἐπασφάλιστρον πολέμου.— Ἐπὶ ἀσφαλίσεων σωμάτων πλοίων καὶ ἀεροπλάνων ἢ μεταφορᾶς εἰσαγομένων καὶ ἔξαγομένων ἐμπορευμάτων, συναπτομένων παρὰ ταῖς ἐν Ἑλλάδι νομίμως λειτουργούσαις ἀσφαλιστικαῖς ἐπιχειρήσεις παρέχεται μετ' ἀπόφασιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδες συνάλλαγμα ἵσον πρὸς τὸ σύνολον τοῦ δι' ἐκάστην ἀσφαλειῶν εἰσπραχθέντος ἐπασφαλίστρου πολέμου μεῖον τῆς συμπεφωνημένης προμηθείας (²).

— 7 [6]. Εἰς περιπτώσιν πραγματοποιήσεως κινδύνου ἡ ἀσφαλίσασα ἐπιχειρησις ὑποχρεοῦται εἰς τὴν εἰσαγωγὴν συναλλάγματος ἵσου πρὸς ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως ἐφ' ὅσον ἔλαβε συνάλλαγμα κατὰ τὴν παράγραφον 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

— 8 [7]. Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀσφαλείας εἰς δραχμὰς ἡ ἀσφαλίσασα ἐπιχειρησις ὀφείλει κατὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως νὰ εἰσαγάγῃ εἰς συνάλλαγμα τόσον ποσοστὸν ἐπ' αὐτῆς, ὅσον ἥτο καὶ τὸ ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ἀσφαλίστρων δι' ὁ συμφώνως πρὸς τὰ κεκανονισμένα ἔχορηγήθη αὐτῇ συνάλλαγμα πρὸς ἀντασφάλισίν τῆς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ (³) (⁴).

(¹) Ἡ § 6 [5] τίθεται ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρ. μόνου Ἀ. Ν. 1456. 1938, κατωτ. Προηγουμένως ἡ § αὕτη δὲν περιελάμβανε τὴν διάταξιν τῆς (διὰ κυρτῶν στοιχείων) δευτέρας περιόδου.

(²) Ἡ αὕτη προσετέθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 1 Ἀ. Ν. 2079. 1939, ίδ. κατωτ. καὶ τὸ ἄρ. 2 αὐτοῦ.

(³) Αἱ κυρώσεις τῶν παραβάσεων τοῦ ἄρ. 11 ἀπαγγέλλονται ἐν ἄρ. 3 καὶ 9 Ἀ. Ν. 800. 1937, κατωτ.

(⁴) Τὰς §§ 4–8 [ἡ ὀρθὴ ἀριθμησις εἶναι : 3–7] προσέθεσεν ἐν τέλει τοῦ

”Αρθρον 12. Οι ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου καὶ 8 Οκτωβρίου 1931 Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι, ὡς οὗτοι ἐκυρώθησαν, καταργοῦνται, πλὴν τῶν διατάξεων αὐτῶν, εἰς ἃς παραπέμπει ὁ παρὼν Νόμος. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων τούτων Γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ διατηρεῖται καὶ ἀσκεῖ τὰ διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατιθέμενα εἰς αὐτὴν καθήκοντα (¹).

”Αρθρον 13.—[1.] Συνιστᾶται Ἐπιτροπὴ ἐλέγχου τῶν Τραπεζῶν ἀπαρτιζομένη: Ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου, ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι δορίζονται ύπό τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τῶν ἔχοντων βαθμὸν τούλαχιστον Τμηματάρχου (²).—Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη δυναμένη νὰ κατανείμῃ τὴν ἐργασίαν μεταξὺ τῶν μελῶν αὐτῆς, παρακολουθεῖ τὴν ύπό τῶν Τραπεζῶν τήρησιν τῶν νομίμων ὑποχρεώσεων κατὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ συναλλάγματος, ἀναφέρουσα ἐγγράφως πᾶσαν τυχὸν παράβασιν ἢ ἀταξίαν.

—[2.] Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 5422 εἶναι ὅτι ἡ ύπό τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 5665 κυρωθέντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος προβλεπομένη ἐπιτροπὴ ἔχει τὸ δικαίωμα ὅπως πρὸς παρακολούθησιν τῆς ύπὸ τῶν Τραπεζῶν τηρήσεως τῶν νομίμων αὐτῶν ὑποχρεώσεων προβαίνη ἢ διατάσσῃ τὴν ἐνέργειαν ἐλέγχων εἰς τὰ βιβλία καὶ στοιχεῖα αὐτῶν.—Ἄι Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται νὰ θέτωσιν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἡ τῶν δργάνων αὐτῆς πάντα τὰ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτῆς ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐλέγχου οἰασδήποτε φύσεως στοιχεῖα, νὰ τηρῶσι δὲ τὴν κίνησιν τοῦ συναλλάγματος βάσει τοῦ ὑποδειγματικοῦ τύπου τοῦ προσδιοριζομένου ἐκάστοτε ύπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (³).

—[3.] Εἰς τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴν παρέχεται ἐπίσης τὸ δικαίωμα ἐνεργείας τοῦ ἐλέγχου καὶ οἰουδήποτε φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου κατὰ τὰ ἐν ἔδαφι 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμενα πρὸς ἔξακριβωσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος (⁴).

”Αρθρον 14. (‘Ως ἀντικατεστάθη ύπὸ τοῦ ἄρ. 1 Α. Ν 296/1936,

ἄρ. 11 Ν. 5422, ὡς συνεπληρώθη ύπὸ τοῦ ἄρ. 3 Ν. Δ. τῆς 14 Ιουλίου 1932, τὸ ἄρ. 7 Α. Ν. 800. 1937, κατωτ. Ἰδ. ὅμως καὶ προηγ. σημ.

(¹) Ἰδ. σχετ. ἄρ. 4 Ν. Δ. τῆς 14/14 Ιουλίου 1932 σ. 32.

(²) Τὴν ἀνωτέρω ἐρμηνείαν ἔθέσπισε τὸ ἄρ. 2 § 3 Ν. Δ. τῆς 3/6 Ιουλίου 1936, κατωτ.

(³) Ἡ ἄνω διάταξις εἶναι τὸ ἄρ. 2 § 4 Ν. Δ. τῆς 3/6 Ιουλίου 1936, κατωτ.

περιέχοντος τὰς §§ 1—8) (¹).—1. Μὲ φυλάκισιν *τούλαχιστον* *2 μηνῶν* *μέχρις* *ἔνδες* *ἔτους* *καὶ χρηματικὴν* *ποινὴν* *οὐχὶ* *ἔλάσσονα* *τοῦ τετάρτου*, *οὐδὲ* *ἀνωτέραν* *τοῦ διπλασίου* (²) τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου εἰς ὃ ἀναφέρεται ἡ παραβασις, τιμωρεῖται ὅστις *διωσδήποτε* (³):

α') Χωρὶς νὰ ἔχῃ τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου [5422] πωλεῖ εἰς ἄλλα πρόσωπα, πλὴν τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τραπεζῶν, ἢ ἀγοράζει παρ' ἄλλων προσώπων, πλὴν τῶν Τραπεζῶν αὐτῶν, χρυσόν, χρυσᾶ νομίσματα, ξένα τραπεζικὰ γραμμάτια ἢ συνάλλαγμα.

β') Πωλεῖ ἢ ἀγοράζει τὰ ἐν ἐδαφίῳ α' ὁριζόμενα ἀντικείμενα παρὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 4 καὶ 9 τοῦ παρόντος νόμου [5422].

γ') Μεσολαβεῖ εἰς τὴν ἐκτέ λεσιν τῶν κατὰ τὰ ἐδαφία α' καὶ β' παρανόμων πράξεων.

δ') Παραβαίνει τινὰ[ς] τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος [N. 5422] διατάξεων.

ε') Ἐπιχειρεῖ πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ ἢ πράξεις μεταφορᾶς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 ἢ μεσολαβεῖ εἰς τοιαύτας πράξεις.

στ') Παραβαίνει τὰς ἐν ἄρθρῳ 10 διατάξεις.

ζ') Ὑποβάλλει ἀναληθεῖς δηλώσεις, πλαστὰ ἢ ἀναληθῆ ἔγγραφα ἢ χρησιμοποιεῖ τοιαῦτα πρὸς ἀπόκτησιν συναλλάγματος ἢ *ἀπόκρυψιν τοῦ ἀληθοῦς εἰς συνάλλαγμα ἀντιτίμουν ἐξαγομένων προϊόντων* ἢ *ἐμπορευμάτων* (⁴) δι' ἕδιον λογαριασμὸν ἢ διὰ λογαριασμὸν τρίτου.

— 2. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς τὸ κατώτατον ὄριον φυλακίσεως ἀναβιβάζεται εἰς τὸ διπλάσιον, ἐπὶ δὲ τῶν χρηματικῶν ποινῶν τὸ κατώτατον καὶ τὸ ἀνώτατον ὄριον τούτων διπλασιάζεται (⁵).

— 3. Τὸ Δικαστήριον δύναται ἐκτὸς τῶν ὡς ἄνω ποινῶν ν' ἀ-

(¹) Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔτροποποιήθη τὸ πρῶτον ἀντικατασταθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρ. 4 Α. Ν. τῆς 22/22 Δεκεμβρίου 1932 καὶ τῶν ἄρ. δευτέρου καὶ τρίτου τοῦ κυρώσαντος αὐτὸν νόμου 5809, καὶ κατόπιν ὑπὸ τοῦ ἄρ. 2 §§ 1—2 Ν. Δ. τῆς 3/6 Ιουλίου 1936, ἡδη δὲ ἰσχύει ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 1 Α. Ν. 296 (κατωτ.) καὶ συμπληροῦται ὑπὸ ἀλλών νόμων.

(²) Ἀρχικῶς: «μὲ φυλάκισιν τούλαχιστον τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν οὐχὶ ἔλάσσονα τοῦ ἡμίσεος οὐδὲ ἀνωτέραν τοῦ πενταπλασίου». Κατόπιν τῆς πρώτης τροποποιήσεως: «μὲ φυλάκισιν μέχρις ἔξι μηνῶν καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι τῆς ἀξίας τοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως».

(³) Ἀρχικῶς «έκ προθέσεως».

(⁴) Ἡ διά κυρτῶν στοιχείων φράσις προσετέθη κατὰ τὴν πρώτην τροποποίησιν.

(⁵) Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου ταύτης περιείχετο αὐτολεξεὶ καὶ ἐν ἐδαφ. 3 τοῦ ἀρχικοῦ ἄρ. 14, καταργηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Α. Ν. τῆς 22/22 Δεκεμβρίου 1932.

παγγείλη καὶ τάς συνεπείας τῶν ἄρθρων 21 καὶ 23 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου οἰαδήποτε καὶ ἀν εἶναι ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινή, ὡς καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δῆμευσιν τῶν ἀντικειμένων τῆς κολασίμου πράξεως⁽¹⁾.

— 4. Εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς αὐτουργούς ποινὰς ὑπόκεινται καὶ οἱ Διοικηταὶ ἢ Διευθυνταὶ Νομικῶν προσώπων καὶ οἱ Προϊστάμενοι ‘Υποκαταστημάτων ἢ πρακτορείων αὐτῶν οἱ ὁπωσδήποτε ἀμέσως ἢ ἔμμεσως συγεργήσαντες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως⁽²⁾.

— 5. Αἱ ἐπὶ παραβάσει τῶν ἀνω διατάξεων ὑποθέσεις διώκονται ἐξ ἐπαγγέλματος καὶ εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ ἀνευ προανακρίσεως τὴν πρώτην δικάσιμον μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ ἀπὸ τῆς ἐγχειρήσεως [γρ. ἐγχειρίσεως] τῆς μηνύσεως ἢ τῆς ἐνάρξεως τῆς διώξεως⁽³⁾.

— 6. Ἀρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῶν καθίσταται τὸ Μονομελὲς Πλημμελειοδικεῖον *καὶ διὰ τοὺς ἀπολαύοντας Ἰδιαζούσης δωσιδικίας* ἔφαρμοζομένων δὲ καὶ τῶν διατάξεων περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων ἐπ' αὐτοφώρῳ⁽⁴⁾.

— 7. Οἱ βασίμους παρέχοντες ὑπονοίας ὅτι ἐνεργοῦσι[ν] τινὰ τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ 14 ὑπὸ στοιχεία α'—ζ' παρανόμων πράξεων, δύνανται νὰ ἐκτοπισθῶσι[ν] κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5174⁽⁵⁾ θεωρούμενοι ὡς ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν⁽⁶⁾. Ἐπίσης οἱ

(¹) Ἐν ἔδαφ. 2 τοῦ ἀρχικοῦ ἄρ. 14 περιείχετο ἡ ἀκόλουθος διάταξις : «Πλὴν τῆς ποινῆς δύνανται νὰ διαταχθῇ καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου κατάσχεσις τῶν ἀντικειμένων εἰς ἀ ὀναφέρεται ἡ παράνομος πρᾶξις». Αὕτη ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ Α. Ν. τῆς 22/22 Δεκεμβρίου 1932 ὡς ἔξῆς : «Τὸ Δικαστήριον δύνανται κατὰ συνέπειαν τῆς καταδίκης ταύτης νὰ ἐπιβάλῃ καὶ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων οὐχὶ βραχυτέραν τῶν ἔξι μηνῶν οὕτε μείζονα τῶν ἔξι ἔτῶν, ὡς καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δῆμευσιν τῶν ἀντικειμένων τῆς κολασίμου πράξεως».

(²) Ἡ διάταξις αὗτη προσετέθη ὡς ἔδαφ. 3 εἰς τὸ ἀρχικὸν ἄρ. 14 ὑπὸ τοῦ Α. Ν. τῆς 22/22 Δεκεμβρίου 1932.

(³) Ἐν ἔδαφ. 4 τοῦ ἀρχικοῦ ἄρ. 14 ὑπῆρχεν ἡ ἀκόλουθος διάταξις : «Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων διώκονται αὐτεπαγγέλτως, εἰσάγονται δὲ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως μετὰ προανάκρισιν τὸ πολὺ δέκα ἡμερῶν». Αὕτη ἐτροποποιήθη ὡς ἐν τῷ κειμένῳ τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ Α. Ν. τῆς 22/22 Δεκεμβρίου 1932.

(⁴) Ἡ διάταξις αὗτη περιελήφθη τὸ πρῶτον ὡς ἔδαφ. 4 τοῦ ἄρ. 14 ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 22/22 Δεκεμβρίου 1932. Αἱ διὰ κυρτῶν στοιχείων λέξεις προσετέθησαν ὑπὸ τοῦ Α. Ν. 296.1936.

(⁵) N. 5174 τῆς 18/18 Ἰουλίου 1931 (219) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 4229 περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος κλπ.».

(⁶) Ἡ διάταξις αὗτη ἐτέθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἄρ. 1 ἔδαφ. 4 τοῦ Α. Ν. τῆς 21/28 Σεπτεμβρίου 1932, κυρωθέντος ἀναδρομικῶς ὑπὸ τοῦ N. 5863.

καταδικαζόμενοι ἐπί τινι τῶν ἐν ἄρθρῳ 14 ὑπὸ στοιχεῖα α'—ζ' πράξεων δύνανται νὰ ἐκτοπισθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου ἐπὶ ἐτοῖς (¹).

— 8. Ἡ οἰκεία ἀστυνομικὴ ἀρχὴ δύναται νὰ ἐκδίδῃ ἀστυνομικὰς διατάξεις, ἔγκρινομένας κατὰ τὸν νόμον, σχετικὰς μὲ τὴν λειτουργίαν τῶν χρηματιστικῶν καὶ μεσιτικῶν ἐν γένει καὶ ἄλλων παρεμφερῶν γραφείων, καὶ τὴν πρόληψιν συνάψεως χρηματιστηριακῶν πράξεων ἐκτὸς τοῦ χρηματιστηρίου, εἴτε εἰς διάφορα κέντρα ἢ γραφεῖα εἴτε εἰς ὁδοὺς καὶ πλατείας (²).

— [9.] Ἐπὶ καταδίκης διὰ τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις (³) ὡς καὶ ἐν γένει διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ νόμου 5422 καὶ μεταγενεστέρων περὶ προστασίας τοῦ ἑθνικοῦ νομίσματος νόμων, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν νόμων περὶ μετατροπῆς ποινῶν εἰς χρηματικὰς καὶ περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐκτελέσεως τῶν ποινῶν, ἢ δὲ κατὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἔφεσις, ἐπιτρεπομένη μόνον, εἰς ἣν περιπτωσιν ἢ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ ὑπερβαίνει τοὺς 4 μῆνας ἢ ἡ χρηματικὴ ποινὴ ὑπερβαίνει τὰς 200 χιλιάδας δραχμῶν, οὐδέποτε ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν.—"Ἐφεσις ἐπιτρέπεται καὶ κατὰ τῶν ἀδωνιτικῶν ἀποφάσεων, μετ' ἀποτελέσματος κατὰ τοῦ κατηγορουμένου, ἀσκουμένη ὑπὸ τοῦ Ἐλσαγγελέως τῶν Ἐφετῶν ἢ Πλημμελειοδικῶν ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως (⁴).

— [10.] Δὲν ἐπιβάλλονται αἱ ποιναὶ τοῦ ἄρθρου τούτου ἐν περιπτώσει καθ' ἥν τὸ τυχὸν παρ' ἰδιωτῶν ἀγορασθὲν συνάλλαγμα κατετέθη ἢ ἐπωλήθη εἴς τινα τῶν Τραπεζῶν τῶν ἔχουσῶν τὴν πρός

(¹) Νέα διάταξις.

(²) Ἐθεσπίσθη τὸ πρῶτον ὑπὸ τοῦ ἄρ. 1 ἐδαφ. 2 τοῦ Α. Ν. τῆς 21/28 Σεπτεμβρίου 1932.

(³) Πρόκειται περὶ τῶν παραβάσεων τῶν ἀναφερομένων ἐν ἄρ. 3 § 2 Ν. Δ. τῆς 3/6 Ἰουλίου 1936, κατωτ.

(⁴) Αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ἀρχικοῦ ἄρ. 14 περιελαμβάνοντο εἰς τὰ ἐδάφια 5 καὶ 6, εἰχον δὲ ὡς ἔξῆς: «Ἡ κατὰ τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν παραβάσεων τούτων ἔφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἐκτὸς ἐὰν εἰδικῶς δρίσῃ οὕτω τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον.—Αἱ περὶ μετατροπῆς τῆς ποινῆς διατάξεις ἀργοῦσι». Κατὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἄρθρου τούτου ὑπὸ τοῦ Α. Ν. τῆς 22/22 Δεκεμβρίου 1932, διετυπώθησαν ὡς ἔξῆς ἐν ἐδαφ. 5: «Ἐπὶ καταδίκης διὰ τὰς ἀνωτέρω παραβάσεις δὲν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ μετατροπῆς ποινῶν εἰς χρηματικάς, ἢ δὲ κατὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἔφεσις οὐδέποτε ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν». Ἡ διάταξις αὗτη ἐπανελήφθη ἐν ἐδαφ. 6 τῆς § 2 ἄρ. 3 Ν. Δ. τῆς 3/6 Ἰουλίου 1936 (Ισχύοντι ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1936) ὡς ἔχει ἐν τῷ κειμένῳ πλὴν τῶν διὰ κυρτῶν στοιχείων λέξεως, φράσεως καὶ περιόδου, αἱ ὅποιαι προστέθησαν κατὰ τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐδαφίου τούτου [χαρακτηριζομένου ὡς δεκάτου] ὑπὸ τοῦ ἄρ. 2 Α. Ν. 296/1936.

άγοράν συναλλάγματος ἄδειαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1932 συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 2 παράγραφ. 2 τοῦ νόμου 5422. Αἱ τυχὸν δὲ ἐκκρεμεῖς δίκαια διὰ τὴν ὡς ἄνω αἰτίαν καταργοῦνται (¹).

— [11.] Ἡ διάταξις τοῦ δευτέρου ἄρθρου τοῦ νόμου 5809 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1932 ἀναγκαστικοῦ νόμου κλπ.» [Σ. Σ. ἦτοι τῆς προηγουμένης παραγράφου] δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ παραβάσεων γενομένων εἰς τὸν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος [Σ. Σ. 6 Ἰουλίου 1936] καὶ ἐφεξῆς χρόνον (²).

— [12.] Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 (Σ. Σ. τοῦ Ἀ. Ν. 296/1936, ἦτοι τῶν προηγουμένων § § 1—8 καὶ [9]) ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου 33 τοῦ 1936 (³).

— [13.] Ἐφ' ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων [Σ. Σ. δηλ. τοῦ ἄρ. 14 § 1 Ν. 5422] ἡ προθεσμία πρὸς παραγραφὴν εἶναι ἐνιαυσία. Ως πρὸς τὰ ἥδη τελεσθέντα ἀδικήματα ἡ προθεσμία αὕτη ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου (Σ. Σ. 5809, ἦτοι ἀπὸ 15 Ὁκτωβρίου 1933) (⁴).

— [14.] Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τρίτου τοῦ νόμου 5809 δριζομένη προθεσμία πρὸς παραγραφὴν ἐφ' ὅλων τῶν ἀδικημάτων περὶ ὃν τὸ ἄρθρον 4 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 5809 κυρωθέντος ἀναγκαστικοῦ νόμου (Σ. Σ. ἦτοι τὸ ἄρ. 14 Ν. 5422) καὶ οἱ λοιποὶ μεταγενέστεροι νόμοι περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος καθορίζεται τριετῆς διὰ τὰς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος [Σ. Σ. Ν. Δ. τῆς 3/6 Ἰουλίου 1936, ἦτοι ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1936] καὶ ἐφεξῆς παραβάσεις (⁵).

”Ἄρθρον 15. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου

(¹) Διάταξις θεσπισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἄρ. δευτέρου Ν. 5809.

(²) Διάταξις θεσπισθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἄρ. 2 § 1 Ν. Δ. τῆς 3/6 Ἰουλίου 1936. Αὕτη ἐπερίττευε δεδομένου ὅτι ἡ § [10] ἔχει ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ παραβάσεων γενομένων τὸ πολὺ μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1932.

(³) Ἡ ἄνω διάταξις εἶναι τὸ ἄρθρον 3 Α. Ν. 296/1936. Τὸν Α. Ν. 33.1936 ἴδ. κατωτ.

(⁴) Ἡ διάταξις αὕτη προσετέθη ὡς τελευταία παράγραφος εἰς τὸ ἄρ. 14 Ν. 5422 ὑπὸ τοῦ ἄρ. τρίτου Ν. 5809, δὲν περιελήφθη δμως ἐν τῷ ἄρ. 14 Ν. 5422 κατὰ τὴν ἀντικατάστασίν του ὑπὸ τοῦ ἄρ. 1 Α. Ν. 296.1936, τὸ δόποιον δμιλεῖ περὶ τῆς ἀντικατάστασεως οὕτω: «Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ νόμου 5422, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 21/28 Σεπτεμβρίου 1932 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 5863, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 22/22 Δεκεμβρίου 1932 κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5809 ἀντικαθίσταται ὡς ἔξῆς:» Ἰδ. ἐπομένην § [14].

(⁵) Ἡ § [14] εἶναι τὸ ἄρ. 2 § 2 Ν. Δ. τῆς 3/6 Ἰουλίου 1936, κατωτέρω. Ἡ διάταξις αὕτη κατήργησεν ἀπὸ τῆς ἰσχύος της τὴν προηγουμένην § [13].

κανονισθήσονται διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ύπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

”Αρθρον 16. Ο παρὸν νόμος ισχύει ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

N. 5552 τῆς 27/28 Ιουνίου 1932 (201) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου 5422».

”Αρθρον 1.—1. Διὰ Διαταγμάτων⁽¹⁾ ἐκδοθησομένων προτάσει τοῦ ‘Υπουργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἐπιβληθῶσι καὶ ἄλλοι περιορισμοὶ ἢ ν’ ἀρθῶσιν ἐν δλῷ ἢ ἐν μέρει τινὲς τῶν ύφισταμένων τοιούτων ὡς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἢ ἔξαγωγὴν ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων ὡς καὶ ἀξιῶν ἐν γένει ὡς καὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν εἰς δεσμευμένους λογαριασμοὺς (bloquées) εύρισκομένων δραχμῶν.

— 2. Δι’ ὁμοίων Διαταγμάτων δύνανται νὰ καθορίζωνται διὰ τινὰς περιπτώσεις κατ’ ἄλλον τρόπον αἱ ἐν τῷ ἀρθρῷ 5 τοῦ Νόμου 5422 ἀναφερόμεναι ὑποχρεώσεις τῶν ἔξαγωγέων πρὸς ἐκχώρησιν τοῦ εἰς συνάλλαγμα ἀντιτίμου τῶν ἔξαχθέντων ἢ ἔξαγομένων προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων⁽²⁾.

”Αρθρον 2.—(’Ιδ. ἀρ. 4 § 1 β ἐδ. 1 N. 5422 σ. 14 σημ. 1).

”Αρθρον 3.—Αἱ αἰτήσεις, πιστοποιητικά καὶ λοιπὰ ἔγγραφα τὰ πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 5422 καὶ τοῦ παρόντος ἀπαιτούμενα ἀπαλλάσσονται τῶν κεκανονισμένων τελῶν χαρτοσήμου⁽³⁾.

”Αρθρον 4—1. Η Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς παρ’ αὐτῇ Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος δύνανται νὰ συνιστᾶ παρὰ τοῖς ‘Υποκαταστήμασιν ἢ Πρακτορείοις τῆς ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ‘Υπεπιτροπάς συναλλάγματος.

— 2. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ‘Υπεπιτροπαὶ ἔχουσι τὰ αὐτὰ ἢ περιωρισμένα δικαιώματα τῆς Κεντρικῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος, κατὰ τὰ δι’ ἀποφάσεως τῆς εἰδικῶς ἐκάστοτε ὁρίζομενα.

”Αρθρον 5—1. Δι’ ἀποφάσεων τῶν ‘Υπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 13 τοῦ Νόμου 5422 Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τῶν Τραπεζῶν δύνανται νὰ συνιστῶνται παρὰ τοῖς ‘Υποκαταστήμασιν ἢ Πρακτορείοις τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ‘Υπεπιτροπαὶ Ἐλέγχου τῶν Τραπεζῶν.

(¹) ’Ιδ. κατωτ. Δ. τῆς 7/7 Ιουλίου 1932 «περὶ τρόπου ἔξαγωγῆς ἐμπορευμάτων καὶ ἀξιῶν».

(²) Κατηργήθη δι’ ἀλλοίας ρυθμίσεως τοῦ θέματος τούτου ὑπὸ τοῦ ἀρ. 1 ’Α. N. τῆς 22/22 Δεκεμβρίου 1932, ἀνωτ. σ. 19 σημ. 2.

(³) ’Ιδ. δμως κατωτ. ἀρ. 21 ’Α. N. 853. 1937.

— 2. Η σύνθεσις τῶν συνιστωμένων 'Υποεπιτροπῶν ὁρίζεται διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων 'Υπουργῶν, ἀσκεῖται δὲ παρ' αὐτῶν ὁ ἔλεγχος τῶν Τραπέζων κατὰ τὰ ἐν ἅρθρῳ 13 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 5422 ὁρίζεται κατὰ τὰς ἑκάστοτε ύπὸ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου τῶν Τραπέζων διδομένας αὐταῖς δῆμοις.

Άρθρον 6.—Διὰ συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐγκρινομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καθορισθήσεται πρόσθετος συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τῶν ὀφελειῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῶν προκυπτουσῶν ἐξ ἐκδόσεως τραπεζικῶν γραμματίων πέραν τοῦ διὰ τῆς Συμβάσεως ὁρισθησομένου δρίου.—**Διὰ τῆς αὐτῆς συμβάσεως καθορισθήσεται διάρροπος τῆς διαθέσεως τῆς προσθέτου ταύτης συμμετοχῆς τοῦ Δημοσίου** (¹) (²).

(¹) Ως ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 6 Ν. Δ. τῆς 14/14 Ἰουλίου 1932. Τὸ παλαιὸν ἐδάφιον ἔχει ὡς ἔξης: «ἡ πρόσθετος αὕτη συμμετοχὴ δὲν διατίθεται πρὸς ἀπόσθεσιν χρεῶν τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος».

(²) Η ὑπὸ τῶν ἅρθρων 6 Ν. 5552 καὶ 6 Ν. Δ. 14 Ἰουλίου 1932 προβλεπομένη σύμβασις, ἐγκριθείσα διὰ τῆς ὑπὸ ἀριθ. 406 τῆς 28 Ἰουλίου 1934 ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ δημοσιευθεῖσα εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (251 τῆς 1 Αὐγούστου 1934), ἔχει ὡς ἔξης: **"Άρθρον 1. — Ἀπὸ τῆς 26ης Ἀπριλίου 1932 καὶ ἐφεξῆς, ὡς δριον κυκλοφορίας, περὶ οὗ προβλέπει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 5552 καὶ πέραν τοῦ δποίου συντρέχει πρόσθετος συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου, ὁρίζεται τὸ ὅθροισμα τοῦ μέσου ὅρου ἑκάστης τριμηνίας τῶν κάτωθι στοιχείων ὡς ταῦτα ἀπεικονίζονται εἰς τὰς ἔβδομα διαίας συνοπτικάς καταστάσεις τῆς Τραπέζης α) τοῦ ἀντιτίμου ἀγορᾶς ἑξωτερικοῦ συναλλάγματος καὶ χρυσοῦ εἴτε ἐλεύθερου εἴτε διὰ λογαριασμὸν τῶν ἑξωτερικῶν συμψηφισμῶν (clearings). β) τῶν ἀποθεματικῶν κεφαλαίων, γ) τῶν ἐπενδύσεων μέχρι ποσοῦ τετρακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δ) τῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν χρεῶν τοῦ Δημοσίου ἐν γένει καθὼς καὶ τῶν πρὸ αὐτὸς ἀπ' εύθειας προκαταβολῶν ἢ ἐκ προεξοφλήσεων πρὸς τρίτους γραμματίων τοῦ Δημοσίου, καὶ ε) τῶν προεξοφλήσεων καὶ πιστώσεων εἰς δραχμάς ἢ ἑξωτερικὸν συνάλλαγμα τῶν χορηγηθεισῶν παρὰ τῆς Τραπέζης κατὰ τὴν διάρκειαν ἑκάστης τριμηνίας καὶ ἐξισουμένων πρὸς τὸ ποσόν τὸ διποίον βάσει τοῦ μέσου ὅρου τοῦ ἑντὸς 3 μηνῶν ἰσχύσαντος προεξοφλητικοῦ τόκου θά ἀποφέρῃ ὀφελείας δραχμῶν εἰκοσι πέντε ἑκατομμυρίων κατὰ τριμηνίαν.**

Άρθρον 2.—Ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν πραγματοποιουμένων ἐκ τῆς κυκλοφορίας τραπεζογραμματίων πέραν τοῦ ἐν ἅρθρῳ 1 τῆς παρούσης συμβάσεως ὁρίζομένου δρίου, τὸ Δημόσιον ἑκτὸς τῆς δυνάμει τοῦ ἅρθρου 71 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁρίζομένης τακτικῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ, συμμετέχει προσθέτως κατὰ τὴν κάτωθι κλίμακα.—α) Μέχρι ποσοῦ 50 ἑκατομμυρίων κατὰ 50 %.—β) Ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν 50 ἑκατομμυρίων μέχρι 75

Άρθρον 7.—*Η ίσχυς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.*

N. 5634 τῆς 31 Αύγουστου/5 Σεπτεμβρίου 1932 (303) «περὶ κυρώσεως τοῦ ’Α. Δ. τῆς 1 [1]-7-32 [(209] «περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων πρὸς Τραπέζας ἡ ἄλλα φυσικὰ ἡ νομικὰ πρόσωπα»⁽¹⁾.

(’Α. Δ.) **Άρθρον 1.**—*Η καταβολὴ τῶν εἰς Τραπέζας ἡ ἄλλα νομικὰ ἡ φυσικὰ πρόσωπα ὀφειλῶν ἔξι ὑποχρεώσεων συνομολογηθεισῶν ἐν τῷ ἡμεδαπῇ καὶ ἔξοφλητέων ἐντὸς αὐτῆς εἰς ζένον συνάλλαγμα, ἀναστέλλεται ἐπὶ ἐν ἔξαμηνον ἀπὸ τῆς ίσχύος τοῦ παρόντος. Η τοιαύτη ἀναστολὴ ἐπέρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς τοῦ ἡμίσεος τῶν καθυστερουμένων τόκων, χρεωλυσίων ἡ ἄλλων συμπεφωνημένων δόσεων.— Η καταβολὴ αὕτη φέρεται εἰς προσωρινὴν πίστωσιν τοῦ καταβαλόντος, μέχρις οὗ λυθῇ δριστικῶς διὰ Νόμου τὸ ζήτημα τοῦ τρόπου τῆς ἔξοφλήσεως τῶν ἐν λόγῳ ὑποχρεώσεων.— Ή διάταξις τοῦ ἁρδόσου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς Ιουνίου 1932 «περὶ πρόσωπινῆς ἀναστολῆς τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων πρὸς Τραπέζας ἡ ἄλλα φυσικὰ ἡ νομικὰ πρόσωπα» ἔχει ἐφαρμογὴν μόνον ἐπὶ τῶν μέχρι τῆς ίσχύος τοῦ νόμου 5422 ὀφειλῶν ἔξι ὑποχρεώσεων συνομολογηθεισῶν εἰς ζένον συνάλλαγμα⁽²⁾*

Άρθρον 2.—*Διά τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον καταβολῆς αἱρονται αὐτοδικαίως αἱ ἐκ τῆς τυχὸν καθυστερήσεως παρεπόμεναι ἐκ τοῦ Νόμου ἡ τῆς Συμβάσεως ἐπαχθεῖς διὰ τὸν ὀφειλέτην συνέπειαι, ὡς καὶ αἱ τοιαύται ἐκ τῆς τυχὸν ἐπιδοθείσης ἐπιταγῆς.*

Άρθρον 3.—*Η ἐφαρμογὴ τῶν ίσχυουσῶν ἥδη διατάξεων περὶ ἀναστολῆς ἐκτελέσεως, ὡς καὶ τῶν περὶ δικαιοστασίου τοιούτων δὲν ἀποκλείεται καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένας περιπτώσεις.*

Άρθρον 4.—*Τὸ παρὸν Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα ίσχυον ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεώς του ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν.— Εἰς τὸν Ὅπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.*

N. 5665 τῆς 3,8 Σεπτεμβρίου 1932 (311) «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 14 [14] Ιουλίου 1932 [(230)] N. Δ. «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 5422, 5552, κλπ.».

Άρθρον 1.—(*I.δ. ἄρ. 4 § 2 ἐδ. 5 N. 5422 ἀνωτ. σ. 17·18 σημ. 1).*

ἐκατομμυρίων 75%—καὶ γ) Ἀπὸ τοῦ ποσοῦ τῶν 75 ἐκατομμυρίων καὶ ἀνω κατὰ 100%.—*Η πρόσθετος αὕτη συμμετοχὴ τοῦ Δημοσίου διατίθεμένη ἔξι δλοικλήρου εἰς ἀπόσβεσιν τοῦ πρὸς τὴν Τράπεζαν χρέους τοῦ Δημοσίου προαφαιρεῖται ἐξευρισκομένη πρὸ πάσης ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων 71 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Τραπέζης, τὸ ὅποιον ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ ἀπομένοντος οὕτω ποσοῦ κερδῶν.*

(1) Κατηργγήθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 6 ’Α. Δ. τῆς 29/29 Ιουλίου 1932, κατωτ.

(2) Ἀρ. 5 N. Δ. τῆς 14/14 Ιουλίου 1932.

Άρθρον 2.—1. Αἱ κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ὑφιστάμεναι παρὰ Τραπέζαις καταθέσεις πάσης φύσεως εἰς συνάλλαγμα δὲν δύνανται νὰ ἀποδοθῶσιν ἢ μεταφερθῶσιν εἰς ἄλλην Τράπεζαν εἴτε εἰς συνάλλαγμα εἴτε εἰς δραχμάς πρὸ τῆς παρελεύσεως μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀνευ εἰδίκης ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. — Διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένου ἡ προθεσμία αὕτη δύναται νὰ παρατείνηται ἐπὶ ἔνα μῆνα. Ἡ αἵτησις περὶ ἀποδόσεως ἢ μεταφορᾶς τῆς εἰς συνάλλαγμα καταθέσεως ὑποβάλλεται διὰ τῆς παρ’ ἥ υφίσταται αὕτη Τραπέζης εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος δυναμένην νὰ ἐγκρίνῃ καταβολὴν ποσοῦ δραχμῶν ἔναντι τῆς εἰς συνάλλαγμα καταθέσεως.

— 2. Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τὴν μὴ χορήγησιν τῆς ἀδείας περὶ ἥς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

Άρθρον 3.—(*I*δ. ἀρ. 11 § 2 N. 5422, σ. 22 σημ. 1).

Άρθρον 4.—1. Ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόνου τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικου νομίσματος», κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5406 καὶ διὰ τοῦ νόμου 5422 διατηρηθεῖσα γνωμοδοτικὴ Ἐπιτροπὴ Συναλλάγματος ὡς καὶ ἡ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 5422 συσταθεῖσα Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου Τραπέζων συγχωνεύονται εἰς μίαν, ἥτις ἀσκεῖ τὰ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων ἀνατεθειμένα εἰς τὰς συγχωνευομένας Ἐπιτροπὰς καθήκοντα.

— 2. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον Ἐπιτροπὴ θέλει ἀποτελεσθῆ ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ὁρίζομένων ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὁρίζομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου ὑπουργοῦ καὶ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ὁρίζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς. — Καθ’ ὅμιον τρόπον ὁρίζονται καὶ οἱ ἀναπληρωταὶ αὐτῶν. — Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἶναι δὲ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν μετεχόντων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μελῶν ἐκ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων. — Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζεται εἰς τῶν Εἰσηγητῶν τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ, ἀναπληρωτὴς δὲ αὐτοῦ εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (¹).

3. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τούλαχιστον ἐκ τῶν μελῶν ὡς καὶ τοῦ Γραμματέως.

Άρθρον 5.—(*I*δ. ἀρ. 1 Α. Δ. τῆς 1/1 Ιουλίου 1932, σ. 31 σημ. 2).

Άρθρον 6.—(*I*δ. ἀρ. 6 ἑδ. 2 N. 5552, ἀνωτ. σ. 30 σημ. 1).

(¹) Τὴν σύνθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης συμπληρώνει τὸ ἄρ 5 Α. N. 800, 1937, κατωτ.

Άρθρον 7.—'Η διάθεσις α') τοῦ συναλλάγματος τοῦ ἀποτελοῦντος τὸ μέχρι τῆς ἵσχυος τοῦ νόμου 5422 κάλυμμα κυκλοφορίας, β') τοῦ συναλλάγματος τοῦ προερχομένου ἐκ τῆς ἔξαγωγῆς προϊόντων ἡ ἔξι ὑπεραγορῶν καὶ ἐκχωρουμένου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ μέχρι τῆς ἵσχυος τοῦ νόμου 5422 ἴσοτιμά καὶ γ') τῆς εἰς δραχμάς ὀπωσδήποτε προκυπτούσης συναλλαγματικῆς διαφορᾶς ἐκ πωλήσεως συναλλάγματος τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ἐνεργεῖται παρὰ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετ' ἀπόφασιν τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου.

N. 5863 τῆς 12/21 'Οκτωβρίου 1933 (318) «περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 21[28] Σεπτεμβρίου 1932 [(348)] καὶ 22[28] 'Οκτωβρίου 1932 [(381)] ἀναγκαστικῶν νόμων, ἐν σχέσει μὲ τὴν προστασίαν τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος καὶ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος».

Άρθρον 1.—('Ιδ. ἄρ. 4 § 1 καὶ ἄρ. 14 N. 5422, σ. 15 σημ. 1, σ. 26 σημ. 6.

Άρθρον 2.—'Η ἵσχυς τοῦ παρόντος ἀνατρέχει ἀφ' ἣς ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ 'Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως οἱ διὰ τούτου κυρούμενοι ἀναγκαστικοὶ νόμοι.

N. 5809 τῆς 27 Σεπτεμβρίου/5 'Οκτωβρίου 1933 (294) «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 22 [22] Δεκεμβρίου 1932 [(437)] ἀναγκαστικῶν νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος ἐπὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ».

Άρθρον 1.—('Ανωτ. σ. 19 σημ. 2 ἐν συνεχείᾳ ἄρ. 5 § 2 N. 5422).

Άρθρον 2.—Διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, δύνανται νὰ περιορίζωνται αἱ περιπτώσεις δι' ὃς ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἡ πώλησις συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμματίων ἐπὶ χρόνον δριζόμενον ἐν τῷ Διατάγματι. Ἐπίσης διὰ Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων καθ' ὅμοιον τρόπον, δύναται νὰ χορηγηθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ δικαίωμα νὰ καθορίζῃ αὕτη ἐκάστοτε τὰς περιπτώσεις εἰς ὃς θὰ ἐπιτρέπηται ἡ πώλησις συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμματίων.

Άρθρον 3.—(Συμπληροῖ τὸ ἄρ. 10 § 1 N. 5422, σ. 21 σημ. 1).

Άρθρον 4.—(Τροποποιεῖ τὸ ἄρ. 14 N. 5422, σ. 25 σημ. 1).

Άρθρον 5.1. Χρηματιστὴς ἡ μεσίτης τοῦ Χρηματιστηρίου, καταδικαζόμενος διὰ τινα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρω παραβάσεων, ἀπολύεται ὑποχρεωτικῶς ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ χρηματιστοῦ

ἢ μεσίτου, μὴ δυνάμενος νὰ ἐπαναδιορισθῇ ἐπὶ μίαν πενταετίαν.

— 2. Διοικητής ἢ Διευθυντής νομικοῦ προσώπου καὶ προϊστάμενος 'Υποκαταστήματος ἢ Πρακτορείου αὐτοῦ καταδικασθεῖς διὰ τινα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ παραβάσεων ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τῆς θέσεώς του ταύτης, μὴ δυνάμενος νὰ διορισθῇ ἐπὶ διετίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ποινῆς του εἰς τὴν αὐτὴν ἢ δύοιαν θέσιν τοῦ αὐτοῦ ἢ ἄλλου νομικοῦ προσώπου.

— 3. Μὲ φυλάκισιν μέχρις ἔξ μηνῶν τιμωροῦνται οἱ διατηροῦντες ἐν τῇ θέσει των καὶ οἱ προσλαμβάνοντες εἰς παρομοίας θέσεις καταδικασθέντας ἐπὶ τινι τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων κατ' ἔγκλησιν τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς 'Εθνικῆς Οἰκονομίας.

'Αρθρον 6.— 'Η ίσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ 'Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα ἅμα συνερχόμενα.

'Α. Ν. τῆς 26 'Απριλίου / 10 Μαΐου 1935 (184) «περὶ τῶν εἰς ξένον νόμισμα κεφαλαίων 'Ελληνικῶν 'Ανωνύμων 'Εταιρειῶν».

'Αρθρον μόνον.— 1. Εἰς δὲς περιπτώσεις ἐν τῷ καταστατικῷ 'Ελληνικῆς ἀνωνύμου ἐταιρείας, συσταθείσης πρὸ τῆς 14 Ιουλίου 1932, τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον ὁρίζεται εἰς ξένον νόμισμα, θεωρεῖται ύφιστάμενον εἰς τὸ ἀντίστοιχον συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν καθορίζεται ρητῶς εἰς χρυσόν.

— 2. Πᾶσα τροποποίησις καταστατικοῦ ὁποτεδήποτε γενομένη, ἀντιβαίνουσα εἰς τὴν διάταξιν τῆς προηγουμένης παραγράφου θεωρεῖται ἄκυρος, πᾶσα δὲ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.—'Η ίσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Α. Ν. τῆς 6/11 Μαΐου 1935 (188) «περὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων περὶ προστασίας τοῦ 'Εθνικοῦ Νομίσματος».

'Αρθρον 1.— 1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ίσχύος τῶν περιοριστικῶν μέτρων διὰ τὴν προστασίαν τοῦ 'Εθνικοῦ νομίσματος (νόμος 5422 κλπ.) ἀπαγορεύεται ἡ ἀσκησις τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ ἀργυραμοιβοῦ.

— 2. 'Η κατ' ἐπάγγελμα χορήγησις δανείων ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὰς ἀνωνύμους τραπεζικὰς ἐταιρείας καὶ τὰ νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα, εἰς ἢ ἔχει παρασχεθῇ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, τὸ δικαίωμα τῆς συνάψεως δανείων ἐπὶ ἐνε-

χύρω, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. τῆς 17ης Ιουλίου 1923 «περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ ἀνωνύμων ἔταιρειῶν».

— 3. Αποφάσει τῶν 'Υπουργῶν Οἰκονομικῶν, 'Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ 'Εσωτερικῶν, δύναται νὰ διαταχθῇ τὸ κλεῖσμον γραφείου, ἐφ' ὧρισμένον χρόνον ἡ δριστικῶς, τὸ ὅποιον ἥθελε χαρακτηρισθῇ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς 'Επιτροπῆς συναλλάγματος ὡς ἐνεργοῦν πράξεις ἐκ τῶν ἐν ταῖς προηγουμέναις παραγράφοις ἀναφερομένων ὡς καὶ πράξεις ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος καὶ χρεωγράφων κατὰ παράβασιν τῶν κειμένων νόμων.— Η ἀνωτέρω ἀπόφασις ἐκτελεῖται ὑπὸ τῆς οἰκείας 'Αστυνομικῆς Ἀρχῆς.

"Αρθρον 2—1. Η εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ χρεωγράφων (διμολογιῶν ἡ μετοχῶν) ἡμεδαπῶν, ἡ ἀλλοδαπῶν ἐπιτρέπεται μόνον ἀδείᾳ τῶν 'Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας (¹).

— 2. Αποφάσει τῶν 'Υπουργῶν 'Εθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν δύναται νὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ εἰσαγωγῆς χρυσῶν νομισμάτων, χρυσοῦ ἐν γένει καὶ ξένων χαρτονομισμάτων, ὡς καὶ διάφοροι δροι καὶ περιορισμοὶ ἀφορῶντες τὸν τρόπον τῆς παραδόσεως καὶ πωλήσεως τούτων (²).

"Αρθρον 3.—Δι' ἀποφάσεων τῶν 'Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας δύναται νὰ καθορισθῇ ὁ τρόπος ἐλέγχου ἐν τοῖς Τελωνείοις τοῦ Κράτους σχετικῶς πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν ἡ ἔξαγωγὴν ξένων νομισμάτων, ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος χρυσοῦ, ἀξιῶν ἐν γένει κλπ.

"Αρθρον 4.—Ἐπὶ τῶν παραβάσεων τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἐκδιδομένων ἀποφάσεων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 22ας Δεκεμβρίου 1932, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5809 ὡς ἐπίσης αἱ διατάξεις τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 21 Σεπτεμβρίου 1932 κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5863 (³). Η ἴσχυς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ν. Δ. τῆς 3/6 Ιουλίου 1936 (278) «περὶ συμπληρώσεως ἡ τροποποιήσεως τῶν νόμων 5422, 5426, 5809 καὶ τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 4 Μαρτίου 1936 περὶ ρυθμίσεως τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας ἐμπορικῶν συναλλαγῶν».

"Αρθρον 1.—(Ρυθμίζει θέμα τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν).

(¹) Αποφάσεις, δι' ὧν παρέχονται τοιαῦται ἄδειαι κατωτ.

(²) Σχετικῶς πρὸς τὴν διάταξιν ταύτην ἔξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 328/1938 ἐγκύλιος διαταγὴ τοῦ 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν, ἦν ίδ. εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 127801/1939 ἔγκ. 'Υπ. Οἰκον. σ. 12 σημ. 1.

(³) Σχετικῶς ἄρ. 11 § 2 'Α. Ν. 1704.1939, κατωτ. σ. 51.

Άρθρον 2.—1. (Ίδ. § [11] ἀρ. 14 Ν. 5422).

- 2. (Ίδ. § [14] ἀρ. 14 Ν. 5422).
- 3. (Ίδ. § [2] ἀρ. 13 Ν. 5422).
- 4. (Ίδ. § [3] ἀρ. 13 Ν. 5422).

Άρθρον 3.—1. (Άφορά τὴν νομοθεσίαν περὶ περιορισμοῦ εἰσαγωγῶν).

— 2. Οἱ παραβάται διατάξεώς τινος τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 3 τοῦ Νόμου 5426 τοῦ 1932 «περὶ περιορισμοῦ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων κλπ.», ὡς οὕτος συνεπληρώθη καὶ ἔτροποποιήθη μεταγενεστέρως, ἐκδιδομένων ὑπουργικῶν ἀποφάσεων, τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ 10.000—1.000.000 δραχμῶν καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρις 6 μηνῶν ἢ διὰ τῆς ἑτέρας τῶν ποινῶν τούτων.—”Ἐμπορος καταδικασθεὶς τελεσιδίκως διὰ τινα τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ παραβάσεων στερεῖται τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ δικαιώματος ἐπὶ ἐξάμηνον.—Εἰς τὰς αὐτὰς ὡς ἄνω ποινὰς ὑπόκεινται: α')—γ') [Σ. Σ. περιπτώσεις ἀναφερόμεναι εἰς παραβάσεις τῶν ὑποχρεώσεων τῶν πηγαζουσῶν ἐκ τῆς νομοθεσίας περὶ περιορισμοῦ εἰσαγωγῶν]. δ') Οἱ ἔγγυῶμενοι προσωπικῶς διτὶ θά ἔκτελέσωσιν ὑποχρέωσίν τινα ἢν μάλισταν οὐσιῶν ἐπὶ τῇ βάσει διατάξεων καὶ ἀποφάσεων περὶ περιοριστικῶν μέτρων τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἢ ἔξαγωγικοῦ ἐμπορίου εἴτε τῶν συμφωνιῶν ἀνταλλαγῆς, καὶ μὴ ἔκτελοῦντες ταύτην. καὶ ε') Οἱ δυσχεραίνοντες τὸ ἔργον τοῦ κατὰ τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἐνεργουμένου ἐλέγχου εἴτε δι' ἀρνήσεως παροχῆς τῶν ζητουμένων παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος ἢ τῶν ὁργάνων αὐτῆς στοιχείων εἴτε καθ' οίονδήποτε ἄλλον τρόπον.—Αἱ ἐπὶ παραβάσει τῶν ἄνω διατάξεων ὑποθέσεις διώκονται κατ' ἔγκλησιν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν ἢ Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων ἢ Ἐπιτροπῆς τιμολογίων ἢ Τραπέζης Ἐλλάδος καὶ εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως καὶ ἄνευ προσανακρίσεως τὴν πρώτην δικάσιμον, μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ ἀπὸ τῆς ἔγχειρίσεως τῆς μηνύσεως ἢ τῆς ἐνάρδεως τῆς διώξεως.—Ἄρμόδιον πρὸς ἐκδίκασιν αὐτῶν καθίσταται τὸ μονομελὲς Πλημμελειοδικεῖον, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν διατάξεων περὶ ἀμέσου ἐκδικάσεως πλημμελημάτων ἐπ' αὐτοφώρῳ. — Οἱ ἀναλαμβάνοντες ἔναντι τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος, ὡς ἐνεργούσης διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, τὴν ὑποχρέωσιν δπως διακανονίσσωσι[ν] τὴν εἰς ἔνον νόμισμα ἀξίας [γρ. ἀξίαν] εἰσαγομένων ἐπὶ πιστώσει ἐμπορευμάτων ἐπὶ ὀδοισμένῃ τιμῇ εἰς δραχμὰς τοῦ ἔνον νομίσματος, θεωροῦνται ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην δψειλέται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Δημόσιον, δπερ, δικαιοῦται νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰσπραξιν αὐτῆς δι' ἀναγκαστικῆς διοικητικῆς ἐκτελέσεως κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων

ξεσόδων. — ‘Η διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὰς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου [Σ. Σ. 8 Νοεμβρίου 1937] ἀναληφθείσας τοιαύτας ὑποχρεώσεις⁽¹⁾. (Τὸ ἀκολουθοῦν ἔδαφιον τῆς παρούσης παραγράφου ἐτέθη ὡς § [9] τοῦ ἅρ. 14 Ν. 5422, σ. 27).

— 3. Οἱ κατὰ τ’ ἀνωτέρω ἀρμόδιοι πρὸς ἔγκλησιν εἰδικῶς προκειμένου περὶ ἐμπόρων δύνανται ἀντὶ νὰ ἔγκαλέσωσι τοὺς παραβάτας τῶν ὡς ἄνω διατάξεων ἐνώπιον τοῦ Ποινικοῦ Δικαστηρίου νὰ παραπέμψωσιν αὐτοὺς πρὸς τιμωρίαν ἐνώπιον τῆς κατωτέρω Ἐπιτροπῆς, δικαιούμενης μετὰ ἐξακρίβωσιν τῆς παραβάσεως νὰ ἐπιβάλῃ εἰς αὐτοὺς στέρησιν τοῦ κατὰ τάς κειμένας διατάξεις εἰσαγωγικοῦ αὐτῶν δικαιώματος ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ ἐνὸς μέχρι τριῶν ἑξαμήνων. ‘Η διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐμπόρων, οἵτινες προσκαλούμενοι εἰς ἀπολογίαν ὑπὸ τῆς κατωτέρω Ἐπιτροπῆς ἥθελον προτιμήσει ἐγγράφως καὶ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσκλήσεως εἰς ἀπολογίαν τὴν παραπομπήν των εἰς τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρμόδιον μονομελές Πλημμελειοδικεῖτον.— ‘Η ἀπόφασις αὕτη εἶναι ὁριστική, εἰς οὓδεν ἔνδικον μέσον ὑποκειμένη, λαμβάνεται δὲ ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἄνευ τῆς τηρήσεως δικονομικῶν τύπων.— ‘Η Ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ ‘Υπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ ‘Υπουργοῦ τούτου, ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὁριζομένου ὑπὸ τῆς διοικήσεως αὐτῆς, καὶ ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ‘Ενώσεως Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν ‘Ἐπιμελητηρίων, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτῆς. Χρέη γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ ὑπάλληλος τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορίου τοῦ ‘Υπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

‘Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

‘Α. Ν. 33 τῆς 21/21 Αύγουστου 1936 (364) «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος».

“Αρθρον 1.—‘Η κατοχὴ ἐπιταγῆς (cchèque) εἰς ξένον νόμισμα δηισθογραφημένης ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἀποδεικνύει τὴν παράνομον πώλησιν ὑπὸ τῶν δηισθογράφων καὶ τὴν παράνομον ἀγορὰν παρὰ τοῦ κομιστοῦ.

“Αρθρον 2.—[1]. ‘Απαγορεύεται ἡ κατοχὴ χρυσοῦ, ξένων νομισμάτων καὶ συναλλάγματος παρὰ Χρηματιστῶν, μεσιτῶν, κολλυβιστῶν, ἀργυραμοιβῶν, Ἰδιωτῶν Τραπεζιτῶν καὶ παντὸς προσώπου ἀσκοῦντος ἔστω καὶ ἄνευ ἐπισήμου Ἰδιότητος τὰ ἔργα τούτων.

— [2]. ‘Επίσης ἀπαγορεύεται ἡ κατοχὴ χρυσοῦ, ξένων νομισμάτων

---

(1) Προσετέθη ὑπὸ τοῦ ἅρ. 1 Α. Ν. 927.1937, κατωτ. σ. 46.

καὶ συναλλάγματος παρ' ἐμπορικῶν, βιομηχανικῶν καὶ λοιπῶν ἐπιχειρήσεων ἐφ' ὅσον δὲν ἀποδεικνύεται ἡ νόμιμος προέλευσις καὶ ὁ νόμιμος προορισμὸς αὐτοῦ.

— [3]. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 5422 ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

— [4]. Τὰ ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερόμενα πρόσωπα, κατέχοντα μέχρι τοῦδε χρυσόν, ξένα νομίσματα καὶ συνάλλαγμα ἀπαλλάσσονται τῆς ποινικῆς εὐθύνης ἐὰν δηλώσωσι καὶ παραδώσωσι ταῦτα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἰσοτίμου τῶν δραχμῶν ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος.

— 5. Εἰς τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμενα πρόσωπα (ἥτοι χρηματιστάς, μεσίτας, κολλυβιστάς, ἀργυραμοιβούς, ἵδιωτας, Τραπεζίτας καὶ πάντα τὰ πρόσωπα τὰ ἀσκοῦντα καὶ ἀνευ ἐπισήμου ἵδιότητος τὰ ἔργα τούτων), ἀπαγορεύεται νὰ διατηρῶσι βιβλία, ἀλληλογραφίαν, λογαριασμούς, σημειώσεις καὶ Ἀρχεῖον ἐν γένει, σχέσιν ἔχον μὲ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν των εἰς μέρη ἄλλα, πλὴν τῶν Γραφείων, ἐν οἷς ἀσκοῦνται ἔκαστος τὸ ἐπάγγελμά του.

— 6. Εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα ἀπαγορεύεται ἀπολύτως νὰ ἀλληλογραφῶσιν ἢ συνεννοῶνται ὀπωσδήποτε ἀμέσως ἢ διὰ τρίτων προσώπων διὰ κρυπτογραφικῶν τηλεγραφημάτων ἢ τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων, ἢ κατὰ συνθηματικὸν τρόπον μὲ τὸ ἔξωτερικὸν χρησιμοποιοῦντα μυστικὴν γλῶσσαν ἢ παρεμβάλλοντα συνθηματικάς λέξεις ἢ φράσεις ἢ ἄλλα σημεῖα, ἐκτὸς μόνον μετ' ἔγγραφον ἔγκρισιν τῆς Ὑπηρεσίας Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος.

— 7. Εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα ἐπίσης ἀπαγορεύεται νὰ διεξάγωσι τὴν ἀλληλογραφίαν ἢ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον συνεννόησίν των τὴν ἔχουσαν σχέσιν μὲ τὴν ἀσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των ἐπ' ὀνόματι οἰονδήποτε τρίτου καὶ διεύθυνσιν ἄλλην, πλὴν τῆς τοῦ Γραφείου των ἢ τῆς κατοικίας των.

— 8. Ἀπαγορεύεται ἐπίσης εἰς τρίτα πρόσωπα ὅπως ἐπιτρέπωσι νὰ διεξάγηται ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν ἢ τῆς διευθύνσεώς των ἀλληλογραφία τινὸς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προσώπων ἢ νὰ ἐνεργῶσιν οἰανδήποτε πρᾶξιν ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις ἀφορῶσαν τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα.

— 9. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου τιμωροῦνται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 296/1936 Ἀναγκαστικοῦ νόμου μόνον μὲ φυλάκισιν οὐχὶ ἀνωτέραν τῶν τριῶν μηνῶν⁽¹⁾.

(1) Αἱ §§ 5—9 προσετέθησαν διὰ τοῦ ἄρ. 9 'Α. Ν. 1704.1939. Ἰδ. καὶ ἄρ. 11 § 2 τοῦ αὐτοῦ 'Α. Ν., ἔνθα καὶ ἄλλῃ ποινικῇ κύρωσις, κατωτ. σ. 50, 51.

Άρθρον 3.—(¹) Έπι παντὸς προσώπου ταξειδεύοντος ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ἐπιβάλλεται φόρος δραχμῶν 20.000 δι' ἑκάστην ἀναχώρησιν. Οὐδὲν διαβατήριον ἐκδίδεται οὐδὲ θεωρεῖται διὰ νέαν ἀναχώρησιν ἢν μὴ συνοδεύηται διὰ γραμματίου τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐξ οὗ νὰ πιστοποιήται ἡ καταβολὴ τοῦ φόρου.—Ἐξαιροῦνται οἱ διπλωματικοὶ καὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι, τὰ μέλη τῶν ἀποστολῶν ὡς καὶ οἱ ἐπανεξερχόμενοι ἐξ Ἑλλάδος ταξειδιῶται οἱ μονίμως διαμένοντες ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐπίσης δὲ οἱ ἀποδεδειγμένως μεταναστεύοντες πρὸς ἀνάληψιν ἔξευρεθείσης ἐργασίας καὶ τ' ἀναχωροῦντα πληρώματα πρὸς παραλαβὴν ἐλληνικῶν πλοίων ἢ πρὸς ναυτολόγησιν ἐλληνικῶν πλοίων.

Άρθρον 4.—Συνιστᾶται εἰδικὴ ὑπηρεσία ἀπαρτιζομένη ἐξ εἰδικῶν ὁργάνων τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπαγομένη ἀπ' εύθειας εἰς τὸν Ὅφυπουργὸν Δημοσίας Ἀσφαλείας. Ἡ ὑπηρεσία αὕτη συνεργαζομένη μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου Συναλλάγματος καὶ συμπληρουμένη ὑπὸ ὁργάνων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀποκλειστικὴν ἀποστολὴν τὴν δίωξιν τῶν παραβατῶν τῶν περὶ συναλλάγματος καὶ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν νόμων καὶ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἀναχωρούντων ἢ ἀφικονούμενων ἐπιβατῶν. — Τά δργανα τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ τῶν μετ' αὐτῆς συνεργαζομένων ἐφοδιάζονται δι' εἰδικοῦ δελτίου ταυτότητος πᾶσα δὲ ἀστυνομικὴ ἢ ἄλλη δημοσίᾳ Ἀρχῇ ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχῃ εἰς αὐτὰ πᾶσαν αἰτουμένην συνδρομὴν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς των. — Αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τῆς ὑπηρεσίας ταύτης καὶ τὰ κέντρα εἰς ἢ θέλει ἐπεκταθῆ ἢ ἀρμοδιότης αὐτῆς καθορίζονται διὰ πράξεως τοῦ ἀρμόδιου Ὅπουργοῦ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου Οἰκονομικῆς Ἀμύνης.

Άρθρον 5.—Ἐν περιπτώσει ἀνακλήσεως τῆς ἀδείας πράξεων ἀγοραπωλησίας συναλλάγματος Τραπέζης τινός, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνακλησις δὲν ἐπιβάλλεται ὡς ποινὴ διὰ παράβασιν τοῦ νόμου, ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος καὶ αἱ λοιπαὶ ἔξουσιοδοτημέναι Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποζημιώσωσι τὴν ἐνδιαφερομένην Τράπεζαν διὰ τὰς ζημίας ἃς ὑφίσταται ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνακλησις. — Αἱ ζημίαι προσδιορίζονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου Συναλλάγματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκ πράξεων ἐπὶ συναλλάγματος πραγματοποιηθέντων κερδῶν κατὰ τὸ ἔτος 1935, ἡ δὲ ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 3/4 τῆς ζημίας. — Ἐκάστη τῶν ἔξουσιοδοτημένων Τραπεζῶν ἐπιβαρύνεται διὰ τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην ἀναλόγως τῶν κερδῶν ἐκ πράξεων εἰς συνάλλαγμα καὶ συναφῶν, τῆς ἀναλογίας προσδιοριζομένης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος, ἥτις λαμβάνει ὑπ' ὅψει καὶ τὴν τυχὸν ἐπελθοῦσαν ἐπαύξησιν κερδῶν ἐκ τοιούτων πράξεων. — Πᾶν παράπονον κατὰ τῆς ἀποφά-

(¹) Ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 1 'Α. Ν. 54.1936, κατωτ. σ. 40 καὶ κατηργήθη ὑπὸ τοῦ ἀρ. 1 'Α. Ν. 257.1636, κατωτ. σ. 41.

σεως τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος κρίνεται δριστικῶς παρὰ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.—'Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ [τῆς] δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Α. Ν. 54 τῆς 31/31 Αύγουστου 1936 (382) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 33 τοῦ 1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου περὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος».

Άρθρον 1 (').—Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 33/1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 21 Αύγουστου 1936 «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος» ἀντικαθίσταται ως ἔξης:

—1. Ἐπὶ παντὸς προσώπου δικαιουμένου νὰ ταξιδεύσῃ ἐκτὸς τῆς Ελλάδος ἐπιβάλλεται φόρος 20.000 δι' ἑκάστην ἀναχώρησιν.—Ο φόρος οὗτος μειούται εἰς τὸ τέταρτον προκειμένου:

α') περὶ τῶν ἀναχωρούντων ἀσθενῶν δεομένων ἀποδεδειγμένως θεραπείας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.—β') Περὶ ἀποδεδειγμένως μεταβαινόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν δι' εύρυτέρας σπουδὰς εἰς Πανεπιστήμια ἢ ἄλλα ἴσοτιμα ἐκπαιδευτήρια.—γ') Περὶ ἀνεγνωρισμένων ἔξαγωγέων μεταβαινόντων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἔξαγωγῆς τῶν προϊόντων των.

—2. Ο κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις φόρος δὲν προσαυξάνεται κατὰ τὰ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου κλπ. πρόσθετα ποσοστὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 2749, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3312, τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ αὐξήσεως τοῦ διὰ τοῦ νόμου 2749 ἐπιβληθέντος προσθέτου ποσοστοῦ» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ψηφίσματος τῆς 2 Ιουνίου «περὶ προσωρινῆς ἰσχύος οἰκονομικῶν τινῶν μέτρων».

—3. Οὐδὲν διαβατήριον ἐκδίδεται οὐδὲ θεωρεῖται διὰ πᾶσαν ἀναχώρησιν, ἀν μὴ συνοδεύηται διὰ γραμματίου τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἐξ οὗ νὰ πιστοποιήται ἡ καταβολὴ τοῦ φόρου.

—4. Τῆς καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω φόρου ἔξαιρούνται.—α') Οἱ Ἑλληνες διπλωματικοὶ καὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι ἐφ' ὅσον ἐκτελοῦσιν ὑπηρεσίαν.—β') Οἱ διὰ τὴν ἀλλοδαπήν ἀναχωροῦντες κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπὶ εἰδικῇ ἀποστολῇ.—γ') Οἱ ἐπανεξερχόμενοι ἐξ Ἑλλάδος ταξιδιώται οἱ μονίμως διαμένοντες ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.—δ') Οἱ ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι ἐν γένει.—ε') Τὰ πρόσωπα ἡλικίας κατωτέρας τῶν δέκα πέντε ἑτῶν. —στ') Οἱ ἀποδεδειγμένως μεταναστεύοντες πρὸς ἀνάληψιν ἔξευρεθείσης ἐργασίας.—ζ') Τὰ ἀναχωροῦντα πρὸς παραλαβὴν ἢ πρὸς ναυτολόγησιν Ἑλληνικῶν πλοίων πληρώματα.

Άρθρον 2.—Αἱ διατάξεις αἱ ἀφορῶσαι τὰς δαπάνας λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν Ἀστυνομίας Πόλεων ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ὑπηρεσίας περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος.—Τὰ ἔξοδα κινήσεως ὑπαλλήλων, συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐν γένει τῶν ὑπηρεσιῶν προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος καταβάλλονται εἰς βάρος

(¹) Κατηργήθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 1 'Α. Ν. 257/1936 κατωτ. σ. 41.

τῶν ἐν τῷ προύπολογισμῷ τῶν ἔξιδων τοῦ 'Υπουργείου τῶν 'Εσωτερικῶν ἀναγραφομένων πιστώσεων δι' ἔξιδα 'Αστυνομίας Πόλεων.

Άρθρον 3.—'Η ίσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς 21ης Αὐγούστου ἐ. ἐ. ὁ δὲ τυχὸν καταβληθεὶς ἐπὶ πλέον τοῦ διὰ τοῦ παρόντος δριζόμενος φόρος ἐπιστρέφεται.

'Α. Ν. 257 τῆς 17/17 Οκτωβρίου 1936 (460) «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ 'Εθνικοῦ νομίσματος».

Άρθρον 1.—Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 33/1936, ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου ὑπ' ἀριθ. 54/1936 καταργεῖται.

Άρθρον 2 (').—Οἱ ἐνοικιασταὶ χρηματοκιβωτίων παρὰ Τραπέζαις ἀνοιχθέντων κατ' ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου ἐ. ἐ. ἀποφάσεως τῆς 'Ανωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς 'Αμύνης ἡ ἀνοιχθησομένων, καλούμενοι ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μέσῳ τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, ὑποχρεούνται ν' ἀποδεικνύωσιν ὅτι κατέχουσι τὰ ἐν αὐτοῖς εὑρεθέντα ξένα νομίσματα, ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα καὶ χρυσὸν εἰς νομίσματα ἡ ράβδους ἡ ὅτι νομίμως διέθεσαν ταῦτα.—Κατὰ τῶν τυχὸν μὴ ἀποδεικνύοντων τὴν νόμιμον διάθεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀξιῶν ἐφαρμόζονται αἱ ποιναὶ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 5422, ὡς ἔτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Άρθρον 3.—'Η ίσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Α. Ν. 309 τῆς 2/7 Νοεμβρίου 1936 (493) «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ 'Εθνικοῦ νομίσματος».

Άρθρον μόνον. — 1. Εἰς τοὺς μὴ προσελθόντας μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὅπως ἀνοίξωσι τὰ παρὰ ταῖς Τραπέζαις χρηματοκιβώτια αὐτῶν, παρέχεται προθεσμία μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1936 ἐντὸς τῆς ὁποίας ὑποχρεούνται, ὅπως προσέλθωσιν (¹) εἰς τὸ ἀνοιγμα τῶν χρηματοκιβωτίων τῶν τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1936 ἀποφάσεως τῆς Α. Δ. Ο. Α. ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 17 Οκτωβρίου 1936 ἀριθ. 257 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

(¹) "Ιδ. καὶ 'Α. Ν. 309/1936, κατωτ.

(²) Διωρθώθη εἰς τὸ δρθὸν «προέλθωσιν» ἐν 'Εφημ. Κυβερν. Α' τεῦχος φύλαλον 506/1936.

— 2. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἡ μίσθωσις τῶν χρηματοκιβωτίων λύεται αὐτοδικαίως, ὑποχρεουμένης τῆς Τραπέζης νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν χρηματοκιβωτίων καὶ τὴν περαιτέρω διάθεσιν τούτων. Τὸ ἄνοιγμα ἐκάστου χρηματοκιβωτίου ἐνεργεῖται ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἔξι ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ 'Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἀρμοδίας εἰσαγγελικῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης παρ' ἥ εύρισκεται τὸ χρηματοκιβώτιον. Ή δαπάνη τοῦ ἀνοίγματος τοῦ χρηματοκιβωτίου βαρύνει τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ.— Περὶ τοῦ ἀνοίγματος τῶν χρηματοκιβωτίων καὶ τοῦ περιεχομένου τούτων συντάσσεται πρωτόκολλον εἰς τριπλοῦν, διν τὸ ἔν αποστέλλεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ἔτερον εἰς τὴν Τράπεζαν παρ' ἥ εύρισκεται τὸ χρηματοκιβώτιον καὶ τὸ τρίτον κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τοῦ χρηματοκιβωτίου. — Τὰ τυχόν ἐν τοῖς χρηματοκιβωτίοις εύρισκόμενα ξένα νομίσματα, ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα καὶ χρυσὸς εἰς νομίσματα ἥ ράβδους, παραδίδονται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκποιοῦνται πιστούμενου παρ' αὐτῇ τοῦ κυρίου τούτων διὰ τοῦ ἰσοτίμου εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως τούτων. — Αἱ λοιπαὶ ἀξίαι ἥ ἄλλα ἀντικείμενα παρακατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

— 3. Κατ' ἔξαίρεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφίῳ καθοριζομένων, χρηματοκιβώτια διν οἱ ἐνοικιασταὶ ἀπουσιάζουσιν ἀποδεδειγμένως εἰς τὴν ἀλλοδαπήν κατὰ τὴν ἴσχυν τοῦ παρόντος ἥ τὸ περιεχόμενον τῶν δοποίων τελεῖ ὑπὸ δικαστικὴν ἀμφισβήτησιν, θέλουσι παραμένει ἐσφραγισμένα μέχρις ἐπανόδου τοῦ ἐνοικιαστοῦ αὐτῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἥ ἐκδόσεως ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως καθοριζούσης τὸν κύριον τοῦ περιεχομένου τῶν χρηματοκιβωτίων ἥ τὴν διάθεσιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν. — Εἰς ἐνοικιαστὰς χρηματοκιβωτίων μὴ ἀνοιχθέντων μέχρι τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος, ἀπαγορεύεται ἥ ἀναχώρησις εἰς τὴν ἀλλοδαπήν πρὸ τοῦ ἀνοίγματος τῶν χρηματοκιβωτίων των. — Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν χρηματοκιβωτίων οἱ ἀπουσιάζοντες κατὰ τὴν ἴσχυν τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ὑποχρεοῦνται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπανόδου των ἐν 'Ἑλλάδι, ὅπως προβῶσιν εἰς τὸ ἄνοιγμα τῶν χρηματοκιβωτίων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀπὸ 3 Σεπτεμβρίου 1936 ἀποφάσεως τῆς Α. Δ. Ο. Α., ἄλλως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἔδαφ. 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου.

— 4. Η ἴσχυς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Α. Ν. 296 τῆς 29 Οκτωβρίου/2 Νοεμβρίου 1936 (486) «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἑθνικοῦ Νομίσματος».

"Ἀρθρον 1.—Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νόμου 5422, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 21/28 Σεπτεμβρίου 1932 τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 5863, ὡς οὗτος ἔτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 22/22 Δεκεμβρίου 1932 κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 5809 ἀντικαθίσταται ὡς ἔξῆς : (ἴδ. ἄρ. 14 Ν. 5422 ἀνωτ. σ. 24 κ. ἑ.).

"Ἀρθρον 2.—Ἡ δεκάτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 3/6 Ιουλίου 1936 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἔξῆς παραγράφου : (ἰδ. ἄρ. 14 § [9] ἀνωτ. σ. 27 σημ. 4).

"Ἀρθρον 3.—Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 33 τοῦ 1936.

"Ἀρθρον 4.—Ἡ ἴσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

'Α. Ν. 479 τῆς 19/23 Φεβρουαρίου 1937 (99) «περὶ ἐρμηνείας καὶ συμπληρώσεως συναλλαγματικῶν νόμων»⁽¹⁾⁽²⁾.

"Ἀρθρον 1.—(ἴδ. 'Α. Ν. τῆς 25/25 Ιανουαρίου 1936 κατωτ. ἄρ. 3 σημ.).

"Ἀρθρον 2.—(Τροποποιεῖ τὴν νομοθεσίαν περὶ ρυθμίσεως τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν).

"Ἀρθρον 3.— (ἴδ. ἄρ. 10 § 2 Ν. 5422, ἀνωτ. σ. 21 σημ. 3).

"Ἀρθρον 4.— Ἀπαγορεύεται ἡ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγωγὴ δραχμῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

"Ἀρθρον 5.—(ἴδ. Ν. Δ. τῆς 1/1 Αύγούστου 1935, κατωτ.).

"Ἀρθρον 6.—(Τροποποιεῖ τὴν νομοθεσίαν περὶ Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης).

"Ἀρθρον 7.—Ἡ ἴσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

---

(1) Ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ φύλλον 66 τῆς 23 Φεβρουαρίου 1937 καὶ ἀνεδημοσιεύθη εἰς τὸ φύλλον 99 τῆς 19 Μαρτίου 1937, διότι κατὰ τὴν πρώτην δημοσίευσιν παρελείφθη τὸ ἄρ. 4 αὐτοῦ.

(2) Ποινικὴν κύρωσιν τῶν παραβάσεων τοῦ νόμου τούτου θεσπίζει τὸ ἄρ. 11 Α. Ν. 1704.1939, κατωτ. σ. 51.

'Α. Ν. 800 τῆς 24/31 'Ιουλίου 1937 (286) «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος ὡς καὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς ἀσφαλίσεις».

"Ἀρθρον 1.—Οἱ μονίμως ἔγκατεστημένοι ἐν Ἑλλάδι προκειμένου νὰ ταξειδεύσωσιν εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ὑποχρεοῦνται, ὅπως ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὑπεύθυνον δήλωσιν διὰ τὴν παροχὴν ἀδείας ἀναχωρήσεως, ἐν ᾧ νὰ δηλῶται ἡ χώρα εἰς ἣν θὰ μεταβῶσι καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ ταξειδίου.—Οἱ ὑποβάλλοντες ἀναληθεῖς δηλώσεις τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν μέχρι δύο μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν μέχρις εἴκοσι χιλιάδων δραχμῶν κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἔδαφίων 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 296 τοῦ ἔτους 1936.

"Ἀρθρον 2.—Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ὅπ' ἀριθ. 479/1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἔξῆς: ('Ιδ. ἄρ. 10 § 2 Ν. 5422, ἀνωτ. σ. 21 σημ. 3).

"Ἀρθρον 3.—Πᾶσα ἐφεξῆς παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 5422, ὡς τοῦτο συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 14 'Ιουλίου 1932, κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 5665, πλὴν τῆς ἀκυρότητος τῆς πράξεως, ἐπάγεται διὰ τοὺς ὑπευθύνους τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 296 τοῦ ἔτους 1936 δριζόμενας ποινάς.

"Ἀρθρον 4.—('Ιδ. ἄρ. 3 σημ. 'Α. Ν. 25/25 'Ιανουαρίου 1936, κατωτ.).

"Ἀρθρον 5.—1. Εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 14 'Ιουλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων 5422, 5552 κλπ.» κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 5665 προβλεπομένην Ἐπιτροπὴν μετέχει ὡς τακτικὸν μέλος καὶ εἰς ὑπάλληλος τοῦ 'Υφυπουργείου Δημοσίας Ἀσφαλείας, δριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου 'Υφυπουργοῦ.

—2. Κατὰ τὴν ἔξέτασιν νομικῶν ζητημάτων ἐπὶ ὑποθέσεων ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν, μετέχει ταύτης ἀρμοδίως καλούμενος, καὶ ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τοῦ 'Υπουργείου Οἰκονομικῶν.

"Ἀρθρον 6.—('Ιδ. ἄρ. 11 § 2 Ν. 5422, ἀνωτ. σ. 22 σημ. 3).

"Ἀρθρον 7.—Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 5422 «περὶ ἀναστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔξαργύρωσιν τῶν τραπεζιτικῶν γραμματίων αὐτῆς καὶ περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος», ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 14 'Ιουλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων 5422, 5552 κλπ.» κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 5665 προστίθενται αἱ ἀκόλουθοι ὑπ' ἀριθ. 4—8 παράγραφοι : ('Ιδ. ἄρ. 11 §§ 4—8 Ν. 5422, ἀνωτ. σ. 22-23).

"Ἀρθρον 8.—Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Νόμου 1023 «περὶ ἵδιωτικῆς ἐπιχειρήσεως ἀσφαλίσεως» ὡς αὕτη προσετέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4

παρ. 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 20 Νοεμβρίου 1925 ἀντικαθίσταται ως ἔξῆς:

— 1. 'Απαγορεύεται καὶ εἶναι ἀπολύτως ἄκυρος ἡ σύναψις ἀσφαλειῶν προσώπων ἢ πραγμάτων κατὰ κινδύνων ὑποκειμένων ἐν δλῷ ἢ ἐν μέρει εἰς πραγματοποίησιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ α') παρ' ἀσφαλιστικαῖς ἐπιχειρήσεσι μὴ κεκτημέναις ἀδείας λειτουργίας ἐν 'Ελλάδι καὶ β') παρ' ἐπιχειρήσεσι νομίμως λειτουργούσαις ἐν 'Ελλάδι ἀλλὰ δι' ἐκδόσεως ἀσφαλιστηρίων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

— 2. 'Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἡ σύναψις τοιούτων ἀσφαλειῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐφ' ὅσον πρόκειται α') περὶ σωμάτων πλοίων καὶ ἀεροπλάνων καὶ β') εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος λαμβανομένης μετ' ἀπόφασιν τῆς 'Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς 'Αμύνης.

Άρθρον 9.—Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος Νόμου τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 'Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ύπ' ἀριθ. 296/1936 «περὶ τροποποιήσεως τῶν Νόμων περὶ προστασίας τοῦ 'Εθνικοῦ νομίσματος».

Άρθρον 10(').—1. 'Ανακαλοῦνται ἀπασαι αἱ ἀδειαι εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων ἐπ' ἀνταλλαγῆ καπνῶν παλαιῶν ἐσοδειῶν, ἀπαγορευομένης εἰς τὸ ἔξῆς πάσης ἐξαγωγῆς ἡ εἰσαγωγῆς εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ως ἄνω ἀδειῶν. Αἱ γενόμεναι μέχρι τῆς ἵσχυος τοῦ παρόντος ἐξαγωγαὶ ἡ εἰσαγωγαὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκτελεσθεισῶν ως ἄνω ἀδειῶν δύνανται νὰ ἐπανεξετασθῶσι κατόπιν ἀποφάσεως τῶν 'Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας, παραμενούσης τῆς τυχὸν ποινικῆς εὐθύνης παντὸς ἐκ τούτων ἀποκαλυφθησομένου ἐνδόχου. Αἱ πραγματοποιηθεῖσαι εἰσπράξεις εἰς ξένον νόμισμα ἡ συνάλλαγμα ἐκ πωλήσεως καπνῶν ἐξαχθέντων βάσει τῶν ως ἄνω ἀδειῶν, αἱ μὴ χρησιμοποιηθεῖσαι δι' οἰανδήποτε αἰτίαν μέχρι σήμερον πρὸς πληρωμὴν εἰσαγωγῶν ως καὶ αἱ μελλοντικαὶ εἰσπράξεις ἐκ πραγματοποιησθεισῶν ἐξαγωγῶν μετατρέπονται εἰς δραχμᾶς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τῶν ξένων νομισμάτων ἡ συναλλαγμάτων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πραγματοποιήσεως.

— 2. Οἱ δικαιοῦχοι τῶν ἀνταλλαγῶν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀπασῶν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν προερχομένων ἐκ τῶν ἐκτελεσθέντων μέχρι τοῦδε τμημάτων τῶν ἀνταλλαγῶν.

— 3. Τυχὸν προκύπτοντα ἐκ τῆς ἀνακλήσεως τῶν ἀδειῶν ζητήματα ως καὶ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου 2

(¹) Σχετικῶς ἄρ. μόνον 'Α. Ν. 1008 τῆς 23/30 Δεκεμβρίου 1937 (527) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ 'Α. Ν. 800 καὶ ρυθμίσεως ζητημάτων τινῶν ἀνταλλαγῆς παλαιῶν καπνῶν», μὴ ἀφορῶν θέμα νομισματικὸν ἡ συναλλαγματικόν.

τοῦ παρόντος λύονται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης.

— 4. Τὸ Δημόσιον ώς καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐφ' ὅσον αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι ταύτης τυγχάνουσιν] τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὅπουργοῦ, εἴτε ἐκ τῶν προτέρων εἴτε ἐκ τῶν ὑστέρων παρεχομένης, οὐδεμίαν φέρουσιν εὐθύνην οὐδὲ ὑπέχουσιν ὑποχρέωσιν πρὸς ἀποζημίωσιν ἔναντι τρίτων διὰ πάσας ἀνεξαιρέτως τὰς μέχρι τῆς ἴσχυος τοῦ παρόντος ἐνεργείας αὐτῶν τὰς ἀναγομένας ὁπωσδήποτε εἰς τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν ἀνταλλαγῶν παλαιών καπνῶν.— Οὐδεμίαν ἐπίσης ὑποχρέωσιν ἀποζημιώσεως πρὸς τρίτους ἢ ἄλλην οἱ ἀνωτέρω ὑπέχουσιν ἐκ τῆς ἀνακλήσεως τῶν ώς ἄνω ἀδειῶν ώς καὶ ἐκ παντὸς συμπληρωματικοῦ μέτρου ληφθησομένου συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος.

— 5. Ἐάν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω ἀνταλλαγῶν ἔλαβον χώραν ἀξιόποιον πράξεις εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου εἴτε εἰς βάρος τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἢ εὐθύνη τῶν ἐνεχομένων παραμένει ἀμείωτος.

Άρθρον 11.— 'Η ἀληθῆς ἔννοια τῶν διατάξεων ἐν γένει δι' ὧν ἀνατίθεται, εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ ἐκτέλεσις ὑποχρεώσεων ἢ ἀσκησις δικαιωμάτων σχετικῶν πρὸς τὴν ἐφαρμοζομένην ἐμπορικὴν ἢ συναλλαγματικὴν πολιτικὴν εἶναι ὅτι ἡ Τράπεζα αὕτη ώς ἐντολοδόχος τοῦ Δημοσίου, οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην ἐφ' ὅσον ἐνεργεῖ ἐντὸς τῶν κειμένων Νόμων ἢ Ὅπουργικῶν ἀποφάσεων ώς καὶ ἐφ' ὅσον αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι της τυγχάνουσιν] τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὅπουργοῦ, χορηγουμένης εἴτε ἐκ τῶν προτέρων εἴτε ἐκ τῶν ὑστέρων.

Άρθρον 12.— 'Η ἴσχυς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Α. Ν. 927 τῆς 29 Οκτωβρίου/8 Νοεμβρίου 1937 (452) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ιουλίου 1936 «περὶ συμπληρώσεως ἢ τροποποιήσεως τῶν νόμων 5422, 5426, 5809 καὶ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 4 Μαρτίου 1936 «περὶ ρυθμίσεως τῶν μετὰ τῆς Γερμανίας ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν κλπ.».

Άρθρον 1.— Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔδαφίου δ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 3 Ιουλίου 1936 «περὶ συμπληρώσεως ἢ τροποποιήσεως τῶν νόμων 5422, 5426, 5809 κλπ.», προστίθενται τὰ ἔξι : ('Id. σ. 37 σημ. 1).

Άρθρον 2.—(Περὶ προμηθειῶν πολεμικοῦ ὄλικοῦ).

Άρθρον 3.—*Η ίσχυς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.*

Α. Ν. 1456 τῆς 25 Οκτωβρίου/1 Νοεμβρίου 1938 (413) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπὸ ἀριθ. 800/1937 «περὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἑθνικοῦ νομίσματος ὡς καὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς ἀσφαλίσεις».

Άρθρον μόνον.—*Η παράγραφος 6 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ νόμου 5422 «περὶ ἀναστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔξαργύρωσιν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων αὐτῆς καὶ περὶ ρυθμίσεως τῆς ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος», ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ διὰ τοῦ νόμου 5565 κυρωθέντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ιουλίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων 5422, 5552 κλπ.» κυρωθέντος [γρ. συμπληρωθέντος] καὶ ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπὸ ἀριθ. 800/1937 περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἑθνικοῦ νομίσματος ὡς καὶ τῶν ἀφορώντων εἰς τὰς ἀσφαλίσεις» ἀντικαθίσταται ὡς ἔξῆς : (Ιδ. ἀρ. 11 § 6 [5] Ν. 5422, ἀνωτ. σ. 23 σημ. 1).*

Α. Ν. 1704 τῆς 4/14 Απριλίου 1939 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 33 τοῦ 1936 Ἀναγκαστικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἑθνικοῦ νομίσματος».

Άρθρον 1.—Τῆς παρὰ τῷ *Υφυπουργείῳ Δημοσίᾳς Ἀσφαλείας* *Ὑπηρεσίᾳς Προστασίας* *Ἐθνικοῦ Νομίσματος* προΐσταται ἀξιωματικὸς *Χωροφυλακῆς* ἢ τῆς *Ἀστυνομίας* Πόλεων ἔχων βαθμὸν τούλαχιστον *Ταγματάρχου* ἢ *Ἀστυνόμου Α'* τάξεως, τῶν δὲ τμημάτων προΐστανται ἀξιωματικοὶ τῆς *Χωροφυλακῆς* ἢ *Ἀστυνομίας* Πόλεων κατὰ λόγον τοπικῆς ἀρμοδιότητος ἐκάστου, λαμβανόμενοι ἔξι ἀποσπάσεως τῶν οἰκείων σωμάτων *Ἀσφαλείας* δι' ἀποφάσεως τοῦ *Υφυπουργοῦ Δημοσίᾳς Ἀσφαλείας*. Τὸ λοιπὸν Προσωπικὸν ἀπαρτίζεται ἔξι ὀργάνων τῶν Σωμάτων *Χωροφυλακῆς*, *Ἀστυνομίας* Πόλεων, *Λιμενικῶν*, ὡς καὶ μονίμων ὑπαλλήλων μονίμων τοῦ *Υφυπουργείου* *Τύπου* καὶ *Τουρισμοῦ*, *Τελωνειακῆς* καὶ *Ταχυδρομικῆς*, *Ὑπηρεσίας*, ὡς καὶ μονίμων ὑπαλλήλων τῆς *Τραπέζης* τῆς Ἑλλάδος, ἢ τοῦ *Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν* καὶ τῆς *Ἐθνικῆς Οἰκονομίας* καὶ λαμβάνεται ἔξι ἀποσπάσεων ἐκ τῶν οἰκείων σωμάτων ἢ ὑπηρεσιῶν κατόπιν κοινῆς ἀποφάσεως τοῦ *Υφυπουργοῦ Δημοσίᾳς Ἀσφαλείας* καὶ τοῦ ἀρμοδίου *Ὑπουργοῦ* ἢ τοῦ *Διοικητοῦ* τῆς *Τραπέζης* τῆς Ἑλλάδος. *Ἀνάκλησις* ἢ ἀντικατάστασις ἀπεσπασμένου ἐνεργεῖται κατὰ τὰ διατεταγμένα ἀνωτέρω σχετικῶς μὲ τὴν ἀπόσπασιν αὐτῶν.

Άρθρ. 2.—Αἱ ἐν *Ἀθήναις* καὶ *Πειραιεῖ* *Ὑπηρεσίαι* Προστασίας

‘Εθνικοῦ Νομίσματος διοικοῦνται παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς παρὰ τῷ ‘Υφυπουργείῳ Δημοσίας Ἀσφαλείας ὑπηρεσίας Προστασίας ’Εθνικοῦ Νομίσματος.—” Οργανα τῆς ‘Υπηρεσίας ταύτης διατίθενται ὑποχρεωτικῶς διὰ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἀερολιμένων Φαλήρου καὶ Μεγάλου Πεύκου καθὼς καὶ τοῦ ἀεροδρομίου Τατοῖου πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων «περὶ προστασίας ’Εθνικοῦ Νομίσματος».

Άρθρον 3. — 1. Ἡ ‘Υπηρεσία Προστασίας ’Εθνικοῦ Νομίσματος ἔχει ἀποκλειστικὴν ἀποστολὴν τὴν λῆψιν παντὸς ἀναγκαίου ἐκτελεστικοῦ μέτρου πρὸς πρόληψιν ἔξαγωγῆς συναλλάγματος καὶ τὴν δίωξιν τῶν παραβατῶν τῶν περὶ προστασίας τοῦ ’Εθνικοῦ νομίσματος καὶ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν νόμων. — Εἰδικώτερον δὲ α) Ἀσκεῖ ἔλεγχον καὶ ἐποπτείαν ἐπὶ τῶν σιδηροδρόμων, ἀτμοπλοίων, ἀερολιμένων καὶ ἐν γένει παντὸς συγκοινωνιακοῦ μέσου καὶ ἐνεργεῖ ἐρεύνας ἐπὶ τῶν ἀναχωρούντων ἥ ἀφικνουμένων ἐπιβατῶν.— β) Παρακολουθεῖ τὰ πρόσωπα, ἀτινα κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ὀργάνων τῆς παρέχουσιν ὑπονοίας ὅτι ἀσχολοῦνται εἴτε μὲ τὴν ἀγοραπωλησίαν συναλλάγματος, εἴτε εἰς τὴν ἔξαγωγὴν τούτου εἰς τὸ ’Εξωτερικόν. γ) Ἐνεργεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἰσχυόντων Νόμων καὶ πάντοτε κατόπιν προηγουμένης ἔγγραφου διαταγῆς τοῦ ‘Υφυπουργοῦ τῆς Δημ. Ἀσφαλείας ἥ προκειμένου περὶ ἐπαρχιῶν τοῦ οἰκείου Γεν. Διοικητοῦ ἥ Νομάρχου ἐρεύνας εἰς τὰ Γραφεῖα καὶ τὰς κατοικίας παντὸς προσώπου φυσικοῦ ἥ Νομικοῦ, ὅπερ κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ὀργάνων τῆς, ως ἐκ τοῦ εἴδους τῆς ἔργασίας του παρέχει σοβαρὰς ὑπονοίας ὅτι ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀγοραπωλησίαν ἥ ἔξαγωγὴν συναλλάγματος. καὶ δ) Διεξ[αγ]ίαγει ἔλεγχον ἐπὶ τῆς ἀλληλογραφίας, ἐντύπων καὶ δεμάτων τοῦ ’Εξωτερικοῦ καὶ παντὸς ἄλλου ἀντικειμένου διαχειριζομένου ὑπὸ τῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας ως καὶ ἐπὶ τῶν τηλεγραφημάτων καὶ τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων πρὸς πρόληψιν διαρροῆς Συναλλάγματος διὰ τῶν μέσων τούτων. — Τὴν παρακολούθησιν τῶν τηλεγραφημάτων καὶ τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων ἔξωτερικῆς ἀνταποκρίσεως ἐνεργεῖ εἰδικώτερον ἥ ἀρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ‘Υφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ.

— 2. Εἰς τὸ ἔργον τῆς τοῦτο ἡ Υ. Π. Ε. Ν. βοηθεῖται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους Ἀστυνομικῶν, Λιμενικῶν, Τελωνειακῶν καὶ Διοικητικῶν Ἀρχῶν, αἵτινες ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσι[ν] αὐτῇ τὴν συνδρομὴν καὶ συνεργασίαν αὐτῶν, ὁσάκις ζητηθῇ ἀπὸ αὐτάς, καθὼς καὶ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, οἱ Διευθυνταί καὶ τὸ Προσωπικόν τῶν ‘Υποκαταστημάτων τῶν ὁποίων δέον νὰ εύρισκωνται ἐν συνεχεῖ μετ’ αὐτῶν συνεργασίᾳ.

Άρθρον 4.—Τὰ τμήματα Προστασίας ’Εθνικοῦ Νομίσματος ἀλ-

ληλογραφούσιν ἀπ' εύθείας μετά τοῦ 'Υφυπουργείου Δημοσίας 'Ασφαλείας, δπερ καθίσταται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου μόνον ἀρμόδιον διὰ τὴν δίωξιν τῶν παραβατῶν τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ 'Εθνικοῦ νομίσματος ἀπαγορευμένης ἀπολύτως οἰασδήποτε ἀναμίξεως πάσης ἄλλης 'Αρχῆς, πλὴν τῆς Δικαστικῆς.—'Επίσης ἀλληλογραφούσιν ἀπ' εύθείας καὶ μετά τῶν λοιπῶν 'Αρχῶν καὶ Δημοσίων 'Υπηρεσιῶν καὶ ἔχουσιν ὡς πρὸς τὴν δίωξιν τῶν περὶ προστασίας τοῦ 'Εθνικοῦ Νομίσματος βεβαιουμένων παραβάσεων ἀρμοδιότητα 'Αστυνομικῶν Τμημάτων.

Άρθρον 5.—Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδούμενου προτάσει τοῦ 'Υφυπουργοῦ Δημοσίας 'Ασφαλείας καθορισθήσονται τὰ τῆς ἑσωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν γραφείων αὐτῆς, τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀπεσπασμένων ὀργάνων, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ὁμαλήν λειτουργίαν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.—Τὰ ἔξιδα ἔγκαταστάσεως καὶ κινήσεως τῶν ὀργάνων τούτων ἐν γένει προσδιοριζόμενα ἑκάστοτε ἀπὸ κοινοῦ ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος καὶ τοῦ 'Υφυπουργείου Δημοσίας 'Ασφαλείας, βαρύνονται τὴν Τράπεζαν ταύτην, πλὴν τῆς μισθοδοσίας τοῦ Προσωπικοῦ, ἥτις θὰ ἔξακολουθῇ παρεχομένη ὑπὸ τῶν οἰκείων 'Υπηρεσιῶν των.

Άρθρον 6.—Οἱ δι' ἐπιστολῶν ἦ ἄλλως ὀπωσδήποτε λαμβάνοντες ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ ξένον νόμισμα ἢ συν/γμα εἰς τραπεζογραμμάτια, ἐπιταγάς κλπ. ὀφείλουσι καλούμενοι ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας 'Αστυνομικῆς 'Αρχῆς νὰ παρέχωσιν αὐτῇ στοιχεῖα ἀποδεικνύοντα ὅτι κατέχουσιν ἢ διέθεσαν νομίμως τὸ συνάλλαγμα.

Άρθρον 7.—Οἱ λαμβάνοντες ἄδειαν ἀναχωρήσεως διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐπανόδου των, ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσι πρὸς ἔλεγχον τὰ διαβατήριά των εἰς τὴν ἀρμοδίαν 'Υπηρεσίαν τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, τὴν χορηγήσασαν τὴν ἄδειαν ἀναχωρήσεως, ὑποχρεούμενοι συνάμα νὰ ἔκχωρήσωσι καὶ τὸ περισσεύσαν ἐκ τοῦ χοιρηγθέντος αὐτοῖς ξένου συναλλάγματος ποσόν.—Οἱ λαμβάνοντες συνάλλαγμα, προκειμένου νὰ ἀναχωρήσωσι διὰ τὸ ἔξωτερικόν, μὴ πραγματοποιοῦντες δὲ τὸ ταξείδιόν των ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς χορηγήσεως αὐτοῖς τῆς ἄδειας των, ὀφείλουσι νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ τυχόν χορηγθὲν αὐτοῖς συνάλλαγμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος.

Άρθρον 8.—1. Πᾶς ταξειδιώτης κατὰ τὴν εἰσοδον καὶ ἔξοδόν του ἐκ τῆς Χώρας, ὀφείλει νὰ δηλώσῃ τὸ ποσόν τῶν ξένων νομίσμάτων χρυσοῦ ἢ ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος ἢ ἄλλων ἀξιῶν, τὸ δποίον φέρει μεθ' ἔαυτοῦ.

—2. Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς ἐπιβάτας ἀμαξοστοιχιῶν,

άτμοπλοιών, άεροπλοιών, αύτοκινήτων ή οίουδήποτε μεταφορικού μέσου, τούς ταξιδεύοντας εἰς τὸ ἔξωτερικὸν νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἐπιβιβάσεώς των ἐπὶ τοῦ μεταφορικοῦ μέσου οἰονδήποτε μὲν ποσὸν χρυσοῦ εἰς νομίσματα πλάκας, ράβδους, ή ἀντικείμενα ἐκ χρυσοῦ, ὡς ντομπλαί, φλωριὰ κλπ., ἔξωτερικοῦ δὲ συναλλάγματος πέραν τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος χορηγηθέντος αὐτοῖς καὶ ἀναγραφομένου ἐπὶ τῶν διαβατηρίων των ή εἰδικοῦ ἐντύπου, ὡς καὶ ποσὸν δραχμῶν ἀνώτερον τοῦ ἐκάστοτε προσδιοριζομένου δρίου.— Ἐπίσης ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Ιδίους νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἐπιστολάς προοριζομένας διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, ἔστω καὶ ἀν φέρωσιν ἐπ' αὐτῶν τὸ κεκανονισμένον ταχυδρομικὸν τέλος, πλὴν ἀν αὗται ἔχουσιν ὑποβληθῆ εἰς λογοκρισίαν.

— 3. Ἀπαγορεύεται ή ὑπὸ τῶν σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων καθὼς καὶ ὑπαλλήλων τῆς ἑταιρείας Βαγκόν - Λί ή Βαγκόν - Ρεστωράν, ὡς καὶ πάντων τῶν βοηθητικῶν προσώπων τῶν συνοδευόντων ἀμαξοστοιχίας, προοριζομένας διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, καθὼς καὶ ὑπὸ τῶν πληρωμάτων ἐπιβαίνοντων πλοίων ἐκτελούντων πλόας ἔξωτερικοῦ, καὶ ὑπὸ τῶν πληρωμάτων τῶν ἀεροπλοίων ἐκτελούντων διαδρομάς ἔξωτερικοῦ, κατοχὴ οίουδήποτε ποσοῦ συναλλάγματος πλέον τοῦ ἀναγραφομένου ἐπὶ τοῦ φύλλου ὑπηρεσίας των, ή ναυτικοῦ φυλλαδίου των, ὡς εἰσαχθέντος παρ' αὐτῶν, ή δραχμῶν πέραν τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐκάστοτε καθοριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υφυπουργοῦ Δημοσίας Ἀσφαλείας, καθὼς καὶ ἡ κατοχὴ ἐπιστολῶν προοριζομένων διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, ἔστω καὶ ἀν φέρωσιν ἐπ' αὐτῶν τὸ κεκανονισμένον ταχυδρομικὸν τέλος.

Άρθρον 9.—Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπὸ ἀριθ. 33/1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας Ἐθνικοῦ νομίσματος» προστίθενται αἱ κάτωθι ὑπὸ ἀριθμούς 5, 6, 7, 8 καὶ 9 παραγραφοι. (Ίδ. ἄρ. 2 'Α. Ν. 33/1936, ἀνωτ. σ. 38).

Άρθρον 10.—Πᾶν πρόσωπον φυσικὸν ή Νομικόν, ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ Νόμου 5422 ἀναφερομένων, δικαιούμενον νὰ διεξάγῃ μετὰ τοῦ ἔξωτερικοῦ συνεννόησιν διὰ κρυπτογραφικῶν τηλεγραφημάτων, ὑποχρεούται ὅπως, παραδίδῃ εἰς τὸ Γηλεγραφεῖον ἀντίγραφον τοῦ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἀποστελλομένου τηλεγραφήματος μετ' ἀκριβοῦς μεταφράσεως αὐτοῦ καὶ ἐνδείξεως τοῦ Κώδικος βάσει τοῦ δόποίου εἰναι τοῦτο συντεταγμένον. Όσάκις δὲ καλεῖται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ή τῆς ἀρμοδίας 'Υπηρεσίας Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος ὁφείλει ἀμελλητὶ νὰ προσαγάγῃ πιστήν μεταφρασιν τῶν ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ ἀποσταλέντων αὐτῷ κρυπτογραφικῶν τηλεγραφημάτων, καθὼς καὶ τὸν κρυπτογραφικὸν κώδικα, ὃν χρησιμοποιεῖ, ἵνα ἐλέγχηται η ἀκρίβεια τῆς μεταφράσεως καὶ

τῶν τηλεγραφημάτων, ἅτινα ἀποστέλλει ἐκάστοτε εἰς τὸ ἔξωτερον καὶ ἐκείνων ἅτινα λαμβάνει ἐκεῖθεν.

”Αρθρον 11.—1. Ἐπὶ τῶν παραβάσεων τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 479 τοῦ ἔτους 1937 ἀναγκαστικοῦ νόμου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 296/1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου.

—2. Ἡ ύπὸ τῶν ἐν ἄρθρῳ 2 τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 33/1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀναφερομένων προσώπων παράβασις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 6 Μαΐου 1935 «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος» ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 479/1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἐπάγεται διὰ τοὺς ὑπευθύνους πλὴν τῶν κυρώσεων τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 296/1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου καὶ τὴν δήμευσιν τῶν ἀξιῶν, τῶν ὁποίων ἐπεχειρήθη ἢ ἀνευ ἀδείας εἰσαγωγὴ ἢ ἔξαγωγὴ, ἀπαγγελομένη ὑποχρεωτικῶς διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.

”Αρθρον 12. — Πᾶς ἐν Ἑλλάδι ἐγκατεστημένος καὶ πραγματοποιῶν κέρδη, προμηθείας ἢ ἀλλας ὡφελείας εἰς συνάλλαγμα ἔξι ἐργασιῶν διεξαγομένων ἐν Ἑλλάδι ἢ ἀμοιβάς εἰς συνάλλαγμα ἐκ παροχῆς ἐν Ἑλλάδι ὑπηρεσιῶν πρὸς ἐγκατεστημένους ἐν τῇ ἀλοδαπῇ ἢ μισθώματα ἔξι ἐκμισθώσεως ἀκινήτων κειμένων ἐν Ἑλλάδι, ἢ τὸ τίμημα ἐκ πωλήσεως αὐτῶν ὑποχρεούται ὅπως πωλῇ τὸ συνάλλαγμα εἰς τινα τῶν ἔξουσιοδιτημένων Τραπεζῶν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως αὐτοῦ.

”Αρθρον 13. — Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 800/1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἔξῆς :

1. «Πᾶσαι αἱ ἀπαιτήσεις ἐν γένει προσώπων, μονίμως ἐγκατεστημένων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐκτελεστέαι ἐν Ἑλλάδι, αἱ μὴ πηγάζουσαι ἔξι ἐμβασμάτων εἰς ἐλεύθερον συνάλλαγμα γενομένων μετά τὴν 26 Ἀπριλίου 1932 ἔναντι Ἐταιριῶν, Τραπεζῶν, νομικῶν ἢ φυσικῶν προσώπων, θεωρούνται δεσμευμέναι. Ἡ πληρωμὴ τῶν ἐκάστοτε ληξιπροθέσμων ἀπαιτήσεων, ὅποτε δήποτε πραγματοποιουμένη γίνεται ὑποχρεωτικῶς διὰ καταθέσεως τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ παρὰ Τραπέζῃ ἐν Ἑλλάδι ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, πιστούμένου ἵδιου δεσμευμένου λογαριασμοῦ ἐκάστου δικαιούχου. Ἡ τοιαύτη κατάθεσις θεωρεῖται ὡς γενομένη ἀντὶ καταβολῆς πρὸς τὸν δικαιούχον, ὁ δὲ ὀφειλέτης θεωρεῖται τοιουτοτρόπως ὡς νομίμως ἔξοφλήσας τὴν σχετικὴν ὀφειλήν. — Ἡ παρούσα διάταξις ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τάς μέχρι τῆς Ισχύος τοῦ παρόντος δημιουργηθείσας τοιαύτας ἀπαιτήσεις. — Ἐπίσης θεωρούνται δεσμευμέναι ἐλληνικαὶ δμολογίαι ἢ μετοχαὶ εὑρισκόμεναι ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀνήκουσαι εἰς πρόσωπα μονίμως ἐγκατεστημένα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

— 2. Αἱ Τράπεζαι καὶ τὸ Ταμείον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων

ύποχρεούνται, δπως είς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀναλυτικὴν κατάστασιν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω γενομένων παρ' αὐτοῖς καταθέσεων.— Ἐπὶ τῶν τοιούτων δεσμευμένων ἀπαιτήσεων λογίζεται ὁ συμπεφωνημένος τόκος ἢ ἐλλείψει συμφωνίας ὁ τόκος τῶν καταθέσεων ὅψεως.

— 3. Διὰ τὴν ἀποδέσμευσιν καὶ χρησιμοποίησιν τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω δεσμευμένων ἀπαιτήσεων καὶ χρεωγράφων ἀπαιτεῖται ἀδεια τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὅποια οὐδεμίαν εὔθύνην φέρει ἀρνηθεῖσα ἢ ἀρνουμένη ταύτην.

— 4. Οἱ συμβολαιογράφοι ὑποχρεούνται, δπως διὰ πᾶν συντασσόμενον ὑπ' αὐτῶν συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον, ἀφορῶν τὰς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀπαιτήσεις, εἰδοποιῶσι τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἀποστέλλοντες αὐτῇ καὶ τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ σχετικοῦ ἔγγραφου.— Ἐπίσης ὑποχρεούνται, δπως είς τὰ συντασσόμενα παρὰ τούτων συμβολαιογραφικὰ ἔγγραφα ἀναγράφωσιν ἔξηκριβωμένως τὸν τόπον καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς μονίμου κατοικίας, ὡς καὶ τῆς τυχὸν προσωρινῆς διαμονῆς τῶν συμβαλλομένων.

— 5. Αἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 800/1937 Ἀναγκαστικοῦ νόμου ὑφιστάμεναι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παρὰ φυσικοῖς ἢ νομικοῖς προσώποις δεσμευμέναι ἀπαιτήσεις, περὶ ὅν τὸ ἔδαφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, κατατίθενται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος παρὰ Τραπέζῃ, ἐν Ἑλλάδι ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.— Ἄδειά τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπιτρέπεται νὰ παρέχηται παράτασις τῆς προθεσμίας ταύτης.— Αἱ σχετικαὶ καταστάσεις καὶ εἰδοποιήσεις, περὶ ὅν τὰ ἔδαφια 2 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου, δέον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν Τραπέζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

— 6. Προκειμένου περὶ χρησιμοποίησεως δεσμευμένων δραχμῶν, κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, πρὸς ἀγορὰν ἀκινήτου ἐν Ἑλλάδι ἐπ' ὄνόματι προσώπων κατοικούντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὁ ἀγοραστὴς ὑποχρεούται νὰ δηλώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ὄνομα τοῦ συμβολαιογράφου, ἐνώπιον τοῦ ὅποιου θάσυνταχθῆ τὸ οἰκεῖον συμβόλαιον, ἡ δὲ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀναγράφει τοῦτο ἐπὶ τῆς χορηγηθησομένης ἀδείας.— Ὁ συμβολαιογράφος ὑποχρεούται, δπως ποιήσηται ρητῶς μνείαν, ἐν τῷ συμβολαιώφ ἀγοραπωλησίας, ὅτι ἡ ἀγορὰ ἐγένετο διὰ δεσμευμένων δραχμῶν καὶ νὰ γνωρίσῃ τοῦτο συγχρόνως δι' ἔγγραφου του, πρὸς τὸ ὑποθηκοφυλακεῖον.— Ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος ἐπὶ τῶν μεταγραφῶν τηρεῖ ἰδιαιτέραν σημείωσιν ἐπὶ τῆς οἰκείας μερίδος τοῦ βιβλίου μεταγραφῶν, ὅτι τὰ ἐν λόγῳ ἀκίνητα

έκτηθησαν διὰ δεσμευμένων δραχμῶν.—Τὰ διὰ δεσμευμένων δραχμῶν κτηθέντα ύπό προσώπων κατοικούντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀκίνητα δὲν μεταγράφονται δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ἐπ' ὄνόματι ἄλλου προσώπου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ ἐφ' ὅσον οἱ οἰκεῖοι τίτλοι μεταβιβάσεως τῆς ἰδιοκτησίας δὲν συνοδεύονται ύπό πιστοποιήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ὅτι τὸ τίμημα τούτων κατετέθη ἐν δεσμευμένῳ λογαριασμῷ ἐπ' ὄνόματι τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κυρίου τούτων. — Ἡ κατὰ τὰ ἄνω ἐν τῷ βιβλίῳ μεταγραφῶν γενομένη δέσμευσις δύναται νὰ ἀπαλειφθῇ μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐφ' ὅσον συντρέχει νόμιμος περίπτωσις.

Άρθρον 14.—1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 6, 7, 8, 10, 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος Νόμου διώκονται καὶ τιμωροῦνται βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ὑπ' ἀριθ. 296/1936 Ἀναγκ. Νόμου.

— 2. Εἰς Ἰδιώτας καταδίδοντας ἢ ὁπασδήποτε συντελοῦντας εἰς τὴν ἀνακάλυψιν λαθραίως ἔξαγομένου ἢ παρὰ τοὺς Νόμους διαπραγματευμένου χρυσοῦ ἢ ξένου συναλλάγματος ἢ λαθραίως ἔξαγομένων ἢ εἰσαγομένων δραχμῶν ἢ ἔξαγομένων ἢ εἰσαγομένων χρεωγράφων, κλπ., ἄνευ τῆς κατὰ νόμον ἀδείας παρέχεται ἐν περιπτώσει καταδίκης τοῦ κατηγορουμένου καὶ δημεύσεως τοῦ ποσοῦ, οὕτινος ἐπειράτο ἢ ἔξαγωγὴ ἢ εἰσαγωγὴ ἢ ἐγένετο διαπραγμάτευσις, ἀποφάσει τοῦ Ὅπουργοῦ Δημοσίας Ἀσφαλείας ὡς ἀμοιβὴ ποσοστὸν μέχρι 5% ἐκ τοῦ εἰς δραχμὰς ἵστοιμου τῶν δημευομένων ἀξιῶν.—Τὸ ποσὸν τοῦτο καταβάλλεται εὐθὺς ὡς ἢ διατάσσουσα τὴν δήμευσιν ἀπόφασις καταστῇ ἀμετάκλητος.

Άρθρον 15.—(Κυροῦνται ἢ ἀπὸ 3 Μαρτίου 1939 σύμβασις μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης περὶ ἣς ἴδιας κατωτ. εἰς νομοθεσίαν δραχμοποιήσεως τὸν Ἀ. Ν. 25/25 Ἰαν. 1936).

Ά. Ν. 2079 τῆς 10/15 Νοεμβρίου 1939 (490) «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀσφαλίσεις».

Άρθρον 1.—Ἐν τέλει τῆς παραγράφου 6 τοῦ Νόμου 5422 «περὶ ἀναστολῆς τῆς ὑποχρεώσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἔξαργύρωσιν τῶν τραπεζικῶν γραμματίων κλπ.», ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη ύπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 1456/1938 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 800/1937 κλπ.» προστίθεται παράγραφος διὰ ἔχουσα ὡς ἔξῆς : (Ιδ. τὴν προσθήκην εἰς ἄρ. 11 § 6α Ν. 5422 ἀνωτ. σ. 23 σημ. 2):

Άρθρον 2.—1. Ἐπὶ ἀσφαλίσεων μεταφορᾶς ἑλληνικῶν προϊόντων συναπτομένων παρὰ τῷ Ἀσφαλιστικῷ Γραφείῳ Κινδύνων Πολέμου τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, δι' ἀσφαλιστηρίων συμβολαίων

έκδιδομένων ἐν 'Ελλάδι, τὸ ἐπασφάλιστρον πολέμου δὲν ὑπόκειται εἰς τὸν κατὰ τὸ νόμον 2194 τοῦ 1920 «περὶ μεταρρυθμίσεως κειμένων τινῶν φόρων ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας κινητῶν ἀξιῶν καὶ ἐπὶ ἀσφαλίστρων», ὡς οὕτος μεταγενεστέρως ἔτροποποιήθη, φόρον.

—2. Ἡ ἴσχυς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1939.

'Α. Ν. 853 τῆς 10/20 Σεπτεμβρίου 1937 (366) «περὶ συνεργασίας τῆς ταχ. ὑπηρεσίας μετὰ τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος δι' ἀγορὰν ξένου συναλλάγματος κλπ.».

"**Άρθρον 1.**—Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν ὅπως ἀσκῇ διὰ τῶν κατὰ τόπους γραφείων αὐτῆς, κατ' ἐντολὴν καὶ διὰ λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, τὴν ἀγορὰν συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμματίων ὑπὸ δρούς καὶ περιορισμούς οἵτινες καθορισθήσονται δι' ἀποφάσεως τῶν 'Υπουργῶν Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος (').—Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορισθήσεται καὶ ὁ τρόπος τοῦ κανονισμοῦ τῶν διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην λογαριασμῶν μεταξὺ τῆς ταχ. ὑπηρεσίας καὶ τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος.

"**Άρθρον 2.**—Διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἡ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος παρέχει εἰς τὴν ταχυδρομικὴν ὑπηρεσίαν προμήθειαν καθοριζομένην διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως καὶ ἥτις ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ἔη κατωτέρα τῆς διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν παρὰ ταύτης παρεχομένης, εἰς δὲς Τραπέζας ἐπετράπη ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5422 ἀγοραπωλησίας ξένου συναλλάγματος καὶ τραπεζιτικῶν γραμματίων.—Μέρος τῆς κατὰ τὰ ἄνω προμηθείας δριζόμενον ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἀποδίδεται παρὰ τοῦ 'Υπουργείου εἰς τοὺς διαχειριζομένους τὴν διὰ τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένην ὑπηρεσίαν, καθ' ὃν τρόπον θέλει δρίσει Β. Δ. ἐκδιδόμενον προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας (').

"**Άρθρον 3.**—Οἱ κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἐκτελοῦντες τὴν ἀγορὰν συναλλάγματος ΤΤΤ. ὑπάλληλοι θεωροῦνται καὶ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας ταύτης ὡς δημόσιοι ὑπόλογοι ὑπέχοντες ἀπάσας τὰς κατὰ τοὺς κειμένους νόμους περὶ δημοσίων ὑπολόγων εὐθύ-

(') Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι ἡ ὑπὸ ἀριθ. 209322 τῆς 19 Μαΐου/1 Ιουνίου 1938 (Β' 111), ἔτροποποιήθη δὲ διὰ τῆς ὑπὸ ἀριθ. 172156 τῆς 2/27 Ιουνίου 1939 (Β' 155) δμοίας ἀποφάσεως.

(2) Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω ἔξουσιοδοτήσεως ἔξεδόθη τὸ Β. Δ. τῆς 31 Δεκεμβρίου 1938/5 Ιανουαρίου 1939 (9) «περὶ τρόπου διανομῆς προσοστῶν εἰς Τ.Τ.Τ. ὑπαλλήλους διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς ὑπηρεσίας ἀγορᾶς ξένου συναλλάγματος».

νας, ἀποδίδουσιν ὅμως λόγον τῆς διαχειρίσεώς των ταύτης εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.—Οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας ἀσκοῦντες ἔλεγχον ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως Τ.Τ.Τ. ὑπολόγου ἐκτελοῦντος καὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἀγορᾶς συναλλάγματος ὑποχρεοῦνται ν' ἀσκῶσι συγχρόνως ἔλεγχον καὶ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεώς του ταύτης.

Ἀρθρον 4.—Τὰ γραφεῖα ἄτινα ἐκτελοῦσι τὴν ὑπηρεσίαν ἀγορᾶς συναλλάγματος κλπ. κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, καθορίζονται ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὅπουργοῦ μετὰ προηγουμένην πρότασιν καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (¹), ἢτις κατὰ τὴν κρίσιν της, ὁσάκις θεωρεῖ τοῦτο σκόπιμον, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τοποθετῇ παρ' ἐκάστω γραφείῳ ἵδιον αὐτῆς ὑπάλληλον ἢ ὑπαλλήλους οἵτινες θὰ ἐκτελῶσι τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην.—Ἄπαγορεύεται ἡ διάθεσις χρημάτων δι' ἀγορὰν συναλλάγματος ἐκ τοῦ ταμείου ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, Ταμιευτηρίου ἢ ἄλλης Τ.Τ.Τ. διαχειρίσεως καὶ ἀντιστρόφως ἡ διάθεσις χρημάτων προοριζομένων διὰ τὴν ἀγορὰν συναλλάγματος ἢ τραπεζογραμμάτιων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Τ.Τ.Τ. ὑπηρεσίας.— Ἡ ισχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

III

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

Ν. Δ. τῆς 30/30 Αύγουστου 1935 (381) «περὶ συστάσεως Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οίκονομικῆς Ἀμύνης».

Ἀρθρον 1.—Συνιστάται Ἀνωτάτη Διοίκησις Οίκονομικῆς Ἀμύνης, τῆς δποίας σκοπὸς εἶναι ὁ συντονισμὸς ἐνεργειῶν ἐπὶ οἰκονομικῶν ζητημάτων. ἐκ τῆς φύσεως αὐτῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν πλειοτέρων ἐκ τῶν παραγωγικῶν ὑπουργείων, καὶ κυρίως ἡ μελέτη καὶ ἡ λῆψις ἀποφάσεων ἐπὶ γενικῶν οἰκονομικῶν εἰς δημοσιονομικῶν ζητημάτων, ἀφορώντων ἰδίως τὸ ἐθνικὸν νόμισμα, τὴν ἀποταμίευσιν, τὴν πίστιν καὶ τὴν γεωργικήν, βιομηχανικήν καὶ ἐμπορικὴν πολιτικήν.

Ἀρθρον 2.—Ἡ Ἀνωτάτη Διοίκησις Οίκονομικῆς Ἀμύνης ἀποτελεῖται: 1) Ἀπὸ τὸν πρόεδρον τοῦ Ὅπουργικοῦ Συμβουλίου, ὡς πρόεδρον αὐτῆς. 2) Ἀπὸ τὸν Ὅπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν. 3) Ἀπὸ

(¹) Τοιαῦται ἀποφάσεις ἔξεδόθησαν διὰ πλείστα Τ.Τ.Τ. γραφεῖα. Ταύτας, δημοσιευομένας εἰς τὸ Β' τεῦχος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἰδ. εἰς ἔγκ. Ὕπ. Οἰκον. 127810/1939 σ. 38 σημ. 1.

τὸν 'Υπουργὸν τῶν Οίκονομικῶν. 4) 'Απὸ τὸν 'Υπουργὸν τῆς Γεωργίας. 5) 'Απὸ τὸν 'Υπουργὸν τῆς 'Εθνικῆς Οίκονομίας. 6) 'Απὸ τὸν 'Υπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας. 7) 'Απὸ τὸν Διοικητὴν τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος.—Τὸν ὀντιπρόδρομον ὁρίζει ἐκάστοτε ὁ πρόεδρος.—Ως ἔκτακτα μέλη δύνανται νὰ μετέχουν ἄνευ ψήφου τῶν συνεδριάσεων τῆς 'Ανωτάτης Διοίκησεως Οίκονομικῆς Αμύνης, ἀρμοδίως καλούμενα, διὰ τὴν συζήτησιν εἰδικῶν θεμάτων, οἱ ὑφυπουργοὶ καὶ οἱ γενικοὶ γραμματεῖς ἢ γενικοὶ διευθυνταὶ τῶν ὑπουργείων, ὃν οἱ ὑπουργοὶ μετέχουν τῆς 'Ανωτάτης Διοίκησεως Οίκονομικῆς Αμύνης, καθὼς καὶ ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος.—Τοὺς ἀπόντας ἐκ τῶν τακτικῶν μελῶν ὑπουργούς ἀναπληροῦσι μετὰ ψήφου οἱ οἰκεῖοι ὑφυπουργοί, τὸν δὲ Διοικητὴν τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ὁ ὑποδιοικητὴς αὐτῆς.—Ἡ ὑπηρεσία τῶν μελῶν τῆς 'Ανωτάτης Διοίκησεως Οίκονομικῆς Αμύνης εἶναι ἄμισθος.

*Άρθρα 3-4.—[὾γος ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρ. 2 'Α. Ν. 27 τῆς 14/19 Αύγούστου 1936 (358)(')].—1. 'Η Α. Δ. Ο. Α. συνεδριάζει νομίμως, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ προέδρου ἢ ἀντιπροέδρου αὐτῆς, παρόντων τεσσάρων τούλαχιστον ἐκ τῶν μελῶν της. Ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων εἰδικάτερον τὰ παραγωγικά ὑπουργεῖα, ἀναγκαία πρὸς λῆψιν ἀποφάσεων εἶναι καὶ ἡ παρουσία τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ μέλους, ἐπὶ δὲ θεμάτων ἀφορώντων τὸ νόμισμα ἢ τὴν ἀποταμίευσιν ἢ τὴν πίστιν ἡ παρουσία τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ 'Υποδιοικητοῦ τῆς Τραπέζης ταύτης.—Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν καὶ καταχωροῦνται εἰς τὰ πρακτικά. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἐν περιπτώσει διαφωνίας τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου.— Αἱ ἀποφάσεις τῆς 'Ανωτάτης Διοίκησεως Οίκονομικῆς Αμύνης εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὰ ἀρμόδια 'Υπουργεῖα, τὰς Τραπέζας, τὰς δημοτικὰς καὶ κοινωνικὰς ἀρχάς.

—2. 'Η ρητὴ ἢ σιωπηρὰ ἄρνησις πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν λαμβανομένων ὑπὸ τῆς Α. Δ. Ο. Α. ἀποφάσεων ἐπάγεται διὰ τοὺς νομίμως ἐκπροσωποῦντας τὰς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἀναφερομένας ὑπηρεσίας, Τραπέζας κλπ., τὰς εὐθύνας τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν Ισχουσῶν διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ διὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ ἢ ἄλλα σωματεῖα διατάξεων ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος, πᾶσα δὲ

(¹) «περὶ συμπληρώσεως τῆς διοικήσεως νομικῶν προσώπων, αὐτοτελῶν ὑπηρεσιῶν κλπ. καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 30/30 Αύγούστου 1935», ίσχυοντος ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (ἄρ. 4).

ένέργεια τούτων, άντιτιθεμένη εἰς τὰς άποφάσεις τῆς Α. Δ. Ο. Α., είναι αύτοδικαίως ὅκυρος.

— 3 καὶ 4. [Περὶ τῆς ύποχρεώσεως τῶν νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου κλπ. δπως ύποβάλλουν πᾶσαν γενικήν ἀπόφασιν ἀφορῶσαν τὴν πιστωτικήν πολιτικήν καὶ τὰς τοποθετήσεις των ἐν γένει ύπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Α. Δ. Ο. Α.].

Άρθρον 5.—Πᾶσαι αἱ δημόσιαι, δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ Ἀρχαὶ, οἱ ὄργανισμοὶ δημοσίου δικαίου καὶ αἱ οἰκονομικαὶ καὶ κοινωνικαὶ ὄργανώσεις ύποχρεοῦνται νὰ παρέχουν εἰς τὴν Α. Δ. Ο. Α. τὰς αἴτουμένας ύπ' αὐτῆς πληροφορίας, ἐντὸς τῆς βραχυτάτης δυνατῆς προθεσμίας.—**Η** ρητὴ ἢ σιωπηρὰ ἀρνησις τῶν ύπηρεσιῶν τούτων ἐπάγεται διὰ τοὺς ἀρμοδίους εὐθύνας, προβλεπομένας ύπὸ τῶν ἰσχουσῶν διὰ τοὺς δημοσίους ύπαλλήλους ἢ διὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ ἢ ἄλλα σωματεῖα διατάξεων, ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος.

Άρθρον 6.—(Περὶ τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Α. Δ. Ο. Α.).

Άρθρον 7.—**Η** Α. Δ. Ο. Α. ἐγκαθίσταται προσωρινῶς εἰς τὸ 'Υπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

Άρθρον 8.—1. Διὰ διατάγματος ἐκδοθησομένου τῇ προτάσει τοῦ προέδρου τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, κανονισθήσονται ὁ τρόπος καὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

— 2. **Η** ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν 'Εθνικήν τῆς Κυβερνήσεως, ύποβληθήσεται δὲ εἰς τὴν Συνέλευσιν πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

IV

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

'Απόφασις τῆς 8,8 'Οκτωβρίου 1931 (Β' 119) τῶν 'Υπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ παροχῆς ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἐξαγωγὴν ἐμπορευμάτων» (!).

Άρθρον 1. — Οἱ ἀπὸ τῆς 1ης Ιουλίου ἐ.ξ. ἔξαγαγόντες οἰονδήποτε ἐμπόρευμα δόφείλουσι πρὸς μερικὴν ἢ δόλικὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ύποχρεώσεως των εἰς παράδοσιν τοῦ εἰσπραχθέντος συναλλάγματος νὰ ύποβάλωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης δήλωσιν ἐμφαίνουσαν διὰ τὸ ἐν λόγῳ συνάλλαγμα εἰσήχθη ἥδη καὶ διετέθη ἐν δλῶ ἢ ἐν μέρει.

(!) 'Επὶ τῇ βάσει τῶν ὅρ. 5 καὶ 11 τοῦ 'Α. Ν. τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 «περὶ προστασίας τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος». Αἱ διὰ κυρτῶν στοιχείων ἐν τῷ κειμένῳ φράσεις ἔχουν προστεθῆ ἐν τῇ ἀνωτέρῳ ἀποφάσει ὡς παρατίθεται «συμπεπληρωμένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 5422» ἐν σ. 51 σημ. 3 τῆς ἔγκ. 'Υπ. Οἰκον. 127801/1939.

Άρθρον 2. — 1. Οἱ ἔξαγωγεῖς ἔγχωρίων προϊόντων, καὶ παντὸς εἴδους ἐμπορευμάτων, πλὴν καπνοῦ, διφείλουσι πρὸς λῆψιν τῆς ἀδείας φορτώσεως νὰ προσαγάγωσιν εἰς τὸ ἀρμόδιον τελωνεῖον φορτώσεως ὑπεύθυνον δήλωσιν τῆς ἀτμοπλοΐκῆς ἢ σιδηροδρομικῆς ἢ ἀλλῆς μεταφορικῆς ἐπιχειρήσεως δι’ ἣς θέλει ἐνεργηθῆ ἢ φόρτωσις, ὅτι αὕτη ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκδώῃ τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα κατά τε τὸ πρωτότυπον καὶ πάντα τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν εἰς διαταγὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀλλῆς τινὸς ἀνωνύμου τραπεζικῆς ἔταιρείας λειτουργούσης ἐν Ἑλλάδι, ἐξουσιοδοτημένης εἰς ἐνέργειαν πράξεων ἐπὶ ἔξωτεροικοῦ συναλλάγματος, ἣς ἡ ἐπωνυμία θέλει μημονεύεται ἐν, τῇ δηλώσει καὶ παραδώσῃ εὐθὺς μετὰ τὴν ἕκδοσιν αὐτῶν πρὸς τὴν ὧς ἄνω Τράπεζαν ἢ τινα τῶν κατωτέρω [γρ. ἀνωτέρω] ἀναφερομένων Τραπέζων.

Άρθρον 3. — 1. Ό ἔξαγωγεὺς μετὰ τὴν παράδοσιν τῶν φορτωτικῶν ὑπὸ τοῦ πράκτορος διφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν ὧς ἄνω Τράπεζαν δριστικὸν μὲν τιμολόγιον τοῦ ἔξαχθέντος ἐμπορεύματος προκειμένου περὶ προπλούμενου τοιούτου, προσωρινὸν δὲ τιμολόγιον προκειμένου περὶ ἀπωλήτου. Τῶν τιμολογίων τούτων ἡ εἰλικρίνεια ἔξελέγχεται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὡς ἀντιπροσώπου τῆς πρώτης.

— 2. Καὶ ἐφ’ ὅσον μὲν πρόκειται περὶ πωληθέντος ἐμπορεύματος ὡς ἔξαγωγεὺς διφείλει ἀμέσως νὰ μεταβιβάσῃ δλόκληρον τὴν εἰς ἔντονον συναλλαγμα ἀξίαν τοῦ ἔξαχθέντος ἐμπορεύματος εἰς τὴν ὧς ἄνω Τράπεζαν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ δριστικοῦ τιμολογίου, ἐφ’ ὅσον δὲ πρόκειται περὶ ἀπωλήτου ἐμπορεύματος (εἰν consignation) ἔάν δ ἔξαγωγεὺς δὲν μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν δλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ προσωρινοῦ τιμολογίου, ἡ ἀνωτέρω Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην, ὅπως τὸ πραγματοποιηθῆσόμενον ἐκ τῆς πωλήσεως συναλλαγμα μεταβιβάσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐν ἦν περιπτώσει τὸ ἰστραχθὲν τίμημα εἶναι κατώτερον, ἡ κομίστρια Τράπεζα ἀπαλλάσσεται πάσσης εὐθύνης διὰ τὴν ἐπὶ ἔλαττον εἰσαγωγὴν συναλλάγματος, παρέχουσα πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τ’ ἀναγκαῖα στοιχεῖα τὰ δικαιολογοῦντα τὴν διαφορὰν ταύτην. Πρὸς τοῦτο ἡ κομίστρια Τράπεζα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν ἔξαγωγέα ἢ τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ πᾶν ἔγγραφον χρήσιμον πρὸς ἔλεγχον τῆς δριστικῆς ἐκκαθαρίσεως.

— [3.]⁽¹⁾ “Οσον ἀφορᾷ τὰς ἐκ Κρήτης ἔξαγομένας σταφίδας σουλτανίναν καὶ ἐλεμέ, οἱ ἔξαγωγεῖς τοῦ προϊόντος τούτου διφείλουσι πρὸ τῆς ἔξαγωγῆς νὰ προσαγάγωσιν εἰς τὸν τελώνην τοῦ λιμένος τῆς ἔξαγωγῆς ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπέζης, ὅτι τὸ προϊόν τῆς πωλήσεως τοῦ ἔξαγομένου προϊόντος τῶν, τὸ κατὰ τὸ προσωρινὸν τιμολόγιον τοιούτον θέλει παραδοθῆ εἰς ἔνον συναλλαγμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. ‘Ομοῦ μετὰ τῆς ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς θὰ παραδίδεται καὶ τὸ προσωρινὸν τιμολόγιον, τῆς εἰλικρινείας αὐτοῦ ἔλεγχομένης ὑπὸ τοῦ Τελώνου.—Ἐν περιπτώσει καθ’ ἥν ἐκ τῆς πωλήσεως ἐν τῷ ἔξωτερικῷ τοῦ ἔξαγομένου ὡς ἄνω προϊόντος ήθελεν εἰσπραχθῆ τίμημα δλιγώτερον τοῦ ἐν τῷ προσωρινῷ τιμολογίῳ ἀναγραφομένου, εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος θέλει παραδοθῆ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως καθα-

(1) Προσετέθη διὰ τῆς ὑπὸ ἀριθ. 156401 τῆς 29/31 Ὁκτωβρίου 1931 (Β’ 127) «περὶ παροχῆς ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἔξαγωγὴν σταφίδων ἐκ Κρήτης», ἐκφραζομένης οὕτω: «Τροποποιοῦμεν τὸ ἄρθρον 3 τῆς ἀπὸ 8 Ὁκτωβρίου ἔ.ἔ. ἡμετέρας ἀποφάσεως ὡς ἔξῆς:» Ἡ ἀπόφασις αὕτη στηρίζεται ἐπίσης ἐπὶ τῶν ἀρ. 5 καὶ 11 Ἀ. Ν. 28/28 Σεπτεμβρίου 1931, ἀνωτ. σελ. 4, 5.

ρώς εἰσπραχθὲν ξένον συνάλλαγμα, τὸ προκύπτον ἐκ τῶν ἐκκαθαρίσεων τοῦ ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἀνταποκριτοῦ τοῦ ἔξαγωγέως ἐπιβεβαιουμένων παρὰ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τοῦ τόπου τῆς πωλήσεως ἢ τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

“Αρθρον 4. — Αἱ παραλαμβάνουσαι τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα Τράπεζαι δοφείλουσιν εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἔβδομάδος νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος λεπτομερῆ κατάστασιν αὐτῶν.

“Αρθρον 5. ‘Υποχρεώσεις ἔξαγωγέων καπνῶν. — 1. Οἱ καπνέμποροι οἱ δοποῖοι εἰχον ἀγοράσει καπνά ἐσοδείας 1930 καὶ προηγουμένων καὶ ἔξήγαγον ταῦτα ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. καὶ κατόπιν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἀνω ἀναγκαστικοῦ νόμου ἢ θὰ τὰ ἔξαγάγουν εἰς τὸ μέλλον, δοφείλουν νὰ ὑποβάλλουν δήλωσιν, ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τὰ ‘Υποκαταστή, ματαὶ ἢ Ἀντιπροσωπείας τῆς τοῦ τόπου τῆς ἔξαγωγῆς τῶν καπνῶν των περὶ τοῦ ποσοῦ εἰς ὅκαδας τῶν ἀγορασθέντων καὶ κατεχομένων ὑπ’ αὐτῶν καπνῶν τὴν 30^η Ιουνίου 1931, ὡς καὶ τοῦ πωληθέντος ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος, διὰ τοῦ εἰς δραχμὰς ἀντιτίμου τοῦ διποίου ἡγοράσθησαν τὰ καπνὰ ταῦτα. — Εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην θὰ ἀναφέρεται ἀφ’ ἐνδος τὸ δνομα τῆς Τραπέζης εἰς ἦν ἐπωλήθη τὸ συνάλλαγμα, ἢ χρονολογία τῆς πωλήσεως τὸ εἰδος καὶ ποσὸν τοῦ ξένου νομίσματος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἀποκομισθέντος ποσοῦ τῶν δραχμῶν, θὰ ἐπισυνάπτεται καὶ σχετικὸν σημείωμα ἢ βεβαίωσις τῆς ἀγοραστρίας Τραπέζης, ἀφ’ ἑτέρου δέ, τὸ ποσὸν καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἔξαχθέντος ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεως ποσοῦ καπνῶν των καὶ τοῦ εἰς χειράς των ἀπομένοντος ὑπολοίπου, τὸ δοποῖον θὰ ἔξαχθῃ εἰς τὸ μέλλον, πρὸς ἴσοζυγισμὸν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ εἰσαχθέντος δι’ αὐτὰ συναλλάγματος. —’Επὶ τῇ βάσει τῆς ἀνωτέρω δηλώσεως, δι’ ἔκαστον ἔξαγωγέα καπνῶν θέλει ἀνοιχθῆ ἐις τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰδικός λογαριασμὸς πιστοχρεώσεως ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος. —Δι’ ἐκάστην δὲ νέαν ἔξαγωγήν των θὰ ὑποβάλλουν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ τινα τῶν ἐν ‘Ἐλλάδε ἔξουσιοδοτημένων Τραπεζῶν νέαν δήλωσιν τοῦ ἔξαχθησμένου ποσοῦ, ὡς καὶ τῆς ἀξίας του, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διποίας θὰ πιστοχρεοῦται δ ἀνοιχθεὶς λογαριασμός των καὶ θὰ παρέχεται πρὸς τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχὴν ἢ ἐντολὴ τῆς ἔλευθέρας ἔξαγωγῆς τῶν καπνῶν των.

— 2. Διὰ τὰ καπνὰ τὰ ἀγορασθέντα μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου εἴτε παλαιῶν ἐσοδειῶν 1930 καὶ προηγουμένων εἴτε τῆς νέας 1931, τὰ ἔξαχθησμένα εἰς τὸ μέλλον, οἱ καπνέμποροι θὰ πωλοῦν τὸ εἰσαχθησόμενον συνάλλαγμά των εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἢ εἰς ἄλλας ἔξουσιοδοτημένας πρὸς τοῦτο Τραπέζας, ἐπὶ τῇ βάσει σημειώματος τῶν διποίων, προσγομένου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, θὰ καταχωρῇ αὐτὴ τοῦτο εἰς πίστωσιν τοῦ ἀνοιγμένου ἡδη παρ’ αὐτῇ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ συναλλάγματος ἔκαστου ἔξαγωγέως. —Οταν δὲ θὰ γίνεται ἡ ἔξαγωγή τῶν διὰ τοῦ συναλλάγματος τούτου ἀγορασθέντων καπνῶν, θὰ ὑποβάλλουν σχετικὴν δήλωσιν ἀναγράφουσαν τὸ ποσὸν καὶ τὴν ἀξίαν ἐκάστης ἔξαγωγῆς των, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διποίας ἢ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ χρεώνῃ τὸν εἰδικὸν λογαριασμὸν των καὶ θὰ παρέχῃ τὴν σχετικὴν ἐντολὴν πρὸς τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχὴν ἔλευθέρας ἔξαγωγῆς τῶν καπνῶν —’Εν ἣ περιπτώσει τὰ ἔξαγόμενα καπνὰ εἰναι ἀνωτέρας ἀξίας τοῦ εἰσαχθέντος συναλλάγματος δ ἔξαγωγεὺς δοφείλει νὰ παραδώσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλ-

λάδος τὸ συνάλλαγμα τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν διαφορὰν κατὰ τὸ ἐπόμενον ἔδάφιον.

— 3. Καπνέμποροι ἢ ἔξαγωγεῖς καπνῶν μὴ ἔχοντες ὑποβάλλει δήλωσιν εἰσαγωγῆς συναλλάγματος κατὰ τὰς περιπτώσεις 1 καὶ 2 ὑπάγονται εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν διὰ τῆς παρούσης ὡς ἀνωτέρω δριζομένων τοιούτων τῶν ἔξαγωγέων ἀπωλήτου ἐμπορεύματος (*en consignation*).

— 4. Καπνέμποροι ἔχοντες ὑποβάλλει δήλωσιν εἰσαγωγῆς καὶ πωλήσεως συναλλάγματος κατὰ τὰς περιπτώσεις 1 καὶ 2 ἀλλὰ πωλήσαντες τὰ καπνά των εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ λαβόντες τὸ ἀντίτιμον εἰς δραχμάς, πρὸς ἴσοζυγισμὸν τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμοῦ των συναλλάγματος, θὰ ὑποβάλλουν εἰς αὐτὴν δήλωσιν περὶ τῆς πωλήσεως τῶν καπνῶν των εἰς δραχμὰς εἰς ἦν θὰ ἀναφέρεται τὸ ποσόν τοῦ πωληθέντος καπνοῦ, ἢ ἀξία του καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀγοραστοῦ, θὰ ἐπισυνάπτεται δὲ εἰς ταύτας ἀπαραιτήτως καὶ βεβαίωσις τῆς ἀρμοδίας οἰκονομικῆς ἀρχῆς περὶ μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τῶν ἐν λόγῳ καπνῶν.

— 5. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῆς δήλωσεως τοῦ ἔξαγωγέως περὶ τῆς τιμῆς τῶν ἔξαγομένων καπνῶν του ἢ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δικαιοῦται εἰς οἰονδήποτε ἔλεγχον πρὸς ἔξακριβωσιν τῆς ἀξίας αὐτῶν.

“Αρθρον 6.—Ἐξαιρουμένων τοῦ καπνοῦ, σταφίδων καὶ σύκων δύναται, ἐφ’ ὅσον συντρέχουσιν εἰδικαὶ συνθῆκαι, νὰ καθορισθῇ ἵδιος τρόπος, καθ’ ὃν θὰ γίνεται ἡ ἔξαγωγὴ δρισμένων ἐμπορευμάτων καὶ ἡ ἔξασφάλισις τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ [γρ. του] ἐπὶ ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος, δριζόμενος ὑπὸ τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 5 τοῦ ἀνωτέρω ἀναγκαστικοῦ νόμου Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος.

“Αρθρον 7.—Ἐάν παρουσιασθῶσιν εἰδικαὶ περιπτώσεις μὴ δυνάμεναι νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τῆς παρούσης αὗται θὰ ρυθμίζωνται δι’ ἀποφάσεως τῆς Διοικήσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον Ἐπιτροπῆς.

‘Υπ’ ἀρ. 8216 τῆς 24 Ἀπριλίου 1939 ἀπόφασις τῶν ‘Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ ‘Εθνικῆς Οἰκονομίας (').

— 1. Εἰς περιπτώσεις ἔξαγωγῆς ἐμπορευμάτων ἐπὶ παρακαταθήκη (*en consignation*), αἱ μεσολαβοῦσαι Τράπεζαι δέον νὰ μὴ περιορίζωνται εἰς τὴν εἰσπραξιν τῆς ἀξίας τοῦ θεωρημένου προσωρινοῦ τιμολογίου, ἡτις εἰναι ἐνδεικτική, ἀλλ’ ὑποχρεοῦνται νὰ προβαίνωσι πάντοτε καὶ ὑπ’ εὐθύνην των εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς δριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ ἐμπορεύματος, διὰ τὴν περιπτώσιν καθ’ ἦν τοῦτο ἐπωλήθη εἰς ἀξίαν ἀνωτέρων τῶν ἐν τῷ προσαχθέντι προσωρινῷ τιμολογίῳ ἀναγραφομένης, ὅπότε θὰ μεριμνῶσι διὰ τὴν εἰσπραξιν τῆς ἐπὶ πλέον προκυπτούσης ἀξίας.—Εἰδικῶς, προκειμένου περὶ καπνῶν, ἔξαγομένων ἐπὶ παρακαταθήκη, δ ἔλεγχος τῆς τελικῆς ἐκκαθαρίσεως δέον νὰ ἐνεργήται καὶ εἰς τὴν περιπτώσιν, καθ’ ἦν ἡ ἀξία των ἐκαλύφθη διὰ πρεισαχθέντος συναλλάγματος.

— 2. Καπνέμποροι, ἀγοράζοντες καπνὰ δι’ ἀντιτίμου, προεισαχθέντος

(') Μὴ δημοσιευμένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως παραλαμβάνεται ἐκ τῆς ύπ’ ἀρ. 127801/1939 ἐγκ. ‘Υπ. Οἰκον. σ. 55 σημ.

συναλλάγματος, ύποχρεούνται νὰ πραγματοποιήσωσι τὰς ἀντιστοίχους ἔξαγωγάς, ἐντὸς προθεσμίας δύο ἔτῶν ἀπὸ τῆς ήμέρας τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ συναλλάγματος.—Εἰς ἔξαιρετικάς περιπτώσεις καὶ διὰ δεδικαιολογημένους λόγους, ή ἀνωτέρω προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ ἔξ (6) εἰσέτι μῆνας, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἐλλάδος Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου Συναλλάγματος.—Εἰς περίπτωσιν μὴ πραγματοποιήσεως τῆς ἔξαγωγῆς ἐντὸς τῆς κατ' ἀνωτέρω τασσομένης προθεσμίας τῶν δύο ἔτῶν καὶ μὴ χορηγήσεως παρατάσεώς τινος ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου Συναλλάγματος, τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθέρας ἔξαγωγῆς καπνῶν ἀπόλλυται.

‘Υπ’ ἀριθ. 108548 τῆς 30 Σεπτεμβρίου/7 Ὁκτωβρίου 1936 (B’ 184) τῶν ‘Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ ἑκτελέσεως τῶν ὑπ’ ἀριθ. 2/27-8-1936 καὶ 4/15-9-1936 ἀποφάσεων τῆς Α. Δ. Ο. Α.»⁽¹⁾.

Ἐπιτρέπεται εἰς Τραπέζας στερηθείσας, εἰς ἑκτελέσιν τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 33 τῆς 21 Αὐγούστου 1936 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ νομίσματος» τῆς ἔξουσιοδοτήσεως διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν συναλλάγματος νὰ δέχωνται φορτωτικάς ἐκδεδομένας ἐπ’ ὅνδματί των, ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀπαρεγκλίτου συμμορφώσεώς των πρὸς τὰς δόηγίας τὰς ὁποίας θὰ παράσχῃ αὐταῖς ἡ Τράπεζα τῆς Ἐλλάδος συμφώνως ταῖς ἐν προοιμίῳ ἀναφερομέναις ἀποφάσεσι τῆς Α. Δ. Ο. Α.

‘Υπ’ ἀρ. 247077 ἀπόφασις τῶν ‘Υπουργῶν Οἰκονομικῶν, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Συγκοινωνίας τῆς 14/15 Ὁκτωβρίου 1931 (B’ 123) «περὶ ἀπαγορεύσεως εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ ταχυδρομικῶν δεμάτων ἐπὶ ἀντικαταβολῆς»⁽²⁾.

Ἀπαγορεύομεν τὴν εἰσαγωγὴν ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ ταχυδρομικῶν δεμάτων βεβαρημένων δι’ ἀντικαταβολῆς (contre remboursement).—Τοιαῦτα δέματα εὑρισκόμενα καθ’ ὅδὸν ἐπιδοθήσονται κανονικῶς.—Ἡ ἴσχυς τῆς παρούσης ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

‘Υπ’ ἀρ. 160830 τῆς 7/7 Νοεμβρίου 1931 (B’ 129) ἀπόφασις τῶν ‘Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Νομίσματος»⁽³⁾.

“Ἀρθρον 1.—1. Αἱ Ἀνώνυμοι Τραπέζικαι Ἐταιρίαι δύνανται ν’ ἀποστέλλωσιν εἰς τὸ ἔξωτερικὸν τὴν συστημένην αὐτῶν ἀλληλογραφίαν καὶ τὰ δέματα, ἀνευ τῶν ἐν ἀρθρῷ 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8 Ὁκτωβρίου ἐ. ἐ. δριζομένων διατυπώσεων, ύποχρεούνται δύμως δπως καταθέτωσιν [γρ. ἐπιθέτωσιν] ἐπὶ ἑκάστου φακέλλου ἢ δέματος πλὴν σφραγίδος τῆς Τραπέζης καὶ ἀριθμόν.

—2. Αἱ Ἀνώνυμοι Τραπέζικαι Ἐταιρεῖαι ύποχρεούνται σὺν τῇ παραδόσει τῆς συστημένης ἐπιστολῆς ἢ δέματος νὰ ἐγχειρίζωσιν εἰς τὸν παραλαμβάνοντα ταχυδρομικὸν ὑπάλληλον ὑπεύθυνον δήλωσιν, περὶ τοῦ δτι ἐν

(1) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 5 § 3 ’Α. Ν. 28/28 Σεπτεμβρίου 1931, ἀνωτ. σ. 4.

(2) Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρ. 1 καὶ 9 τοῦ ’Α. Ν. 8 Ὁκτωβρίου 1931, ἀνωτ. σ. 6, 8.

αὐτοῖς δὲν περιέχεται ἀξία τις ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀναφερομένων. — Ἐν τῇ ὑπευθύνῳ ταύτῃ δηλώσει δέον νὰ ἀναγράφηται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς ἐπιστολῆς ἢ τοῦ δέματος, ὡς καὶ ὁ πρὸς ὃν ἀπευθύνονται.

— 3. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν ἐντὸς τῆς ἐπιστολῆς ἢ τοῦ δέματος περιέχονται ἀξίαι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων, ἢ ἀποστέλλονται Τράπεζα ὁδεῖλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὸν ταχυδρομικὸν ὑπάλληλον πλὴν τῆς ὑπευθύνου δηλώσεως περὶ τῶν περιεχομένων ἀξιῶν καὶ τὴν σχετικὴν ἔγγραφον ὁδεῖαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δι' ἣς ἐπετράπη ἡ ἔξαγωγὴ τούτων. — Τὰς ἀδείας ταύτας οἱ προϊστάμενοι τῶν Ταχυδρομικῶν Γραφείων θέλουσιν ἀποστέλλει εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα ἢ Πρακτορεῖα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κατὰ δεκαήμερον, δύομιν μετὰ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων ὑπευθύνων δηλώσεων.

— **Ἄρθρον 2.** — Αἱ κατὰ τὴν 28 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὑφιστάμεναι παρὰ Τραπέζαις ἢ πιστωτικοῖς ἰδρύμασι καταθέσεις εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἢ ζένα νομίσματα καὶ τραπεζογραμάτια δὲν δύνανται νὰ μεταφέρωνται ἀπὸ Τραπέζης εἰς Τράπεζαν ἀνευ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 28 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. δριζομένης Ἐπιτροπῆς. Ἐπίσης ἀνευ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῆς ὡς προείρηται Ἐπιτροπῆς, ἀπαγορεύεται καὶ ἡ ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον μεταφορὰ καταθέσεων εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἢ ζένα νομίσματα καὶ (¹) τραπεζογραμάτια παρὰ τῇ αὐτῇ Τραπέζῃ (²).

— **Ἄρθρον 3.** — Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. καταθέσεις εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀποδίδονται αὐτούσιαι ἀλλὰ δι' ἐπιταγῆς ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

— **Ἄρθρον 4.** — 1. Φορτωτικαὶ τυροῦ ἔξαγομένου ἀπὸ εὐθείας ἐξ Ἰταλίας ἢ Ἀλβανίας εἰς Ἀμερικὴν ἢ κομιζομένου ἐξ Ἀλβανίας καὶ Σερβίας καὶ ἀποθηκευομένου ὑπὸ διαμετακόμισιν ἐν Κερκύρᾳ πρὸς μεταφόρτωσιν δι' Ἀμερικήν, δύνανται ἐφ' ὅσον σαφῶς ἐμφαίνηται ἐν αὐταῖς, διτὶ τὸ ἐμπόρευμα δὲν εἶναι ἐλληνικῆς προελεύσεως, νὰ προεξιφλώνται παρὰ Τραπέζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀνευ εἰδικῆς ἐκάστοτε ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

— 2. Ομοίως ἐπιτρέπεται, ὅπως καταβάλλῃται εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα τὸ προϊὸν τῶν μέσω τῶν ἐν Ἑλλάδι Τραπέζικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, εἰσπραχθεισῶν εἰς Νέαν Υόρκην φορτωτικῶν τυροῦ, περὶ οὓς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

— 3. Αἱ Τράπεζαι ὑποχρεούνται ὅπως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας εἰσάγωσιν ἐν Ἑλλάδι τὸ ἀντίστοιχον ξένον συνάλλαγμα.

— **Ἄρθρον 5.** — Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἀναγκαστικοῦ νόμου ὁριζομένης Ἐπιτροπῆς δύνανται εἰς ἔξαιρετικάς περιπτώσεις νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν ἔξα-

(¹) Πρὸ τῆς τροποποιήσεως, περὶ ἣς ἡ ἐπομένη σημ.: Ἡ

(²) Τὰ διὰ κυρτῶν στοιχείων προσετέθησαν κατὰ τροποποίησιν γενομένην ὑπὸ τοῦ ἄρ. 1 τῆς κατωτέρω ἐν σ. 63 δημοσιευμένης ἀπεργίας εως 28289/1932.

γωγὴν προϊόντων ἡ ἐμπορευμάτων πλὴν καπνοῦ, σταφίδων καὶ σύκων καὶ ἄνευ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀντιστοίχου ξένου συναλλάγματος.

“Αρθρον 6. — Δι’ ὠρισμένας περιπτώσεις ἀγορᾶς ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος ἡ νομίσματος ἡ τραπεζογραμματίων δύναται ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου ἐξ. δριζόμενη Γνωμοδοτική Ἐπιτροπὴ δι’ ἀποφάσεων αὐτῆς νὰ ἀναθέτῃ τὸν ἔλεγχον τῶν ὑποβαλλομένων αἰτήσεων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, καθορίζουσα συγχρόνως τοὺς ὅρους ὑφ’ οὓς θὰ παρέχηται τὸ αἴτούμενον ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα κλπ.

‘Υπ’ ἀρ. 152907 ἀπόφασις τῶν ‘Υπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ‘Εθνικῆς Οἰκονομίας τῆς 11/14 Νοεμβρίου 1931 (Β’ 131) «περὶ ὑποχρεώσεως τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος εἰς δῆλωσιν τῶν καθοριζομένων ὑπ’ αὐτῶν μετρητῶν εἰς διαφόρους ἀξίας» (¹).

“Αρθρον μόνον. — Οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος ὁφείλουσι νὰ δηλώσωσιν εἰς τὰς ἀρμοδίας τελωνειακὰς ἀρχὰς τὰ ὑπ’ αὐτῶν κομιζόμενα μετρητὰ καὶ διαφόρους ἀξίας (ἐπιταγάς, πιστωτικὰς ἐπιστολὰς κλπ.).— Μετὰ τὴν ἔξακρβίωσιν τῶν δηλουμένων ὡς ἄνω μετρητῶν καὶ ἀξιῶν δέοντων νὰ συντάσσηται παρὰ τῆς ἀρμοδίας τελωνειακῆς ἀρχῆς σχετικὴ πρᾶξις ἐπὶ τοῦ διαβατηρίου.

‘Υπ’ ἀρ. i88691 τῆς 28/29 Δεκεμβρίου 1931 (Β’ 1/1932) ἀπόφασις τῶν ‘Υπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ‘Εθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος» (²).

“Αρθρον 1. — Αἱ κτηματικαὶ Τράπεζαι δύνανται ἔγκρισει τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος νὰ χρησιμοποιῶσιν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτῶν διαθεσίμων εἰς ξένον συνάλλαγμα τὸ ἀπαίτούμενον ποσὸν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ὑποχρεώσεών των. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτη δικαιοῦνται νὰ χορηγήσωσι δάνεια ἵσου ποσοῦ πρὸς τὸ κατά τ’ ἀνωτέρω διατιθέμενον ξένον συνάλλαγμα, χωρὶς νὰ ὑπέχωσι τὴν ὑποχρέωσιν τῆς μεταβιβάσεως εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὰ δανειζόμενα ποσὰ ξένου συναλλάγματος.

“Αρθρον 2. — Ἡ εἰς δραχμὰς ἀπόδοσίς τῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα καταθέσεων παρὰ Τραπέζαις γίνεται ἐπὶ τῇ ἑκάστοτε καθοριζομένῃ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τιμῆς ἀγορᾶς τοῦ συναλλάγματος ηὑξημένῃ κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τῆς ὡς ἄνω τιμῆς καὶ τῆς τιμῆς πωλήσεως.

“Αρθρον 3.—Ἡ καθ’ οἰονδήποτε τρόπον εἰσαγωγὴ δραχμῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

“Αρθρον 4.—Αἱ διὰ τῶν ἄρθρων 1 καὶ 5 τῆς ἀπὸ 8 Οκτωβρίου 1931 ἀποφάσεως ἡμῶν «περὶ παροχῆς ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἔξαγωγὴν ἐμπορευμάτων» δριζόμεναι προθεσμίαι παρατείνονται μέχρι τῆς 31 Ιανουαρίου 1932.

‘Υπ’ ἀρ. 28289 τῆς 19/20 Φεβρουαρίου 1932 (Β’ 16) ἀπόφασις τῶν ‘Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ ‘Εθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου

(¹) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 9 τοῦ Α. Ν. 8 Οκτωβρίου 1931, ἀνωτ. σ. 8.

(²) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 9 Α. Ν. τῆς 8 Οκτωβρίου 1931. Ἀνεδημοσιεύθη εἰς τὸ Β’ 1 Ε. Κ. τῆς 11 Ιανουαρίου 1932.

2 τῆς ὑπ' ἀριθ. 160830 τῆς 7/11/31 ὑπουργικῆς ἀποφάσεως «περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος»⁽¹⁾.

Ἀρθρον 1.—(¹δ. ἀνωτ. σ. 62 σημ. 2).

Ἀρθρον 2.—Ἐπιτρέπεται εἰς Ἀνωνύμους Ἐταιρείας δυναμένας συμφώνως τῷ καταστατικῷ τῶν νὰ χορηγῶσι μακροπρόθεσμα δάνεια εἰς βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις κοινῆς ὁφελείας, ὅπως μέχρις ἔξαντλήσεως τοῦ εἰς δραχμάς ἔταιρικοῦ αὐτῶν κεφαλαίου χορηγῶσιν εἰς τοιαύτας ἐπιχειρήσεις κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δάνεια μακροπρόθεσμα συνυμολογούμενα μὲν εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀλλὰ καταβαλλόμενα εἰς δραχμάς ἔξοφλητέα ἐντὸς πέντε ἐτῶν κατ' ἐλάχιστον δριον, τοῦ δανειζομένου ἀπαλλασσομένου τῆς ὑποχρεώσεως πρὸς ἐκχώρησιν τοῦ συναλλάγματος τούτου εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

·Υπ' ἄρ. 36077 τῆς 11/12 Μαρτίου 1932 (Β' 24) ἀπόφασις τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῶν περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος ἀναγκαστικῶν νόμων»⁽¹⁾.

Ἀρθρον 1.—Καταθέσεις παρὰ Τραπέζαις εἰς ζένον συνάλλαγμα ἐπ' ὀνόματι ζένων Πρεσβευτῶν ἢ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι ζένων Πρεσβειῶν, προερχόμεναι δὲ ἐξ ἐμβασμάτων γενομένων εἰς ζένον συνάλλαγμα καὶ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ καὶ ἐπ' ὀνόματι τῶν Πρεσβειῶν ἢ τῶν ὡς ἄνω προσώπων, ἀποδιδονται ἐλευθέρως ἐν δλφ ἢ ἐν μέρει δι' ἐπιταγῆς ἐπὶ ἔξωτερικοῦ ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν οἰκείων Πρεσβευτῶν.

Ἀρθρον 2.—Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἡ ἔξόφλησις διὰ ζένου συναλλάγματος ἐνυποθήκων δανείων χορηγηθέντων εἰς ζένον συνάλλαγμα παρ' ἡμεδαπῶν Ἀνων. Ἐταιρειῶν, μὴ ὑποχρεουμένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ ἐκχωρήσωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ συναλλάγμα τούτο.

·Απόφασις τῆς 19/19 Μαρτίου 1932 (Β' 26) τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ ἐνεργείας παρὰ τῶν μεσολαβουσῶν Τραπέζων τῆς μεταβιβάσεως πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος»⁽¹⁾ ⁽²⁾.

Ἀρθρον μόνον.—Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 παράγρ. 2 τῆς ὑπουργικῆς Ἀποφάσεως τῆς 8 Ὁκτωβρίου π. ἔ. μεταβιβασις πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος, ὥπερ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἔξαχθέντων ἐμπορευμάτων, ἐνεργεῖται παρὰ τῶν μεσολαβουσῶν Τραπέζων εὐθὺς ἀμα τῇ εἰσπράξει τοῦ συναλλάγματος ἐν τῷ ἔξωτερικῷ.—Αἱ Τράπεζαι, ἐκχωροῦσαι πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ κατὰ τὰ ἀνω-

(1) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρ. 9 Α. Ν. τῆς 8 Ὁκτωβρίου 1931, ἀνωτ. σ. 8.

(2) Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἴσχύει καὶ καὶ μετὰ τὸν Ν. 5422, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρ. 5 § 1 αὐτοῦ (ἀνωτ. σ. 18) ὡς πραγματευομένη «περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἔξαγωγέων παντὸς εἶδους προϊόντων», διά τε δὲ τοὺς πρό, ὡς καὶ τοὺς μετὰ τὸν Ν. 5422 ἔξαγαγόντας καὶ ἔξαγοντας προϊόντα—πρβλ. ἄρ. 5 § 2 Ν. 5422 (Νόμισμα - Συνάλλαγμα σ. 157 σημ. 1).

τέρω συνάλλαγμα, πιστώνουσι παρ' αύταίς τούς δικαιούχους ἔξαγωγεῖς, μὲ τὸ εἰς δραχμὰς προϊὸν τοῦ ἐκχωρουμένου συναλλάγματος, μὴ ἀπαιτουμένης πρὸς τοῦτο τῆς συναινέσεως ἢ προειδοποιήσεως αὐτῶν.—⁹ Η παροῦσα διάταξις ἔχει ἄμεσον ἐφαρμογὴν διὰ τὰς εἰσπραχθείσας ἥδη παρὰ τῶν Τραπεζῶν φορτωτικάς ἔξωτερικοῦ, ὅν τὸ ἀντίστοιχον συνάλλαγμα δὲν ἔξεχωρήθη εἰσέτι εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

‘Υπ’ ἀρ. 102015 ἀπόφασις τῆς 12/16 Αύγουστου 1932 (Β' 75) τῶν ‘Υπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ τροποποιήσεως τῆς ἀπὸ 8 Ὁκτωβρίου 1931 ἀποφάσεως «περὶ παροχῆς ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἔξαγωγὴν ἐμπορευμάτων» (¹).

‘Αρθρον μόνον.—1. Οἱ καπνέμποροι οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀγοράσει καπνὰ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931, μέχρις 26 Ἀπριλίου 1932 ἐσοδειῶν 1931 καὶ προηγουμένων, δφείλουσι νὰ ὑποβάλωσιν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, ὑπεύθυνον δήλωσιν ἔμφαίνουσαν κατὰ ἐσοδείαν, ποιότητα καὶ τόπον ἀγορᾶς, τὰς ἀγορασθείσας ὑπὸ αὐτῶν ποσότητας καπνῶν, τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν αὐτῶν, τὰς ἔξαχθείσας ἐκ τῶν καπνῶν τούτων ποσότητας κατὰ τὸ αὐτὸν ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα, ὡς καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῶν.

—2. Διὰ τῆς αὐτῆς δηλώσεως θὰ γνωρίσωσιν ὑπευθύνως τὸ ποσὸν τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1931, μέχρι 26 Ἀπριλίου 1932 πωληθέντος ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος διὰ τοῦ εἰς δραχμὰς ἀντιτίμου τοῦ ὁποίου ἡγοράσθησαν τὰ ὡς ἄνω καπνά, θὰ ἀναφέρωσι δὲ τὸ δνομα τῆς Τραπέζης, εἰς ἣν ἐπωλήθη τὸ συνάλλαγμα, χρονολογίαν πωλήσεως, τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἔνου νομίσματος, θὰ ἐπισυνάπτωσι δὲ καὶ σχετικὴν βεβαίωσιν τῆς ἀγοραστρίας Τραπέζης.

—3. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεως ταύτης, θὰ ἀνοιχθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος δι’ ἕκαστον ἔξαγωγέα εἰδικός λογαριασμὸς πιστοχρεώσεως ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος. Δι’ ἕκαστην νέαν ἔξαγωγὴν τοιούτων καπνῶν θὰ παρέχηται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἡ ἐντολὴ πρὸς τὴν ἀρμοδίαν τελωνειακὴν ἀρχὴν, τῆς ἐλευθέρας ἔξαγωγῆς τῶν καπνῶν τούτων, βάσει νέας δηλώσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην, ὑπὸ τοῦ ἔξαγωγέως ἐμπόρου, ἔμφαινούσης τὸ ἔξαχθησόμενον ποσὸν ὡς καὶ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι διὰ τὴν ἀξίαν ταύτην ἔμφανίζει ἀνάλογον πιστωτικὸν ὑπόλοιπον εἰς συνάλλαγμα, δ λογαριασμὸς τοῦ ἔξαγωγέως.

—4. Διὰ τὰ ἀγοραζόμενα ἀπὸ τῆς 26 Ἀπριλίου 1932 καὶ ἐφεξῆς καπνά, δι’ ἂ ἔχει δρισθή ποσοστὸν 18%, ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος διὰ τοῦ εἰς δραχμὰς ἀντιτίμου τοῦ ὁποίου θὰ γίνηται ἡ ὡς ἄνω ἀγορά.—Τὸ ποσοστὸν τοῦτο δ ἔξαγωγέὺς ὑποχρεοῦται νὰ πωλήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἴσχύος τοῦ νόμου 5422 ἴσοτιμίᾳ. Τὸ ὑπόλοιπον ποσοστὸν ἥτοι τὸ 82% τοῦ συναλλάγματος τούτου ὑποχρεοῦται δ εἰσαγωγέὺς τοῦ συναλλάγματος νὰ πωλήσῃ εἰς τινα τῶν ἐν ἀρθρῷ 2 τοῦ νόμου 5422 Τραπεζῶν ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τῆς ἡμέρας τῆς πωλήσεως.

—5. Πρὸς εύχερειαν τῶν συναλλαγῶν δ καπνέμπορος δύναται νὰ πωλῇ καὶ εἰς τινα τῶν ἔξουσιοδοτημένων Τραπεζῶν τὰ 100% τοῦ συναλλάγματος,

(¹) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρ. 5 § 1 Ν. 5422 (ἀνωτ. σ. 18) καὶ ἄρ. 5 καὶ 11 τοῦ Α. Ν. τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 (ἀνωτ. σ. 4, 6).

ἔξ διν τὰ 18%, διὰ λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ παλαιᾷ ἴσοτιμίᾳ. Ὑποχρεοῦται ὅμως δὲ μὲν καπνέμπορος νὰ προσαγάγῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς 3 τὸ πολὺ ἡμερῶν πιστοποίησιν τῆς ἀγοραστρίας Τραπέζης περὶ τῆς ὑπ' αὐτῆς γενομένης ἀγορᾶς τοῦ 18%, διὰ λογαριασμὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκ παραλλήλου δὲ ἡ ἀγοράστρια Τράπεζα νὰ μεταβιβάζῃ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῆς ἐπομένης τὸ ἀγορασθὲν παρ' αὐτῆς διὰ λογαριασμὸν τῆς ποσοστὸν ἐκ 18%.

— 6. Διὰ τὸ ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1932 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰσαχθὲν καὶ πωληθὲν εἰς τὰς ἔξουσιοδοτημένας Τραπέζας συνάλλαγμα, ὑποχρεοῦνται οἱ καπνέμποροι, δπως ἐντὸς προθεσμίας μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης παραδώσωσι πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἐκ 18% ποσοστοῦ συναλλάγματος, ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἴσχυος τοῦ N. 5322 [γρ. 5422] ἴσοτιμίᾳ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουσι καταβάλει τοῦτο.

— 7. Τὰ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ εἰσαγόμενα εἰς τὴν χώραν μας ὑπὸ ἀποταμίευσιν καπνὰ διακρίνονται εἰς τρεῖς κατηγορίας, ἥτοι :

A) Τὰ καπνὰ τὰ εἰσαχθέντα πρὸ τῆς 1ης Ἰουλίου π.ξ., πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐπανεξαγωγὴν.

B) Τὰ καπνὰ τὰ εἰσαχθέντα μετὰ τὴν 1ην Ἰουλίου π.ξ. ἡ εἰσαχθησόμενα εἰς τὸ μέλλον δομοίως, πρὸς ἐπεξεργασίαν καὶ ἐπανεξαγωγὴν καὶ

Γ) Τὰ καπνὰ τὰ εἰσαχθέντα εἴτε πρό, εἴτε μετὰ τὴν 1ην Ἰουλίου π.ξ., ἀπλῶς πρὸς ἀποθήκευσιν καὶ οὐχὶ πρὸς ἐπεξεργασίαν. — Αἱ διὰ τὰς τρεῖς ταύτας κατηγορίας εἰσαγομένων καπνῶν ὑποχρεώσεις τῶν ἔξαγωγέων των καθορίζονται ὡς ἔχῆς :

— 1. Διὰ τὰ καπνὰ τῆς πρώτης κατηγορίας, τὰ εἰσαχθέντα δηλαδὴ πρὸ τῆς 1ης Ἰουλίου π.ξ. οἱ εἰσαγωγεῖς των θά ύποβάλωσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἡ τὰ Ὕποκαταστήματα μας [γρ. τῆς] τοῦ τόπου τῆς ἐναποταμεύσεώς των δήλωσιν διαλαμβάνουσαν τὸ συνολικὸν ποσὸν τοῦ εἰσαχθέντος καπνοῦ των εἰς δκάδας, ὡς καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἔξαχθέντος μετὰ τὴν 1ην Ἰουλίου π.ξ. καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ὑποβολῆς τῆς δηλώσεώς των.—Δι' ἔκάστην δὲ εἰς τὸ μέλλον ἔξαγωγὴν των ἐκ τοῦ ὑπολοίπου ἀπομένοντος ὑπὸ ἀποταμίευσιν ποσοῦ, θά ύποβάλουν αἵτησιν, δπως τοῖς δοθῆ ἀδεια ἔξαγωγῆς αὐτοῦ.—Τὰ καπνὰ ταῦτα ἔξαγονται ἐλευθέρως, ἀνευ οὐδεμιᾶς δηλαδὴ συναλλαγματικῆς ὑποχρεώσεως τῶν ἔξαγωγέων, δεδομένου, ὅτι τὸ διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ λοιπὰ ἔξιδα τῶν καπνῶν τούτων συνάλλαγμα ἔχει προεισαχθῆ.

— 2. Διὰ τὰ καπνὰ δευτέρας κατηγορίας τὰ εἰσαχθέντα δηλαδὴ μετὰ τὴν 1ην Ἰουλίου π.ξ., θά ύποβάλωσι δήλωσιν διαλαμβάνουσαν 1) τὸ ποσὸν τῶν δεμάτων καὶ τὸ ύλικὸν βάρος αὐτῶν εἰς δκάδας, 2) τὸ εἰδος τῆς ἐπεξεργασίας, εἰς ἥν ὑπεβλήθησαν ἡ πρόκειται νὰ ύποβληθοῦν. — Διὰ τὰ καπνὰ τῆς κατηγορίας ταύτης οἱ εἰσαγωγεῖς ύποχρεοῦνται νὰ πωλοῦν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἡ τὰς παρ' αὐτῆς ἔξουσιοδοτημένας ἀλλας Τραπέζας ἔσωτερικοῦ, τὸ παρ' αὐτῶν εἰσαγόμενον ξένον συνάλλαγμα, πρὸς κάλυψιν τῶν ἔξόδων τῆς ἐπεξεργασίας των, ἥτοι ἡμερομίσθια ύλικὰ συσκευῆς, μισθολόγια καὶ λοιπὰ γενικά των ἔξιδα καὶ νὰ λαμβάνουν τὸ ἴσαξιον αὐτοῦ εἰς δραχμάς.—Κατὰ τὴν ἔξαγωγὴν δὲ τῶν καπνῶν τούτων, εἴτε ἐν δλῷ εἴτε ἐν μέρει, θά ύποβάλωσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος αἵτησιν ἔξαγωγῆς διναγράφουσαν τὸ ἔξαχθησόμενον ποσὸν εἰς δκάδας καὶ τὸ ἀντιστοιχὸν κατ' δκᾶν κόστος τῆς ἐπεξεργασίας των, θὰ ἐπισυνάπτουν δὲ εἰς ταύτην καὶ πιστοποιητικὸν ἡ βεβαίωσιν Τραπέζης, ὅτι ἐπώλησαν τὸ ἀν-

τιστοιχοῦν διὰ τὰ ἔξοδα ἐπεξεργασίας κλπ. ξένον συνάλλαγμα.—Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς αἰτήσεως ταύτης καὶ τῶν τραπεζικῶν βεβαιώσεων περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ συναλλάγματος θὰ χορηγῆται ἡ ἄδεια ἔξαγωγῆς τῶν καπνῶν τούτων.

—3. Διὰ τὰ καπνὰ τῆς τρίτης κατηγορίας ἡ ἔξαγωγὴ εἶναι ἀπολύτως ἐλευθέρα, τῶν εἰσαγωγέων τῶν καπνῶν μὴ ὑποβαλλομένων εἰς οὐδέμιαν δήλωσιν ἡ συναλλαγματικὴν ὑποχρέωσιν.

‘Υπ’ ἀρ. 61109 τῆς 7/12 Σεπτεμβρίου 1932 (Β’ 85) ἀπόφασις τῶν ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ τροποποίησεως τῆς ὑπ’ ἀριθ. 102015 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας».

Αἱ διὰ τῆς ὧς ἀνω ἀποφάσεως ταχθεῖσαι εἰς τοὺς καπνεμπόρους προθεσμίαι α) πρὸς ὑποβολὴν ὑπευθύνου δηλώσεως ἐμφαινούσης κατὰ ἔσοδεῖαν, ποιότητα καὶ τόπον ἀγορᾶς τὰς ἀγορασθείσας ὑπ’ αὐτῶν ποσότητας καπνῶν, τὴν εἰς δραχμὰς ἀξίαν αὐτῶν τὰς ἔξαχθείσας ποσότητας καὶ τὴν ἀξίαν αὐτῶν καὶ β) πρὸς παράδοσιν εἰς τὴν Τραπέζαν τῆς Ἐλλάδος τῆς ἀναλογίας τοῦ ἐκ 18 ο/ο ποσοστοῦ συναλλάγματος ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5422 ἰσοτιμίᾳ καὶ ἐφ’ ὅσον δὲν ἔχουσι καταβάλει τοῦτο, παρατείνονται ἐπὶ ἔνα εἰσέτι μῆνα ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρώτης προθεσμίας.

‘Υπ’ ἀρ. 164120 τῆς 10/12 Δεκεμβρίου 1932 (Β’ 122) ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ παρατάσεως προθεσμίας ὑποβολῆς δηλώσεων ἔξαγωγέων καπνῶν κλπ.»⁽¹⁾.

“Ἀρθρον 1.—Οἱ καπνέμποροι οἱ ὑποβαλόντες δηλώσεις κατοχῆς καπνῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἐδ. α’ παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 5 τῆς ἡμετέρας ἀποφάσεως τῆς 8’ Οκτωβρίου 1931 «περὶ παροχῆς ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἔξαγωγὴν ἐμπορευμάτων». ἀλλὰ παραλείψαντες τὴν δηλωσιν εἴτε ἐν δλῷ εἴτε ἐν μέρει τοῦ παρ’ αὐτῶν εἰσαχθέντος ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος διὰ τοῦ εἰς δραχ. ἀντιτίμου τοῦ ὁποίου ἡγοράσθησαν τὰ δηλωθέντα καπνά των, δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, νέαν συμπληρωματικὴν δηλωσιν, περὶ τοῦ εἰσαχθέντος καὶ πωληθέντος συν/ματός των, περιέχουσαν τὰ στοιχεῖα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἐδ. β’ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 5 τῆς ὧς ἀνω ἀποφάσεως ἡμῶν τῆς 8’ Οκτωβρίου 1931.

“Ἀρθρον 2.—Οἱ καπνέμποροι οἱ διποῖοι εἰσήγαγον καὶ ἐπώλησαν συνάλλαγμα ἐπὶ ἔξωτερικοῦ εἰς ἀνεγνωρισμένας Τραπέζας κατὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἰουλίου μέχρις 8’ Οκτωβρίου 1931 χρονικὸν διάστημα, διὰ τοῦ εἰς δραχμὰς ἀντιτίμου τοῦ ὁποίου ἡγόρασαν κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα καὶ μεταγενεστέρως καπνὰ ἔσοδεῖας 1931, δικαιοῦνται εἰς χρησιμοποίησιν τοῦ συναλλάγματος τούτου διὰ τὴν ἔξαγωγὴν τῶν καπνῶν των, ἐφ’ ὅσον ἐκ τοῦ ἐνεργηθησομένου παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος ἐλέγχου τῶν δικαιολογητικῶν των ἀποδεικνύεται, διὰ πράγματι τὸ εἰς δραχμὰς ἀντιτίμον τοῦ κατὰ τὸ ὧς προείρηται χρονικὸν διάστημα εἰσαχθέντος καὶ πωληθέντος

---

(1) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 5 §’ 1 Ν. 5422 (ἀνωτ. σ. 18) καὶ ἀρ. 5 καὶ 11 Α. Ν. τῆς 28 Σεπτεμβρίου 1931 (ἀνωτ. σ. 4. 6).

συναλλάγματός των ἔχρησιμοποιήθη διὰ τὴν ἀγοράν και ἀλλα ἔξιδα τῶν πρὸς ἔξαγωγὴν καπνῶν των.

‘Αποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν και Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καθορίζουσαι πραγματικὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας πρὸς χορήγησιν συναλλάγματος κατὰ τὸ ἄρ. 4 § 1στ' N. 5422’⁽¹⁾.

Συμφώνως τῇ διατάξει [τοῦ ἀρθρ. 4 § 1στ' N. 5422] ταύτῃ ἔξεδόθησαν αἱ κάτωθι ἀποφάσεις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν και Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ληφθεῖσαι μετά γνώμην τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δι’ ὃν ἐπετράπη ἡ χορήγησις συναλλάγματος. διὰ τὰς ἐν αὐτάῖς ὀναφερομένας πραγματικὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας.

I. ‘Η ἀπὸ 7 Ἰουνίου 1932, ὥπ’ ἀριθ. 83061 ἀπόφασις, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῶν ὥπ’ ἀριθ. 17315 τῆς 14 Ἀπριλίου 1933 και 47252 τῆς 24 Ἀπριλίου 1933 ἀποφάσεων, δι’ ὃν ἐπετράπη ἡ πώλησις συναλλάγματος και ἔνων τραπεζικῶν γραμματίων ὑπὸ τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ νόμου 5422 ὁρίζομένων Τραπεζῶν μετ’ ἔγκρισιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος και κατὰ τὰς δι’ ἔκάστην περίπτωσιν τιθεμένας προϋποθέσεις.

α’) Προξενικῶν τελῶν εἰσπραττομένων ἐν Ἑλλάδι εἰς δραχμὰς ὑπὸ Ξένων Προξενικῶν Ἀρχῶν ἐφ’ ὅσον ταῦτα ἀποστέλλονται εἰς τὰς οἰκείας Κυβερνήσεις και αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις διὰ τὴν χορήγησιν συναλλάγματος διαβιβάζονται εἰς τὰς Τραπέζας ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Πρεσβειῶν.

β’) Πάσης φύσεως ἀναγκῶν ξένων Πρεσβειῶν ἐν Ἑλλάδι, ἐφ’ ὅσον αἱ σχετικαὶ αἰτήσεις πρὸς παροχὴν συναλλάγματος φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀρμοδίου Πρεσβευτοῦ, ή δὲ πληρωμὴ εἰς τὸ Ἑξωτερικὸν γίνεται ἐκ τῶν εἰς ξένον συναλλαγματικῶν ταῖς αἰτουσῶν Πρεσβειῶν.

γ’) Ναύλων μὴ πληρωθέντων διὰ συναλλάγματος ὡς ἀφορώντων εἰς πλόας, δι’ ὃν ἐκομίσθησαν εἰς Ἑλλάδα ἐμπορεύματα δι’ ἡ χορήγησις συναλλάγματος ἐκανονίσθη ἀνευ καταβολῆς ναύλου. Οἱ ναύλοι οὗτοι θὰ διακανονίζωνται βάσει τῶν σχετικῶν ναυλοσυμφώνων, θὰ χορηγήται δὲ συναλλαγματικῶν πρόκειται περὶ πλοίουν ηγολογημένου ἐν Ἑλλάδι, εἰς ποσοστὸν δὲ 90 % δσάκις πρόκειται περὶ πλοίου ξένης σημαίας. ‘Οσάκις τὸ πλοῖον ξένης σημαίας ἀνήκει εἰς ἡμεδαπὸν τὸ ὡς ἀνώ ποσοστὸν μειοῦται εἰς 80 %. Διὰ σιτοφορτία κομιζόμενα εἰς Ἑλλάδα ἐξ Αὐστραλίας δι’ ἀτμοπλοίων ξένης έθνικότητος χορηγεῖται συναλλαγματικῶν πρόκειται περὶ πλοίου ηγολογημένου ἐν Ἑλλάδι, εἰς ποσοστὸν 95 %.—Τὰ ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν πλοῖα ἐκτελοῦντας πλόας ἔξωτερικοῦ ὡς και τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν πλοῖα, ἐφ’ ὅσον δὸς ἰδιοκτήτης τῶν εἰναι ἡμεδαπὸς ἔκχωρούσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος 5 %, τοῦ ἐν Ἑλλάδι καταβαλλομένου εἰς συναλλαγματικῶν ναύλου, ὡς ἐκ προσωποῦ τὰς ἰδιωτικὰς ἀνάγκας τοῦ πλοιοκτήτου ἐν Ἑλλάδι (ἥπ’ ἀριθ. 5379/19-1-37 ἀπόφασις Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν και Ἐθνικῆς Οἰκονομίας).

δ’) Συνδρομῶν ξένων ἐπιστημονικῶν περιοδικῶν ἡ ἐφημερίδων.

ε’) Ἀγοράν πλοίων. ‘Η χορήγησις τοῦ συναλλάγματος θὰ γίνηται ἐπὶ

(1) Ἀνωτ. σ. 15. Αἱ ἀποφάσεις αὗται δὲν δημοσιεύονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, παραλαμβάνονται δὲ ἐκ τῆς σ. 42 σημ 1 κ. ἐ. τῆς ὥπ’ ἀριθ. 127801/1939 ἔγκ. Ὑπ. Οἰκον.

τῇ προσκομίσει τῶν σχετικῶν συμβολαίων, δι' ὧν πιστοποιεῖται ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ ἀξία τοῦ ἀτμοπλοίου.—Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἀγορὰν καὶ εἰσαγωγὴν πλοίων ἐν Ἑλλάδι ισχύει ἡ ὑπ' ἀριθ. 56024J16·5·36 ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐκδοθεῖσα κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης, δι' ἣς ἐπετράπη ἡ εἰσαγωγὴ πλοίων ἐν γένει τῆς δασμολογικῆς κλάσεως 276 κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.—Ἐπίσης διὰ τῶν κατὰ τὴν 32αν καὶ 42αν συνεδρίασιν τῆς Α. Δ. Ο. Α. ληφθεισῶν ἀποφάσεών της, καθωρίσθη, διὰ διὰ τὴν καθ' οἰνδήποτε νόμιμον τρόπον διάθεσιν συναλλάγματος πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀξίας τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀγοραζομένων ὑπὸ Ἑλλήνων πλοίων ἀπαιτεῖται: 1) Ἐγκρισις τοῦ Ὑψηλούργου τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας παρεχομένη ἐπὶ τῇ βάσει ὑποβαλλομένης ἐκ μέρους τοῦ ἀγοραστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ αἰτήσεως, ἐν ᾧ θὰ κατονομάζηται τὸ πλοῖον, τὸ δρόπιον πρόκειται ν' ἀγορασθῆ, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, ἢ ἀλλως θὰ ἀναφέρηται τὸ εἴδος αὐτοῦ (φορτηγόν, ἐπιβατικὸν κλπ.), ἡ κατὰ προσέγγισιν χωρητικότης καὶ ἡλικία αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ περίπου ἀπαιτηθησόμενον διὰ τὴν ἀγορὰν αὐτοῦ ποσὸν συναλλάγματος καὶ—2) Εἰδικὴ διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ σχετικοῦ συναλλάγματος ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συναλλάγματος καὶ ἐλέγχου τραπεζῶν καὶ ἀδεια τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, παρεχομένη πάντοτε ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς ὑπάρχεως ἔγκρισεως τοῦ Ὑψηλούργου τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ πλοίου.—Ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ὑποβαλλομένῃ πρὸς τοῦτο αἰτήσει εἰς τε τὸν Ὑψηλούργον τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καὶ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, δέον, ἐκτὸς τῶν ἀλλων στοιχείων ν' ἀναφέρηται ἀπαραιτήτως, ἐὰν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ πλοίου πρόκηται νὰ συναφθῇ δάνειον εἰς συνάλλαγμα καὶ μέχρι ποσοῦ ποσοῦ.

στ') Διὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἔγγυήσεων Τραπεζῶν καθισταμένων ἀπαιτητῶν ἐφ' ὅσον ἔχορηγήθησαν αὗται, πρὸς ἔξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τοῦ εἰσαγωγικοῦ καὶ ἔξαγωγικοῦ ἐμπορίου.

ζ') Διὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἀντασφαλίστρων ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὰ εἰδικῶτερον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δρισθησόμενα. Περὶ τούτου ἔξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 84006J2·12·32 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δι' ἣς ἐπετράπη ἡ πώλησις συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζιτικῶν γραμματίων ὑπὸ τῶν ἐν παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5422 δριζομένων Τραπεζῶν διὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἀντασφαλίστρων ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ποσοῦ οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 15 ο/ο τῶν εἰσπραττομένων ἀσφαλιστρων πυρὸς ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγματοποιουμένων ἔργασιῶν ὑπὸ τῶν Ἐταιρειῶν τούτων ἐπὶ ἀσφαλισεων τῶν κλάδων τούτων.—Ο ὑπολογισμὸς ἐνεργεῖται κατὰ τρίμηνον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ἐφορίας δηλώσεων διὰ τὴν καταβολὴν φόρου ἐπὶ τῶν ἀσφαλιστρων.—Ἐπίσης ἔξεδόθη καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 37575J2284J10·5·37 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, δι' ἣς ἐπετράπη ἡ πώλησις συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζιτικῶν γραμματίων διὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ἀσφαλίστρων ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ποσοῦ οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 20 ο/ο τῶν εἰσπραττομένων ἀσφαλιστρων ἐπὶ ἀσφαλισεων τοῦ κλάδου αὐτοκινήτων ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγματοποιουμένων ἔργασιῶν ὑπὸ τῶν

Ἐταιρειῶν τούτων ἐπὶ ἀσφαλίσεων τοῦ κλάδου τούτου.—Ο ὑπολογισμὸς ἐνεργεῖται κατὰ τρίμηνον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸς τὰς Οἰκονομικὰς ἐφορίας δηλώσεων διὰ τὴν καταβολὴν φόρου ἐπὶ τῶν ἀσφαλίστρων.

η') Διὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ὑπὸ τῶν ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἐπιχειρεσῶν εἰς τὰς ἔδρας τῶν πρὸς πληρωμὴν ἀντασφαλίστρων ποσοστοῦ οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 12 ο/ο τῶν εἰσπραττομένων ἀσφαλίστρων ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγματοποιουμένων ἔργασιῶν.—Ο ὑπολογισμὸς ἐνεργεῖται κατὰ τριμήνιαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸς τὰς οἰκονομικὰς ἐφορίας δηλώσεων διὰ τὴν καταβολὴν φόρου ἐπὶ τῶν ἀσφαλίστρων.

II. **Η' ὥπ' ἀριθ. 93331/23 Ιουνίου 1932 ἀπόφασις** τῶν Ὅπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ᾧς ἐπετράπη ἡ χορήγησις συναλλάγματος καὶ δένων τραπεζογραμματίων παρὰ τῶν δυνάμει τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ νόμου 5422 ἔξουσιοδοτημένων διὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεων ἐπὶ ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος Τραπεζῶν διὰ τὰς κάτωθι ἀνάγκας, μετά προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος.

1) Ὁφειλῶν δεόντως ἀποδεδειγμένων, δημιουργηθεισῶν εἰς τὸ ἔξωτερικόν ἀπὸ τῆς 28 Σ/βρίου 1931, παρὰ σπουδαστῶν ἡ νοσηλευομένων ἐπανελθόντων ἐν Ἑλλάδι.

2) Δικηγορικῶν καὶ Δικαστικῶν ἔξόδων καὶ φόρων, ὁφειλομένων εἰς τὸ ἔξωτερικόν ὑπὸ Ἑλλήνων τὸ γένος διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι.

3) Ἐξόδων πάσης φύσεως ἀφορώντων εἰς ἐμπορεύματα καὶ λοιπὰ εἴδη ἀποσταλέντα ἡ ἀποστελλόμενα εἰς ἑκθέσεις, πρὸς διαφήμισιν εἰς τὸ ἔξωτερικόν.

4) Ἀντιτίμου εἰσιτηρίων εἰσπραττομένων ὑπὸ Ἐταιρειῶν ἐν Ἑλλάδι εἰς ξένα νομίσματα οδιτίνος ἀπαιτεῖται ἡ ἀποστολὴ δι' ἐντολῆς εἰς τὸ ἔξωτερικόν ἐφ' ὅσον προσκομίζονται καταστάσεις ἐμφαίνουσαι τὸ δνοματεπώνυμον καὶ τὰ εἰσπραχθέντα ποσὰ παρ' ἐπιβατῶν ἀναχωρούντων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

5) Ραδιοφωνικῶν τελῶν.

6) Πάσης φύσεως ὑποχρεώσεων τῶν Τραπεζῶν ὡς καὶ Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου εἰς τὸ ἔξωτερικόν δεόντως βεβαιωμένων.

7) Ἀσφαλίστρων πλοίων καὶ ἀεροπλάνων, ἀσφαλίστρων ζωῆς ἐξ ἀσφαλειῶν συνομολογηθεισῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ μετά ἀσφαλιστικῆς Ἐταιρείας μὴ ἀντιπροσωπευομένης ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Ἑλλήνων διαμενόντων κατὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀσφαλιστηρίου συμβολαίου ἐν τῷ ἔξωτερικῷ καὶ διαμενόντων ἥδη ἐν Ἑλλάδι.

8) Διὰ τὴν προμήθειαν βιβλίων παντὸς εἴδους.—Ἐν σχέσει μὲ τὴν εἰσαγγήν βιβλίων καὶ ἐντύπων ἐν γένει πραγματεύεται ἡ ὥπ' ἀριθ. 27422 ἀπὸ 28 Μαρτίου 1938 ἀπόφασις τῶν Ὅπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, στηριζομένη καὶ εἰς τὴν ἀπὸ 3 Αύγουστου 1936 ἀπόφασιν τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης, δι' ᾧς ἐπετράπη ἡ εἰσαγωγὴ βιβλίων ἐν γένει ὡς καὶ ἐφημερίδων καὶ παντὸς εἴδους περιοδικῶν δασμολογικῆς κλάσεως 1845—ί' ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους δρους.—Ἐφ' ὅσον τὰ ἀνωτέρω εἴδη προέρχονται:

α') Ἐκ τῶν χωρῶν μεθ' ὧν συνδεόμεθα διὰ συμβάσεων κλῆριγκ διακανονισμὸς τῆς ἀξίας των θέλει διενεργεῖται μέσω τοῦ οἰκείου κλῆριγκ, τῆς εἰσαγωγῆς ἐπιτρεπομένης ἐλευθέρως.

β') Ἐπὶ προελεύσεως χωρῶν ἐλευθέρου συναλλάγματος μετ' ἄδειαν

τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐκδιδομένην βάσει ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος.

γ') Ἐπὶ προελεύσεως χωρῶν Ἰδιωτικῆς ἀνταλλαγῆς ἡ εἰσαγωγὴ ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως, δὲ διακανονισμὸς τῆς ἀξίας θέλει διενεργεῖται συμφώνως πρὸς τὰς περὶ Ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν διατάξεις, ἐκτὸς περιπτώσεων ἔξαιρετικῶν καθ' ἄξ, μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος, θὰ ἐπιτρέπηται διακανονισμὸς τῆς ἀξίας καὶ δι' ἐλευθέρου συναλλάγματος.

III. 'Η ςπ' ἀριθ. 109873J3-8-32 δμοία ἀπόφασις τῶν δύο Ὑπουργῶν, δι' ἣς ἐπετράπη ἡ χορήγησις συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμμάτιων παρὰ τῶν δυνάμει τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ νόμου 5422 ἐξουσιοδοτημένων διὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεων ἐπὶ ἔξωτερικῶν[οῦ] συναλλάγματος Τραπέζων, διὰ τὴν ἐξυπέρτησιν τῶν κάτωθι πραγματικῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν μετ' ἀδειαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

1) Δαπανῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἢ καὶ ἐμπορικῶν Ἐπωνυμιῶν ἐδρευούσῶν ἐν Ἑλλάδι διὰ μισθοδοσίας προσωπικοῦ καὶ λοιπὰ ἔξιδα γραφείων ἢ ἀντιπροσωπειῶν των ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

2) Πληρωμὴν τόκων καὶ χρεωλυτικῶν δόσεων διὰ δάνεια μὴ δμολογιακὰ συναφθένταξέν τη ἀλλοδαπῇ παρ' ἡμεδαπῶν φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

3) Εισφορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐταιρείας Ἐναερίων Συγκοινωνιῶν πρὸς τὴν ἐν Χάγη Διεθνῆ Ἐνωσιν ἐναερίων μεταφορῶν.

IV. 'Η ςπ' ἀριθ. 125967J22-8 32 ἀπόφασις, δι' ἣς ἐπετράπη ἡ χορήγησις συναλλάγματος καὶ ξένων τραπεζογραμμάτιων ὑπὸ τῶν δυνάμει τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ νόμου 5422 ἐξουσιοδοτημένων Τραπέζων διὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεων ἐπὶ ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος, πρὸς πληρωμὴν ἀσφαλίστρων εἰς συνάλλαγμα τῶν εἰς ξένα νομίσματα συναπτομένων θαλασσασφαλειῶν παρὰ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων θαλασσασφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν.

Ἐπαναλαμβάνομεν νὰ τονίσωμεν, ὅτι ἡ χορήγησις συναλλάγματος διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις περὶ διὸ αἱ ςπ' ἀριθ. 83061J7 6-32, 109873J3-8-32, ἀπόφασεις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, γίνεται παντοτε μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπέζων καὶ ἀδειαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως καὶ τῇ ςπ' ἀριθ. 176324 τῆς 12 Νοεμβρίου 1935 ἀποφάσει τῶν ἰδίων Ὑπουργῶν.

'Υπ' ἀρ. 3222/10500 τῆς 7/15 Ἀπριλίου 1937 (B 68) «περὶ χορηγήσεως συναλλάγματος διὰ ναύλους»(1).

Τροποποιοῦντες τὴν ςπ' ἀριθ. 83061 τῆς 7-1932 κοινὴν ἡμῶν ἀπόφασιν, ἐπιτρέπομεν τὴν παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος χορήγησιν συναλλάγματος διὰ ναύλους, ἐντὸς τῶν ὅρων τῆς ἐν ἴσχοι συμφωνίας πληρωμῶν μετὰ τοῦ Κράτους, προελεύσεως ἡ προορισμοῦ τοῦ μεταφερομένου ἐμπορεύματος, κατὰ ποσοστὸν 95 % εἰς πλοῖα Ἑλληνικῆς σημαίας, ἢ ξένης, ἐφ' ὅσον δ

(1) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 4 § 1στ' Ν. 5422 κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Α. Δ. Ο. Α.

πλοιοκτήτης είναι ήμεδαπός καὶ 100 %, εἰς πλοῖα ὑπὸ ξένην σημαῖαν. — "Απαντά τὰ εἰς Ἑλληνικούς λιμένας ἔξιδα τῶν πλοίων τῶν δποίων δ ναῦλος πληρώνεται εἰς συνάλλαγμα, καταβάλλονται διὰ δραχμῶν, προερχομένων ἐξ ἐκχωρήσεως ἀντιστοίχου συναλλάγματος. Εἰς ἄς περιπτώσεις δ ναῦλος είναι πληρωτέος εἰς δραχμάς ἐντὸς τῶν δρίων τῆς ἐν ἴσχῳ συμφωνίας πληρωμῶν μετὰ τοῦ σχετικοῦ Κράτους καὶ εἰς ἄς ἐτέρας περιπτώσεις αἴτινες θά κρίνωνται παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου Συναλλάγματος καὶ μετὰ σχετικὴν ἀπόφασιν αὐτῆς, ἐπιτρέπεται ἡ πληρωμὴ τῶν ἐξόδων τῶν πλοίων εἰς Ἑλληνικούς λιμένας, ἀνευ ἐκχωρήσεως συναλλάγματος, βάσει πάντοτε σχετικῆς ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος.

'Υπ' ἀρ. 86755 τῆς 23 Φεβρουαρίου 1938/14 Φεβρουαρίου 1939 (Β' 47) ἀπόφασις τῶν ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ συστάσεως ἐπιτροπῆς πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθρου 4 τοῦ νόμου 5422 τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ νόμου 5552 ὡς καὶ τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων»(¹).

Παρὰ τῇ Κεντρικῇ Ἐπιτροπῇ ἀδειῶν εἰσαγωγῆς καθ' ὑπέρβασιν συνιστῶμεν ὑποεπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης α') τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Τελωνείων ὡς Προέδρου, β') ἀντιπροσώπου τῆς Τραπέζης Ἐλλάδος καὶ γ') τοῦ παρὰ τῇ ἀνω ἐπιτροπῇ Τμηματάρχου Νικολάου Συμεών, εἰς ἣν ἀνατίθεμεν τὴν παρακολούθησιν τῶν παραβάσεων τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ Ν. 5552 καὶ τῶν κατ' ἔξουσιοδότησιν τούτου ἀποφάσεων ἥμῶν ἐπὶ τῷ τέλει βάσει προτάσεως αὐτῆς ἀσκήσεως τῆς ποινικῆς διώξεως κατὰ τῶν παραβατῶν ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος. Αἱ διὰ τὴν ἀγοραπωλησίαν ξένου συναλλάγματος ἔξουσιοδοτημέναι Τράπεζαι ὁφείλουσιν ὅπως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης γνωρίζουσιν] ἀνελλιπῶς εἰς τὴν ὡς ἀνω ἐπιτροπὴν τοὺς εἰσαγωγεῖς οἵτινες ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας δὲν προσήγαγον αὐταῖς τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ εἰσαγωγῆς τοῦ ἔμπορεύματος, δι' ὃ ἐχορηγήθη αὐτοῖς συνάλλαγμα ἐλεύθερον ἢ Κληρικὸν ἢ Ἰδιωτικῆς ἀνταλλαγῆς ὡς καὶ τοὺς εἰσαγωγεῖς οἵτινες ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. 5422 μέχρι τῆς ἡμερομηνίας κοινοποιήσεως τῆς παρούσης δὲν ἔχουσι προσαγάγει τοιαῦτα πιστοποιητικὰ ἔξουσιοδοτεῖται ὃ Ὅπουργὸς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως παράσχῃ τῇ ἀνω Ἐπιτροπῇ δηγίας σχετικὰς μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης ἀποφάσεως.

Δ. τῆς 1/1 Ἰουνίου 1934 (176) «περὶ τρόπου πληρωμῆς ἐν Ἐλλάδι τοκομεριδίων ὁμολογιακῶν δανείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς συνάλλαγμα»(²).

"Ἀρθρον μόνον.—Ἡ πληρωμὴ τοκομεριδίων ὁμολογιακῶν δανείων ἐκδεδομένων εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα τῶν ἐν Ἐλλάδι Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ἐνεργεῖται ἐν Ἐλλάδι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ εἰς τὴν ὑπόχρεων πρὸς πληρωμὴν Τράπεζαν ὁλοκλήρου τοῦ σώματος τῆς σχετικῆς ὁμολογίας.

(¹) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 1 Ν. 5426.

(²) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 1 § 1 Ν. 5552 ἀνωτ. σ. 29.

Δ. τῆς 7/7 'Ιουλίου 1932 (217) «περὶ τρόπου ἔξαγωγῆς ἐμπορευμάτων καὶ ἀξιῶν»⁽¹⁾.

Άρθρον 1.—Ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Τραπέζαν τῆς Ἑλλάδος ἵνα χορηγῇ ἀδείας διὰ τὴν ἐλευθέραν ἔξαγωγὴν τῶν κάτωθι κατηγοριῶν ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων κατ' ἔξαρεσιν τῶν ἐν τῷ Νόμῳ 5422 καθοριζομένων. Διὰ τὰς περιπτώσεις γ' καὶ δ' τοῦ παρόντος ἀπαιτεῖται προηγουμένη σύμφωνος γνώμη τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συναλλάγματος.

α') Ἐμπορευμάτων εἰσαχθέντων ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ καὶ εὑρισκομένων ἐν ἀποταμεύσει ἢ ἐπὶ παρακαταθήκῃ ἢ ὑπὸ διαμετακόμισιν ἢ εἰς ἐλευθέραν χρῆσιν, ὃν ζητεῖται ἢ ἐπανεξαγωγὴ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἐφ' ὅσον κατόπιν ἐλέγχου διαπιστοῦται δότι ἢ ἀξίᾳ τῶν οὕτως εἰσαχθέντων καὶ ἐπανεξαγομένων ἐμπορευμάτων δὲν ἔχει καταβληθῆ εἰς τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δικαιούχον αὐτῆς.

β') Ἐμπορευμάτων μὴ παραληφθέντων ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι εἰσαγωγέων καὶ ὃν αἰτεῖται ἢ ἐπανεξαγωγὴ ὑπὸ τῶν Πρακτόρων τῶν μεταφορικῶν Ἐταιρειῶν εἰς χεῖρας τῶν δοπίων εὑρίσκονται τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα.

γ') Ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων ἔξαγομένων ὃν ἢ πληρωμὴ ὑπὸ τῶν ἀγοραστῶν τοῦ ἔξωτερικοῦ ἔγκρινεται δι' ἀποφάσεως τῶν Ὅπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Οἰκονομικῶν διπώς γίνῃ εἴτε διὰ δραχμῶν δεσμευμένων ἢ μή, εἴτε ἔναντι ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος ἐπὶ χωρῶν εἰς ἄς ίσχύουσι περιορισμοὶ ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος εἴτε ἐπ' ἀνταλλαγῆ ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ.

δ') Ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων ὃν ἢ ἔξαγωγὴ ἐπετράπη δι' ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκδοθείσης πρὸ τῆς ίσχύος τοῦ νόμου 5422 ἐπ' ἀνταλλαγῆ ἐμπορευμάτων εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ, ἐφ' ὅσον ἥρετο ἢ ἐκτέλεσις τῆς ἐγκριθείσης ἀνταλλαγῆς ἐμπορευμάτων πρὸ τῆς ίσχύος τοῦ νόμου 5422.

ε') Παντὸς εἰδους ἀντικειμένων ἀτομικῆς χρήσεως εἰς μικρὰς ποσότητας ἢ εὐτελοῦς ἀξίας.

στ') **Ἐμπορευμάτων ἀποστελλομένων εἰς τὸ ἔξωτερον εἰς μικρὰς ποσότητας δωρεάν καὶ πρὸς διαφόρους κατόπιν προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τῆς παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος⁽²⁾.**

Άρθρον 2.—Ἐπιτρέπεται ἡ πληρωμὴ διὰ δραχμῶν δεσμευμένων ἢ μὴ τῆς ἀξίας ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων ἔξαχθέντων μέχρι τῆς ίσχύος τοῦ παρόντος διὰ Γερμανίαν, Τσεχοσλοβακίαν, Ούγγαρίαν, Ρωσίαν καὶ Αύστριαν ἐφ' ὅσον ἔχει ἐκδοθῆ ἢδη ἢ σχετικὴ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος.

Άρθρον 3.—Προκειμένου περὶ ἔξαγωγῆς ἐμπορευμάτων εἰς χώρας μεθ' ὃν λειτουργεῖ κληρικός, ἐπιτρέπεται εἰς ἔξαιρετικὰς περιπτώσεις, κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἡ παράδοσις εἰς τοὺς ἔξαγωγεῖς ἐλευθέρων τῶν φορτωτικῶν, ἐπὶ καταθέσει ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ ἔξαγωγέως περὶ διακανονισμοῦ τῆς ἀξίας αὐτῶν μέσῳ τοῦ οἰκείου λογαριασμοῦ κληρικός, ἐντὸς προθεσμίας καθοριζομένης ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Προκειμένου περὶ ἔξαγωγῆς ἐμπορευμάτων εἰς χώρας ἐλευθέρου συναλ-

(1) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 1 Ν. 5552, ἀνωτ. σ. 29.

(2) Κατὰ προσθήκην, γενομένην διὰ τοῦ ἀρ. μόνου τοῦ Δ. τῆς 3/9 'Ιανουαρίου 1936 (9) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 7 'Ιουλίου 1932 Διατ/ος».

λάγματος, ἐπιτρέπεται εἰς ἔξαιρετικάς ἐπίσης περιπτώσεις, ἡ παράδοσις ἐλευθέρων τῶν φορτωτικῶν ἐπὶ χρηματικῇ ἢ τραπεζιτικῇ ἔγγυήσει τούλαχιστον 20 %, ἐπὶ τῆς ἀδείας τοῦ ἐμπορεύματος, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δι' ἐμπορεύματα μέχρις ἀδείας Λιρῶν Ἀγγλίας πεντακοσίων (500) καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου Συναλλάγματος δι' ἐμπορεύματα ἀδείας ἀνωτέρας τοῦ ποσοῦ τούτου, περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀντιστοίχου συναλλάγματος ἐντὸς προθεσμίας καθοριζομένης ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος⁽¹⁾.

Ἀρθρον 4.—Οσάκις ἡ ἔξαγωγὴ ἐμπορευμάτων ἡ προϊόντων γίνεται ἐπὶ συμψηφισμῷ ἀντιστοίχου εἰσαγωγῆς, τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 5422 ἐκχωρητέον εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ποσοστὸν συναλλάγματος ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἐν λόγῳ νόμου ἴσοτιμίᾳ καταβάλλεται πρὸ τῆς ἔξαγωγῆς τοῦ προϊόντος ἡ ἐμπορεύματος οὐχὶ εἰς συνάλλαγμα, ἀλλὰ δι' ἀναλόγου ποσοῦ δραχμῶν, καλύπτοντος τὴν διαφορὰν τιμῶν μεταξὺ τῆς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5422 τιμῆς τοῦ δολλαρίου καὶ τῆς τρεχούσης τοιαύτης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταβολῆς τοῦ ποσοῦ τούτου.

Ἀρθρον 5.—Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἡ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἔξαγωγὴ ἐλευθέρων ἡ δεσμευμένων δραχμῶν ὡς καὶ ἡ χρησιμοποίησις ἐν τῷ ἔξωτερικῷ δεσμευμένων δραχμῶν πρὸς πλήρωσιν πραγματικῶν οἰκονομικῶν ἀναγκῶν.

Ἀρθρον 6.—Ως χρονολογία ἔξαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων ἡ προϊόντων βάσει τῆς δοπίας θέλουσι καθορισθῆ αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 5422 ὑποχρεώσεις τῶν ἔξαγωγέων λογίζεται ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ τοῦ τελευταίου Ἑλληνικοῦ λιμένος διὰ τὸ ἔξωτερικὸν τοῦ πλοίου τοῦ μεταφέροντος τὸ ἔξαγόμενον ἐμπόρευμα.

Ἀρθρον 7.—Οἱ ἔξαγωγεῖς τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ εὑρισκομένων τὴν 26 Ἀπριλίου ἐ. ἐ. ἐμπορευμάτων ἡ προϊόντων en consignation ὧν ἡ πώλησις πραγματοποιεῖται μετὰ τὴν 26 Ἀπριλίου ἐ. ἐ. ἡ δὲ εἰς συνάλλαγμα ἀδεία αὐτῶν ἐπὶ τῇ πρὸ τοῦ νόμου 5422 ἴσοτιμίᾳ δὲν παρεδόθη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὑποχρεούνται νὰ παραδόσωσιν ἐντὸς τῶν νομίμων προθεσμιῶν ἐκ τοῦ ἀντιστοίχου συναλλάγματος ποσοστὸν 50 %, εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5422 ἴσοτιμίᾳ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον νὰ πωλήσωσιν εἰς τινὰ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 5422 Τραπέζων ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τῆς ἡμέρας τῆς πωλήσεως.

Δ. τῆς 28/30 Δεκεμβρίου 1935 (439) «περὶ τρόπου ἀποστολῆς εἰς τὸ ἔξωτερικὸν συστημένων ἐπιστολῶν καὶ δεμάτων Τραπέζων»⁽²⁾.

Ἀρθρον μόνον. — Αἱ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἀποστελλόμεναι ὑπὸ τῶν

(1) Ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. μόνου τοῦ Δ. τῆς 4/10 Νοεμβρίου 1938 (424). Προηγουμένως ἡ διάταξις εἶχεν ὡς ἔχῆς : «Εἰς ἔξαιρετικάς περιπτώσεις ἐπιτρέπεται ἡ κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος μετὰ γνώμην τῆς Γνωμοδοτικῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος παράδοσις εἰς τοὺς ἔξαγωγεῖς ἐλευθέρων τῶν φορτωτικῶν ἐμπορευμάτων ἡ προϊόντων πλὴν καπνοῦ καὶ Κορινθιακῆς σταφίδος, εὑρισκομένων εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ἐφ' ὅσον δὲ ἔξαγωγεὺς παρέχει ἀξιόχρεον ἔγγυήσιν διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἀντιστοίχου συναλλάγματος ἐντὸς προθεσμίας καθοριζομένης ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος».

(2) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρ. 1 Ν. 5552, σ. 29.

Τραπεζῶν ἐν γένει συστημέναι ἐπιστολαὶ βάρους ἅνω τοῦ συνήθους καὶ δέματα ἐν γένει ἀδιακρίτως βάρους, σφραγίζονται ἐνώπιον τοῦ παραλαμβάνοντος ὑπαλλήλου πρὸς ἔξακρίβωσιν ὅτι δὲν περιέχονται ἐν αὐτοῖς χρηματογραφα, τοκομερίδια καὶ μερισματαποδείξεις, ὃν ἀπαγορεύεται ἡ ἔξαγωγὴ συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 10 τοῦ νόμου 5422 ἀνεύ ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Δ. τῆς 25/29 Αὐγούστου 1939 (346) «περὶ ἐλευθέρας ἐπανεξαγωγῆς ἐμπορευμάτων κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν δοποίων διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας δὲν ἔχορηγήθη συναλλαγμα»⁽¹⁾.

Δι’ ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας Ὅπουργοῦ, ἐκδιδομένης κατόπιν γνωμοδοτήσεως τῆς παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου Συναλλαγμάτος, δύναται νὰ ἐπιτρέπηται ἡ ἐλευθέρα ἔξαγωγὴ ἐμπορευμάτων, εἰσαχθέντων ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ καὶ ἐπανεξαγομένων ἐξ Ἑλλάδος, ἐφ’ ὅσον, κατόπιν ἐλέγχου διαπιστοῦται ὅτι κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῶν δὲν ἔχορηγήθη συναλλαγμα διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας αὐτῶν, εἴτε διότι ἡ ἀξία των δὲν ἔχει πληρωθῆ δι’ οἰονδήποτε λόγον εἰς τὸν ἀποστολέα, εἴτε διότι ἔχει νομίμως πληρωθῆ ἐκ διαθεσίμου ἐν τῷ ἔξωτερικῷ συναλλάγματος τοῦ εἰσαγωγέως.

Δ. τῆς 20/24 Μαΐου 1932 (171) «περὶ καθορισμοῦ ποσοστοῦ συναλλάγματος πρὸς πώλησιν εἰς Τράπεζαν Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ισχύος τοῦ Ν. 5422 ἰσοτιμίᾳ»⁽²⁾.

“Αρθρον μόνον. — 1. Όριζεται ὡς ἔξῆς κατὰ κατηγορίας προϊόντων τὸ ποσοστὸν συναλλάγματος ὅπερ ὁ ἔξαγωγεὺς ὑποχρεοῦται νὰ πωλήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ισχύος τοῦ νόμου 5422 ἰσοτιμίᾳ.

(1) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 1 Ν. 5552, σ. 29.

(2) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 5 § 2 Ν. 5422, σ. 18.—Τὸ παρὰ τῶν Τραπεζῶν παρακρατούμενον κατὰ τὸν νόμον ποσοστὸν συναλλάγματος ἐκ τοῦ ἀντιτίμου ὀρισμένων ἔξαγομένων ἐμπορευμάτων πρέπει νὰ ἐκχωρῆται πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν τιμὴν τῶν 77.60 δρ. κατὰ δολλáριον (ὑπ’ ἀρ. 71192/30-5-1932 ἔγγρ. Τρ. Ἑλλ.) καὶ τῆς ἑκάστοτε parité τῶν λοιπῶν νομισμάτων κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ διακανονισμοῦ τῶν παρακρατημάτων (ὑπ’ ἀρ. 135635/21-10-1932 ἔγγρ. Τρ. Ἑλλ.) — Ἐφεξῆς ὡς βάσις λαμβάνεται ἡ ἰσοτιμία τοῦ ἐλβετικοῦ φράγκου κατὰ τὴν 25' Ἀπριλίου 1932, ἥτοι δρ. 15.07 καὶ ἡ ἑκάστοτε parité τῶν λοιπῶν νομισμάτων κατὰ τὴν χρονολογίαν τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ παρακρατήματος (ὑπ’ ἀρ. 38576/10-3-1933 ἔγγρ. Τρ. Ἑλλ.) — ἡ ἰσοτιμία τοῦ δολλáριου κατὰ τὴν 25' Ἀπριλίου 1932, ἥτοι δρ. 77.60 κλπ. (ὑπ’ ἀριθ. 40976/14-4-1933 ἔγγρ. Τρ. Ἑλλ.) — καὶ πάλιν ἡ ἰσοτιμία τοῦ ἐλβετικοῦ φράγκου ὡς ἀνωτέρω (ὑπ’ ἀρ. 61391/20-4-1933 ἔγγρ. Τρ. Ἑλλ.).— Ὁ ὡς ἅνω ὑπολογισμὸς τοῦ κρατουμένου ποσοστοῦ συναλλάγματος ἀφορᾶ καὶ τὰς ἔξαγωγάς, αἱ δοποίαι ἐγένοντο πρὸ τῆς 26' Ἀπριλίου 1932 καὶ τῶν δοποίων διακανονισμὸς γίνεται μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην (Τρ. Ἑλλ. — ἔγκ. ὑπ’ ἀρ. 1174/10-6-1933 Ἐν. Τρ.).

- 1) Ἐπὶ σταφίδων πάσης φύσεως 25 % (¹).
- 2) Ἐπὶ σύκων 20 % (²).
- 3) Ἐπὶ καπνοῦ εἰς φύλλα καὶ σιγαρέττα 18 % (³).
- 4) Ἐπὶ ἔλαιων βρωσίμων 15 % (⁴).
- 5) Ἐπὶ ἔλαιου 10 % (⁵).
- 6) Ἐπὶ ἔλαιου βιομηχανικῶς κατειργασμένου 5 % (⁶).
- 7) Ἐπὶ οἶνων ἐκ γλεύκους 5 % (⁷).

(¹) Ἐμειώθη εἰς 18 % ἐπὶ πάσης ἔξαγωγῆς τῆς ἑσοδείας 1932, εἰς 5 % διὰ τὸν Ἐλεμένην (Ταχτάν): Δ. τῆς 5/10 Ὁκτωβρίου 1932 (363)—εἰς 9 % διὰ τὴν σταφίδα σουλτανίναν ἑσοδείας 1933: Δ. τῆς 24/26 Ἰουλίου 1933 (225)—εἰς 3 % γενικῶς: Δ. τῆς 18/19 Σεπτεμβρίου 1933 (273), Δ. τῆς 2/6 Φεβρουαρίου 1934 (53). Τὸ δῆμισυ τοῦ παρακρατήματος τούτου διατίθεται ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1933 ὑπὲρ τοῦ Αὐτονόμου Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ: Ν. 5748 τῆς 6/11 Σεπτεμβρίου 1933 (262).

(²) Ἐμειώθη εἰς 10 % ἐπὶ πάσης ἔξαγωγῆς τῆς ἑσοδείας 1932: Δ. τῆς 5/10 Ὁκτωβρίου 1932 (363)—κατηργήθη: Δ. τῆς 28/31 Ὁκτωβρίου 1932 (386), κατὰ τὸ δποῖον (ἄρ. μόνον ἐδ.). 2) «ἡ ἀνωτέρω κατάργησις ἔφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 23 Σεπτεμβρίου ἔ.ἔ. ἔξαγωγῶν σύκων καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἔξαχθέντων ἀλλὰ μὴ πωληθέντων μέχρις αὐτῆς ὡς καὶ τῶν πωληθησομένων μετ' αὐτήν.—Εἰς τοὺς ἔξαγωγεῖς τοὺς προπωλήσαντας τὸ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Δ. ποσοστὸν συναλλάγματος ἐπὶ σύκων ἔξαχθέντων πρὸ τῆς 23 Σεπτεμβρίου ἔ.ἔ. καὶ μὴ πωληθέντων μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης, ἐπιστρέφεται ἡ διαφορὰ εἰς δραχμάς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς προπωλήσεως τοῦ ποσοστοῦ».

(³) Ἐμειώθη εἰς 3 % ἐπὶ τῶν σιγάρων (πούρων) καὶ σιγαρέττων: Δ. τῆς 7/12 Σεπτεμβρίου 1932 (316)—εἰς 15 % ἐπὶ τοῦ καπνοῦ εἰς φύλλα: Δ. τῆς 5/10 Ὁκτωβρίου 1932 (363)—εἰς 5 % ἀπὸ τῆς 26 Ἰουνίου 1933 διὰ τὰ καπνὰ τὰ ἀγοραζόμενα ἀπὸ χείρας παραγωγῶν: Δ. τῆς 24/26 Ἰουνίου 1933 (162)—εἰς 3 % γενικῶς: Δ. τῆς 18/19 Σεπτεμβρίου 1933 (273). Περὶ τῶν μετὰ ταῦτα μειώσεων ἵδ. κατωτ. σχετικά Δ. καὶ ὑποιργ. ἀπόφασιν «περὶ τῶν συναλλαγματικῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἔξαγωγέων καπνοῦ». Τὸ Δ. τῆς 7/13 Φεβρουαρίου 1935 (44) κατήργησεν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ὁλοσχερῶς τὸ ποσοστὸν τοῦτο ἐπὶ ἔξαγομένων σιγαρέττων. «Ως πρὸς τὸν καπνὸν ἵδ. κατωτ. σ. 77 καὶ 78.

(⁴) 10 %: Δ. τῆς 7/10 Ἀπριλίου 1933 (91)—3 %: Δ. τῆς 18/19 Σεπτεμβρίου 1933 (293), (περὶ τῶν ἑσοδείας οἰουδήποτε ἔτους ἔφεξῆς ἔξαχθησομένων) Δ. τῆς 1/1 Δεκεμβρίου 1933 (372), ἵδ. κατωτ. καὶ ἄρ. μόνον ἐδ. 4 Δ. τῆς 2/6 Φεβρουαρίου 1934.

(⁵) 5 %: Δ. τῆς 7/10 Ἀπριλίου 1933 (91)—3 %: Δ. τῆς 18/19 Σεπτεμβρίου 1933 (273), ἵδ. κατωτ. καὶ ἄρ. μόνον ἐδ. 4 Δ. τῆς 2/6 Φεβρουαρίου 1934.

(⁶) Ἐμειώθη εἰς 2 ½ %: Δ. τῆς 7/10 Ἀπριλίου 1933 (91)—1 ½ %: Δ. τῆς 25 Ἰουνίου/12 Ἰουλίου 1934 (218).

(⁷) Καθωρίσθη «ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἔξαχθέντων καὶ ἔξαχθησομένων ἀμπελιτῶν οἶνων ἑσοδείας 1932» εἰς 1 %. «Τὸ εἶδος τῶν οἶνων ὡς ἀμπελιτῶν ἀποδεικνύεται διὰ πιστοποιητικῶν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους καὶ τῶν Παραριμάτων αὐτοῦ. Εἰς ἀς δὲ περιφερείας δὲν ὑπάρχουν παραριμάτα τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα ἐκδίδονται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Οἰκονομικῶν ἐφόρων» [Δ. τῆς 31 Μαρτίου/3 Ἀπριλίου 1933 (84), ὡς

8) Ἐπὶ ἀκατεργάστων δερμάτων 20 %⁽¹⁾.

— 2. Διὰ τὰ λοιπὰ μὴ κατονομαζόμενα καὶ ἔξαγόμενα προϊόντα⁽²⁾ ἀπαλλάσσονται οἱ ἔξαγωγεῖς τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 1 ὑποχρεώσεως ὁφέλοντες δῆμος νὰ πωλήσωσιν ὀλόκληρον τὸ εἰς συνάλλαγμα ἀντίτιμον αὐτῶν εἰς τινα τῶν δυνάμει τοῦ ἀρθρον 2 τοῦ Ν. 5422 ἔξουσιοτημένων διὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεων ἐπὶ ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος Τραπεζῶν. — Εἰς τὸν "Ημέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Δ. τῆς 3/3 Ἰουλίου 1933 (176) «περὶ καθορισμοῦ συναλλαγματικοῦ παρακρατήματος ἐπὶ καπνῶν παραγωγῆς 1930 καὶ προηγουμένων καὶ παραγωγῆς 1933»⁽³⁾.

"Ἀρθρον 1. — Ἀπὸ τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος, τὸ ποσοστὸν συναλλάγματος ὅπερ ὁ ἔξαγωγεὺς καπνῶν παραγωγῆς 1930 καὶ προηγουμένων ἔξαχθησομένων ἔφεξῆς⁽⁴⁾, καὶ διὸ ἂ δὲν ἔχει ἡδη προεισαχθῆ συνάλλαγμα ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς

συνεπληρώθη διὰ τοῦ Δ. τῆς 22 Ἰανουαρίου/1 Φεβρουαρίου 1934 (44)]. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο διετηρήθη καὶ διὰ τοὺς ἀμπελίτας οἰνους τῆς ἐσοδείας 1933, ἐν ὁ ὥρισθη εἰς 3 % προκειμένου περὶ τῶν μὴ ἀμπελιτῶν οίνων: Δ. τῆς 18/19 Σεπτεμβρίου 1933 (273), καὶ ἐσοδείας 1934: Δ. 2/6 Φεβρουαρίου 1934 (53). Προκειμένου περὶ τῶν τελευταίων τούτων ἰδ. κατωτ. καὶ ἄρ. μόνον ἔδ. 4 Δ. τῆς 2/6 Φεβρουαρίου 1934. Τὸ ποσοστὸν 1 %, διετηρήθη καὶ διὰ τοὺς ἀμπελίτας οἰνους, «ἔξαχθέντας καὶ ἔξαχθησομένους», ἐσοδείας 1934, τῆς ἰδιότητός των ταύτης, πιστοποιουμένης ὡς ἄνω : Δ. τῆς 19 Μαρτίου/8 Ἀπριλίου 1935 (127). Τὸ συναλλαγματικὸν τοῦτο παρακράτημα κατηγορήθη διὰ τοὺς ἔξαχθησομένους πάσης φύσεως οίνους ἐσοδείας 1935 καὶ μεταγενεστέρων : Δ. τῆς 27 Φεβρουαρίου/5 Μαρτίου 1936 (120).

(1) Ἐμειώθη εἰς 1 %: Δ. τῆς 9/13 Ἰουνίου 1933 (142) καὶ τοιοῦτον ὥρισθη ὅτι «ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἀκατέργαστα δέρματα τὰ ἔξαχθέντα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ρηθέντος ἀπὸ 9 Ἰουνίου 1933 Δ. καὶ εὑρισκόμενα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἀπώλητα (en consignation) εἰς τὸ ἔξωτερικόν»: Δ. τῆς 21/24 Αὔγουστου 1933 (247).

(2) Σχετικῶς ἔξεδόθη, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρ. 1 'Α. Ν. τῆς 22 Δεκεμβρίου 1932, ἡ ὑπ' ἄρ. 63925 τῆς 24 ὁκτωβρίου/6 Νοεμβρίου 1933 (Β' 121) «περὶ ἔγκρισεως ἔξαγωγῆς ποσοστοῦ 10 % ἐπὶ πλέον πάσης ἔξαγομένης ποσότητος οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν, ἀνευ ὑποχρεώσεως τοῦ ἔξαγωγέως πρὸς εἰσαγωγὴν τοῦ διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ποσοστοῦ τούτου ἀντιστοίχου συναλλάγματος».

(3) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρ. 5 § 2 Ν. 5422. σ. 18.

(4) Ἐπίσης ὑπάγονται ἐνταῦθα «καὶ καπνὰ ἐσοδείας 1930 καὶ προηγουμένων, ἔξαχθέντα μὲν πρὸ τῆς ἴσχύος τοῦ ρηθέντος Δ. [θηλ. τοῦ ἀνωτέρω], παραμένοντα δὲ ἀποδεδειγμένως ἀπώλητα κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος»: ἄρ. μόνον Δ. τῆς 26 Ἰανουαρίου/1 Φεβρουαρίου 1934 (44). Εἰς 15 % ἄριζε τὸ παρακράτημα διὰ τὴν κατηγορίαν αὐτὴν τῶν καπνῶν, τῶν εὑρισκομένων en consignation κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως της, ἡ ὑπ' ἄρ. 37241 τῆς 26/29 Μαΐου 1933 (Β' 52) ἀπόφ. τῶν Ὑπ. Οἰκον. καὶ Ἐθν. Οἰκον., ἐκ διοθέσια ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρ. 5 Ν. 5422 καὶ ἄρ. 1 'Α. Ν. τῆς 22 Δεκεμβρίου 1932. Καὶ κατωτ. σ. 78.

Ισχύος τοῦ Νόμου 5422 ἵσοτιμίᾳ δρίζεται εἰς 2 %. — Εάν τοιαῦτα καπνὰ τυγχάνωσιν ἐνεχυριασμένα, ὑπόκεινται εἰς τὴν αὐτὴν μείωσιν, ἐφ' ὅσον α) δέχεται δὲ ἐνεχυροῦχος δανειστὴς νὰ ὑπολογίσῃ τοὺς καθυστερουμένους τόκους τῶν ἔπ' αὐτῶν δανείων τῶν χορηγηθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1930 καὶ προηγούμενα πρὸς 8 % ἐτήσιως καὶ β) ἐφ' ὅσον τὰ καπνὰ ταῦτα θὰ πωληθῶσιν ἐντὸς ἔξαμήνου ἀπὸ τῆς Ισχύος τοῦ παρόντος. — Δύνανται ἐν τούτοις νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἀνωτέρω μείωσιν τοῦ παρακρατήματος, καὶ καπνὰ τῆς ἀνωτέρω κατηγορίας, καίτοι μὴ πωληθέντα ἐντὸς ἔξαμήνου, ἐφ' ὅσον ἥθελον συγκατατεθῇ πρὸς τοῦτο οἱ ἐνεχυροῦχοι δανεισταί, καὶ ἐάν, ἐννοεῖται, χορηγήσωσι τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναδρομικὴν μείωσιν τῶν τόκων εἰς 8 %. Ἡ υπαρξία τῶν ἀνωτέρω τιθεμένων προϋποθέσεων καὶ δρων ἐλέγχεται ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος.

Άρθρον 2. — [Παραλείπεται. Κατωτ. σ. 81 σημ. 2 ἐπὶ Δ. τῆς 2/6 Φεβρουαρίου 1934].

Τὸ παρὸν Ισχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του. — Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας "Υπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος.

"Υπ' ἀρ. 53545 τῆς 28 Ἰουλίου/2 Αὐγούστου 1933 (Β' 76) ἀπόφασις τῶν "Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ τῶν συναλλαγμάτων ὑποχρεώσεων τῶν ἔξαγωγέων καπνοῦ»⁽¹⁾.

Άρθρον 1. — Ως καπνὰ ἀγορασθέντα ἀπὸ χεῖρας παραγωγῶν, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος⁽²⁾, δι' ἂν οἱ ἔξαγωγεῖς καπνῶν ὑποχρεοῦνται γὰρ καταβάλουν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος ποσοστὸν συναλλαγμάτος 5 %, ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς Ισχύος τοῦ νόμου 5422 ἵσοτιμίᾳ, θεωροῦνται τὰ καπνά, δι' ἂν οἱ ἀγορασταὶ ἔμποροι ἔλαβον, παρὰ τῶν ἀρμοδίων οἰκονομικῶν Ἀρχῶν (Διευθυντῶν Καπνεργοστασίων, οἰκονομικῶν Ἐφόρων κλπ.) ἀδείας κατοχῆς ἐπ' ὀνόματί των μετὰ τὴν 26 Ἰουνίου ἐ. ἔ.

Άρθρον 2. — Οἱ καπνέμποροι οἱ ἀγοράσαντες καπνά, ἐσοδείας 1932 καὶ προηγουμένων ταύτης ἐσοδειῶν ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 26 Ἀπριλίου 1932 μέχρι τῆς 26 Ἰουνίου 1933, διφέλουν νὰ ὑποβάλουν ἐντὸς μηνὸς⁽³⁾ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος ἡ τὰ "Υποκαταστήματα ἡ ἀντιπροσωπείας αὐτῆς ὑπεύθυνον δήλωσιν περὶ τοῦ ποσοῦ εἰς δκάδας τῶν ἀγορασθέντων καὶ κατεχομένων ὑπὸ αὐτῶν καπνῶν τὴν 26 Ἰουνίου 1933 ὁς καὶ τοῦ πωληθέντος παρ' αὐτῶν ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος διὰ τοῦ εἰς δραχμάς ἀντιτίμου τοῦ δποίου ἡγοράσθησαν τὰ καπνὰ ταῦτα. — Εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην θὰ ἐπισυνάπτεται 1) βεβαίωσις τῶν ἀρμοδίων οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, ἐπαληθεύουσα τὴν ὑπὸ τοῦ δηλοῦντος ἀγοράν κατὰ τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα καὶ

(1) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 5 § 1 Ν. 5422 (σ. 18) καὶ Δ. τῆς 24/26 Ἰουνίου 1933 (σ. 76 σημ. 3 καὶ ἐπομένη σημ.).

(2) Δηλ. τοῦ ἀπὸ 24/26 Ἰουνίου 1933 (162) «περὶ μειώσεως τοῦ συναλλαγματικοῦ παρακρατήματος ἐπὶ καπνῶν κλπ.».

(3) Ἡ προθεσμία αὕτη παρετάθη κατὰ δέκα πέντε ἡμέρας διὰ τῆς ὑπὸ ἀρ. 62482 τῆς 10/12 Ὁκτωβρίου 1933 (Β' 108) ἀποφάσεως τῶν "Υπ. Οἰκον. καὶ Ἐθν. Οἰκον. «περὶ τροποποιήσεως τῆς ὑπὸ ἀρ. 53545 ἐ. ἔ. ὑπουργικῆς ἀποφάσεως».

κατοχήν κατά την 26ην °Ιουνίου έ. ξ. τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ δηλώσει του ποσότητος καπνοῦ εἰς δόκαδας, καὶ 2) βεβαίωσις τῆς Τραπέζης εἰς ἦν ἐπωλήθη κατά τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν διάστημα ἔνον συναλλαγμα, περὶ τοῦ ποσοῦ καὶ εἴδους τοῦ εἰσαχθέντος ὑπὸ τοῦ δηλούντος ἔνον συναλλαγματος καὶ τοῦ καταβληθέντος πρὸς αὐτὸν εἰς δραχμὰς ἀντιτίμου του, διὰ τοῦ ὅποιου ἡγοράσθησαν τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ δηλώσει του καπνά, ὡς καὶ περὶ τῆς ἐνεργηθέσης ἐπ' αὐτοῦ καταβολῆς εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος ποσοστοῦ 18 %, καὶ 15 %, ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5422 Ἰσοτιμίᾳ. — Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεως ταύτης δι' ἔκαστον εἰσαγωγέας καπνῶν θέλει κρατηθῆναι εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος εἰδικός λογαριασμὸς κατοχῆς καπνῶν καὶ εἰσαγωγῆς ἔνον συναλλαγματος. — Εἰς τὸν λογαριασμὸν τούτον θά καταχωρίζεται καὶ πᾶς μελλοντικὴ πώλησις εἰς Τραπέζας ἔνον συναλλαγματος ὑπὸ τοῦ ἔξαγωγέως, ἐφ' ὅσον οὕτος θά δηλοῖ διὰ τὸ εἰς δραχμὰς ἀντιτίμουν αὐτοῦ θά χρησιμοποιηθῆ δι' ἔξοδα ἐπεξεργασίας κλπ. τῶν ὑπ' αὐτοῦ δηλωθέντων καὶ κατεχομένων τὴν 26 °Ιουνίου έ. ξ. καπνῶν. Καὶ ἐπὶ τοῦ συναλλαγματος τούτου θά γίνεται καταβολὴ πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος ποσοστοῦ 15 %, ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5422 Ἰσοτιμίᾳ—Ο λογαριασμὸς οὗτος θά ἴσος γίνεται διὰ τῆς παροχῆς ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος εἰς τὸν καπνέμπορον ἀδειῶν ἐλευθέρας ἔξαγωγῆς καπνοῦ ποσότητος ἴσης πρὸς τὴν δηλωθένσαν καὶ ἀξίας ἀντιστοίχου πρὸς τὴν γενομένην ὑπ' αὐτοῦ εἰσαγωγῆν ἔνον συναλλαγματος.

Άρθρον 3.—Οἱ καπνέμποροι, οἱ ἀγοράζοντες καπνὸν ἀπὸ χεῖρας παραγωγῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τῆς παρούσης μετὰ τὴν 26 °Ιουνίου έ. ξ. διφείλουν κατὰ τὴν εἰς τὰς Τραπέζας πώλησιν ἔνον συναλλαγματος, διὰ τοῦ εἰς δραχμὰς ἀντιτίμουν, τοῦ ὅποιου θά καταβάλουν τὴν ἀξίαν αὐτῶν εἰς τοὺς παραγωγούς, τὰ ἔξοδα ἐπεξεργασίας των κλπ., νὰ δηλοῦν διὰ τὸ πωλούμενον συναλλαγμὰ των θὰ χρησιμοποιηθῆ διὰ τὴν ἀγοράν κλπ. τοιούτων καπνῶν καὶ νὰ παρέχουν ἔξ αὐτοῦ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος ποσοστὸν 5 %, ἐπὶ τῇ πρὸ τοῦ νόμου 5422 Ἰσοτιμίᾳ—Δι' ἔκάστην πώλησιν τοιούτου συναλλαγματός των, οἱ ἔξαγωγεῖς καπνῶν θὰ λαμβάνουν βεβαίωσιν τῆς ἀγοραστρίας Τραπέζης, ἥν ὑποχρεούνται νὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος—Κεντρικόν, Ὅποκαταστήματα ἢ ἀντιπροσωπείας της—ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πωλήσεως τοῦ συναλλαγματός των.—Ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ τοιαύτης βεβαιώσεως πωλήσεως συναλλαγματος, ἡ Τράπεζα τῆς Ἐλλάδος θὰ ἀνοίγῃ εἰδικὸν λογαριασμόν, ἐπ' ὅνδηται τοῦ ἔξαγωγέως καπνεμπόρου, διὰ πιστώνη μὲ τὸ πωληθὲν ἔνον συναλλαγμα καὶ τὸ ληφθὲν παρ' αὐτοῦ ἀντιτίμουν εἰς δραχμὰς. Ὅταν δὲ ὁ καπνέμπορος θὰ ἔξαγάγῃ τὰ διὰ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ ὡς ἀνω συναλλαγματος ἀγορασθέντα καπνά, θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος αἵτησιν ἀδείας ἔξαγωγῆς, εἰς ἥν θὰ ἀναφέρῃ τὸ παρ' αὐτοῦ ἀγορασθὲν ποσὸν καπνῶν μετὰ τὴν 26 °Ιουνίου έ. ξ. εἰς δόκαδας, καὶ τὴν ἔξαγωγικὴν ἀξίαν αὐτοῦ, μὲ τὴν δοπίαν θὰ χρεοῦνται ὁ ὡς ἀνω λογαριασμὸς του, μέχρις ἴσος γισμοῦ τοῦ ἀνοιχθέντος εἰδικοῦ τούτου λογαριασμοῦ του.

Άρθρον 4.—Οἱ καπνέμποροι, οἱ ἔχοντες ἀγοράσει διὰ δραχμῶν, μὴ προερχομένων ἔξ ἀντιτίμου προεισαχθέντος συναλλαγματος καπνὰ ἐσοδείας 1932 καὶ προηγουμένων ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ 26 °Απριλίου 1932 μέχρι τῆς 26 °Ιουνίου 1933, διφείλουν ἐπίσης νὰ ὑποβάλουν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ Κεντρικὸν τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος, ἡ τὰ Ὅποκαταστήματα ἢ ἀντιπροσωπείας της, ὑπεύθυνον δήλω-

σιν τοῦ παρ' αὐτῶν ἀγορασθέντος ποσοῦ καπνοῦ καὶ κατεχομένου τὴν 26 Ἰουνίου 1933 εἰς δικάδας, ὡς καὶ βεβαίωσιν τῶν ἀρμοδίων οἰκονομικῶν Ἀρχῶν, ἐπαληθεύουσαν τὴν ὑπὸ τοῦ δηλούντος ἐμπόρου ἀγοράν καὶ κατοχὴν κατὰ τὴν 26 Ἰουνίου ἐ. ἔ. τῆς ἀναφερομένης ἐν τῇ δηλώσει του ποσότητος καπνοῦ.—Κατὰ τὴν ἔξαγωγὴν δὲ τῶν καπνῶν τούτων ὅφειλουν νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τὰς διαγραφομένας εἰς τὴν ἀπὸ 8 Ὁκτωβρίου 1931 ἡμετέραν ἀπόφασιν «περὶ παροχῆς ἔγγυήσεων διὰ τὴν ἔξαγωγὴν ἐμπορευμάτων» καὶ τὰς μεταγενεστέρας τοιαύτας, ὑποβαλλόμενοι. κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ εἰς συναλλαγμα ἀντιτίμου τοῦ ἔξαχθέντος καπνοῦ των εἰς κράτησιν ποσοστοῦ 15 % ἐπὶ τῇ πρὸ τοῦ νόμου 5422 ἰσοτιμίᾳ.—Οἱ καπνέμποροι οἱ ἀγοράζοντες καπνά ἀπὸ παραγωγούς μετὰ τὴν 26 Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἄνευ προεισαγωγῆς συναλλαγματος, ὅφειλουν κατὰ τὴν ἔξαγωγὴν των, νὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος αἴτησιν ἀδείας ἔξαγωγῆς, εἰς ἣν θὰ ἐπισυνάπτεται βεβαίωσις τῆς ἀρμοδίας οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, ἐπαληθεύουσα τὴν ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος ἔξαγωγέως ἀγοράν τοῦ ἔξαγομένου καπνοῦ μετὰ τὴν 26 Ἰουνίου ἐ. ἔ. Οἱ τοιοῦτοι ἔξαγωγεῖς ὑποβάλλονται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ εἰς συναλλαγμα ἀντιτίμου τοῦ ἔξαχθέντος καπνοῦ των, εἰς κράτησιν ποσοστοῦ 5 %, ἐπὶ τῇ πρὸ τοῦ νόμου 5422 ἰσοτιμίᾳ.

Ἀρθρον 5.—*Ἔνα θεωρηθῆ τὸ πωλούμενον ὑπὸ τῶν καπνεμπόρων συναλλαγμα, ὡς καπνικόν, δέον ἀπαραιτήτως δπως καταλογίζηται κατὰ τὴν πώλησίν του τὸ προβλεπόμενον δι' ἔκάστην κατηγορίαν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἄρθρα ἔξαγομένων καπνῶν ποσοστὸν παρακρατήματος.*

'Υπ' ἀρ. 51907 τῆς 4/13 Αὐγούστου 1932 (Β' 74) ἀπόφασις τῶν 'Υπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ πληρωμῆς τῶν ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου δι' Ἑλληνικῶν προϊόντων».

Ἐχοντες ὅπ' ὅψει τὰς παραγράφους 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5426 «περὶ περιορισμοῦ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων κλπ.», ἀπεφασίσασμεν εἰς δις περιπτώσεις τὸ Δημόσιον συνάπτει συμβάσεις προμηθειῶν αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς πληρωμῆς τῶν προμηθειῶν τούτων δι' Ἑλληνικῶν προϊόντων, ἐπιτρέπομεν τὰς τοιαύτας ἀνταλλαγάς.—Πρὸ τῆς ἔξαγωγῆς τῶν ἐπ' ἀνταλλαγῆς ἔξαγομένων Ἑλληνικῶν προϊόντων, δέον νὰ καταβάλληται πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου 5422 καὶ τὸ Διάταγμα τῆς 20 Μαΐου ἐ. ἔ. ποσοστοῦ συναλλαγματος ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἰσοτιμίᾳ, ἡ ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ τούτου διαφορὰ εἰς δραχμὰς μεταξὺ τῆς τιμῆς συναλλαγματος ἐπὶ τῇ ἰσοτιμίᾳ ταύτῃ καὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταβολῆς.—Ἡ ἐκτέλεσις τῆς παρούσης ἀποφάσεως, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἀνατίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

'Υπ' ἀρ. 81178 τῆς 28 Φεβρουαρίου / 1 Μαρτίου 1933 (Β' 20) ἀπόφασις τῶν 'Υπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ 'Εθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ καθορισμοῦ τοῦ συναλλαγματικοῦ παρακρατήματος τῶν εἰς Αὔστριαν ἔξαγωγῶν»⁽¹⁾.

Ἐγκρίνομεν δπως ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀνταλλαγῆς εἰς Αὔστριαν ἔξαγωγῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων, ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκριθέντων ἴδιωτικῶν συμψηφισμῶν, εἰσ-

⁽¹⁾ Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρ. 5 Ν. 5422 καὶ 1 Α. Ν. τῆς 22 Δεκέμβριου 1932, σ. 19 σημ. 2.

πράττεται παρὰ τῆς ὡς προείρηται Τραπέζης⁽¹⁾ ὡς παρακράτημα, ἡ ἐπὶ τοῦ ποσοστοῦ συναλλάγματος διαφορὰ εἰς δραχμὰς μεταξὺ τῆς παλαιᾶς ἰσοτιμίας, καὶ τῆς τιμῆς ἡ δόποια θὰ προκύπτῃ εἰς δραχμὰς ἔξακριβουμένης ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀξίας τῶν ἔξαγομένων προϊόντων, μετατρεπομένης (sic) εἰς ὑγιὲς συναλλαγματικοῦ παρακρατήματος.

Δ. τῆς 2/6 Φεβρουαρίου 1934 (53) «περὶ καθορισμοῦ συναλλαγματικοῦ παρακρατήματος καπνοῦ καὶ λοιπῶν προϊόντων»⁽²⁾.

“Ἄρθρον μόνον. — Ἀπὸ τῆς ἴσχύος τοῦ παρόντος τὸ ποσοστὸν συναλλαγματος, ὅπερ ὁ ἔξαγογεὺς καπνῶν, ἐσοδείας 1933, εὑρισκομένων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς χεῖρας παραγωγῶν, ὑποχρεοῦται νὰ πωλήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἴσχύος τοῦ N. 5422 ἰσοτιμίᾳ, δρίζεται εἰς 2%⁽³⁾. — Τὸ ποσοστὸν συναλλαγματος, ὅπερ ὁ ἔξαγογεὺς πάσης ἀλλης κατηγορίας καπνῶν, πλὴν ἐκείνων, διὸ ἀς ἔχει καθορισθῆ μικρότερον ποσόν, ὑποχρεοῦται νὰ πωλήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἴσχύος τοῦ N. 5422 ἰσοτιμίᾳ, δρίζεται εἰς 3%⁽⁴⁾. — Τὸ ποσοστὸν συναλλαγματος, ὅπερ δέον νὰ καταβληθῇ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῇ πρὸ τῆς ἴσχύος τοῦ N. 5422 ἰσοτιμίᾳ, διὰ τὰ καπνὰ ἐσοδείας 1931 καὶ μεταγενεστέρων, ἀτινα ἔξήχθησαν ἥδη καὶ εὑρίσκονται (en consignation) ἀπώλητα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, δρίζεται εἰς 3%. — Εἰς τὸ αὐτὸ ποσοστὸν 3%, ὑπάγονται ἐπίσης καὶ αἱ βρώσιμοι ἐλαῖαι, ἐλαιέλαια γενικῶς, σταφίδες παντὸς εἶδους καὶ μὴ ἀμπελῖται οἴνοι, ἀνεξαρτήτως ἐσοδείας, ἐφ' ὃσον θὰ ἔξαχθωσιν ἀπὸ τῆς ἔπομένης τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἡ ἔξήχθησαν μὲν ἥδη, ἀποδειγμένως ὅμως δὲν ἔχουν πωληθῆ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος. — Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἔφαρμοδύονται ἐπὶ τῶν προϊόντων, διὰ τὰ ὄποια παρεχωρήθη, προεισαχθέν, τὸ συναλλαγματος εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὰ ὄποια τὸ παρακράτημα καθορίζεται ἀναλόγως τοῦ ποσοστοῦ, ὅπερ ἴσχυε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἔκχωρήσεως τοῦ συναλλαγματος.

“Υπ’ ἀρ. 50445 τῆς 19/27 Ἰουνίου 1934 (B' 87) ἀπόφασις τῶν ‘Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ καθορισμοῦ καθ’ ἔξαμηνον μέσης τιμῆς ἔξαγομένων σιγαρέττων»⁽⁵⁾.

Κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστου ἔξαμήνου ἡ παρὰ τῷ Τελωνείῳ Ἀθηνῶν Ἐπιτροπὴ Θεωρήσεως Τιμολογίων, συμμετέχοντος καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κα-

(1) Πρόκειται περὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

(2) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 5 § 2 N. 5422, σ. 18.

(3) Προηγουμένως ἀνήρχετο εἰς 5% ἀπὸ 3 Ἰουλίου 1933: ἀρ. 2 Δ. τῆς 3/3 Ἰουλίου 1933 (176).

(4) Τὸ ποσοστὸν ὥρισθη εἰς 2% ἐνιαίως διὰ τὰ καπνὰ οἰασδήποτε κατηγορίας ἐσοδείας α) 1934: Δ. 5/19 Δεκεμβρίου 1934 (436), β) 1935: Δ. τῆς 7/14 Μαΐου 1936 (208), γ) 1936: Δ. τῆς 31 Ἰανουαρίου/11 Φεβρουαρίου 1937 (48), δ) 1937: Δ. 22/27 Νοεμβρίου 1937 (481), ε) 1938: Δ. 3/16 Δεκεμβρίου 1938 (472).

(5) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 1 Ἀ. Ν. τῆς 22 Δεκεμβρίου 1932 σ. 19 σημ. 2.

πνεγροστασίου Ἀθηνῶν, θὰ καθορίζῃ τὸν μέσον δρον τῆς τιμῆς τῶν ἔξαγομένων σιγαρέττων, βάσει τῆς ὁποίας ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ἄνευ ἐλέγχου ἑτέρων στοιχείων, πλὴν τῆς ποσότητος αὐτῶν, θὰ προβαίνῃ εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν συναλλαγματικῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἔξαγωγέων σιγαρέττων. — Τὸ πρῶτον ἔξαμηνον ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης.

‘Απόφασις τῆς 3 Σεπτεμβρίου 1936 τῆς Α. Δ. Ο. Α.⁽¹⁾

«Τὸ Συμβούλιον τῆς Οἰκονομικῆς Ἀμύνης λαβὸν ὅπ’ ὅψει:

α) “Οτὶ διὰ τὴν ἑκτέλεσιν τοῦ ἀρθρου 2 τοῦ νόμου 33 τῆς 21ης Αὐγούστου 1936 «περὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ Ἐθνικοῦ Νομίσματος» διετάχθη ἡ παρακολούθησις καὶ ὁ ἔλεγχος τῶν παρὰ Τραπέζαις χρηματοκιβωτίων τῶν ἀνηκόντων εἰς χρηματιστάς, κολλυβιστάς, καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ τούτῳ ἀναφερόμενα πρόσωπα. — β) “Οτὶ λόγῳ τοῦ δυσχεροῦ τῆς ἔξακριβώσεως τῆς ἰδιότητος τοῦ κατόχου τῶν χρηματοκιβωτίων παρακολουθοῦνται καὶ ἔλεγχονται γενικῶς δλα τὰ χρηματοκιβώτια, τοῦτο δὲ παρακωλύει τὴν ἐλευθέραν χρῆσιν τῶν χρηματοκιβωτίων καὶ εἰς τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα εἰς τὰ δποῖα δὲν ἀπαγορεύεται ἡ κατοχὴ χρυσοῦ, ξένων νομισμάτων ἢ συναλλάγματος. — 1ον) “Οπως κληθῶσι πάντες οἱ κατέχοντες χρηματοκιβώτια παρὰ Τραπέζαις, ίνα μέχρι καὶ τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1936 προσέλθωσι καὶ ἀνοίξωσι ταῦτα. — 2ον) Τὸ ἀνοίγμα θὰ γίνη παρουσίᾳ τῶν ἐπὶ τούτῳ τεταγμένων ὑπαλλήλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἀστυνομικῶν δρυγάνων. ‘Ο κάτοχος τοῦ χρηματοκιβωτίου, ἐφ’ ὅσον δὲν ἔχει τὴν ἰδιότητα τοῦ χρηματιστοῦ, μεσίτου, κολλυβιστοῦ, ἀργυραμοβιοῦ, ἰδιώτου Τραπέζητος ἢ τοῦ ἀσκοῦντος τὰ ἔργα ταῦτα, παραλαμβάνει ἐλευθέραν τὴν χρῆσιν τοῦ χρηματοκιβωτίου ὑπὸ τὸν δρον, ὅπως ὑπογράψῃ δήλωσιν, ὑποβλητέαν τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, ἐξ ἣν θὰ ἔμφαίνηται τὸ ποσόν τοῦ χρυσοῦ, ξένων νομισμάτων καὶ συναλλάγματος, ὅπερ τυχὸν περιέχεται ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ. Τὸ ποσόν τοῦτο δύναται ὁ κάτοχος τοῦ χρηματοκιβωτίου, ὃς ἀνήκον εἰς αὐτόν, νὰ τὸ παραλάβῃ ἢ καὶ νὰ τὸ ἀφήσῃ ἐν τῷ χρηματοκιβωτίῳ, ὑποχρεοῦνται δμως ἐν περιπτώσει πωλήσεως νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν πώλησιν μέσῳ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ μιᾶς τῶν ἔξουσιοδοτημένων πρὸς τοῦτο Τραπέζῶν, διότι ὅλως ὑπόκειται εἰς τὰς ποινάς τοῦ νόμου. — 3ον) Πρὸς ἀποφυγὴν συνωστισμοῦ καὶ ίνα ἐπιτευχθῆ ἐντὸς τῆς τασσομένης ὧς ἀνω προθεσμίας τὸ ἀνοίγμα τῶν χρηματοκιβωτίων, ἔκαστη τῶν Τραπέζῶν θέλει καθορίσει πρόγραμμα βαθμιαίας προσκλήσεως τῶν πελατῶν αὐτῆς πρὸς ἑκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω καθοριζομένων. — 4ον) Οἱ καὶ πέραν τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1936 ἀπουσίαζοντες ἐκ τοῦ τόπου ἔνθα ὑπάρχει τὸ χρηματοκιβώτιόν των ὀφελούσι ὅμα τῇ ἐπανόρδω των νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰ διὰ τῆς παρούσης δριζόμενα. — 5ον) Τῶν διὰ τῆς παρούσης δριζομένων διατυπώσεων ἔξαιροῦνται οἱ ὑποβληθέντες ἥδη εἰς ταύτας, ὡς ἐπίσης τὰ πρόσωπα τὰ ἀπολαύοντα διπλωματικῆς ἀσυλίας».

(1) ‘Εκοινοποιήθη εἰς τὰς Τραπέζας διὰ τοῦ ὅπ’ ἀριθ. 685/1321 τῆς 9 Σεπτεμβρίου 1936 ἐγγράφου τῆς Ἑνώσεως Ἑλληνικῶν Τραπέζων, δπόθεν δημοσιεύεται ἀνωτέρω. Ἡ ἀπόφασις αὕτη μνημονεύεται εἰς τοὺς ‘A. N. 257 καὶ 309.1936, ἀνωτ. σ. 41.

'Απόφασις τῆς 30 Νοεμβρίου 1938 τῆς Α. Δ. Ο. Α.⁽¹⁾

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἔξουσιοδοτεῖται «ἴνα συμφώνως τῷ ὅρθρῳ 10 τοῦ N. 5422 ἐπιτρέπῃ τὴν ἔξαγωγὴν εἰς τὸ ἔξωτερικὸν τῶν ἕκάστοτε ληξι- προθέσμων τοκομεριδίων ἐλληνικῶν ἔθνικῶν χρεωγράφων ἐκδεδομένων εἰς ξένον νόμισμα, ἀνηκόντων ἀποδεδειγμένως εἰς ξένας ἀσφαλιστικὰς ἔται- ρείας, αἵτινες ἔχουσι τὴν ἔδραν των ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ κατατεθειμένων παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος λόγῳ ἀσφαλιστικῆς κατὰ νόμον ἔγγυήσεως ἵνα πληρώνηται κατὰ τὰ ἕκάστοτε ισχύοντα προκειμένου περὶ τῶν ἔξωτερικῶν ἔθνικῶν δανείων τὸ ἀνάλογον ποσοστὸν συναλλάγματος».

'Αποφάσεις τῶν 'Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ρυθμίζουσαι τὴν εἰσαγωγὴν χρεωγράφων καὶ ἐκδοθεῖσαι κατὰ τὸν 'Α. Ν. 6/11 Μαΐου 1935 (ἀρ. 2)⁽²⁾:

Διὰ τῶν κάτωθι ἀποφάσεων τῶν κ.κ. 'Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνι- κῆς Οἰκονομίας καὶ ύπό τὰς ἐν αὐταῖς μνημονευομένας προϋποθέσεις ἐπε- τράπη ἡ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ χρεωγράφων, τοκομεριδίων καὶ μερι- σματαποδείξεων :

1. Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 95996/14/10/37 γενικῆς ἀποφάσεως ἐπετράπη ἡ εἰ- σαγωγὴ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ τοκομεριδίων δμολογιῶν Ἐθνικῶν Δανείων εἰς χρυσὸν καὶ εἰς συνάλλαγμα ὃς καὶ τῶν τοκομεριδίων τῶν δμολογιακῶν Δα- νείων εἰς συνάλλαγμα τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, μὴ ἀπαιτουμένης διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτων ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλά- δος, ἐφ' ὅσον ταῦτα ἀποστέλλονται εἰς παραλαβὴν ἀνεγνωρισμένης ἐν Ἐλ- λάδι Τραπέζης.—Διὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀδεια εἰσα- γωγῆς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἥτις χορηγεῖται πάντοτε πρὸς ἀνεγνω- ρισμένην ἐν Ἐλλάδι Τραπέζαν, τοῦ παραλήπτου ὑποχρεουμένου νὰ δηλώῃ ἔγγράφως πρὸς τὴν Τραπέζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταχυ- δρομείου τὴν Τραπέζαν τῆς ἑκλογῆς του πρὸς ἥν δέον νὰ παραδοθῇ διὰ λο- γαριασμόν του ὁ σχετικὸς φάκελλος.—Ἐφ' ὅσον δὲ δικαιοῦμχος παραμένει ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τὸ προϊόν τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀνωτέρω τοκομεριδίων θά φέ- ρηται εἰς δεσμευμένον παρὰ τῇ μεσολαβούσῃ Τραπέζῃ λογαριασμὸν ἐπ' ὄνο- ματι τοῦ δικαιούχου.

2. 'Επιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ μετ' ἔλεγχον καὶ κατό- πιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος χρεωγράφων καὶ τίτλων (δμολογιῶν ἢ μετοχῶν) ἡμεδαπῶν ἢ ἀλλοδαπῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι τὰ χρεώγραφα ταῦτα εἶχον ἀγορασθῆ παρὰ τῶν αἰτουμένων τὴν εἰσαγωγὴν καὶ εὑρίσκοντο κατα- τεθειμένα ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐπ' ὄνόματι τῶν ἰδίων πρὸ τῆς 28ης Σεπτεμβρίου 1931.—Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀδείας εἰσαγωγῆς τῶν περὶ διὸ πρόκειται χρεω- γράφων ἀπαιτεῖται ὑπεύθυνος δήλωσις περὶ τῶν ἀνωτέρω τῆς Τραπέζης τῆς Ἐξωτερικοῦ παρ' ἦνερίσκοντο κατατεθειμένα τὰ χρεώγραφα, προσυπογε- γραμμένη παρ' ἔξουσιοδοτημένης διὰ τὴν ἐνέργειαν πράξεων ἐπὶ ἔξωτερι- κοῦ Συναλλάγματος Τραπέζης, ἥτις καὶ μόνη ἔσεται ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀκρί- βειαν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω σεως.—Αἱ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος χο- ρηγούμεναι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀδειαι εἰσαγωγῆς δέον νὰ μὴ ὑπερ-

(1) Δημοσιεύεται ἐν σ. 62 σημ. 1 τῆς ἔγκ. 'Υπ. Οἰκον. 127801/1939.

(2) Ἀνωτ. σ. 35 σημ. 1. Αἱ ἀποφάσεις ἐλήφθησαν ἐκ τῆς ἔγκ. 'Υπ. Οἰκον. 127801/1939 σ. 7 σημ. 1 κ. ἔ.

βαίνωσι τὸ ποσὸν τῶν λιρῶν Ἀγγλίας 2.000 δηνομαστικοῦ κεφαλαίου, κατὰ δικαιοῦχον μηνιαῖως, τὸ δὲ σύνολον τῶν ἀδειῶν νὰ μὴ εἴναι ἀνώτερον τῶν λιρῶν Ἀγγλίας 30.000 δηνομαστικοῦ κεφαλαίου κατὰ μῆνα.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ εἰσαγωγὴ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ εἰς Ἑλλάδα κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.—α) Κληρωθεισῶν δημολογιῶν καὶ τοκομεριδῶν Ἐθνικῶν Δανείων εἰς δραχμάς.—β) Κληρωθεισῶν δημολογιῶν καὶ τοκομεριδῶν δημολογιακῶν Δανείων Τραπέζων ἡ Ἐταιριῶν πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι.—γ) Μερισματαποδείξεων μετοχῶν ἡμεδαπῶν Ἐταιριῶν πληρωτέων ἐν Ἑλλάδι, ἔφ' ὅσον ταῦτα ἀποστέλλονται εἰς παραλαβὴν ἀνεγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι Τραπέζης. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὑποχρεοῦται διαπραγμάτευση τῶν ἀνωτέρω ἀξιῶν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ταχυδρομείου τὴν Τράπεζαν τῆς ἑκλογῆς του πρὸς ἣν δέον νὰ παραδοθῇ διὰ λογαριασμόν του δ σχετικὸς φάκελλος καὶ ἔπ' ὀνόματι τῆς δοιάς δέον νὰ ἔκδοθῇ ἡ σχετικὴ ἀδεια εἰσαγωγῆς.—Τὸ προϊόν τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀνωτέρω ἀξιῶν θὰ κατατίθεται κατόπιν προηγουμένης ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς δεσμευμένον λογαριασμὸν παρὰ τῇ μεσολαβούσῃ Τράπεζῃ ἔπ' ὀνόματι τοῦ δικαιούχου ἐσωτερικοῦ ἡ ἔξωτερικοῦ.

4. Ἐχει ἔξουσιο δοτηθῆ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος, ὅπως χορηγῇ ἀδείας εἰσαγωγῆς χρεωγράφων ἐν γένει, κατὰ παρέκκλισιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων εἰς ἀνεγνωρισμένας ἐν Ἑλλάδι Τραπέζας, εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις :—α') Ἐπὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων καὶ τίτλων ἐν γένει (δημολογιῶν, μετοχῶν, τοκομεριδῶν, μερισματαποδείξεων κλπ.), ἡμεδαπῶν ἡ ἀλλοδαπῶν, διὸ ἡ τρέχουσα ἀξία δὲν ὑπερβαίνει τὰς (1,000) χιλίας δραχμάς, ίδιᾳ δταν ταῦτα ἀποστέλλονται παρ' Ἑλλήνων μεταναστῶν.—β') Ἐπὶ εἰσαγωγῆς δημολογιῶν ἡ μετοχῶν, ἔκδοθεισῶν ἐν Ἑλλάδι, ὅπως ἀντικατασταθῶσι δι' ἐτέρων τοιούτων νέας ἔκδόσεως τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ ἵσης πρὸς τὰς παλαιὰς ἀξιῶν (ἔξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως μειώσεως κεφαλαίου), ὑπὸ τὸν δρόν τῆς ἔπανεξαγωγῆς τῶν νέων τίτλων, ὑπ' εὐθύνην τοῦ αἰτοῦντος τὴν εἰσαγωγήν.—γ') Ἐπὶ εἰσαγωγῆς δημολογιῶν ἡ μετοχῶν, ἔκδοθεισῶν ἐν Ἑλλάδι πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ φύλλου τοκομεριδῶν αὐτῶν, καὶ τὴν ἀξιοποίησιν ἡ ἀντικατάστασιν τῶν ἔφθαρμένων τοκομεριδῶν ἡ μερισματαποδείξεων αὐτῶν, ὑπὸ τὸν δρόν τῆς ἔπανεξαγωγῆς, ὑπ' εὐθύνην τοῦ αἰτοῦντος τὴν εἰσαγωγήν.—δ') Ἐπὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων νέας ἔκδόσεως, ἀποστελλομένων ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ, εἰς ἀντικατάστασιν ἔξαχθέντων, τῇ ἐγκρίσει τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τοιούτων παλαιῶν ἔκδόσεως τῆς αὐτῆς φύσεως καὶ ἵσης ἀξιῶς, (ἔξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως μειώσεως κεφαλαίου).—Ἐπὶ εἰσαγωγῆς τῶν ἔπιστρεφομένων εἰς Ἑλλάδα (αὐτουσίων) τίτλων, ἔξαχθέντων τῇ ἐγκρίσει τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, λόγῳ μὴ ἐπιτεύξεως τῆς πωλήσεως τούτων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ.—Ἐπίσης διὰ τῆς ἥπατος 113196J29-6-88 ἀποφάσεως συμπληρωσάσης τὴν ἀνωτέρω ὑπ' ἀριθ. 95996/14-10-37 δημοίαν ἔπειτράπη ἡ ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ μετ' ἔλεγχον καὶ κατόπιν ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δημολογιῶν Ἐθνικῶν Δανείων καὶ Ἐλληνικῶν ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, ὑπὸ τὸν δρόν, δτι τὰ χρεώγραφα ταῦτα εἰχον ἀγορασθῆ, παρὰ τῶν αἰτούντων τὴν εἰσαγωγήν, ἐν τῷ ἔξωτερικῷ πρὸ τῆς 1ης Ianouapriou 1938 ἐκ διαθεσίμων των ἀποδεειγμένως εύρισκομένων ἐν τῷ ἔξωτερικῷ.—Διὸ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν εἰσαγωγῆς εἰς Ἑλλάδα χρεωγράφων (δημολογιῶν ἡ μετοχῶν) ἡμεδαπῶν ἡ ἀλλοδαπῶν ἀπαιτεῖται κοινὴ ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.—Αἱ ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος χορηγούμεναι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀδειαὶ εἰσαγωγῆς δέον νὰ μὴ ὑπερβαί-

νωσιν δόμοῦ μετά τῶν ἐκδιδομένων, βάσει τῆς παραγράφου 2 τῆς ώς ἀνω ὑπὸ ἀριθ. 95996/14-10-37 ἀποφάσεως ἀδειῶν τὸ ποσόν τῶν Λιρῶν Ἀγγλίας 2.000.- δόνομαστικοῦ κεφαλαίου κατὰ δικαιούχον μηνιαίως, τὸ δὲ σύνολον τῶν ἀδειῶν νά μὴ εἰναι ἀνώτερον τῶν λιρῶν Ἀγγλίας 30.000 δόνομαστικοῦ κεφαλαίου κατὰ μῆνα.—Τὰ διὰ τῆς παρούσης εἰσαγόμενα χρεώγραφα καὶ τίτλοι δέον νά κατατίθηνται παρά τινι Τραπέζῃ ἐν Ἑλλάδι κατόπιν ἀδειᾶς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς δεσμευμένον λογαριασμὸν ἐπ' ὄνόματι τῶν δικαιούχων καὶ θὰ ἀποδεσμεύωνται πρὸς πλήρωσιν μόνον πραγματικῶν οικονομικῶν ἀναγκῶν τῶν δικαιούχων ἐν Ἑλλάδι, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Διατάγματος τῆς 7ης Ιουλίου 1932 «περὶ τρόπου ἔξαγωγῆς ἐμπορευμάτων καὶ ἀξιῶν».

5. Προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων καὶ τοκομεριδίων ἀνηκόντων εἰς δόμογενεῖς ἢ ἀλλοεθνεῖς κατοίκους Αἰγύπτου ἰσχύει ἡ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1938 ὥπερ ἀριθ. 253308 ἀπόφασις τῶν κ. κ. Ὅπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οίκονομίας, δι' ἣς καθαροὶ θησαν τὰ ἔξῆς :

Συμπληροῦντες τὴν ἀπὸ 14 Ὁκτωβρίου 1937 ὑπὸ ἀριθ. 95966 ἀπόφασιν ἡμῶν, ἐπιτρέπομεν, κατόπιν ἀδειᾶς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἔξι Αἰγύπτου εἰσαγωγὴν εἰς Ἑλλάδα μέσῳ μιᾶς τῶν ἐκεῖ Τραπεζῶν Ἑλληνικῶν χρεωγράφων καὶ τοκομεριδίων, ἀνηκόντων εἰς δόμογενεῖς ἢ ἀλλοεθνεῖς κατοίκους Αἰγύπτου, ἐφ' ὅσον τὰ χρεώγραφα ταῦτα ἡγοράσθησαν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ὑπὸ τῷ αἰτούντων τὴν εἰσαγωγὴν ἔξ (6) μῆνας τούλαχιστον πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς περὶ εἰσαγωγῆς αἰτήσεως. Τὰ χρεώγραφα καὶ τὰ τοκομεριδία ταῦτα, ὡς καὶ τὸ προϊόν των εἰς δραχμάς, παραμένουσι δεσμευμένα (bienques) παρά τινι τῶν ἐν Ἑλλάδι ἔξουσιοδοτημένων Τραπεζῶν καὶ δύναται νά διατεθῶσιν ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τῶν δικαιούχων, μετ' ἀδειαν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοὺς ἔξῆς σκοπούς :—α') Διὰ δαπάνας συντηρήσεως τοῦ δικαιούχου, τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του καὶ γενικῶς τῶν παρακολουθούντων τοῦτον προσώπων (συγγενῶν ἢ μὴ) ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν των.—Ἐπίσης διὰ δαπάνας ἀνιόντων, κατιόντων ἢ ἀδελφῶν τοῦ δικαιούχου διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι καὶ συντηρουμένων ὑπὸ αὐτοῦ.—β') Διὰ τὴν πληρωμὴν συνδρομῶν, δωρεῶν, πρὸς Φιλανθρωπικὰ ἴδρυματα ἢ ἀλλούς παρεμφερεῖς σκοπούς ἐν Ἑλλάδι.—γ') Δι') ἀγοράν ἀκινήτων ἐν Ἑλλάδι ἢ καὶ Ἐλληνικῶν χρεωγράφων, ἀτινα δόμως παραμένουσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δρους δεσμευμένα ἐν Ἑλλάδι.—δ') Διὰ τὴν πληρωμὴν δημοσίων φόρων ἢ ἀσφαλίστρων διφειλομένων ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ δικαιούχου καὶ—ε') Διὰ τὴν ἀγοράν εἰδῶν ἀτομικοῦ ἴματισμοῦ ἢ οἰκιακῆς του χρήσεως ἐν Ἑλλάδι.—Τὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης καθοριζόμενα δὲν ἔφαρμόζονται προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς εἰς Ἑλλάδα τοκομεριδίων καὶ δομολογιῶν τύπου 8 % τῶν δανείων τῶν ἀνταλλασθέμων τῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Λονδίνου καὶ κυκλοφορουσῶν εἰς τὴν ἀλοδαπήν.

6. Ἡ εἰσαγωγὴ εἰς Ἑλλάδα τοκομεριδίων καὶ δομολογιῶν τύπου 8 % τῶν δανείων ἀνταλλασθέμων τῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Λονδίνου δὲν ἔπειτράπη μέχρι τοῦτο.

7. Προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων καὶ τοκομεριδίων ἀνηκόντων ἀποδεδειγμένως εἰς Βορειοηπειρώτας διὰ τῆς ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 1938 ὥπερ ἀριθ. 204121 ἀποφάσεως ὠρίσθησαν τὰ ἔξῆς :

Συμπληροῦντες τὴν ἀπὸ 14-10-37 ὑπὸ ἀριθ. 95996 ἀπόφασιν ἡμῶν παράγρ. 4 ἔξουσιοδοτούμεν τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, διὰς χορηγῇ ἀδειᾶς εἰσαγωγῆς ἔξ Ἀλβανίας, Ἐλληνικῶν χρεωγράφων καὶ τοκομεριδίων, ἀνη-

κόντων άποδεδειγμένως είς Βορειοηπειρώτας, όν της τρέχουσα άξια δὲν ύπερβαίνει τὰς δέκα χιλιάδας δραχμάς (10.000) δι' ἕκαστον ἑτησίως. — Ἡ Τραπέζα τῆς Ἑλλάδος παρακαλεῖται, ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὰ ἀρμόδια Ὅπουργεῖα εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς κατάστασιν τῶν δυνάμει τῆς ἀποφάσεως ταύτης χορηγουμένων ἀδειῶν. — Ἡ ἀπόφασις αὕτη δὲν ἔφαρμόζεται προκειμένου περὶ εἰσαγωγῆς εἰς Ἑλλάδα τοκομεριδίων καὶ ὄμολογιῶν τύπου 8 %, τῶν δανείων ἀνταλλαξίμων τῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον Λονδίνου καὶ κυκλοφορουσῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

'Απόφασις τῆς 6 Απριλίου 1937 τῆς Α. Δ. Ο. Α. (¹).

Ἡ εἰσαγωγὴ δραχμῶν εἰς χαρτονομίσματα ἐν Ἑλλάδι ἀπαγορεύεται, πλὴν ποσοῦ δραχμῶν διακοσίων (200) δι' ἕκαστον εἰσερχόμενον ἐν Ἑλλάδι ταξιδιώτην. Αἱ εἰσαγόμεναι πέραν τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ δραχμαὶ κατατίθενται εἰς δεσμευμένον λογαριασμὸν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, ἥτις εἰναι ἀρμοδία νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἐκάστοτε ἀποδεσμεύσεως αὐτῶν.

'Αποφάσις τῆς Α. Δ. Ο. Α. ρυθμίζουσαι τὴν χορήγησιν ἀδειῶν ἀναχωρήσεως διὰ τὴν ἀλλοδαπήν, περὶ ὃν τὸ ἄρ. 1 Α. Ν. 800. 1937 (²).

Ἐν σχέσει μὲ τὴν χορήγησιν ἀδειῶν ἀναχωρήσεως διὰ τὴν ἀλλοδαπήν οἰουδήποτε προσώπου καὶ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν ἐλήφθη παρὰ τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης κατὰ τὴν 124ην συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 28 Ιουνίου 1938 ἡ ὑπ' ἀριθ. 7 ἀπόφασις, συμπληρωθεῖσα διὰ τῶν κατὰ τὰς συνεδριάσεις ὑπ' ἀριθ. 125[5]-7-38, 127[6]-9-38, 132[15]-11-39, 133[6]-12-38, 138[31]-1-39 καὶ 139[7]-3-39 ἀποφάσεών της, δι' ὃν καθωρίσθησαν τὰ κάτωθι:

1. Ἐπὶ πασῶν τῶν αἰτήσεων χορηγήσεως ἀδειῶν ἀναχωρήσεως διὰ τὴν ἀλλοδαπήν οἰουδήποτε προσώπου καὶ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν θὰ ἀποφαίνηται τριμελής Ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ δύο μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπέζῶν καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης εἰναι ὁ ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀνώτερος κατὰ βαθμὸν καὶ ἐπὶ ὄμοιοισθμῶν ὑπαλλήλων ἀρχαιότερος, εἰσηγηταί, οἱ προϊστάμενοι τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν καὶ γραμματεὺς αὐτῆς, δ Γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος. — Ἡ ἀνωτέρω Ἐπιτροπὴ συνεδριάζουσα ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐπιτρέπεται, ὅπως χορηγῇ ἀδειάς ἀναχωρήσεως εἰς τὸ ἔξωτερικὸν ὑπὸ τὰς κατωτέρω προϋποθέσεις: — α') Εἰς ἀναχωροῦντας πρός ἐκτέλεσιν δημοσίας ὑπηρεσίας ἢ ἐντολῆς βεβαιουμένης παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Ὅπουργον, ἐπιτρεπομένης συνάμα τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τῆς συζύγου. — β') Εἰς ἀσθενεῖς. βάσει πιστοποιήσεως τριῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκ διανένδος εἰδικοῦ τοιούτου ἢ τούτου ἐλλειποντος ἐνὸς ὑφηγητοῦ, ὅτι ἡ νόσος δὲν δύναται νὰ θεραπευθῇ ἐν Ἑλλάδι ἢ εἰναι τοιαύτης φύσεως, ὥστε νὰ καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ νοσηλεία. — γ') Ἀποδεδειγμένως μεταβαίνοντας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν δι' εύρυτέρας ποουδάς εἰς Πανεπιστήμια ἢ ἄλλα ισότιμα Ἐκπαιδευτήρια, ἐντὸς τοῦ δι' ἕκαστην χώραν δριζομένου ὑπὸ τῆς

(¹) Δημοσιεύεται ἐν σ. 14 σημ. 1 τῆς ἑγκ. Ὅπ. Οἰκον. 127801/1939.

(²) Ὡς παρατίθενται ἐν σ. 76 σημ. 1 κ. ἑ. τῆς ἑγκ. Ὅπ. Οἰκον. 127801/1939.

Α. Δ. Ο. Α. άριθμού καὶ κατὰ σειράν υποβολῆς αἰτήσεων.— "Αδειαὶ ἀναχωρήσεως εἰς τὸ ἔξωτερικὸν δι' εὑρυτέρας σπουδάζεις θὰ χορηγῶνται μόνον εἰς πτυχιούχους τῶν Ἑλληνικῶν Πανεπιστημίων ἢ ὀντατάτων Σχολῶν. — δ') Εἰς Ἐμπορικοὺς ἀντιπροσώπους οἰκων ἐκ χωρῶν μεθ' ὃν ἔχομεν πάγιον ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον Κλῆροι γ καὶ εἰσαγωγεῖς ἐκ τοιούτων χωρῶν επιθυμοῦντας νὰ ταξιδεύσωσιν εἰς τὰς χώρας ταύτας, βάσει πιστοποιήσεώς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, δτι ἔχουσι συναλλαγάς μετὰ τῶν χωρῶν τούτων. — ε') Εἰς Ἐμπορικοὺς ἀντιπροσώπους, βιοτέχνας καὶ Ἐμπορευομένους μὴ ἔχοντας δυναμικότητα εἰσαγωγῆς Ἐμπορευμάτων, διότι εἰσάγουν εἰδῆ ἐλευθέρως εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ ἄπαξ τοῦ ἔτους καὶ εἰς ἐκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν.—στ') Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰς Ἐμποροπατηνηγύρεις, ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔχουσιν ἀποδεδειγμένως συναλλαγάς μετὰ τῶν οἰκείων χωρῶν. — ζ') Διὶς τοῦ ἔτους εἰς εἰσαγωγεῖς Ἐμπόρους ἀσκοῦντας ἀτομικῶς ἐπιχειρήσιν ἡ προκειμένου περὶ ἐπιχειρήσεων υπὸ τὸν τύπον διμορφύθμου, ἐτερορρύθμου ή Ἀνωνύμου Ἐταιρείας εἰς ἔνα ἐκ τῶν συνεταίρων ἢ Συμβούλων ἢ Διευθυντῶν ἢ διαχειριστῶν αὐτῶν ἐφ' ὅσον ἔχουσι δυναμικότητα εἰσαγωγῆς Ἐμπορευμάτων ἀξίας περίπου 50,000 δραχμῶν ἐτησίως καὶ καταβάλλουσιν συμφώνως πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀρμοδίας Οἰκονομικῆς Ἐφορίας εἰς τὸ Δημόσιον ἐτησίως: — 1) Προκειμένου περὶ ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεων ἡ ἐτερορρύθμων Ἐταιρειῶν ἢ συμμετοχικῶν Ἐταιρειῶν φόρον ἐπιτηδεύματος, τούλαχιστον τῆς 19ης κλάσεως τῆς ἰσχυούσης φορολογικῆς κλίμακος. — 2) Προκειμένου περὶ διμορφύθμων Ἐταιρειῶν, φόρον ἐπιτηδεύματος ἀντιστοιχοῦντα εἰς ποσὸν τεκματιρομένων κερδῶν ὅλων τῶν συνεταίρων 150.000 δραχμῶν καὶ — 3) Προκειμένου περὶ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, δτι καταβάλλουσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ τελευταίου διαχειριστικοῦ ἔτους, φόρον μερίσματος ἢ Δ' κατηγορίας ἀντιστοιχοῦντα εἰς φορολογικὰ καθαρὰ κέρδη τούλαχιστον 150.000 δραχμῶν, ἢ ἐφ' ὅσον ἔχουσιν κεφαλαια τούλαχιστον δραχ. 1.000.000.—η') Εἰς ἀνεγνωρισμένους ἔξαγωγεῖς μεταβαίνοντας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν ἀποδεδειγμένως διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἔξαγωγῆς τῶν προϊόντων των. — θ') Εἰς ἀποδεδειγμένως μεταναστεύοντας πρὸς ἀνάληψιν ἔξευρεθείσης ἐργασίας. — ι') Εἰς πλοιοκτήτας ἢ ἐφοπλιστάς, ἐφ' ὅσον μεταβαίνουσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν δι' ὑποθέσεις ἀφορώσας τὰ πλοῖα των, ὧς καὶ εἰς ἀναχωροῦντα πληρώματα πρὸς παραλαβὴν Ἑλληνικῶν πλοίων ἢ πρὸς ναυτολόγησιν ἐπὶ τοιούτων. — ια') Εἰς πρόσωπα ἡλικίας κάτω τῶν δέκα πέντε ἔτῶν. — ιβ') Εἰς τὰ πρόσωπα τὰ ἀνεγνωρισμένως ἐκτελοῦντα συγκοινωνίαν μετὰ τῶν δύορων κρατῶν ἢ μεταβαίνοντας εἰς τὴν ἀλλοδαπήν πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐκεὶ λειτουργουσῶν ἐπιχειρήσεών των, ὧς καὶ τοὺς κτηνοτρόφους τοὺς μεταβαίνοντας εἰς τὰς γείτονας χώρας διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς κτηνοτροφίας των. — ιγ') Εἰς τοὺς ἐπανεξερχομένους ἔξι Ἐλλάδος ταξιδιώτας τοὺς ἀποδεδειγμένως μονίμως διαμένοντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ παραμείναντας ἐν Ἐλλάδι πέραν τοῦ ἔτους. Διὰ τοὺς ἐκ τούτων διαμείναντας ἐν Ἐλλάδι μέχρις ἐνὸς ἔτους οὐδεμίᾳ ἀδεια ἀναχωρήσεως ἀπαιτεῖται. — ιδ') Εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ταξιδεύσωσιν εἰς τὰ δύορα Κράτη Δωδεκάνησα, Κύπρον ὧς καὶ εἰς χώρας, μεθ' ὃν ἔχομεν πάγιον ἐνεργητικὸν ὑπόλοιπον τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν Ἐμπορικῶν ἀνταλλαγῶν, δι' οὓς ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ παρέχῃ σχετικάς διευκολύνσεις. — ιε') Εἰς ἀποδεδειγμένως εἰσάγοντας ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ εἰς τὴν χώραν μέσω ἔξουσιοδοτημένης Τραπέζης ἐν Ἐλλάδι, ποσὸν ἐλευθέρου συναλλαγμάτως μὴ προερχομένου ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔξι ἔξαγωγῆς Ἐμπορευμά-

των καὶ τῶν παρὰ Τράπεζαις ἐν Ἑλλάδι χρηματοκιβωτίων, τούλαχιστον πεντακοσίων λιρῶν Ἀγγλίας, ἐντὸς τοῦ τελευταίου δωδεκαμήνου. — ιστ') Εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας (σύζυγον καὶ ἄγαμα τέκνα) τῶν ἐπὶ ἐπισήμῳ ἀποστολῇ πέραν τοῦ ἔξαμήνου, ἀνευ δύμως χορηγήσεως συναλλάγματος διὰ τὰ ἐν γένει ἔξοδα τῆς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ διαμονῆς ταύτης. — ιζ') Πλὴν τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, ἔξαιρετικῶς εἰς τοὺς ἀλλοδαπούς ὑπηκόους ἐν γένει, δταν ἀποδεδειγμένων κρίνεται ἀναγκαῖα ἡ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν μετάβασίς των. — ιθ') Εἰς πάσας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις τὰς μὴ εἰδικῶτερον κατονομαζομένας ἐφ' ὅσον ἡ ἀναχώρησις κρίνεται ἀναπόφευκτος ἢ ἐπωφελῆς διὰ τὴν οἰκονομίαν τῆς χώρας. — 'Ἡ χορηγησίς συναλλάγματος διὰ τροφεία, νοσήλεια, καὶ διάφορα ἐν γένει ἔξοδα τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ διαμενόντων ἐν γένει θάτερηγήται βάσει πιστοποιητικῶν τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ Ἑλληνικῶν Προξενικῶν ἀρχῶν ὑποβαλλομένων εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καθ' ἔξαμηναν. — 'Ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑποβολὴν τῶν σχετικῶν αἰτήσεων διὰ τὰ ταξειδῖα ἐν γένει εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ τὴν ἐπ' αὐτῶν διαδικασίαν ἔχουσι καθορισθῆ τὰ ἔξης : Πᾶσα αἰτησίς ταξειδίου διὰ πᾶσαν ἐν γένει περίπτωσιν δέοντας ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀνωτέρω 'Ἐπιτροπὴν μετὰ τῶν τυχόν ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεων ἢ καὶ πληροφοριῶν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης. — 'Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐλέγχουσα τὰς ὑποβαλλομένας αὐτῇ ὡς ἀνωαίτησεις, ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως — 'Ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦνται νόπο τῆς ἐν λόγῳ ὑπηρεσίας εἰς τὴν ἀνωτέρω 'Ἐπιτροπὴν μετὰ τῶν τυχόν ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεων ἢ καὶ πληροφοριῶν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης. — 'Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐλέγχουσα τὰς ὑποβαλλομένας αὐτῇ ὡς ἀνωαίτησεις, ἀποφαίνεται περὶ τῆς ἐγκρίσεως ἢ μὴ τῆς ἀδείας ἀναχωρήσεως — 'Ἡ Ἐπιτροπὴ δικαιοῦνται ν' ἀπορρίπτῃ αἰτήσεις ταξειδίων πάσης κατηγορίας ἀφορώσας εἰς τὰ κάτωθι πρόσωπα : — Καταδίκασθέντας ἐπὶ παραβάσει τῶν νόμων περὶ προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος ἢ καθ' ὅν ἐκκρεμεῖ κατηγορίας ἐπὶ παραβάσει τῶν αὐτῶν νόμων. — Μισθωτὰς χρηματοκιβωτίων μὴ προσελθόντας κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων διὰ τὸ ἄνοιγμα τῶν χρηματακιβωτίων. — Οἱ κάτοχοι χρυσοῦ ἢ ἔνουσι συναλλάγματος μισθωταὶ χρηματοκιβωτίων, δσάκις λαμβάνουσιν ἀδειαν ἀναχωρήσεως διὰ τὴν ἀλλοδαπὴν μετὰ συναλλάγματος ὑποχρεούνται κατὰ πρῶτον λόγον νὰ διαθέσωσι τὸ ίδιον αὐτῶν ὡς ἀνωαίτησεις τῶν συνάλλαγμα διὰ τοὺς ναύλους καὶ τὰ λοιπὰ ἔξοδα καὶ μέχρι τοῦ ποσοῦ, δπερ ἥθελεν ἐγκρίνει πρὸς τοῦτο ἢ Ἐπιτροπῆ. — Ἐκάστη ἀδεια ἰσχύει μόνον διὰ εἴκοσιν ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως της. Οἱ μὴ προγματοποιούντες τὴν ἀναχώρησιν τῶν ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὑποχρεούνται νὰ ἐπιστρέψωσι τὸ τυχόν χορηγθὲν αὐτοῖς συνάλλαγμα διὰ τὰ ἔξοδα ταξειδίου τῶν ὑπὸ τῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς χορηγήσεως τῆς σχετικῆς ἀδείας.

— 3. 'Ἡ Ἐπιτροπὴ ταξειδίων ἔχει ἔξουσιοδοτηθῆ, δπως κατὰ τὴν κρίσιν της χορηγῆ τὸ ἀναγκαιόν συνάλλαγμα εἰς τοὺς ἀναχωρούντας διὰ τὸ ἔξωτερικὸν διὰ τὴν διαμονὴν ἢ καὶ θεραπείαν αὐτῶν, (τροφεία, νοσήλεια, ἔξοδα ταξειδίων, ἔξοδα ἐγγραφῶν εἰς Πανεπιστήμια κλπ.) ἐντὸς πάντοτε τῶν ἐκάστοτε καθοριζομένων δρίων ὑπὸ τῆς Ὁλομελείας της Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος, εἰς ἥν ὑποβάλλει καὶ πᾶν ζήτημα εἴτε ἀδείας ἀναχωρήσεως εἴτε χορηγήσεως συναλλάγματος, δι' ὃ κατὰ τὴν κρίσιν της ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τῆς Ὁλομελείας, λόγῳ εἰδικῆς περιπτώσεως ἢ λόγῳ τῆς σοβαρότητος ἢ τῆς φύσεως τοῦ ζητήματος. Εἰς τὴν Ὁλομέλειαν τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος ὑποβάλλεται ἐπίσης καὶ πᾶν ζήτημα δι' ὃ ἥθελεν προκύψει διαφωνία μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ταξειδίων.

Διὰ τὴν χορήγησιν ἀδείας πρὸς ἔκδοσιν ἡ θεώρησιν διαβατηρίου διὰ τὸ ἔξωτερικόν, οἱ προτιθέμενοι νὰ ταχειδεύσωσιν, πλὴν τῶν κεκανονισμένων δικαιολογητικῶν, δέον ὅπως ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν παρὰ τῷ Ὅμιλῳ προστασίας Ἐθνικοῦ νομίσματος ἔγγραφον βεβαίωσιν τοῦ ἀρμοδίου Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου τοῦ τόπου τῆς τελευταίας αὐτῶν μονίμου ἐν· Ἑλλάδι κατοικίας, ἐὰν ἔχῃ βεβαίωθῇ εἰς βάρος τῶν συνθετικὸς φόρος καθαρᾶς προσόδου ἥτις ἔχουσιν ὑποβάλῃ σχετικὴν περὶ τούτου δήλωσιν, ἥτις ἐὰν δὲν ὑπέβαλον δήλωσιν συνθετικοῦ φόρου ὡς μὴ ὑποκείμενοι εἰς τοῦτον. Εἰς τὴν σχετικὴν βεβαίωσιν θὰ ἀναγράφηται καὶ τὸ ποσὸν τοῦ βεβαιωμένου ἥτις ἀναλογούντος φόρου. — Εἰς τὰς περιπτώσεις εἰς ἄς ὑποχρεούνται εἰς πληρωμὴν συνθετικοῦ φόρου δέον ἐπίσης νὰ ὑποβάλληται βεβαίωσις τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἀρμοδίου ταμείου, διὰ τοῦτον ἔχει καταβληθῆ τὸ ποσὸν τοῦ ἀπαιτητοῦ συνθετικοῦ φόρου καθαρᾶς προσόδου ὡς καὶ τῶν ὁφειλομένων ἀναλυτικῶν φόρων καθαρᾶς προσόδου. — Οὐδὲμίᾳ αἰτησις θὰ ἔξετάζηται ἐὰν δὲν συνοδεύῃ ταὶ καὶ ὑπὸ τῶν ὡς ἄνω δικαιολογητικῶν. — Τοιαύτας βεβαιώσεις θὰ ὑποβάλλωσιν οἱ διμολογούμενας πλούσιοι καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὑπηρεσίας προστασίας Ἐθνικοῦ νομίσματος. (Ὕπ' ἀριθ. 328/16-6-37 καὶ 398/19-7-37 ἔγγραφα τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης). — Τὰς ἄνω βεβαιώσεις τῶν ἀρμοδίων Οἰκονομικῶν Ἀρχῶν δέον νὰ ὑποβάλλωσιν οἱ μονίμως κατοικοῦντες ἐν Ἑλλάδι, οἱ ἀσκοῦντες ἐπιχειρήσιν ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν γένει οἱ ἔχοντες οἰκονομικὰ συμφέροντα ἐν Ἑλλάδι, οἱ δοποῖοι ὡς ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἔργασιν τῶν θὰ ὑπέκειντο εἰς τὴν φορολογίαν τῶν καθαρῶν προσόδων. Οἱ παρεπιδημούντες ἐν Ἑλλάδι πρὸς παραθερισμὸν ἥτις ἀπλῆν ἐπίσκεψιν τῆς χώρας δέον βεβαίως δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀνωτέρω ὑποχρέωσιν ἐφ' ὅσον βεβαίως δὲν ἐμπίπτουσιν εἰς τινὰ τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν. (Ὕπ' ἀριθ. 216/4-5-1938 ἔγγραφον τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης).

Κανονισμὸς Λιμένος Πειραιῶς, παράρτημα ὑπ' ἀριθ. 66 τῆς 16 Φεβρουαρίου 1937, ἔγκριθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5443/923 τῆς 26 Φεβρουαρίου/22 Μαρτίου 1937 (Β' 49) ἀποφάσεως τοῦ Ὅμιλου προστασίας τῆς Εθνικοῦ νομίσματος⁽¹⁾.

Άρθρον 1.—Τὸ παρὸν παράρτημα κανονισμοῦ ισχύει ἐπὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς καὶ πάντων τῶν ὅρμων καὶ ἀκτῶν τῶν περιλαμβανομένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κεντρικοῦ Λιμεναρχείου Πειραιῶς.

Κεφάλαιον I'. Ὕποχρεώσεις καταπλεόντων καὶ ἀποπλεόντων πλοίων.

Άρθρον 2.—Οἱ κυβερνήται, πλοίαρχοι ίδιοκτῆται ἡ πράκτορες πάντων τῶν εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς ἥτις περιφέρειαν αὐτοῦ καταπλεόντων Ἑλληνικῶν πλοίων καὶ πλοιαρίων παντὸς εἶδους (Ἐμπορικῶν, ἀλιευτικῶν θαλαμηγῶν ἥτις ἀναψυχῆς), ὑποχρεούνται ὅπως α) ἀμα τῷ κατάπλω καταθέτωσιν εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον τὰ ναυτιλιακὰ αὐτῶν ἔγγραφα, β) ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ τοῦ

(1) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 4 Ιανουαρίου 1834 Β. Δ. «περὶ λιμενικῶν ἀρχῶν», Α. Ν. 345.1936, ἀρ. 17 Ν. 3030, Ν. 5422. Εἰδικωτέρας διοικητικῆς φύσεως διατάξεις «περὶ τοῦ τρόπου ἀσκήσεως τοῦ ἐλέγχου συναλλάγματος ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς» περιέχει ἡ ὑπ' ἀριθ. 5546 τῆς 16 Ιουνίου 1937 ἀπόφασις τῶν Ὅμιλων Οἰκονομικῶν, Δημοσίας Ἀσφαλείας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ν. 5422 καὶ Α. Ν. 33.1936.

ἔξωτερικοῦ καταθέτωσιν ἐπὶ πλέον λεπτομερῆ δνομαστικὸν κατάλογον πληρώματος καὶ κεχωρισμένως πάντων τῶν ἐπιβατῶν των.

Άρθρον 3.—Ο πλοίαρχος παντὸς πλοίου προερχομένου ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ δφελεὶ ἄμα τῷ κατάπλῳ νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Λιμενικὴν ἀρχὴν (Ὕπηρεσίαν Ἐλέγχου Συναλλάγματος), ὑπεύθυνον δήλωσιν περὶ τοῦ ποσοῦ χρημάτων διπερ δφελεὶ εἰς Ἐλληνικὰ καὶ ξένα χαρτονομίσματα ἢ ἀξίας αὐτός τε καὶ τὸ πλήρωμα, δμοίαν δὲ δήλωσιν δέον νὰ ὑποβάλῃ κατὰ τὸν ἀπόπλουν τοῦ πλοίου.

Άρθρον 4.—Απαγορεύεται ἡ ἔξαγωγὴ χρεωγράφων Τραπεζογραμματίων, τοκομεριδῶν καὶ μερισματαποδείξεων ἡμεδαπῶν ἢ ξένων ἀνευ σχετικῆς ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος.—Ἐπίσης ἀπαγορεύεται ἡ ἔξαγωγὴ ξένων ΤραπεζηΙιτικῶν γραμματίων ἀνευ τῆς ὡς ἀνω ἀδείας πλὴν ἀν αὐτῇ γίνεται ὑπὸ τῶν ἐν ἅρθρῳ 2 τοῦ Ν. 5422 ἔξουσιοδουμένων Τραπεζῶν.

Άρθρον 5.—1. Απαγορεύεται ἡ εἰσαγωγὴ δραχμῶν εἰς χαρτονομίσματα πλὴν ποσοῦ δραχμῶν χιλίων δι' ἔκαστον ἐν Ἐλλάδι εἰσερχόμενον ταξειδιώτην.

—2. Ομοίως ἀπαγορεύεται ἡ ἔξαγωγὴ δραχμῶν εἰς χαρτονομίσματα πλὴν ποσοῦ δραχμῶν τριακοσίων δι' ἔκαστον ἀναχωροῦντα ταξειδιώτην.—Αἱ πέραν τῶν ἐν τοῖς παραγράφοις 1 καὶ 2 ἀναφερομένων ποσῶν εἰσαγόμεναι ἡ ἔξαγορμεναι δραχμαὶ κατατίθενται εἰς δεσμευμένον λογαριασμὸν παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἐλλάδος, ἥτις ἐν καιρῷ κρίνει περὶ τῆς ἀποδόσεως τούτων εἰς τὸν δικαιοῦχον.

Άρθρον 6.—Πᾶς εἰσερχόμενος καὶ ἔξερχόμενος διὰ τῶν σταθμῶν ἐπιβιβάσεως ἐπὶ πλοίων ἔξωτερικοῦ ἐπιβάτης, ἐπισκέπτης ἢ μέλος τοῦ πληρώματος πλοίου ἡμεδαπὸς ἢ ξένος δφελεὶ νὰ δηλώνῃ αὐθορμήτως εἰς τὸ ἐπὶ τούτοις ἐντεταλμένον λιμενικὸν ὅργανον τὸ ποσὸν χρημάτων ξένων ἢ ἡμεδαπῶν ἀτινά φέρει μεθ' ἔαυτοῦ πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἅρθρου 5 τοῦ παρόντος.

Άρθρον 7.—Τὸ ἐντεταλμένον διὰ τὸν Ἐλεγχον τοῦ συναλλάγματος Λιμενικὸν ὅργανον πρὸς διαπίστωσιν τῶν ἀνωτέρω ἐν τῷ προηγουμένῳ ἅρθρῳ ἀναφερομένων δύναται νὰ ἐνεργῇ καὶ σωματικὴν ἔρευναν ἐπὶ παντὸς ἀτόμου (ἐπιβάτου, ἐπισκέπτου ἢ μέλους πληρώματος μηδὲ τῶν στρατιωτικῶν ἢ Κρατικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἔξαιρουμένων) διπερ κατὰ τὴν κρίσιν του ἥθελεν φανῇ ὑποπτον.

Άρθρον 8.—Οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνῆται καὶ ἰδιοκτῆται τῶν ἐκ τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἀποπλέοντων θαλαμηγῶν καὶ ἀλευτικῶν πρὸς λῆψιν τῶν ναυτιλιακῶν αὐτῶν ἐγγράφων, ὑποχρεοῦνται δπως ἀναφέρωσι ἐγγράφως καὶ ἔγκαίρως εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν (Ὕπηρεσίαν Ἐλέγχου συναλλάγματος) τὸν λιμένα προσορισμοῦ τῶν, ἢ τὴν περιφέρειαν δπου θ' ἀλιεύσωσι ὡς καὶ τὰ δνόματα τῶν ἐπιβατηνότων καὶ τοῦ πληρώματος.

Άρθρον 9.—Πλοίον θαλαμηγὸν ἢ ἀναψυχῆς μέλλον ν' ἀποπλεύσῃ ἀπαγορεύεται [sic] ἡ ναυτολογία τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου καί τοι ὄντων ἀπογεγραμμένων ἔργατῶν θαλάσσης, ἐφ' ὅσον τὸ ὑπάρχον πλήρωμα είναι ἐπαρκές διὰ τὴν συμπλήρωσιν κατὰ τὴν κρίσιν μας τῆς συνθέσεως τοῦ πλοίου, ἐκτὸς ἐὰν δ ἰδιοκτήτης κεκτημένος τὸ ἀπαιτούμενον δίπλωμα ναυτικῆς ἱκανότητος ναυτολογήται δ ἴδιος ὡς κυβερνήτης ἢ οὗτος εἰναφ ἐφωδιασμένος διὰ διαβατηρίου τεθεωρημένου ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων Ἐλληνικῶν ἀρχῶν.

Άρθρον 10.—Εἰς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου β' τοῦ ἅρθρου 2 καὶ

ἀρθρου 4 ὑπάγονται καὶ πάντα τὰ ὑπὸ ξένην σημαίαν καταπλέοντα εἴδους πλοῖα.

Κεφάλαιον II. Σημεῖα ἐπικοινωνίας πλοίων γραμμῶν ἔξωτερικοῦ.

Ἄρθρον 11.—Σημεῖα ἐπιβιβάσεως καὶ ἀποβιβάσεως τῶν μετὰ τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων γραμμῶν ἔξωτερικοῦ ὡς καὶ τῶν φορτηγῶν τοιούτων συναλλασσομένων κατὰ τὸ διάστημα τῆς ήμέρας καὶ μέχρι τῆς 8ης ἐσπερινῆς δρίζομεν τὰ ξένης : α) Τὴν προβλῆτα Βασ. Κωνσταντίνου (Τροδόμπα) διὰ τῆς αἰθούσης τοῦ ἔκει Τελωνείου.—β) Τὴν πρὸ τοῦ Κεντρικοῦ τελωνείου Πλωτήν ἀποβάθραν διὰ τῆς αἰθούσης τοῦ Κεντρικοῦ τελωνείου).—γ) Τὴν εἰς τὴν ἀκτὴν Ξαβερίου καὶ πρὸ τοῦ ἐργοστασίου Πουτού κλίμακα.—δ) Τὴν εἰσοδον τῆς Ἐλευθέρας Ζώνης καὶ.—ε) Τὴν εἰσοδον τῶν μονίμων Δεξαμενῶν. Ἀπὸ τῆς 8ης δὲ ἐσπερινῆς καὶ μέχρι τῆς 7ης πρωΐνῆς μόνον τὸν πρὸ τοῦ Κεντρικοῦ Τελωνείου χῶρον ἔξαιρέσει τῶν ἐπιβατῶν τῶν πλευρισμένων εἰς προβλῆτα Β. Κωνσταντίνου πλοίων, οἵτινες θά διέρχωνται διὰ τῆς ἐπ’ αὐτῆς αἰθούσης τοῦ Τελωνείου.

Ἄρθρον 12.—Απαγορεύεται ἡ ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ καταπλεόντων ἡ διὰ τὸ ἔξωτερικὸν ἀποπλεόντων πλοίων ἄνοδος οἰουδήποτε προσώπου συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν καὶ ἀστυνομικῶν τοιούτων πλὴν τῶν δὲ ὑπηρεσίαν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἀνερχομένων ὡς κάτωθι.—1) Τοῦ ‘Υγειονόμου ἡ τοῦ παρ’ αὐτοῦ ἔξουσιοδοτημένου ιατροῦ τοῦ ‘Υγειονομείου, 2) τοῦ πλοηγοῦ, 3) τῶν ὑπαλλήλων ‘Υπηρεσίας Ἐλέγχου Διαβατηρίων, 4) τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων τῶν εἰδικῶς ἔξουσιοδοτημένων πρὸς τοῦ παρὰ τῆς Διευθύνσεως τῶν Τελωνείων, 5) τῶν (ἀχθοφόρων) κομιστῶν ἀποσκευῶν, 6) τῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν τοῦ Ο. Λ. Π. τῶν διὰ τὰς ἐργασίας φορτοεκφορτώσεων ἐπὶ τῶν πλοίων ἐντεταλμένων ἐφ’ δσον οὗτοι φέρουσι τὰ διακριτικὰ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, 7) τῶν πρακτόρων καὶ ὑπαλλήλων πρακτορείων τῶν δὲ εἰδικῶν [ἀδειῶν] πρὸς τοῦτο ἐφωδιασμένων ταὶ 8) τῶν δὲ εἰδικῶν μονίμων ἀδειῶν τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς ἡ δι’ ὑπηρεσίαν τοιούτων ἐπισκέψεως ἐφωδιασμένων.

Ἄρθρον 13.—Οι πρεσβευταὶ καὶ οἱ Σύμβουλοι ἡ οἱ πρῶτοι γραμματεῖς τῶν Πρεσβειῶν δικαιοῦνται ν’ ἀνέρχωνται ἐπὶ τῇ δηλώσει τῆς ταυτότητός των ἐπὶ πάντων τῶν εἰς τὸν λιμένα καταπλεόντων ἡ ἀποπλεόντων διὰ τὸ ἔξωτερικὸν πλοίων, ἐπίσης οἱ Πρόξενοι τῶν ξένων κρατῶν δύνανται ν’ ἀνέρχωνται ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς ταυτότητός των, ἐπὶ πάντων τῶν πλοίων τῆς σημαίας των.

Άρθρον 14.—Απαγορεύεται εἰς τὰ μέλη τοῦ πληρώματος τῶν Ἐλληνικῶν φορτηγῶν καὶ ἐπιβατηγῶν πλοίων γραμμῆς ἔξωτερικοῦ νὰ ἔξερχωνται εἰς τὴν ξηρὰν ἐφ’ δσον δὲν φέρουσι μεθ’ ἔαυτῶν τὸ ναυτικόν των φυλλάδιον, διότε δέν νὰ ἐπιδεικνύσων εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου Λιμενικὸν ὅργανον κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν καὶ ἀποβίβασιν. Ἐλλείψει τοῦ φυλλαδίου δὲ Πλοιάρχος τοῦ πλοίου δύναται νὰ ἐκδώσῃ δελτίον μετὰ φωτογραφίας (πάσσο) βεβαιώνων τὴν ταυτότητα τοῦ εἰκονιζόμενου. — Απαγορεύεται εἰς τὰ πληρώματα τῶν ξένων φορτηγῶν καὶ ἐπιβατηγῶν πλοίων νὰ ἔξερχωνται εἰς τὴν ξηρὰν ἐφ’ δσον δὲν φέρουσι μεθ’ ἔαυτῶν εἰδικὸν δελτίον ταύτητος μετὰ φωτογραφίας τοῦ φέροντος καὶ βεβαιώσεως τοῦ πλοιάρχου διτὶ τὸ εἰκονιζόμενον πρόσωπον ἀποτελεῖ μέλος τοῦ πληρώματος. Τὸ ὃς ἄνω δελτίον δέν νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς ἑκάστην ζήτησιν, εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἡ τὴν θύραν ἔξόδου Λιμενικὸν ὅργανον.

Κεφάλαιον III. "Ελεγχος ἐφοδιασμοῦ δι' ύλικοῦ καὶ τροφίμων.

"Αρθρον 16.—Πᾶν πλοίον ἔλαχηνικὸν ἢ ζένονέκ τελοῦν πλόας ἔξωτερικοῦ καὶ ἔχον ἀνάγκην ἐφοδιασμοῦ εἰς ύλικά καὶ τρόφιμα ἐκ τοῦ ἔλευθέρου ἐμπορίου ὑποχρεούται διὰ τοῦ πράκτορος ἢ τοῦ πλοιοκτήτου νὰ καταθέσῃ ἔγκαιρως εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίαν ἐλέγχου Συναλλάγματος κατάστασιν μετὰ τιμολογίου τῶν ἀγορασθέντων παρ' αὐτοῦ τροφίμων ἢ ύλικῶν.

"Αρθρον 17.—Ο πράκτωρ ἢ πλοιοκτήτης τοῦ ἐφοδιαζομένου διὰ τροφίμων ἢ ύλικῶν πλοίου δέον νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ Κεντρικὸν Λιμεναρχεῖον (Ὑπηρ. ἐλέγχου συναλλάγματος) κατὰ τὴν φόρτωσιν δήλωσιν δι' ἣς θὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς, ἐκχωρήσεως εἰς τὴν Τράπεζαν Ἑλλάδος τοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὰς προμηθείας τοῦ πλοίου συναλλάγματος. — Τῆς ὡς ἀνω διατάξεως ἔξαιρούνται τὰ πλοία τῶν δοποίων δ ναῦλος εἶναι πληρωτέος εἰς δραχμάς ἐκ τῶν ὑφισταμένων ἕκάστοτε ἐμπορικῶν συμβάσεων καὶ ἀτμοπλοϊκαὶ ἔταιρεῖαι τῶν δοποίων τὰ πλοῖα ὡς ἔκτελούντα τακτικὰ δρομολόγια μετὰ τῶν Ἑλλ. λιμένων τυγχάνουν ἀπαλλαγῆς παρὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

"Αρθρον 18.—Εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἄρθρων 16 καὶ 17 τοῦ παρόντος ὑπόκεινται τὰ πλοία Ἑλληνικὰ ἢ ζένα διὰ τὰς ἐνεργηθείσας ἐν τῷ λιμένι ἐπισκευάς. Οἱ πλοιοκτῆται ἢ πράκτορες ὑποχρεούνται νὰ ὑποβάλλουν καὶ τὴν προβλεπομένην κατὰ τ' ἀνωτέρω ἄρθρα ἔγγυητικὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἥς ἀνευ ἀπαγορεύεται δ ἀπόπλους.

"Αρθρον 19.—Ιδιοκτῆται ἢ πράκτορες ἐπισκευαζομένων α/πλοίων ὡς καὶ προμηθευταὶ πλοίων γραμμῆς ἔξωτερικοῦ καλούμενοι δπως τακτοποιήσουν ἐκκρεμοῦντας παρὰ τῇ ὑπηρεσίᾳ Συναλλάγματος τυχὸν λογαριασμοὺς ἐκ τῶν ὡς εἴρηται ἔργασιῶν. ἐπισκευῶν ἢ προμηθειῶν, δφείλουν δπως συμμορφῶνται ἐντὸς τῆς τασσομένης προθεσμίας, τιμωρούμενοι ἀλλως ὡς παραβάται τοῦ παρόντος κανονισμοῦ.

Γενικὴ διάταξις. **"Αρθρον 20.**— Διὰ σχετικῶν διατάξεων ἐκδιδομένων ἕκάστοτε παρὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς (Ὑπηρεσίᾳ ἐλέγχου Συναλλάγματος) δύνανται νὰ τεθῶσιν λεπτομερειακαὶ διατάξεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Παραρτήματος Κανονισμοῦ Λιμ. ἀναλόγως τῶν ἀναφυομένων ἀναγκῶν, εἰδοποιουμένων ἔγκαιρως τῶν ἐνδιαφερομένων. — Οἱ παραβάται τοῦ παρόντος ἐφ' δσον ἐκ τῶν κειμένων διατάξεων δὲν προβλέπεται μεγαλυτέρα ποινὴ ὑπόκεινται εἰς τὰς πειθαρχικὰς κυρώσεις τοῦ Νόμου 30.30. — Ή ἔκτελεσις τοῦ παρόντος, οδ ἡ ίσχὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της, ἀνατίθεται εἰς τὰ ἡμέτερα λιμενικὰ ὅργανα.

ΔΡΑΧΜΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΤΩΝ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΞΕΝΟΝ ΝΟΜΙΣΜΑ Η ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΟΦΕΙΛΩΝ

· Α Δ. τῆς 29 Ιουλίου 1932 κλπ.

ΔΡΑΧΜΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ν. Δ. τῆς 1/1 Αύγουστου 1935 (342) «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ιουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὁφειλῶν»⁽¹⁾.

Άρθρον 1.—Κυροῦται τὸ ἀπὸ 29 Ιουλίου 1932 Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὁφειλῶν», δημοσιευθὲν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 244 τῆς 29 Ιουλίου 1932 φύλλου τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, οὗτον τὸ κείμενον ἔχει ὡς ἔξῆς⁽²⁾:

Α. Δ. τῆς 29/29 Ιουλίου 1932 (244) «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὁφειλῶν».

Άρθρον 1.—1. Οφειλαὶ πάσης φύσεως εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι, γεγεννημέναι πρὸ τῆς 26ης Απριλίου 1932, λογίζονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μετατραπεῖσαι εἰς ὁφειλάς δραχμῶν ἐπὶ τιμῇ ἐκατὸν δραχμῶν κατὰ δολλάριον, ἀναλόγως δὲ ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τρέχούσῃ ἴσοτιμίᾳ τῶν λοιπῶν νομισμάτων πρὸς τὸ δολλάριον⁽³⁾.

---

(1) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπὸ 5 Ιουλίου 1935 ψηφίσματος τῆς Ε' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως «περὶ τοῦ Νομοθετικοῦ Ἐργοῦ τῆς Συνελεύσεως» καὶ μετὰ σύμφωνον γνώμην ἀπὸ 31 Ιουλίου 1935 τῆς ἐπὶ τούτῳ ουσταθείσης Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως. Εἰσηγήσεις ἐπὶ τῆς δραχμοποιήσεως εἰς Νόμισμα — Συνάλλαγμα σ. 256—281.

(2) Ἐν τῷ παρατιθέμενῷ ἐνταῦθα κειμένῳ ἐπηγέρχησαν αἱ ὑπὸ τοῦ κυρωτικοῦ Ν. Δ. θεσπισθεῖσαι μεταβολαὶ, τιθεμένων εἰς σημειώσεις καὶ τῶν ἀρχικῶν διατάξεων τοῦ Α. Δ.

(3) Ἡ κατὰ τὴν 29 Ιουλίου 1932 τρέχουσα ἴσοτιμίᾳ τῶν λοιπῶν νομισμάτων πρὸς τὸ δολλάριον ἔχει ὡς ἔξῆς :

«Λονδίνον 3,5050—Παρίσιοι 0,0391—Ἐλβετία 0,1945—Ιταλία 0,050850—Ολλανδία 0,4018—Στοκχόλμη 0,1800—Βρυξέλλαι 0,1385—Βουκουρέστιον 0,0060 Βερολίνον 0,2374—Βιέννη 0,1410—Βουδαπέστη 0,1725—Βελιγράδιον 0,0168—Σόφια 0,0074—Πράγα 0,029625—Κωνσταντινούπολις 0,4750.—Προκειμένου περὶ ὁφειλῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα πρὸς Κτηματικὰς Τραπέζας ἐν Ἑλλάδι, συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ἀνωτέρω Διατάγματος θέλει λαμβάνεται ὁμοίως ἢ τρέχουσα ἴσοτιμίᾳ τῶν λοιπῶν νομισμάτων πρὸς τὴν ὀγκοληπτὴν λίραν, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀνω Διατάγματος.—Ἡ ἀνω ἴσοτιμίᾳ ἐν σχέσει πρὸς τὸ γαλλικὸν φράγκον ἔχει οὕτω: ἀγγλικὴ λίρα=φρ. γαλλικὰ 89,64» (ὑπ' ἀρ. 98992/1-8-1932 ἔγγρ. Τρ. Ἐλλ.). Διὰ νὰ εύρε-

‘Η ἀληθής ἔννοια τοῦ ἐν ἄρθρῳ 1 [τοῦ ’Α. Δ.] ἀναφερομένου δρου «γεγεννημέναι ὁφειλαῖ» εἶναι δτὶ ὡς τοιαῦται θεωροῦνται αἱ πρὸ τῆς 26 Ἀπριλίου 1932 ὑφιστάμεναι, ἔστω καὶ μὴ ἀπαιτηταί, ὡς καὶ ὁφειλαῖ ὑφ’ οἰανδήποτε αἴρεσιν (¹).

— 2. Τόκοι ἡ ἄλλαι πρόσοδοι, οἷον εἰσοδήματα διηνεκῆ ἢ πρόσκαιρα, συντάξεις, διατροφαί, μισθοδοσίαι καὶ λοιπαὶ περιοδικαὶ παροχαὶ ὑπόκεινται ὅμοιώς εἰς τὴν αὐτὴν μετατροπήν (²).

— 3. Εἰς τὰς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὁφειλάς ὑπάγονται καὶ αἱ κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932 ὑφιστάμεναι παρὰ Τραπέζαις καταθέσεις εἰς ξένον νόμισμα ἢ συναλλαγμα.

Τὸ Διάταγμα τῆς 10ης Ιουλίου (5 Αύγούστου) 1931 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀνωμάλων καταθέσεων εἰς χρυσὸν τῶν λοιπῶν, πλὴν τῆς Ἐθνικῆς, Τραπέζων» ἔξακολουθεῖ διέπον τὰς ὑπ’ αὐτοῦ ρυθμίζομένας σχέσεις. ‘Η πληρωμὴ ὅμως τῶν παρὰ τῶν Τραπέζων ὁφειλούμενων τοῖς καταθέταις χρυσῷ νομισμάτων ἡ ἔξωτερικοῦ συναλλαγματος ἡ ξένων τραπεζογραμματίων, ἐνεργεῖται ἐπὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀναγκαστικοῦ διατάγματος τῆς 29 Ιουλίου 1932 καθοριζομέναις τιμαῖς (³).

— 4. (Κατηργήθη «ἄφ’ ἥς ἵσχυσεν» ὑπὸ τοῦ ἄρ. 3 § 2 Ν. Δ.) (⁴).

— 5. ‘Η διάταξις τῶν ἔδαφίων 1 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἀνανεωθεισῶν μεταγενεστέρως ὁφειλῶν ἐφ’ δοσον αὗται ὑφίσταντο πρὸ τῆς 26 Ἀπριλίου 1932.

Ἐν τῇ ἔννοιᾳ τῆς διατάξεως τοῦ ἔδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ

θῆ ἡ τιμὴ ξένου νομίσματος εἰς δραχμάς μὲ τὴν βάσιν τοῦ ἄρ. 1 § 1 τοῦ ’Α. Δ. τῆς 29 Ιουλίου 1932 πολλαπλασάζονται αἱ ἄνω τιμαὶ ἐπὶ 100.

Τιμὴ δραχμοποιήσεως χρυσῶν νομισμάτων (ἐν παρενθέσει ἡ τρέχουσα τιμὴ τῶν κατὰ τὴν 29 Ιουλίου 1932) : χρυσοῦ δολαρίου : 100 (145) δρ.—χρυσῆς λίρας Ἀγγλίας : 486,666 (705, 6657)—Αἰγύπτου : 494,3174 (716,76)—Τουρκίας : 439,3053 (636,992)—χρυσῆς δραχμῆς ὡς καὶ χρυσοῦ φράγκου Λατιν. νομισματ. ‘Ενώσεως : 19,2957 (27,978) — χρυσοῦ ρουβλίου : 51,44235 (74,5914) δρ. (Ε. Τ. Ε.).

(¹) Τὴν ἔρμηνείαν ταύτην ἔθεσπισε τὸ Ν. Δ. ἐν ἄρθρ. 3 § 4 αὐτοῦ, σύμφωνον κατὰ τὸ πρῶτον μέρος μὲ τὴν διαμορφωθεῖσαν σχετικῶς νομολογίαν, ἀντίθετον δὲ κατὰ τὸ δεύτερον μέρος (Γεν. Εύρετήριον Νομολογίας λ. Δραχμοποίησις ἀριθ. 104—105).

(²) ‘Ως διάταξις αὕτη ἐτέθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 13 Ν. Δ. ἡ ἀρχικὴ § 2, «ἄφ’ ἥς ἵσχυσεν», ἔχουσα οὕτω : «Τόκοι τοιούτων ὁφειλῶν ὑπόκεινται ὅμοιώς εἰς τὴν αὐτὴν μετατροπήν».

(³) ‘Η διάταξις αὕτη ἐτέθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 13 Ν. Δ. ‘Υπὸ τὸ αὐτὸν πνεῦμα εἰχον πρὸ αὐτῆς ἐκφρασθῆ τὰ δικαστήρια (Γεν. Εύρετήριον Νομολογίας ἔνθ’ ἀνωτ. ἀριθ. 63).

(⁴) ‘Η καταργηθεῖσα διάταξις εἶχεν ὡς ἔδης : «Πᾶσα μερικὴ καταβολὴ γενομένη μετὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932 λογίζεται ὡς γενομένη ἔναντι τῆς

'Α. Δ.] περιλαμβάνονται καὶ πᾶσαι αἱ καταθέσεις, ὃν τὰ ποσὰ παρέμειναν καὶ μετὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1932, εἰς συνάλλαγμα παρὰ τῇ παρ' ἥ ή κατάθεσις Τραπέζη ύπό τὸν αὐτὸν ἥ διάφορον τύπον (¹).

— 6. Εἰς τὰς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὀφειλάς ύπαγονται καὶ αἱ εἰς ἐπιταγάς ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος δμαλαιὶ παρακαταθῆκαι (²).

"Ἀρθρον 2.—Τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἔξαιροῦνται καὶ ἀν ἔτι εἶναι πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι.

α') Ὁφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἥ συνάλλαγμα ἀπορρέουσαι ἐξ ἐμπορικῆς συναλλαγῆς πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἔχοντας μόνιμον κατοικίαν ἥ τὴν ἔδραν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἣν ἀσκοῦσιν ἀνεξαρτήτως ὑπηκοότητος (³).

β') Ὁφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἥ συνάλλαγμα τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἔχοντων μόνιμον κατοικίαν ἥ τὴν ἔδραν τῆς ἐπιχειρήσεως ἣν ἀσκοῦσιν, ἀνεξαρτήτως ὑπηκοότητος, πρὸς τὴν ἡμεδαπήν (⁴).

γ') Ὁφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἥ συνάλλαγμα ἀπορρέουσαι ἐκ χρηματοδοτήσεως τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν γ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ιουλίου 1932 ύπαγονται καὶ τὰ δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων εἰσαγωγῆς, τὰ συναφθέντα πρὸς πληρωμὴν ἀμέσως ἥ ἐμμέσως τῶν εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων (⁵).

δ') Ὁφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἥ συνάλλαγμα ἀπορρέουσαι ἐξ ἀσφαλιστικῆς συμβάσεως συνωμολογημένης εἰς ξένον νόμισμα ἥ συνάλλαγμα.

ε') Καταθέσεις εἰς ξένον νόμισμα ἥ συνάλλαγμα ἀνήκουσαι ἀποδεδειγμένως εἰς ἀλλοδαπούς ύπηκόδους, μὴ "Ἐλληνας τὸ γένος

κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον εἰς δραχμὰς μετατραπείσης ὀφειλῆς, εἰσὶ δὲ δλοσχεροῦς καταβολῆς, ἥ μεταξὺ τῆς ὡς ἀνω τιμῆς μετατροπῆς καὶ τοῦ πράγματι καταβληθέντος ποσοῦ διαφορὰ ἀναζητεῖται ύπό τοῦ καταβαλόντος ὡς ἀχρεωστήτως καταβληθεῖσα». Τὴν κατάργησιν αὐτῆς εἰχεν ἀποφασίσει τὸ "Υπουργικὸν Συμβούλιον ἀπὸ τῆς 5ης Ιουλίου 1933 (Νόμισμα—Συνάλλαγμα σ. 190 σημ. 1).

(¹) Ἐρμηνεία γενομένη διὰ τοῦ ἄρ. 3 § 3 Ν. Δ. Οὕτω καὶ ἡ προηγηθεῖσα αὐτῆς νομολογία (Γεν. Εὑρετήριον Νομολογίας ἀριθ. 218—220).

(²) Προσθήκη τοῦ ἄρ. 3 § 5 Ν. Δ.

(³) Ὡς ἀντικατεστάθη ἡ περίπτωσις α', «ἀφ' ἥς ἰσχυσεν», ύπὸ τοῦ ἄρ. 4 § 1 Ν. Δ. Προηγουμένως εἰχεν ὡς ἔξῆς: «Οφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἥ συνάλλαγμα πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀπορρέουσαι ἐξ ἐμπορικῆς συναλλαγῆς».

(⁴) Ὡς ἀντικατεστάθη ἡ περίπτωσις β', «ἀφ' ἥς ἰσχυσεν», ύπὸ τοῦ ἄρ. 4 § 2 Ν. Δ. Προηγουμένως εἰχεν ὡς ἔξῆς: «Οφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἥ συνάλλαγμα τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς τὴν ἡμεδαπήν».

(⁵) Τὸ ἔδαφιον τοῦτο τῆς περιπτώσεως γ' εἶναι τὸ ἄρ. 4 § 3 Ν. Δ.

μονίμως κατοικούντας ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Ἰσχύος τοῦ παρόντος ώς καὶ αἱ καταθέσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι μελῶν τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος καὶ τῶν ξένων ἀποστολῶν.—Διὰ Διατάγματος (¹) θέλουσι καθορισθῆ τὰ δικαιολογητικά στοιχεῖα πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρῳ παραγράφῳ ἰδιοτήτων.—Οἱ καταθέταί τῆς κατηγορίας ταύτης ὑποχρεούνται ὅπως ἐντὸς ἔξαμπνου (²) ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀνωτέρῳ Διατάγματος προσαγάγωσιν εἰς τὴν παρ' ἥ την κατάθεσίς των Τράπεζα τὰ δικαιολογητικά ταῦτα. Εἰς τὴν περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέσμου ὑποβολῆς τῶν δικαιολογητικῶν διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ διὰ τοῦ παρόντος [Ν. Δ.] κυρουμένου ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος (³).

στ') 'Οφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἀπορρέουσαι ἐξ ὄμοιογιακῶν ἢ ἄλλων τοκοχρεωλυτικῶν Δανείων τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, Δήμων καὶ Κοινοτήτων ὡς καὶ Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν ἢ καὶ πρὸς τὴν ἡμεδαπὴν ὕδην τὰ κεφάλαια ἡντιλήθησαν εἰδικᾶς καὶ ἀποδειγμένως καὶ ὀφείλονται εἰς τὴν Ἀλλοδαπὴν παρ' ἐν Ἑλλάδι Τραπέζων ἢ ἄλλων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ἢ δι' ἀ ἔχει παρασχεθῆ ἢ ἔγγυησις τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (⁴) (⁵).

Αἱ κατὰ τὸ παρόν ἄρθρον ὀφειλαὶ ἔξιφλοινται κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε κειμένας διατάξεις. Εἰδικώτερον ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα [*λάναγν*. τὸ στοιχεῖον] α' ὀφειλῶν ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἑδαφίου 2 τοῦ νόμου 5422 καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 5665 κυρωθέντος Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 14 Ιουλίου 1932 (⁶). *Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως*

(¹) Τοῦτο εἶναι τὸ τῆς 4/9 Ὁκτωβρίου 1935 ἄρ. 1, τὸ ὄποιον κατωτ.

(²) Ἡ προθεσμία αὕτη ἔληξε τὴν 8ην Ἀπριλίου 1936, ίδ. ἐπομένην σημείωσιν.

(³) 'Ως ἀντικατεστάθη ἡ περίπτωσις ε', «ἄφ' ἦς Ἰσχυσεν», ὑπὸ τοῦ ἄρ. 4 § 4 Ν. Δ., ως καὶ τοῦτο κατὰ τὸ τρίτον ἑδάφιον ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 3 Ἀ. Ν. τῆς 23/25 Ἰανουαρίου 1936, κατωτ. Αἱ μεταβολαί, τὰς ὁποίας ἐπέφερεν δ' Ἀ.Ν. οὗτος, συνίστανται εἰς τὸ ὅτι τὴν τρίμηνον, πρότερον, προθεσμίαν κατέστησεν ἔξαμηνον καὶ προσέθηκε ἐν τέλει τὰς λέξεις «τοῦ διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένου ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος», ἐπαναλαβὼν κατὰ τὰ λοιπὰ τὸ ἑδάφιον τοῦτο. 'Ἐν τῷ Ἀ. Δ. ἡ περίπτωσις ε' εἰλέσθη ὡς ἔξῆς: «Καταθέσεις εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἀλλοδαπῶν ὑπηκόων ξένης ἔθνικότητος, μονίμως κατοικούντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Ἰσχύος τοῦ παρόντος, ως καὶ καταθέσεις τῶν ἐν Ἑλλάδι μελῶν τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος καὶ τῶν ξένων ἀποστολῶν».

(⁴) ίδ. σημ. 1 ἐπομένης σελίδος.

(⁵) Διὰ τοῦ ἄρ. 6 Ἀ. Ν. 555.1937 (κατωτ.) ἡρμηνεύθη αὐθεντικῶς ἡ περίπτωσις στ'.

(⁶) Ἀνωτ. σ. 16—18 σημ. 1.

σεως γ' ἐφ' δσον δ πιστωτής ἐπωφελεῖται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων (¹).

ζ') Οφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα προερχόμεναι ἔξι ἐνυποθήκων δανείων παρασχεθέντων ὑπὸ ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν ἐν συνδυασμῷ μὲν ἀσφαλίσεις ζωῆς (²).

η') Αἱ παρὰ Τραπέζαις εἰς συνάλλαγμα καταθέσεις, αἱ ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1932 καὶ προερχόμεναι ἀποδεδιγμένως ἔξι εἰσπράξεως ἀσφαλίστρων εἰς συνάλλαγμα μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τῆς ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος ἐπιτροπῆς ἀποδιδόμεναι εἴτε εἰς δραχμάς ἐπὶ τῇ ἑκάστοτε τιμῇ τοῦ συναλλάγματος εἴτε εἰς αὐτούσιον συνάλλαγμα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις (³).

θ') Αἱ ὑφιστάμεναι παρὰ Τραπέζαις ἢ ἄλλοις πιστωτικοῖς ἰδρύμασιν ἐν Ἑλλάδι καταθέσεις εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα Νομικῶν προσώπων Δημοσίου Δικαίου, Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ἐφ' δσον αἱ καταθέσεις αὗται προέρχονται ἔξι ὑπολοίπων συναφθέντων δανείων εἰς συνάλλαγμα περιλαμβανομένων εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἔδαφου 5 τοῦ παρόντος ἄρθρου [Σ. Σ. 4 Ν. Δ., ἥτοι εἰς τὴν περίπτωσιν στ' τοῦ ἄρ. 2 Ἀ. Δ. ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 4 § 5 Ν. Δ.] (⁴).

ι') Οφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα πρὸς Τραπέζας ἐν Ἑλλάδι ἀπορρέουσαι ἔξι ἐγγυήσεων δοθεισῶν παρὰ τούτων ἐντολῇ πελατῶν τῶν πρὸς τὴν ἀλλοδαπήν (⁵).

ια') Καταθέσεις εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα, βάσει τῶν δοπίων ἔχορηγήθησαν παρὰ Τραπέζων ἐγγυήσεις περὶ δινής ή προηγουμένη περίπτωσις, ἐφ' δσον αἱ ἐγγυήσεις κατέπεσαν καὶ ἔξιωφλήθησαν αἱ πρὸς τὴν ἀλλοδαπήν ὁφειλαί (⁶).

Ἄρθρον 3.—1. Κατ' ἔξιαρεσιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ὁφειλαὶ εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα πρὸς Κτηματικὰς Τραπέζας ἐν Ἑλλάδι, γεγενημέναι πρὸ τῆς 26 Ἀπριλίου 1932 καὶ ἀπορρέουσαι ἐκ τοκοχρεωλυτικῶν ἐνυποθήκων δανείων, λογίζονται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μετατραπεῖσαι εἰς ὁφειλάς δραχμῶν ἐπὶ τῇ τιμῇ δραχμῶν 425 κατ' Ἀγγλικὴν λίραν, ἀναλόγως δὲ ἐπὶ τῇ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν τρεχούοη ισοτιμίᾳ τῶν λοιπῶν νομισμάτων πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν λίραν.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ισχύει ἐπὶ ὁφειλῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ

(¹) Ἡ περίπτωσις στ' καὶ τὸ ἐπόμενον αὔτῃ ἔδαφιον τίθενται ὡς ἀντικατεστάθησαν «ἀφ' ἥς ισχυσαν» ὑπὸ τοῦ ἄρ. 4 § 5 Ν. Δ. Αἱ ἐπενεχθεῖσαι τροποποιήσεις εἰναι προσθήκαι ἐμφαινόμεναι διὰ τῶν κυρτῶν στοιχείων.

(²) Αἱ περιπτώσεις ζ' - ια' προσετέθησαν διὰ τοῦ ἄρ. 4 § 6 Ν. Δ. [χωρὶς ν' ἀναφέρεται, ὃς εἰς τὰς προηγουμένας παραγράφους τοῦ ἄρ. 4 προκειμένου περὶ τῶν γενομένων δι' αὐτῶν ἀντικαταστάσεων, ἢ φράσις «ἀφ' ἥς ισχυσε (τὸ ἄρ. 2 Ἀ. Δ.)»].

συνάλλαγμα πρὸς Κτηματικὰς Τραπέζας ἐν Ἐλλάδι ἐκ τοκοχρεω-
λυτικῶν ἐνυποθήκων δανείων τῶν ἀλλοδαπῶν μὴ Ἐλλήνων τὸ γέ-
νος καὶ ἔχόντων μόνιμον κατοικίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ⁽¹⁾.

— 2. Αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 1 ἐφαρμό-
ζονται καὶ ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς
29 Ιουλίου 1932 ὡς συμπληροῦται διὰ τοῦ παρόντος [Ν. Δ.] δὲν
ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ὀφειλῶν ὡς πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν
Τράπεζαν, αἵτινες διέπονται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἀπὸ 26 Ιουνίου
1935 ἀναγκαστικοῦ νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν
Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος ὀφειλῶν ὡς καὶ τῶν ἔξι δμολο-
γιακῶν δανείων εἰς λίρας Ἀγγλίας ὀφειλῶν τῆς αὐτῆς Τραπέζης
πρὸς τὴν ἀλλοδαπήν»⁽²⁾.

“Ἄρθρον 4.”—Τὸ Δημόσιον ἔγγυαται πρὸς τὰς ἐν Ἐλλάδι Κτη-
ματικὰς Τραπέζας κατὰ τὰ ἐδαφίω 2 τοῦ ἄρθρου 5 δριζόμενα
τὴν καταβολὴν τοῦ ἑκάστοτε ὑπολοίπου εἰς συμπλήρωσιν τῆς εἰς συ-
νάλλαγμα καταβολῆς τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων τῶν ἔξωτερι-
κῶν κτηματικῶν δανείων, μετὰ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον
μετατροπὴν εἰς δραχμάς τῶν πρὸς αὐτὰς ὀφειλῶν ἔξι ἐνυποθήκων
δανείων τῶν ἔξυπηρετούντων τὰ ὡς ἄνω ἔξωτερικά δάνεια.

— 2. Διὰ συμβάσεως συναπτομένης μεταξὺ τοῦ Δημοσίου, τῆς
Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος, καὶ ἑκάστης τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν
καὶ κυρουμένης διὰ Διατάγματος θέλουσι ρυθμισθῆ τὰ τῆς ἑκτελέ-
σεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ προβλεπομένων.

“Ἄρθρον 5⁽³⁾.”—1. Εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκει πᾶσα διαφορὰ προ-
κύπτουσα:

α') Ἐκ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου εἰς δραχ-
μάς τροπῆς τοῦ καθαροῦ ὑπολοίπου τῶν εἰς συνάλλαγμα ὀφειλῶν
τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος ἐκ δανείων ἡ προπωλήσεων συναλλάγ-
ματος τῶν γεγεννημένων πρὸ τῆς 26 Απριλίου 1932.

β') Ἐκ τῶν ἀπομενόντων εἰς τὰς Τραπέζας στοιχείων τοῦ ἐνερ-
γητικοῦ εἰς συνάλλαγμα, δσα δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν κατὰ τὸν πα-

(¹) Προσετέθη ὡς «παράγραφος» εἰς τὸ «τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρ-
θρου 3 [τοῦ 'Α. Δ.].

(²) Τὸ ἐδάφιον τοῦτο εἶναι τὸ ἄρ. 5 § 2 Ν. Δ. (κατωτ. σ. 103). Τὸν ἀπὸ
26/26 Ιουνίου 1935 'Α. Δ. lδ. κατωτ.

(³) Σχετικὰ πρὸς τὸ ἄρ. 5 εἶναι ἐπίσης τὰ ἄρθρα α) 6 §§ 2—3, β) 8, γ) 9
καὶ δ) 16 § 2 τοῦ Ν. Δ. Ἐπίσης τὸ ἄρ. 3 'Α. Δ. τῆς 25/25 Ιανουαρίου 1936,
προβλέπον περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως τῶν μεταξὺ Δημοσίου καὶ τῶν καθ'
ἔκαστον Τραπεζῶν διαφορῶν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς δραχμοποιήσεως
(κατωτ.).

ρόντα νόμον μετατροπήν εἰς δραχμάς, μετ' ἀφαιρεσιν τῆς τυχόν προκυπτούσης εἰς βάρος τῆς Τραπέζης διαφορᾶς λόγῳ τῆς παθητικότητος τῆς εἰς συνάλλαγμα καταστάσεως αὐτῆς. Πρὸς ἔξεύρεσιν τῶν ὡς ἄνω στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς συνάλλαγμα, ἐφ' ὃν ὑπολογισθήσεται ἡ ύπερ τοῦ Δημοσίου διαφορά, ἀφαιροῦνται : 1) Αἱ εἰς ξένον νόμισμα ὅμολογίαι τῶν Ἐθνικῶν Δανείων, καὶ 2) Τὰ ἀντίστοιχα εἰς συνάλλαγμα στοιχεῖα τοῦ παθητικοῦ, δσα δὲν ὑπόκεινται εἰς μετατροπὴν εἰς δραχμάς.

Πρὸς ἔφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι στοιχείων [γρ. στοιχείῳ] (β) καθοριζομένων λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1932 κατάστασις τῶν Τραπεζῶν, ἀφαιροῦνται δμως πᾶσαι αἱ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην καὶ μέχρι τῆς 29 Ιουλίου 1932 ἀποδοθεῖσαι καταθέσεις καὶ εἰσπραχθεῖσαι ἀπαιτήσεις αἱ ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1932⁽¹⁾.

Ἡ ἀληθής ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1 Αύγουστου 1935 «περὶ κυρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ιουλίου 1932 κλπ.» [Σ. Σ. δηλ. τοῦ ἄρ. 5 § 1 Α. Δ. ὡς ἀντικατεστάθη] εἶναι ὅτι πρὸς ἔφαρμογὴν τῶν ἐν αὐτῇ καθοριζομένων λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1932 κατάστασις τῶν Τραπεζῶν πρὸς ἔξεύρεσιν τῆς ὁποίας δμως δὲν συνυπολογίζονται τὰ εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἡ ξένον νόμισμα ἡ χρυσὸν στοιχεῖα τοῦ τε ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῶν Τραπεζῶν περὶ ὃν προβλέπουσιν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ιουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμάς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἡ συνάλλαγμα δφειλῶν» ὡς ἔτροποποιήθησαν διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 26 Ιουνίου 1935 «περὶ ρυθμίσεως τῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν δφειλῶν κλπ.»⁽²⁾.

— 2. Ἡ ύπερ τοῦ Δημοσίου προκύπτουσα διαφορά αὐτη⁽³⁾ ἡ τὸ ἀναγκαῖον τμῆμα αὐτῆς διατίθεται πρὸς τὸν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου

⁽¹⁾ Τὰ δύο ἐδάφια τοῦ ὑπὸ στοιχ. β ἐδαφίου τοῦ ἄρ. 5 § 1 Α. Δ. τίθενται ὡς ἀντικατεστάθησαν, «ἄφ' ἥς ἴσχυσε» τὸ ἐδάφιον τοῦτο, ὑπὸ τοῦ ἄρ. 6 § 1 Ν. Δ. Τοῦτο ἀντικατέστησε διὰ τῆς διὰ κυρτῶν στοιχείων φράσεως τὴν ἀρχικῶς ὑπάρχουσαν φράσιν «συνυπολογίζονται δμως καὶ πᾶσαι αἱ μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ἀποδοθεῖσαι καταθέσεις καὶ εἰσπραχθεῖσαι ἀπαιτήσεις ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932, πάντως δὲ ἐπὶ τῇ δριστικῇ τιμῇ εἰς ἥν ἀπεδόθησαν ἡ εἰσεπράχθησαν».

⁽²⁾ Ἡ ἐρμηνεία αὐτη ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ἄρ. μόνου § 1 Α. Ν. 491.1937, ίδ. κατωτ.

⁽³⁾ Τὸν τρόπον τῆς καταβολῆς αὐτῆς ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν εἰς τὸ Δημόσιον καθορίζει τὸ ἄρ. 8 § 3 Ν. Δ.

4 ἀναφερόμενον σκοπόν, κατά τὰ εἰδικώτερον διὰ τῆς ἐν ἔδαφι 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένης συμβάσεως δρισθησόμενα.

— 3. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5422 καταργεῖται.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τοῦ ἔδαφιού 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ κυρουμένου Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος εἶναι ὅτι ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 5422, καταργεῖται, ἡ δὲ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν ὑπέχει ύποχρέωσιν διὰ τὰς ἀπὸ τῆς Ισχύος τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 8 Οκτωβρίου 1931 καὶ ἐφεξῆς δημιουργηθείσας σχέσεις δόσον ἀφορᾶ εἰς τὴν εἰς συνάλλαγμα κατάστασιν τῶν Τραπεζῶν ἡ ἄλλων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν⁽¹⁾.

Ἄρθρον 6.—Ο ἀπὸ 1 Ιουλίου 1932 Ἀναγκαστικὸς Νόμος «περὶ προσωρινῆς ἀναστολῆς τῶν εἰς χρυσὸν ύποχρεώσεων κλπ.» καταργεῖται.

Άρθρον 7.—Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργῶν καθορισθήσονται αἱ λεπτοὶ μέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος.

Τὸ παρὸν Ἀναγκαστικὸν Διάταγμα οὗτινος ἡ Ισχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ύποβληθήσεται εἰς τὰ Νομοθετικὰ Σώματα πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν των.

(Συνέχεια Ν. Δ.) **Άρθρον 2.**—Αἱ κατωτέρω διατάξεις τοῦ διὰ τοῦ παρόντος κυρουμένου ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ιουλίου 1932 καταργοῦνται, ἀντικαθίστανται, συμπληροῦνται ἡ τροποποιοῦνται ὡς ἔπειται :

Άρθρον 3.—1. Τὸ ἔδαφιον 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς Ισχυσεν ὡς ἔξῆς: (Ἀνωτ. σ. 96 σημ. 2).

— 2. (Ἀνωτ. σ. 96 σημ. 4).

— 3. (Ἀνωτ. σ. 97 σημ. 1).

— 4. (Ἀνωτ. σ. 96 σημ. 1).

— 5. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἄρθρου 1 προστίθεται ἔδαφιον ἔχον οὕτω: (Ἀνωτ. σ. 97 σημ. 2).

Άρθρον 4.—1. Ἡ περίπτωσις α' τοῦ ἄρθρου 2 ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς Ισχυσεν, ὡς ἔξῆς: (Ἀνωτ. σ. 97 σημ. 3).

— 2. Ἡ περίπτωσις β' τοῦ ἄρθρου 2 ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς Ισχυσεν ὡς ἔξῆς: (Ἀνωτ. σ. 97 σημ. 4).

— 3. (Ἀνωτ. σ. 97 σημ. 5).

— 4. Ἡ περίπτωσις ε' τοῦ ἄρθρου 2 ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἧς Ισχυσεν ὡς ἔξῆς: (Ἀνωτ. σ. 98 σημ. 3).

(1) Ἡ ἐρμηνεία αὕτη δίδεται διὰ τοῦ ἄρ. 7 Ν. Δ.

— 5. Ή περίπτωσις στ' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 ὸκτωβρίου 1932 μετὰ τῆς ἐπομένης ταύτη παραγράφου ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἣς ἵσχυσαν ώς ἔξῆς: (Άνωτ. σ. 99 σημ. 1).

— 6. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 προστίθενται αἱ κάτωθι περιπτώσεις: (Άνωτ. σ. 99 σημ. 2).

"Ἀρθρον 5.—1. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα οὕτω. (Άνωτ. σ. 100 σημ. 1).

— 2. (Άνωτ. σ. 100 σημ. 2).

"Ἀρθρον 6.— Ή ὑπὸ στοιχείον β' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 5 διάταξις ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἣς ἵσχυσεν ώς ἔξῆς: (Άνωτ. σ. 101 σημ. 1).

— 2. Τὰ μεταξὺ τῶν ἀπομενόντων εἰς τὰς Τραπέζας στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς συνάλλαγμα περιλαμβανόμενα χρεώγραφα εἰς ξένον νόμισμα θεωροῦνται ώς συνάλλαγμα παρέχον δικαιώμα εἰς διαφορὰν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ ἀξίᾳ τούτων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Ως ἀξία λογίζεται ἐπὶ μὲν τῶν εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστήριον ἡ τρέχουσα τιμή, ἐπὶ δὲ τῶν μὴ εἰσηγμένων ἡ διὰ πραγματογνωμοσύνης προσδιορισθησόμενη τοιαύτη κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος⁽¹⁾ εἰδικώτερον ρυθμισθησόμενα. Εάν τὰ ώς ἄνω χρεώγραφα ἔξεποιήθησαν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου λαμβάνεται ὑπ' ὅψιν ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκποιήσεως ἀξία τούτων. Καθ' ὅμοιον τρόπον διὰ πραγματογνωμοσύνης καθορισθῆσεται ἡ εἰς συνάλλαγμα ἀξία τῶν ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἀκινήτων τῶν Τραπέζων.

— 3. Διὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς συνάλλαγμα τὰ χαρακτηριζόμενα ὑπὸ τῶν Τραπέζων ώς ἐπισφαλῆ τηρηθῆσεται ἴδιος παρ' ἐκάστῃ Τραπέζῃ λογαριασμὸς παρακολουθούμενος παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπέζων.

"Ἀρθρον 7. — (Ιδ. ἄρ. 5 § 3 'Α. Δ., ἀνωτ. σ. 102 σημ. 1).

"Ἀρθρον 8.—1. Ή δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ κυρουμένου Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος ἀνήκουσα εἰς τὸ Δημόσιον διαφορὰ ἔξαριθμουμένη παρὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 14 ὸκτωβρίου 1932 κλπ. Ἐπιτροπῆς, βεβαιοῦται βάσει τοῦ πορίσματος ταύτης καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων. — Κατὰ τῆς πράξεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὰ Δικαστήρια καὶ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας προσφυγή, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον ἀσκησὶς προσφυγῆς ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεώς της εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας Τραπέζας ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἀποφαινομένου δριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως μετὰ προηγουμένην γνώμην

(1) Τοῦτο εἶναι τὸ τῆς 4/9 ὸκτωβρίου 1935 ἄρ. 2-5, κατωτ.

Ἐπιτροπῆς δριζομένης ύπό τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Προέδρου ἡ ἐνδεῖ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου ως Προέδρου, ἐνδεῖ τῶν Ὑποδιοικητῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος ἢ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ [ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ] καὶ ἐνδεῖ εἰδικοῦ περὶ τὰ τραπεζιτικὰ ἐκ τῶν χρηματισάντων ώς διοικητῶν, ὑποδιοικητῶν ἢ γενικῶν Διευθυντῶν Τραπέζων ἡ ἐνδεῖ καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ως μελῶν⁽¹⁾). — Ἐντὸς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς ἐπιτρέπεται ἡ ὑποβολὴ ἔγγραφων ὑπομνημάτων, ἢ κατάθεσις ἔγγραφων καὶ ἡ ἀσκησις παρεμβάσεων. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς τελευταίας ταύτης προθεσμίας καὶ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν παραπέμπονται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου αἱ προσφυγαί, παρεμβάσεις, ὑπομνήματα καὶ ἔγγραφα εἰς τὴν κατὰ τάνωτέρω Ἐπιτροπήν. Ἡ Ἐπιτροπὴ ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ τὴν γνωμοδότησίν της εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν περιελεύσεως καὶ τῆς τελευταίας τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 8 καὶ 9 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Αύγουστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29ης Ἰουλίου 1932» ἀσκηθεῖσῶν προσφυγῶν. — Αἱ προσφυγαὶ εἰσάγονται πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου μετά δεκαπέντε τούλαχιστον ἡμέρας ἀπὸ τῆς εἰς τοῦτο περιελεύσεως τῆς γνωμοδοτήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐπιτρεπομένης μόνον τῆς ἐπὶ ταύτης ὑποβολῆς ἔγγραφων ὑπομνημάτων κατὰ τὰ ἐν τῷ ὅργανοισμῷ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δριζόμενα. — Τὸ Συνέδριον ἀποφαίνεται δριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως. — Ἡ ἀσκησις τῆς προσφυγῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς πράξεως τῆς Ἐπιτροπῆς, ἀργούσης ἐν προκειμένῳ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 7 παράγραφος 1 τοῦ ὁργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου⁽²⁾.

(1) Αἱ διὰ κυρτῶν στοιχείων λέξεις προσετέθησαν καὶ αἱ ἐν ἀγκύλαις ἀπηλειφθήσαν ὑπὸ τοῦ ἄρ. 5 'Α. Ν. 479.1937, σ. 43.

(2) Τὸ ἀρχικὸν δεύτερον ἐδάφιον τοῦ ἄρ. 8 § 1 Ν. Δ. ἀντικατεστάθη, «ἄφ' ἡς ἴσχυσε», διὰ τοῦ ἄρ. μόνου 'Α. Ν. τῆς 17/21 'Οκτωβρίου 1935 (485 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 1ης Αύγουστου 1935», δοτις δῷρισεν ὅτι «ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν εὐθὺς ὡς αὕτη συνέλθη», καὶ τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἄρ. 1 'Α. Ν. τῆς 23/25 'Ιανουαρίου 1936 (57) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Αύγουστου 1935 κλπ.». Τὸ ἀρχικὸν ἐδάφιον εἶχεν ως ἔξῆς : «Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς νομίμου κοινοποιήσεως τῆς εἰς τὰς Τραπέζας ἐπιτρέπεται ἡ ἀσκησις προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνέδριου, ἀποφαίνομένου ἐπὶ ταύτης ἐντὸς μηνὸς [μετὰ τὴν τροποποίησιν :

[1.] Κατά τῶν πράξεων τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν, τῶν ἐκδοθεισῶν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αύγουστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποίησεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 κλπ.» ἐπιτρέπεται ὅπως ἀσκήσῃ προσφυγὰς καὶ τὸ Ἐλληνικὸν Δημόσιον ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.—Αἱ ὡς ἐνω προσφυγαὶ δὲν δύνανται ν' ἀσκηθῶσιν ἐφ' ὅσον ἐπὶ ἀσκηθεῖσης τυχὸν προσφυγῆς ὑπὸ τῆς ἐνδιαφερομένης Τραπέζης ἔξεδόθη πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπόφασις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.—Αἱ προσφυγαὶ αὗται ἐκδικάζονται κατὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ἀ. Ν. τῆς 23/25 Ἰανουαρίου 1936 «περὶ τροποποίησεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αύγουστου 1935 κλπ.» καθοριζομένην διαδικασίαν⁽¹⁾⁽²⁾.

— 2. Εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος, τοὺς ὁρισθέντας δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, τῇ ὑποδείξει τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς βοηθητικὸν ταύτης προσωπικόν, διὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐλέγχου τῶν στοιχείων τῶν Τραπεζῶν πρὸς ἔξακριβωσιν τῆς ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διαφορᾶς, ἐγκρίνεται ἡ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν ὁρισθεῖσα ἀποζημίωσις, ἡ δοπία δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς δραχμάς ἐκατὸν πεντήκοντα ἡμερησίως δι' ἔκαστον ὑπάλληλον.—Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη βαρύνει τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀναγκαστικοῦ διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 ἀνήκουσαν εἰς τὸ Δημόσιον διαφοράν.

— 3. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 στοιχεῖον β' ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος διαφορὰ εἰσπράττεται: α') εἰς χρυσὸν ἡ συνάλλαγμα ἐπὶ τῇ κατὰ τὸν παρόντα Νόμον τιμῆ δι' ὅσα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ συνίστανται εἰς χρυσὸν ἡ διαθέσιμον συνάλλαγμα ἡ εἶναι πραγματοποιήσιμα εἰς συνάλλαγμα. — Ἔὰν ἀπὸ τῆς 29 Ἰουλίου

τριῶν μηνῶν] ἀπὸ τῆς ἀσκήσεως τῆς προσφυγῆς μετὰ προηγουμένην γνώμην Ἐπιτροπῆς [δριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποτελουμένης] ἐκ τοῦ Προέδρου ἢ ἐνὸς τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὡς Προέδρου, τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ἐνὸς εἰδικοῦ περὶ τὰ τραπεζιτικὰ ἐκ τῶν χρηματοσάντων ὡς Διοικητῶν, ὑποδιοικητῶν ἢ Γενικῶν Δ/τῶν Τραπεζῶν [προσθήκη διὰ τῆς τροποποίησεως: ἢ ἐνὸς Καθηγητοῦ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὡς μελῶν]. Ἡ ἀσκησίς τῆς προσφυγῆς δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς».

(1) Ἡ παράγραφος αὕτη, δι' ἣς θεσπίζεται προσφυγὴ καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, εἶναι τὸ ἄρ. 1 Ἀ. Ν. 1397.1938 (κατωτ. σ. 114).

(2) Τὴν μετὰ ταῦτα ἐνέργειαν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ρυθμίζει τὸ ἄρ. 2 Ἀ. Ν. 1397.1938, κατωτ. σ. 114.

1932 μέχρι τής καταβολής αι Τράπεζαι προέβησαν εἰς τροπάς τῶν εἰς συνάλλαγμα στοιχείων, ἔξ διν συνίσταται τὸ ἐνεργητικὸν αὐτῶν, πρὸς ἔξασφαλισιν τῶν στοιχείων τούτων κατὰ πάσης ἐκπτώσεως τῆς εἰς χρυσὸν ἴσοτιμίας αὐτῶν, ἡ ἐντεῦθεν προκύψασα ὠφέλεια ἀνήκει εἰς τὸ Δημόσιον μέχρι τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἔξασφαλίζει τὴν αὐτὴν ἴσοτιμίαν τῆς ἀρχικῆς αὐτοῦ ἀπαιτήσεως.

β') Εἰς δραχμᾶς δι' ὅσα ἔκ τῶν εἰς συνάλλαγμα στοιχείων εἶναι πραγματοποιήσιμα εἰς δραχμάς. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἀξίωσις τοῦ Δημοσίου συνίσταται εἰς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον τιμῆς καὶ τῆς τιμῆς τῆς πραγματοποιήσεως παρὰ τῆς Τραπέζης.

— 4. Ἡ ἀνωτέρω διαφορὰ καταβάλλεται κατὰ πρῶτον λόγον ἐκ τοῦ διαθεσίμου χρυσοῦ, συναλλάγματος καὶ τῶν εἰς συνάλλαγμα ἀπαιτήσεων τῆς ἀνωτέρω ύπὸ στοιχεῖον β' περιπτώσεως, συμπληρωματικῶς δὲ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἔξαστρούσι τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα ἔκ τῆς ἀξίας τῶν εἰς συνάλλαγμα χρεωγράφων.—Εἰς ἔξαιρετικὰς περιπτώσεις καὶ ἐὰν διαπιστωθῇ ἔκ τῆς ἀμέσου καταβολῆς τοῦ συνόλου τῆς παρ' ἐκάστης Τραπέζης διεφειλομένης κατὰ τ' ἀνωτέρω διαφορᾶς εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἐπηρεασθῇ αἰσθητῶς ἡ θέσις τῆς διεφειλετρίας Τραπέζης δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδιδομένης τῇ προτάσει τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ δημοσιευμένης διὰ τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως νὰ καθορίζηται τμηματικὴ καταβολὴ τοῦ διεφειλομένου ποσοῦ.

"Αρθρον 9 (!).—Πᾶσα διαφορὰ προκύπτουσα εἰς βάρος τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων Τραπέζων, ἐκ τοῦ λόγου ὅτι ἡ παρ' αὐταῖς ἐφαρμογὴ τοῦ 'Αναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος πλὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος, δημιουργεῖ παθητικότητα ἡ αὔξησιν τῆς ὑφισταμένης εἰς συνάλλαγμα παθητικότητος αὐτῶν, θὰ βαρύνῃ τὰς Τραπέζας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι, συμφώνως τῇ διατάξει τῆς παραγράφου β' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ 'Αναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932, συμψήφιζουσι τὴν εἰς βάρος των προκύπτουσαν διαφορὰν λόγῳ τῆς παθητικότητος τῆς εἰς συνάλλαγμα καταστάσεως αὐτῶν πρὸς τὰ ἀπομένοντα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς συνάλλαγμα τὰ μὴ ὑποκείμενα εἰς τὴν εἰς δραχμὰς τροπήν. Ἡ ὑποχρέωσις ἐκάστης Τραπέζης δρισθήσεται κατ' ἀναλογίαν τοῦ ποσοῦ τοῦ ὡς ἄνω συμψηφισμοῦ.—Πρὸς ὑπολογισμὸν τῆς διαφορᾶς λαμβάνονται ὑπ' ὅψιν μόνον αἱ ἀσφάλεις ἀπαιτήσεις εἰς συνάλλαγμα ἔναντι τρίτων αἴτινες θὰ ἥσαν πραγματο-

(!) Σχετικῶς πρὸς τὸ ἄρθρον τοῦτο ίδ. κατωτ. καὶ ἄρ. 3 'Α. Ν. 1397/1938.

ποιήσιμοι ἄνευ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου. — Ο καθορισμὸς τοῦ εἰς ἔκάστην Τραπέζαν καταβλητέου ποσοῦ ἐνεργεῖται δὶ' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπέζων, ἐκδιδομένης τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Η ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ καθορίζηται καὶ τὸ ποσὸν τῆς παρ' ἔκάστης ὑποχρέου Τραπέζης καταβλητέας ἀποζημιώσεως εἰς τὴν δικαιουμένην Τραπέζαν ἐκτελεῖται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποίησεώς της εἰς τὴν ὑπόχρεων Τραπέζαν. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τυχόν τῆς ὑποχρέου Τραπέζης νὰ συμμορφωθῇ, ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος. Τὸ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει εἰσπραχθησόμενον παρὰ τοῦ Δημοσίου ποσὸν ἀποδοθήσεται εἰς τὰς δικαιουόχους Τραπέζας κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

Η ἀληθῆς ἔννοια τοῦ τελευταίου ἔδαφου τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1 Αύγούστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποίησεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 κλπ.» εἶναι δτὶ κατὰ τῶν πράξεων τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ ἐλέγχου Τραπέζων τῶν ἐκδιδομένων δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπιτρέπεται μόνον ἀσκησις προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου παρὰ τε τῶν ὑποχρέων πρὸς πληρωμὴν ὡς καὶ παρὰ τῶν δικαιουμένων ἀποζημιώσεως Τραπέζων, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 8 [Ν. Δ.], ὡς τροποποιεῖται διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος [Σ. Σ. 'Α. Ν. τῆς 23/25 Ἰανουαρίου 1936], τόσον ὡς πρὸς τὴν διαδικασίαν ἀσκήσεως καὶ ἐκδικάσεως τῶν προσφυγῶν δσον καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπον βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν διφειλομένων ποσῶν. Τὸ ἐπιδικαζόμενον ταῖς δικαιουμέναις Τραπέζαις ποσὸν θεωρεῖται ὡς ἀνήκον εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὑποχρεούμενον νὰ καταβάλῃ τοῦτο εἰς τὰς δικαιουμένας Τραπέζας εἴτε ἀπ' εύθειας φετά [γρ. μετά] τὴν εἰσπραξιν εἴτε διὰ τῶν ὑποχρέων Τραπέζων. — Αἱ ἥδη ἀσκηθεῖσαι κατὰ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1 Αύγούστου 1935 προσφυγαὶ καὶ παρεμβάσεις παραπέμπονται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος γνωμοδοτικὴν ἐπιτροπὴν μετά τὴν ἔκδοσιν τῶν κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 8 σχετικῶν πράξεων τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ ἐλέγχου Τραπέζων καὶ τὴν παρέλευσιν τῆς πρὸς ἀσκησιν προσφυγῆς κατὰ τούτων προθεσμίας (').

Άρθρον 10. — Περὶ ὑπαγωγῆς ἢ μὴ ἔκάστης περιπτώσεως εἰς

(') Η ἄνω παράγραφος εἶναι τὸ ἄρθρον 2 'Α. Ν. 23/25 Ἰανουαρίου 1936, κατωτ. σ. 111.

τὰς διατάξεις τῶν ύπὸ στοιχεῖα γ' καὶ ε' ἔξαιρέσεων τοῦ ἄρθρου 2 καὶ ἐν γένει πάσης ἀμφισβητήσεως δημιουργουμένης ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ κυρουμένου ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος καὶ τοῦ παρόντος ἀποφαίνεται, ἐφ' ὅσον ἥθελον ζητήσει τοῦτο ἀμφότεροι οἱ ἐνδιαφερόμενοι, δὲ 'Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς 'Επιτροπῆς· συναλλάγματος.

Άρθρον 11.—1. Αἱ Τράπεζαι οὐδεμίαν εὔθυνην φέρουσι διὰ τὴν μὴ ἀπόδοσιν καταθέσεων πάσης φύσεως εἰς συνάλλαγμα ἢ ἄρνησιν μεταφορᾶς εἰς ἄλλην Τράπεζαν εἴτε εἰς συνάλλαγμα εἴτε εἰς δραχμὰς κατὰ τὸ ἀπὸ 8ης Ἰουλίου 1932 μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἵσχυος τοῦ διὰ τοῦ νόμου 5665 κυρωθέντος Ν. Δ. τῆς 14 Ἰουλίου 1932 χρονικὸν διάστημα.

— 2. Ἀδείᾳ τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος παρεχομένῃ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς ἐπὶ τοῦ Συναλλάγματος 'Επιτροπῆς δύνανται νὰ ἀποδίδωνται εἰς αὐτούσιον συνάλλαγμα ὑφιστάμεναι παρὰ Τραπέζαις καταθέσεις ἰδιωτῶν ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ καταθέται εἶχον ὑποβάλει εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος αἴτησιν πρὸ τῆς 26 Ἀπριλίου 1932 πρὸς παροχὴν ἀδείας χρησιμοποιήσεως τῶν καταθέσεων τούτων πρὸς πληρωμὴν ἀποδεδειγμένων ὁφειλῶν τῶν καταθετῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ ἐφ' ὅσον αἱ καταθέσεις αὗται πρόκειται ἥδη νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἀποδεδειγμένως πρὸς πληρωμὴν τῶν αὐτῶν ὁφειλῶν. 'Η ἔξοφλησις τῶν ὁφειλῶν τούτων γίνεται ἐντολῇ τοῦ ὁφειλέτου μέσῳ τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος.

Άρθρον 12.— Όφειλαι εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα προερχόμεναι ἐκ προκαταβολῶν χορηγηθεισῶν παρὰ Τραπέζῶν εἰς ἔξαγωγεῖς ἐμπορευμάτων ἢ προϊόντων δῶν τὸ ἀντίτιμον διεκανονίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῶν Νόμων 5422, 5809 καὶ τῶν ἐκδοθέντων δυνάμει τούτων διαταγμάτων καὶ 'Υπουργικῶν ἀποφάσεων, ἔξοφλοινται ἐπὶ τῇ αὐτῇ τιμῇ εἰς ἥν καὶ τὸ ἀντίτιμον τοῦ ἐμπορεύματος.

Άρθρον 13.— (Ίδ. ἀρ. 1 § 3 'Α. Δ., ἀνωτ. σ. 96 σημ. 3).

Άρθρον 14.— 'Η ἀληθῆς ἔννοια τοῦ ἐν τῷ κυρουμένῳ ἀναγκαστικῷ Διατάγματι δρου «όφειλαι εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα» εἶναι ὅτι εἰς τὰς διατάξεις τούτου ὡς καὶ τοῦ παρόντος, ὑπάγονται αἱ πάσεις φύσεως ὁφειλαὶ εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς καὶ εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα, χρυσοῦν ἢ χαρτονόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἐπὶ τῆς χώρας τοῦ ἀλλοδαποῦ τούτου νομίσματος.

Άρθρον 15.— Αἱ διατάξεις τοῦ κυρουμένου ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος ὡς καὶ αἱ τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται, ἀφ' ἣς ἴσχυσαν καὶ ἐπὶ τῶν Τραπέζων αἴτινες ἐργάζονται ἐν 'Ελλάδι ὡς ὑποκαταστήματα ξένων Τραπέζων μὴ ἔχοντα ἱδίαν νομικὴν προσωπικότητα.

Άρθρον 16.—1. Οι παραβάται τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1, 2 καὶ 3 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ιουλίου 1932 ὡς καὶ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καταδιώκονται αὐτεπαγγέλτως καὶ εἰσαγόμενοι δι' ἄπ' εὐθείας κλήσεως καὶ μετὰ προανάκρισιν τὸ πολὺ 10 ἡμερῶν τιμωροῦνται μὲ τάς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 22 Δεκεμβρίου 1932, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5809, δριζομένας ποινάς (¹).

— 2. Διοικηταὶ ἡ Γενικοὶ Διευθυνταὶ Τραπεζῶν μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ιουλίου 1932, ὡς τροποποιεῖται διὰ τῶν ἄρθρων 8 καὶ 9 τοῦ παρόντος ἀσχέτως πρὸς τὴν κατ' αὐτῶν καὶ τῶν ἄς ἐκπροσωποῦνται Τραπεζῶν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἑσόδων τιμωροῦνται κατ' ἔγκλησιν τοῦ ‘Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μὲ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου τῆς 22 Δεκεμβρίου 1932, κυρωθέντος διὰ τοῦ νόμου 5809, δριζομένας ποινάς (¹). — Ή κατὰ τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω παραβάσεων ἔφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἐκτὸς ἐὰν εἰδικῶς δρίσῃ οὕτω τὸ ἐκδόν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον. — Αἱ περὶ μετατροπῆς τῆς ποινῆς διατάξεις ἀργοῦνται.

Άρθρον 17.—1. Διὰ Διατάγματος ἐκδοθησομένου προτάσει τῶν ‘Υπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δύνανται νὰ κωδικοποιηθῶσιν εἰς ἐνιαῖον κείμενον νόμου αἱ διατάξεις τοῦ ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ιουλίου 1932, τοῦ παρόντος ὡς καὶ παντὸς σχετικοῦ νόμου.

— 2. Ή λοχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ εἰς τὴν Συνέλευσιν πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν της.

Δ. τῆς 4/9 Οκτωβρίου 1935 (450) «περὶ ὑποβλητέων πιστοποιητικῶν διὰ τὴν ἔξαίρεσιν ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως καταθέσεων εἰς ξένον νόμισμα ἡ συνάλλαγμα καὶ περὶ προσδιορισμοῦ ἀξίας χρεωγράφων καὶ ἀκινήτων τῶν Τραπεζῶν» (²).

Άρθρον 1.—1. Ως δικαιολογητικά στοιχεῖα πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ ἑδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 1 Αύγουστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποίησεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ιουλίου 1932 κλπ.» Ιδιοτήτων ἀπαιτοῦνται τὰ ἔξῆς :

(¹) ἀνωτ. σ. 33.

(²) Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀρ. 4 § 4 καὶ 6 § 2 Ν. Δ. τῆς 1/1 Αύγουστου 1935, ἀνωτ. σ. 102 καὶ 103.

α') Πιστοποιητικὸν τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑμίσθου "Ελληνος Προξένου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ καταθέτου, δὶ' οὖν νὰ πιστοποιήται ὑπὲρ" εὐθύνην τοῦ Προξένου καὶ ἔξι ἰδίας ἀντιλήψεως τούτου, δτὶ δὲ εἰς δὲ ἀνήκει ἡ κατὰ τὴν 26 Απριλίου 1932 ὑφισταμένη παρὰ Τραπέζῃ ἐν "Ελλάδι κατάθεσις εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ἐτύγχανεν 1) ἀλλοδαπὸς ὑπήκοος, 2) μὴ "Ελλην τὸ γένος καὶ 3) εἰχε μόνιμον κατοικίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατὰ τὴν 29 Ιουλίου 1932.

β') Πιστοποιητικὸν τῆς ὑπηρεσίας ἀλλοδαπῶν τοῦ "Υπουργείου Εσωτερικῶν δὶ' οὖν νὰ βεβαιώται ἐάν δὲ κατὰ τ' ἀνωτέρω καταθέτης εἰσῆλθεν εἰς τὸ "Ελληνικὸν ἔδαφος καὶ ἐν καταφατικῇ περιπτώσει τὴν χρονολογίαν εἰσόδου καὶ ἔξόδου του ὡς καὶ τὸν χρόνον παραμονῆς του ἐν "Ελλάδι.

— 2. Προκειμένου περὶ τῶν ἐν "Ελλάδι μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ Σώματος καὶ τῶν ξένων ἀποστολῶν ἀπαιτεῖται σχετικὴ βεβαίωσις τοῦ "Υπουργείου Εσωτερικῶν δτὶ δὲ καταθέτης ἐτύγχανε κατὰ τὴν 29 Ιουλίου 1932 μέλος τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος ἢ ξένης ἀποστολῆς.

"Αρθρον 2.—1. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς κατὰ τὴν 1ην Αὔγουστου 1935 ἀξίας τῶν μεταξὺ τῶν ἀπομενόντων εἰς τὰς Τραπέζας στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ εἰς συνάλλαγμα περιλαμβανομένων χρεωγράφων εἰς ξένον νόμισμα, μὴ εἰσηγμένων εἰς Χρηματιστήριον, ἐνεργεῖται πραγματογνωμοσύνη παρὰ τριμελοῦς "Επιτροπῆς ὁρίζομένης δὶ' ἀποφάσεως τοῦ "Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀποτελουμένης ἔξι ἐνδὸς μέλους τῆς "Επιτροπῆς συναλλάγματος καὶ "Ελέγχου Τραπεζῶν, ὑποδεικνυμένου ὑπὸ ταύτης, ἐνδὸς ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης τῆς "Ελλάδος ὑποδεικνυμένου ὑπὸ τῆς Διοικήσεως ταύτης καὶ ἐνδὸς ἀντιπροσώπου ἐκάστης ἐνδιαφερομένης Τραπέζης, ὁριζομένου ὑπὲρ" αὐτῆς.

— 2. "Η "Επιτροπὴ πρὸς μόρφωσιν γνώμης, πλὴν ἄλλων στοιχείων, λαμβάνει ὑπὲρ" ὅψιν καὶ ἔκθεσιν ἀνεγνωρισμένου γραφείου ὁρκωτῶν λογιστῶν τοῦ τόπου τῆς ἔδρας τῆς "Εταιρείας τῆς ἐκδοσάσης τὰ χρεώγραφα.—"Η ἔκθεσις δέον νὰ στηρίζηται ἐπὶ τῶν Ισολογισμῶν καὶ λοιπῶν στοιχείων τῆς "Εταιρείας τῶν τεσσάρων τελευταίων ἐτῶν.—Τὸ γραφεῖον ὁρκωτῶν λογιστῶν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου "Ελληνος Πρεσβευτοῦ ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὑπὸ τοῦ οἰκείου "Ελληνος Προξένου.

"Αρθρον 3.— Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς κατὰ τὴν 1ην Αὔγουστου 1935 εἰς συνάλλαγμα ἀξίας τῶν ἐν τῷ ἔκθετικῷ ἀκινήτων τῶν Τραπεζῶν ἐνεργεῖται πραγματογνωμοσύνη παρὰ τριμελοῦς "Επιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἀρμοδίου "Ελληνος Προξένου τοῦ τόπου ἔνθα

κεῖται τὸ ἀκίνητον, ἐνὸς μηχανικοῦ δριζομένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Προξένου καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς ἐνδιαφερομένης Τραπέζης, δριζομένου ὑπὸ αὐτῆς.

"Αρθρον 4.— Ἡ ἐπιτροπὴ συναλλάγματος καὶ ἐλέγχου Τραπέζων δύναται νὰ διατάξῃ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἐνέργειαν καὶ νέας πραγματογνωμοσύνης, εἰς περίπτωσιν καθ' ἥν ἐκ στοιχείων θεωρεῖ τὴν διὰ τῆς πραγματογνωμοσύνης καθορισθεῖσαν ἀξίαν τῶν ὑπὸ ἐκτίμησιν στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν Τραπέζων περὶ ὅν τὸ ἄρθρον 6 (παράγραφος 2) τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Αύγουστου 1935 ὡς μὴ ἀνταποκρινομένην εἰς τὴν πραγματικότητα.

"Αρθρον 5.— Ἡ ἀμοιβὴ τῶν πραγματογνωμόνων, δριζομένη ὑπὸ τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καταβάλλεται παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων Τραπέζων.

'Α. Ν. 17/21 'Οκτωβρίου 1935 (485) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 1ης Αύγουστου 1935».

"Αρθρον μόνον.— Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 1ης Αύγουστου 1935 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ 'Αναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29ης 'Ιουλίου 1932 κλπ. ἀντικαθίσταται ἀφ' ἥς ἵσχυσεν ὡς ἔξης : (Ἀνωτ. σ. 104 σημ. 2).

Ο παρὸν νόμος ἴσχυει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Συνέλευσιν εύθὺς ὡς συνέλθη.

'Α. Ν. 23/25 'Ιανουαρίου 1936 (57) «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Αύγουστου 1935».

"Αρθρον 1.— Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 1ης Αύγουστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ 'Αναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 'Ιουλίου 1932, περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ἔνον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα διφειλῶν», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἀπὸ 21/17 'Οκτωβρίου 1935 'Αναγκαστικοῦ νόμου «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Αύγουστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ 'Αναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29ης 'Ιουλίου 1932 κλπ.» ἀντικαθίσταται, ἀφ' ἥς ἵσχυσεν, ὡς ἔξης : (Ἀνωτ. σ. 103-104 σημ. 2).

"Αρθρον 2.— (Ἀνωτ. σ. 107 σημ. 1).

"Αρθρον 3.— Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Αύγουστου 1935 ἀντικαθίσταται ὡς ἔξης : (Ἀνωτ. σ. 98 σημ. 3).

Ἡ ἴσχυς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Α. Ν. τῆς 25/25 Ιανουαρίου 1936 (55) «περὶ παροχῆς ἔξουσιοδοτήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν πρὸς ρύθμισιν διαφορῶν ὑφισταμένων μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δήμου καὶ Τραπεζῶν ὡς καὶ μεταξὺ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης [ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως]».

"Ἀρθρόν 1.—1. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὅπουργικοῦ Συμβουλίου ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καθορισθῶσιν ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς 29ης Ἰουλίου 1932 καὶ ἐφεξῆς :

α) Ἡ εἰς δραχμάς τιμὴ τῆς Ἀγγλικῆς λίρας εἰς ἣν εἶναι πληρωτέα πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τὰ δυνάμει τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ὅπουργικοῦ Νόμου τῆς 26ης Ἰουνίου 1935 «περὶ ρυθμίσεως τῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν ὀφειλῶν κλπ.» τοκοχρεωλύσια δανείων εἰς ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα, τὰ διοῖα κατέστησαν ληξιπρόθεσμα ἀπὸ τῆς 29ης Ἰουλίου 1932 μέχρι τῆς 26ης Ἰουνίου 1935, ὡς καὶ τὰ ὑπόλοιπα τοιούτων δανείων τὰ ὑφιστάμενα τῇ 29ῃ Ἰουλίου 1932 παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Κτηματικῇ Τραπέζῃ ὑπὸ τύπον καταθέσεων καὶ ἀτινα ἀνελήφθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ δρονικὸν διάστημα ἐπὶ τιμῇ τῶν δραχμῶν 350,50 κατ' Ἀγγλικὴν λίραν καὶ

β) Αἱ προϋποθέσεις ὡφ' ἃς συντρέχει περίπτωσις ὑπερημερίας τοῦ ὀφειλέτου Δήμου ἢ Κοινότητος διὰ τὰ ὡς ἄνω τοκοχρεωλύσια, ἀτινα κατὰ τὰς σχετικὰς δανειακὰς συμβάσεις ἔδει νὰ καταβληθῶσι εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν ἀπὸ 29ης Ἰουλίου 1932 μέχρι τῆς 26ης Ἰουνίου 1935.

— 2. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται, ἵνα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὅπουργικοῦ Συμβουλίου λαμβανομένης μετὰ προηγουμένην γνώμην τῆς ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν Ἐπιτροπῆς, ἀποδοθῇ εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης τὸ ποσόν, τὸ διοῖον περιῆλθε εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως τοῦ παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἐλλάδος ὑφισταμένου κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932 λογαριασμοῦ τοῦ Δήμου τούτου ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας εἴκοσι χιλιάδων τοῦ ἀποτελούντος ὑπόλοιπον δανείου τοῦ συναφθέντος μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης.

"Ἀρθρόν 2.—" Ἡ Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα ὑποχρεούται καὶ ἀσχέτως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 125 τοῦ Κώδικος περὶ Δήμῶν καὶ Κοινοτήτων καὶ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 6429 τιθεμένων ὄρίων νὰ δεχθῇ τὴν συγκεφαλαίωσιν τῶν ὑφισταμένων κατὰ τὴν 31ην Μαΐου 1935 ἀπαιτητῶν νῦν πρὸς αὐτὴν ὀφειλῶν ἐκ τόκων ἢ κεφαλαίου συμφώνως πρὸς τὰ δριζόμενα ἐν παραγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ὅπουργικοῦ Διατάγματος.

στικού Νόμου τῆς 26ης 'Ιουνίου 1935, ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον ἡ ἐκ τῆς ἔφαρμογῆς τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου τούτου προκύπτουσα ἐτησία ύπηρεσία τοῦ δανείου ύπολογιζομένη εἰς δραχμὰς ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ τῆς ἀγγλικῆς λίρας κατὰ τὴν ἡμέραν καθ' ἥν ἐζητήθη ἡ συγκεφαλαίωσις δὲν ύπερβαίνει τὸ εἰς δραχμὰς ποσόν, τὸ ὅποιον ύπεχρεοῦτο νὰ καταβάλῃ μέχρι τῆς 26ης 'Ιουνίου 1935 πρὸς τὴν Τραπέζαν ταύτην ὁ ὄφειλέτης Δῆμος ἢ Κοινότης διὰ τὴν ἐτησίαν ύπηρεσίαν τοῦ δανείου του ἐπὶ τῇ τιμῇ τῶν δραχμῶν 350,50 κατὰ ἀγγλικὴν λίραν.

Άρθρον 3.— Ἐξουσιοδοτεῖται ἡ Κυβέρνησις ὅπως, διὰ συμβάσεων συνομολογουμενῶν ἐντὸς ἔξι μηνῶν⁽¹⁾ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἀνωνύμων Τραπεζικῶν ἑταῖρειῶν κυρωθησομένων διὰ Διαταγμάτων προτάσει τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδοθησομένων διακανονισθῶσι συμβιβαστικῶς ἐν ὅλῳ ἥ ἐν μέρει ἄπασαι αἱ μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργαζομένων Τραπεζῶν ὑφιστάμεναι διαφοραὶ εἴτε ἐκ τῆς ἔφαρμογῆς τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29ης 'Ιουλίου 1932 ὡς τοῦτο ἐκυρώθη, ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποίησεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29ης 'Ιουλίου 1932 κλπ.» ὡς καὶ μεταγενεστέρων νόμων εἴτε ἔξι οἰασδήποτε ἄλλης αἰτίας. Αἱ συναφθησόμεναι συμβάσεις καταρτισθήσονται ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου⁽²⁾.

(1) Ἡ προθεσμία αὕτη παρετάθη ἐπανειλημμένως καὶ δή : α) «μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1936» διὰ τοῦ ἀρ. 3 'Α. Ν. 27 τῆς 14/19 Αύγουστου 1936 (358) «περὶ συμπληρώσεως τῆς διοικήσεως νομικῶν προσώπων, αὐτοτελῶν ύπηρεσιῶν κλπ.», β) «μέχρι καὶ τῆς 30 'Ιουνίου 1937» διὰ τοῦ ἀρ. 1 'Α. Ν. 479.1937, ἀνωτ. σ. 43, γ) «εἰσέτι μέχρι καὶ τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1937» διὰ τοῦ ἀρ. 4 'Α. Ν. 800.1937, ἀνωτ. σ. 44, καὶ δ) «μέχρι 31 Μαρτίου 1939» διὰ τοῦ ἀρ. 4 'Α. Ν. 1397.1938, εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα.

(2) Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀντέρω διατάξεως ἐξεδόθη τὸ Δ. τῆς 3/10 Δεκεμβρίου 1938 (463) «περὶ κυρώσεως συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης Ἀμέρικαν Ἐξπρές Κόμπανυ »Ινκ [περὶ διακανονισμοῦ τῆς διεφορούμενής παρὰ τῆς Ἀμέρικαν Ἐξπρές Κόμπανυ]»Ινκ διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως>]. Τὸ αὐτὸ δόμα ἐρρύθμισαν αἱ διὰ τῶν ἀκολούθων νόμων κυρωθεῖσαι συμβάσεις : α') 'Α. Ν. 795 τῆς 21/27 'Ιουλίου 1937 (282) «περὶ κυρώσεως τῆς 16 'Ιουνίου 1937 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος «περὶ διακανονισμοῦ τῶν ἐκ τῆς ἔφαρμογῆς τῆς δραχμοποιήσεως προκυψαῶν διαφορῶν», β') 'Α. Ν. 1419 τῆς 15/18 'Οκτωβρίου 1938 (380) «περὶ κυρώσεως συμβάσεων ἀφορῶσῶν τὸν διακανονισμὸν ὠρισμένων σχέσεων τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τραπέζαν τῆς Ἐλλάδος» (οὗτος κυρώνει δύο συμβάσεις ἀπὸ 11 'Οκτωβρίου 1938, ἐκ τῶν ὅποιων ἡ πρώτη ὑπὸ τίτλον «περὶ τῆς ὀφειλομένης παρὰ

Άρθρον 4.—'Επιτρέπεται όπως διά B. Διατάγματος ἑκδιδομένου προτάσει τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, καταβάλληται παρά τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου εἰς τὸν Δῆμον 'Αθηναίων ἐπιχορήγησις ἵση πρὸς τὴν ἑτησίαν ύπηρεσίαν τοῦ ἐκ δραχμῶν χρυσῶν δέκα ἔξι ἑκατομμυρίων (16.000.000) διμολογιακοῦ δανείου του, τοῦ συναφθέντος πρὸ τῆς 12ης Μαΐου 1923 μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος, ἐφ' ὅσον ἥθελε τελικῶς κριθῆ, διτὶ τὸ δάνειον τοῦτο διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ 'Αναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29ης Ἰουλίου 1932, ὡς τοῦτο ἐκυρώθη, ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ N. Διατάγματος τῆς 1 Αὐγούστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 29ης Ἰουλίου 1932 'Αναγκαστικοῦ Διατάγματος κλπ.». —Διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἐπιχορηγήσεως ταύτης θέλει ἔγγράφεται ἑτησίως καὶ μέχρις ἔξιοφλήσεως τοῦ δανείου ἡ ἀναγκαιόσα πίστωσις εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν τῶν ἔξόδων τοῦ 'Υπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. —'Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Α. Ν. 491 τῆς 26/26 Φεβρουαρίου 1937 (72) «περὶ ἐρμηνείας διατάξεων τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 1ης Αὐγούστου 1935».

"Άρθρον μόνον.—1. (Ίδ. ἀρ. 5 § 1 'Α.Δ. 29-7-1932 ἀνωτ. σ. 101).

— 2. 'Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Α. Ν. 1397 τῆς 11/11 'Οκτωβρίου 1938 (367) «περὶ συμπληρώσεως κλπ. τοῦ 'Αναγκαστικοῦ Νόμου τῆς 23/25 Ἰανουαρίου 1936 περὶ τροποποιήσεως τοῦ N. Δ. τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 κλπ.».

"Άρθρον 1.—(Ίδ. ἀρ. 8 § 1 N. Δ. ἐν τέλει, σ. 105 σημ. 2).

"Άρθρον 2.—1. Τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον ὄπως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν ἀποφάσεών του ἐπὶ ἀπασῶν τῶν ὀσκηθεισῶν ἢ ὀσκηθησομένων ἐνώπιόν του προσφυγῶν κατὰ τῶν πράξεων τῆς

τῆς 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος τῷ Δημοσίῳ διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως), γ') 'Α. Ν. 1555 τῆς 31 Δεκεμβρίου 1938/4 Ἰανουαρίου 1939 (6) «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 23 Δεκεμβρίου 1938 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης» (σχετικὸν καὶ ἀρ. 15 'Α. Ν. 1704.1939, ἀνωτ. σ. 53), καὶ δ') 'Α. Ν. 1768 τῆς 29 Μαΐου/2 Ἰουνίου 1939 (219) «περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 11 Μαΐου 1939 συμβάσεως μεταξὺ τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν» «περὶ διακανονισμοῦ τῆς ὀφειλομένης παρὰ τῆς Τραπέζης 'Αθηνῶν A. E. τῷ Δημοσίῳ διαφορᾶς ἐκ δραχμοποιήσεως».

'Επιτροπής Συναλλάγματος τῶν ἐκδοθεισῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αύγουστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 κλπ.» προβῇ εἰς ἀναθεώρησιν τῆς ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1935 ἀποφάσεως τῆς 'Επιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ 'Ἐλέγχου Τραπεζῶν, δι’ ἣς καθωρίσθη συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αύγουστου 1935, ἀφ’ ἐνὸς μὲν ἡ καταβληθησομένη ἀποζημίωσις εἰς ἔκαστην τῶν ζημιώθεισῶν ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως Τραπεζῶν, ἀφ’ ἑτέρου δὲ τὸ ποσὸν ὅπερ ἔκαστη τῶν ὑποχρέων πρὸς καταβολὴν τῆς ἀποζημίωσεως ταύτης Τραπεζῶν ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δὲ Πρόεδρος τοῦ 'Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου διὰ πράξεώς του ἐκδιδομένης τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τοῦ 'Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αύγουστου 1935 καλεῖ, τὰς ἐνδιαφερομένας Τραπέζας ἵνα ἐντὸς μηνιαίας ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ὑποβάλωσιν αὐτῷ δι’ ὑπομνημάτων τὰ αιτήματα καὶ τὰς προτάσεις των. Τὸ 'Ἐλεγκτικόν Συνέδριον λαμβάνον ύπ’ ὅψει 1) τὰς ἀσκηθείσας συμφώνως τῷ ὡς ἄνω ἄρθρῳ 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1 Αύγουστου 1935 προσφυγάς τῶν Τραπεζῶν καὶ τὰ ὑπομνήματα αὐτῶν, 2) τὰ διὰ τυχὸν συμβιβασμοῦ μὲ τὸ 'Ἐλληνικὸν Δημόσιον καθορισθέντα ὡς πρὸς τὴν ὑφισταμένην κατὰ τὴν 26 Απριλίου 1932 παθητικότητα εἰς συνάλλαγμα τῶν Τραπεζῶν, 3) τὰς ἀποφάσεις τῆς 'Επιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ 'Ἐλέγχου Τραπεζῶν τὰς καταστάσας ἀμετακλήτους, λόγῳ μὴ ἀσκήσεως προσφυγῆς ἐνώπιον τοῦ 'Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ 4) τὰς ἐκδοθείσας παρ’ αὐτοῦ ὁριστικὰς καὶ ἀμετακλήτους ἀποφάσεις, καθορίζει δι’ ἀποφάσεως του ἀφ’ ἐνὸς μὲν τὸ ποσὸν τῆς καταβλητέας εἰς δραχμὰς ἀποζημίωσεως εἰς ἔκαστην τῶν ζημιούμενων Τραπεζῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αύγουστου 1935, ἀφ’ ἑτέρου δὲ τὰς Τραπέζας αἵτινες ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημίωσεως ταύτης ὡς καὶ τὰ ποσὰ ἄτινα ἔκαστη τῶν Τραπεζῶν τούτων ὑποχρεοῦται τελικῶς νὰ καταβάλῃ.—'Η ἀποφασίς τοῦ 'Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἔκτελεῖται κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως της παρὰ τῶν ὑποχρέων Τραπεζῶν. Εἰς περίπτωσιν δυστροπίας τούτων εἰσπράττονται τὰ διὰ τῆς ἀποφάσεως καθορισθέντα ποσὰ ὑπὲρ τῶν ζημιούμενων Τραπεζῶν παρὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων καὶ ἀποδίδονται κατὰ τὰ κεκανονισμένα εἰς τὰς δικαιουμένας Τραπέζας.

—2. Οὕτω κατὰ τὴν διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένην διαδικασίαν ἐκδικάζονται συνάμα πᾶσαι αἱ προσφυγαὶ τῶν Τραπεζῶν κατὰ τῆς ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1935 ἀποφάσεως τῆς 'Επιτροπῆς Συναλλάγμα-

τος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν, τῆς ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως ρυθμιζούσης ἀνεκκλήτως πάντα τὰ ἐν ἀριθμῷ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κρινόμενα ζητήματα.—Διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου θεωροῦνται ἐκδικασθεῖσαι αἱ προσφυγαὶ Τραπεζῶν κατὰ τῆς ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1935 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν.

“Ἄρθρον 3.—1. Πρὸς προσδιορισμὸν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 9 τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 «περὶ κυρώσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 κλπ.» τῆς εἰς δραχμὰς διαφορᾶς τῆς προκυπτούσης εἰς βάρος ἑκάστης τῶν ἐν Ἐλλάδι ἐργαζομένων Τραπεζῶν ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι ἡ παρ’ αὐταῖς ἔφαρμογὴ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932, ὡς ἐκυρώθη, ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 1ης Αὐγούστου 1935 ἐδημιούργησε παθητικότητα ἥ αὔξησιν τῆς ὑφισταμένης εἰς συνάλλαγμα παθητικότηος αὐτῶν λαμβάνεται ὡς βάσις ἡ τιμὴ ἑκάστου τῶν ξένων νομισμάτων, ὡς ταῦτα καθωρίσθησαν διὰ τῆς ἀπὸ 30 Σεπτεμβρίου 1935 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Συναλλάγματος καὶ Ἐλέγχου Τραπεζῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Διὰ τὰς παρὰ τῶν Τραπεζῶν τούτων ἐνεργηθείσας τυχὸν πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν πληρωμάς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὡς βάσις διὰ τὴν ἔξεύρεσιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαφορᾶς λαμβάνεται ἡ τιμὴ ἑκάστου ξένου νομίσματος κατὰ τὴν ἡμέραν, καθ’ ἥν ἐνηργήθησαν ἀποδεειγμένως αἱ ἐν λόγῳ πληρωμαὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν.

—2. Τὰ μετὰ τὴν ἔφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου καὶ τῆς διατάξεως τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἀπομένοντα παρὰ ταῖς ζημιούμεναις Τραπέζαις ποσὰ εἰς δραχμὰς ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων παρὰ τούτων πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ βάσει τιμῶν ξένων νομισμάτων ἀνωτέρων τῶν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καθοριζούμενων, κατατίθενται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου παρὰ τῇ Τραπέζῃ τῆς Ἐλλάδος εἰς εἰδικὸν λογαριασμόν, κινούμενον τῇ ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετ’ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.—‘Ο Εἰδικὸς οὗτος λογαριασμὸς χρησιμοποιηθήσεται κυρίως :—α’) Πρὸς πληρωμὴν τοῦ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου δρισθησομένου ὡς καταβλητέου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ποσοῦ λόγῳ ἀποζημιώσεως τῶν ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως ζημιώθεισῶν Τραπεζῶν.—β’) Πρὸς πληρωμὴν ἀποζημιώσεων διὰ ζημιάς ἐπενεχθησομένας τυχὸν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἔφεξῆς εἰς Τραπέζας συνεπείᾳ τῆς ἔφαρμογῆς τῶν Νόμων τῆς δραχμοποιήσεως’ καὶ—γ’) Δι’ οἰανδήποτε ἄλλην τακτοποίησιν ζητημάτων προκυπτόν-

των ἐκ τῆς δραχμοποιήσεως, ἡν ἡτιολογημένη ἀπόφασις τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως Οἰκονομικῆς Ἀμύνης ἥθελε καθορίσῃ.—Ο λογαριασμὸς οὗτος κλείεται τῇ 31 Δεκεμβρίου 1940, τὸ τυχὸν δὲ παραμένον ἐξ αὐτοῦ ὑπόλοιπον εἰσάγεται ὡς δημόσιον ἔσοδον.

Άρθρον 4.—(*Ἀνωτ. σ. 113 σημ. 1.*)

Άρθρον 5. Ή ίσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Α. Ν. τῆς 26/26 Ιουνίου 1935 (286) «περὶ ρυθμίσεως τῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος (ΕΚΤΕ) ὁφειλῶν, ὡς καὶ τῶν ἐξ ὁμολογιακῶν δανείων εἰς Λίρας Ἀγγλίας ὁφειλῶν τῆς αὐτῆς Τραπέζης πρὸς τὴν ἄλλοδαπήν»⁽¹⁾.

Άρθρον 1. — 1. Ή διὰ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29/7/1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμάς τῶν εἰς ἔξνον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὁφειλῶν», καθοριζομένη μετατροπὴ τῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος (ΕΚΤΕ) ὁφειλῶν εἰς ἔξνον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα τῶν γεγενημένων πρὸ τῆς 26 Ἀπριλίου 1932 καὶ ἀπορρεουσῶν ἐκ τοκοχρεωλυτικῶν ἐνυποθήκων δανείων, θεωρεῖται ὡς μηδέποτε γενομένη. Αἱ ὁφειλαὶ αὗται ὡς καὶ ἡ σχετικὴ ἐνυπόθηκος ἀσφάλεια αὐτῶν ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμεναι εἰς ὃ νόμισμα ἀρχικῶς συνωμολογήθησαν.

— 2. Όμοιώς θεωροῦνται ὡς μηδέποτε μετατραπεῖσαι εἰς ὁφειλὰς δραχμῶν καὶ αἱ κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932 ὑφιστάμεναι ὁφειλαὶ εἰς ἔξνον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα πρὸς τὴν ΕΚΤΕ, αἱ προερχόμεναι ἐξ οἰωνδήποτε ἄλλων ἐνυποθήκων πλὴν τῶν ἐν παραγράφῳ 1 δανείων, ἐφ' ὅσον τὰ κεφάλαια τῶν τοιούτων ὁφειλῶν ἡντλήθησαν καὶ ὁφείλονται εἰς τὴν ἄλλοδαπήν παρὰ τῆς δανειστρίας Τραπέζης. — Τὰ ἐν τῇ παρούσῃ καὶ τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ καθοριζόμενα, ίσχύουσι καὶ ἀν ἔτι ἡ Τράπεζα προέβη εἰς κοινοποίησιν ἐπιταγῆς πρὸς τὸν ὁφειλέτην ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ἀναγκ. Δια-

(1) Ἐπὶ τῇ προόψει τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀνωτέρω Α. Ν. ἔξεδόθι δ 'Α. Ν. τῆς 31/31 Μαΐου 1935 (227) «περὶ ἀναβολῆς πληρωμῆς τοκομεριδίου Ἐθνικής Κτηματικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος», ἔχων ὡς ἔξῆς:

Άρθρον μόνον.—Η πληρωμὴ τοῦ κατὰ τὴν 1ην Ιουνίου 1935 ληξιπροθέσμου τοκομεριδίου τῶν εἰς Λίρας Ἀγγλίας ὁμολογιακῶν δανείων τῆς Ἐθνικῆς Κτηματικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀναβάλλεται διὰ τὴν 1ην Ιουλίου ἵδιου ἔτους. — Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, οιδινος ἡ ίσχὺς ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

τάγματος τῆς 29 Τ/1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν».

— 3. Κατ' ἔξαίρεσιν τῶν ἐν παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένων, πᾶσαι αἱ μέχρι καὶ τῆς 31ης Μαΐου 1935 γενόμεναι ἐπὶ τῇ τιμῇ τῶν δραχμῶν 425 τὴν λίραν Ἀγγλίας καταβολαὶ ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς εἰρημέναις παραγράφοις προβλεπομένων ἐνυποθήκων ὀφειλῶν, θεωροῦνται καλῶς ἐνεργηθεῖσαι, ἡ δὲ ἀντίστοιχος ἀπαίτησις τῆς EKTE θεωρεῖται δι' αὐτῶν ἐν δλῷ ἢ ἐν μέρει ἔξοφληθεῖσα. — Αἱ τυχόν ἐπὶ μικροτέρᾳ τιμῇ τῶν δραχμῶν 425 τὴν λίραν Ἀγγλίας γενόμεναι καταβολαὶ ἐπὶ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀφειλῶν, συμπληροῦνται παρὰ τῶν ὀφειλετῶν μέχρι τῶν δραχμῶν 425 τὴν Ἀγγλικὴν λίραν, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἐν παραλείψει τοιαύτης συμπληρώσεως τὸ παρὰ τοῦ ὀφειλέτου καταβληθὲν ποσὸν δραχμῶν ἀνάγεται εἰς λίρας Ἀγγλίας ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς, θεωρούμενον ὡς ἀποσβέσαν ἀντίστοιχον ποσὸν τῆς εἰς λίρας Ἀγγλίας ἀπαίτησεως τῆς Τράπεζης, τὸ δὲ ἀπομένον μετά ταῦτα ἀπαίτητὸν κατὰ τὴν 31 Μαΐου 1935 ἐκ τόκων ἢ κεφαλαίου ὑπόλοιπον τῆς ὀφειλῆς ὅμοιον μετὰ τῶν τόκων καθυστερήσεως αὐτοῦ, δύναται εἴτε νὰ ἔξοφληθῇ, εἴτε νὰ συγκεφαλαιωθῇ τηρουμένων τῶν προθεσμῶν καὶ τῶν δρων τῶν ἐν ταῖς παραγράφοις 4 καὶ 5 καθοριζομένων.

— 4. Κατ' ἔξαίρεσιν ὥσαύτως τῶν ἐν ταῖς παραγράφοις 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένων, αἱ κατὰ τὴν 31ην Μαΐου 1935 ὑφιστάμεναι ἀπαίτηται ὀφειλαὶ ἐκ τόκων ἢ κεφαλαίων τῶν ἀνωτέρω δανείων πρὸς τὴν EKTE δύνανται ὅμοιον μετὰ τῶν τόκων καθυστερήσεως αὐτῶν νὰ ἔξοφληθῶσι τοῖς μετρητοῖς ἐπὶ τῇ τιμῇ τῶν δραχ. 425 τὴν λίραν Ἀγγλίας, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ 1ης Ιουνίου 1935 καὶ ληγούσης μετὰ ἔνα μῆνα ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

— 5. Ἐν παραλείψει τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἔξοφλήσεως, δὲ ὀφειλέτης δικαιοῦται μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1935, νὰ ζητήσῃ τὴν συγκεφαλαίωσιν τῆς ἀπαίτησης ἐκ τόκων ἢ κεφαλαίου κατὰ τὴν 31ην Μαΐου 1935 ὀφειλῆς του ὅμοιον μετὰ τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συγκεφαλαίσεως τόκων καθυστερήσεως αὐτῆς, εἰς τὸ κατὰ τὴν 1ην Ιουνίου 1935 μήπω ἀπαίτητὸν ὑπόλοιπον τῆς ὀφειλῆς, τοῦ προκύπτοντος κατὰ τὸν τρόπον τούτον ὑπολοθίπου εἰς λίρας Ἀγγλίας ἔξασφαλιζομένου ὅμοιον μετὰ τῆς ἐκάστοτε ἀπαίτουμένης ὑπηρεσίας αὐτοῦ διὰ τῆς ἀρχικῆς πρὸς ἔξασφάλισιν τοῦ δανείου ἔγγεγραμμένης ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ σχετικοῦ ἀκινήτου, καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς λοιποὺς τοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου δρους. — Ἡ Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὴν τοιαύτην περὶ συγκεφαλαίω-

σεως αίτησιν μόνον έντος τοῦ ύπο τῶν δρων ἐργασιῶν αύτῆς καθοριζομένου ἀνωτάτου δρίου δανεισμοῦ, ύποχρεούμενου τοῦ διφειλέτου δπως τὸ τυχόν ύπερβαῖνον τὸ εἰρημένον δριον ποσόν τῷ ἔξοφλήσῃ τοῖς μετρητοῖς εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν πωλήσεως τοῦ ἐπὶ Λονδίνου συναλλάγματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος κατὰ τὴν ήμεραν τῆς ἔξοφλήσεως, ἐπὶ τῇ εἰδοποιήσει τῆς Τραπέζης.—Περὶ τῆς συγκεφαλαιώσεως ταύτης συντάσσεται δαπάναις τοῦ διφειλέτου τροποποιητική τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαίου πρᾶξις, ἐπὶ παγίου τέλους χαρτοσήμου δραχμῶν πέντε γινομένης καὶ σχετικῆς μνείας ἀτελῶς εἰς τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου τῶν ύποθηκῶν.

"Αρθρον 2.—1. Διὰ τὸν ἀπὸ 1 Ιουνίου 1935 καὶ ἐφεξῆς χρόνον ὁ συμπεφωνημένος τόκος τῶν εἰς λίρας Ἀγγλίας ἀπαιτήσεων τῆς ΕΚΤΕ ἔξι ἐνυποθήκων δανείων, ἐκ δανείων πρὸς τὸ Δημόσιον, πρὸς Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἐπὶ ἑκχωρήσει προσόδων καὶ ἐν γένει ἐκ παντὸς εἰς λίρας Ἀγγλίας καὶ ἐκ τοῦ προϊόντος τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀντληθέντων πέντε ἑκατομμυρίων λιρῶν Ἀγγλίας, δανείου, μειοῦται εἰς 6 % ἐτησίως. Ὁ οὐτωσεὶ [γρ. ούτωσι] καθοριζόμενος τόκος θεωρεῖται ἀείποτε νόμιμος καὶ δὲν ἐπηρεάζεται ἐξ οἰασδήποτε μεταβολῆς τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος καὶ γενικώτερον ἔξι οἰασδήποτε μεταβολῆς τῆς κειμένης περὶ τόκου νομοθεσίας.

— 2. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ διφειλέτου ύποβαλλομένη μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1935 ἡ ΕΚΤΕ ύποχρεοῦται προκειμένου περὶ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 δανείων, νὰ παρατείνῃ τὸν συνωμολογημένον χρόνον χρεωλυτικῆς ἀποσβέσεως αύτῶν κατὰ τριάκοντα μὲν ἔτη προκειμένου περὶ ἐνυποθήκων δανείων, κατὰ πεντήκοντα δὲ ἔτη προκειμένου περὶ δανείων πρὸς τὸ Δημόσιον ἡ πρὸς Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἐπὶ ἑκχωρήσει προσόδων, τῆς χρονολογίας τῆς παρατάσεως ἀρχομένης ἀπὸ 1ης Ιουνίου 1935.—Κατὰ πάντα χρόνον μετά τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω παράτασιν ἡ ΕΚΤΕ ύποχρεοῦται, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ διφειλέτου καὶ ἐφ' δօσον οὕτος λάβῃ σχετικὴν ἔγκρισιν τῶν Ὅπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, νὰ ἐλαττώσῃ εἰς τὸ ἥμισυ τὸν ύπολειπόμενον ἀπὸ τῆς ύποβολῆς τῆς τοιαύτης αἰτήσεως χρόνον χρεωλυτικῆς ἀποσβέσεως τοῦ δανείου.

— 3. Ἐν τῇ περιπτώσει τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον παρατάσεως συντάσσεται δαπάνη τοῦ διφειλέτου ἐπὶ παγίου τέλους χαρτοσήμου δραχμῶν πέντε τροποποιητική τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαίου πρᾶξις, ἐάν δὲ συντρέχῃ καὶ περίπτωσις συγκεφαλαιώσεως συντάσσεται ἐνιαία διὰ τε τὴν παράτασιν καὶ τὴν συγκεφαλαιώσιν πρᾶξις. Περὶ τῆς εἰρημένης παρατάσεως γίνεται ἀτελῶς μνεία εἰς τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου τῶν ύποθηκῶν.

— 4. Κατά πάντα χρόνον πρὸ τῆς λήξεως τῆς συνωμολογημένης ἀρχικῆς ἡ κατὰ παράτασιν προθεσμίας τοῦ δανείου ὁ ὀφειλέτης δικαιούται νὰ ἔξιφλήσῃ τοῖς μετρητοῖς καὶ ἐν συνόλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ εἰρημένον δάνειον τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ διὰ τὴν ἔξιφλησιν ταύτην τῶν ὅρων τοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου. Κατ' ἔξαρεσιν ὁ δρος τοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου, καθ' ὃν ἡ διὰ προκαταβολῆς μερικὴ ἢ διλικὴ ἔξιφλησις τοῦ δανείου παρέχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τῆς δανειστρίας μέχρι ποσοῦ ἵσου πρὸς τὸν τόκον μιᾶς ἔξαμηνίας τοῦ προκαταβαλομένου κεφαλαίου, δὲν ἐφαρμόζεται ἐφ' ὅσον ὁ ὀφειλέτης πραγματοποιήσῃ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἔξιφλησιν, ἀφοῦ προειδοποιήσει πρὸ ἔξαμήνου σχετικῶς τὴν ΕΚΤΕ. Ἐὰν δὲ προειδοποιήσας ὁφειλέτης ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔξαμήνου δὲν ἔξιφλήσῃ δύναται νὰ ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς προειδοποιήσεως μίαν εἰσέτι μόνον φοράν.

— 5. Διὰ τὴν ἔξιφλησιν τοῦ τμήματος τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων τοῦ δναφερομένου εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἐν παραγράφῳ 1 δανείων (χρεωλύσιον), ἡ Τράπεζα ὑποχρεούται νὰ δέχεται κατὰ τακτὴν λῆξιν ἀντὶ μετρητῶν ὅμολογίας τῶν εἰς λίρας Ἀγγλίας ὅμολογιακῶν δανείων αὐτῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 τοῦ παρόντος καθοριζομένων, ὑπολογιζομένας εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀρτίου.

— 6. Τὰς κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὡς καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 5 ἀποκτωμένας ὑπ' αὐτῆς ὅμολογίας ἡ Τράπεζα δικαιούται νὰ ἐπαναθέτῃ εἰς κυκλοφορίαν πωλοῦσα αὐτάς, εἴτε ἐν Λονδίνῳ, εἴτε ἐν Ἀθήναις. Τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως ὅμολογιῶν ἐν Λονδίνῳ κτώμενον συνάλλαγμα διατηρεῖ ἡ ΕΚΤΕ, ἐφ' ὅσον ἀναγκαιοὶ αὐτῇ ὡς κάλυμμα τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ ὅμολογιῶν αὐτῆς, δὲν δύναται δημως νὰ διαθέτῃ τοῦτο ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ πωλήσεως ἡ ἐκχωρήσεως πρὸς αὐτὴν ταύτην τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος. Τὸ προϊόν πωλήσεως ὅμολογιῶν ἐν Ἀθήναις δὲν δύναται νὰ ἐπενδύῃ εἰς ξένα νομίσματα ἢ ἔξωτερικὸν συνάλλαγμα ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

“Αρθρον 3.—Κατὰ παρέκκλισιν τῶν ισχυουσῶν ἐκάστοτε περὶ τόκου διατάξεων, διὰ τὸν ἀπὸ 1ης Ιουνίου 1935 καὶ ἐφεδῆς χρόνον δὲ τόκος ὑπερημερίας τῶν εἰς λίρας Ἀγγλίας πρὸς τὴν ΕΚΤΕ ὁφειλῶν τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ἐιδικῶτερον καθοριζομένων, δρίζεται παγίως εἰς 8 %, ἐτησίως. Οἱ εἰρημένος τόκος ὑπερημερίας ὁφειλεται αὐτοδικαίως καὶ ἄνευ κοινοποιήσεως ἐπιταγῆς ἢ ἄλλης ὁχλήσεως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καθυστερήσεως μέχρις ἔξιφλήσεως.

“Αρθρον 4(‘).—1. Προκειμένου περὶ τῶν εἰς λίρας Ἀγγλίας ἀπαιτήσεων τῆς ΕΚΤΕ τῶν εἰδικώτερον ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος καθοριζομένων, δὲν χωρεῖ οἰασδήποτε ἀναστολὴ ἐκτελέσεως ἢ ἀναβολή, οἰασδήποτε φύσεως κατὰ τὰς διατάξεις οὕτε τοῦ κοινοῦ οὕτε οἰουδήποτε ἔξαιρετικοῦ δικαίου, οὐδὲ ὑπάγεται ἢ δύναται νὰ ὑπαχθῇ ἢ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις εἰς οἰανδήποτε προηγουμένην δικαστικὴν ἄδειαν.

— 2. Εἰδικώτερον δὲν κατισχύουσι τῆς ὡς ἄνω διατάξεως καὶ δὲν ἔχουσιν ούδεμίαν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω διατάξεων τῆς εἰρημένης Τραπέζης διατάγματα ἐκδιδόμενα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Νόμων ΔΞΗ’, 768 καὶ παντὸς ἄλλου σχετικοῦ Νόμου, ὡς καὶ οἰαιδήποτε ἄλλαι διατάξεις Νόμων ἢ Διαταγμάτων ἔστω καὶ μετὰ τὴν ίσχὺν τοῦ παρόντος θεσπιζόμεναι, ἐφ’ ὅσον ἀντίκεινται εἰς τὰ ἐν παραγράφῳ 1 καθοριζόμενα.

“Αρθρον 5.—1. Αἱ κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932 ὑφιστάμεναι πάσης φύσεως εἰς ζένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλαὶ τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος, πλὴν τῶν ρυθμιζομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ἐνυποθήκων, ὃν δμως ὀφειλῶν τὰ κεφάλαια ἡντλήθησαν καὶ ὀφείλονται εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν παρὰ τῆς δανειστρίας Τραπέζης, ἔξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ιουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ζένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν».

— 2. Όμοιως ἔξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος αἱ κατὰ τὴν 26ην Ἀπριλίου 1932 ὑφιστάμεναι παρὰ τῇ ΕΚΤΕ καταθέσεις εἰς ζένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ τῶν Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου ἐν γένει, ἐφ’ ὅσον αἱ καταθέσεις αὗται προέρχονται

(¹) Δ. τῆς 13/13 Σεπτεμβρίου 1935 (405) «περὶ παρατάσεως τοῦ Δικαιοστασίου» ἄρθρον 1 § 5 : «Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων [ρυθμίζουσαι τοὺς ὄρους τῆς ἀναστολῆς τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως, ὃν μεταξὺ αἱ περὶ ἔξοφλήσεως διὰ δόσεων] δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοκοχρεωλυτικῶν δανείων, πλὴν ἀν ταῦτα λήγουν πρὸ τῆς 31 Αὐγούστου 1941, δόποτε δ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δικαιοῦται ν’ ἀναστέλλῃ τὴν πληρωμὴν μέχρι τῆς χρονολογίας ταύτης, αὐξάνων τὰς συμπεφωνημένας δόσεις καὶ ἐλαττών τὰ ποσὰ αὐτῶν. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου τούτου δὲν θίγονται τὰ ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ ἀπὸ 26/26 Ιουνίου 1935 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ ρυθμίσεως τῶν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος ὀφειλῶν τῆς αὐτῆς Τραπέζης πρὸς τὴν ἀλλοδαπήν», δριζόμενα».

ἔξι ύπολοί πων εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα δανείων, περὶ ὃν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

—3. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἴσχύουσιν ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς 29/7/32 καὶ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἔκκρεμῶν κατὰ πρῶτον ἡ δεύτερον βαθμὸν δικῶν, ὡς ἀφορῶσαι εἰς διατάξεις δημοσίας τάξεως.

—4. Αἱ κατὰ τὴν 31 Μαΐου 1935 ὑφιστάμεναι ἀπαιτηταὶ πρὸς τὴν ἐν παραγράφῳ 1 μνημονευομένην Τράπεζαν ὁφειλαὶ τόκων ἡ κεφαλαίου ἐκ δανείων εἰς Λίρας Ἀγγλίας πρὸς Νομικὰ πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ἐπὶ ἔκχωρήσει προσόδων, δύνανται νὰ συγκεφαλαιωθῶσιν δμοῦ μετὰ τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συγκεφαλαιώσεως τόκων καθυστερήσεως αὐτῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποβαλλομένη μέχρι καὶ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1935.—Τὸ προκύπτον κατόπιν τῆς συγκεφαλαιώσεως ὑπόλοιπον ἀνεξιφλήτου κεφαλαίου, ὡς καὶ ἡ ἐκάστοτε ἀπαιτουμένη ὑπηρεσία αὐτοῦ, ἔξασφαλίζεται ὑπὸ τοὺς ὅρους καὶ τὰς ἀσφαλείας τοῦ σχετικοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου. — 'Η Τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ τὴν αἰτουμένην συγκεφαλαιώσιν ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὅσον ἡ ἀπαιτουμένη κατόπιν αὐτῆς ὑπηρεσία τοῦ δανείου δὲν ὑπερβαίνει τὸ ὅριον τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 125 τοῦ Κώδικος περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ νόμου 6429, καθοριζόμενον. — Περὶ τῆς συγκεφαλαιώσεως συντάσσεται δαπάνη τοῦ ὁφειλέτου τροποποιητικὴ τοῦ ἀρχικοῦ συμβολαίου πρᾶξις, ἐπὶ παγίου τέλους χαρτοσήμου δραχμῶν πέντε.

—5. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ὁφειλῶν περὶ ὃν τὸ παρὸν ἄρθρον.

"Ἄρθρον 6.—1. Αἱ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ 'Αναγκ. Διατάγματος τῆς 29/7/1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συν/γμα ὁφειλῶν» ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν EKTE διὰ τὸ ἀπὸ 29 Ιουλίου 1932 μέχρι καὶ τῆς 1ης Ιουνίου 1935 χρονικὸν διάστημα, ἐκκαθαρίζονται ὡς ἀκολούθως:

A') Τὸ Δημόσιον θέλει καταβάλῃ πρὸς τὴν εἰρημένην Τράπεζαν τὴν εἰς δραχμὰς διαφοράν, μεταξὺ τῶν δραχ. 425 κατὰ λίραν Ἀγγλίας καὶ τῆς τρεχούσης τιμῆς πωλήσεως συν/ματος, ἐπὶ Λονδίνου τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς καταβολῆς τοῦ ὁφειλομένου ποσοῦ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Τραπέζης εἰσπραχθέντων ἐπὶ τῇ τιμῇ τῶν δραχ. 425 τὴν λίραν Ἀγγλίας ἀπὸ 29/7/32 μέχρι 1/6/35 παρὰ τῶν ὁφειλετῶν ἔξι ἐνυποθήκων δανείων ποσῶν, τῶν ἀφορώντων ἔξιόφλησιν κεφαλαίου τῶν ὁφειλῶν

αύτῶν, ἐφ' ὅσον τὰ εἰσπραχθέντα κατὰ τὸ ὡς ἄνω χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τῆς Τραπέζης ποσὰ κατέστησαν ἀπαιτητὰ μέχρι καὶ τῆς 1ης Ιουνίου 1935.—Προκειμένου οὐχ ἦτον περὶ τοκοχρεωλυτικῶν δανείων θεωροῦνται ὡς καταστάντα μέχρι καὶ τῆς 1ης Ιουνίου 1935 ἀπαιτητά, καὶ τὰ ἐκ κεφαλαίου ποσά, ἀτινα εἰσέπραξεν ἢ θέλει εἰσπράξει ἡ Τράπεζα μέχρι λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 συνεπείᾳ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἢ καὶ ἀπλῆς κοινοποίησεως ἐπιταγῆς πρὸς τὸν ὀφειλέτην, ὡς ἐπίσης συνεπείᾳ καταβολῆς εἰς αὐτὴν ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως λόγω καταστροφῆς ἐκ πυρκαϊᾶς τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος. Ἐξ ἀντιθέτου προκειμένου περὶ χρεωλυτικῶν δόσεων εἰσπραχθεισῶν οἰκειοθελῶς ὑπὸ τῆς Τραπέζης πρὸ τῆς κανονικῆς λήξεως αύτῶν, τὸ Δημόσιον δὲν ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαφοράν, εἰμὶ μόνον ἐπὶ τοῦ μέρους, καθ' ὃ αὗται κατέστησαν ἀπαιτηταὶ μέχρι καὶ τῆς 1ης Ιουνίου 1935.—Τὸ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἔξευρισκόμενον ποσὸν ὀφειλῆς τοῦ Δημοσίου, καθ' ὃ μὲν τμῆμα ἀναλογεῖ εἰς διαφοράν χρεωλυσίων τῶν περὶ ὃν τὸ ἄρθρον 7 δύμολογιακῶν δανείων τῆς Τραπέζης, ἀπαιτητῶν μέχρι καὶ τῆς 1-6-1935, καταβάλλεται εἰς ἀκέραιον παρὰ τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν ΕΚΤΕ, καθ' ὃ δὲ τμῆμα ἀναλογεῖ εἰς διαφοράν χρεωλυσίων τῶν αὐτῶν δύμολογιακῶν δανείων καταβλητέων μετὰ τὴν 1-6-1935, καταβάλλεται μειωμένον κατὰ τὸ προεξόφλημα τὸ λογιζόμενον ἐπὶ συνθέτῳ τόκῳ μὲν ἐπιτόκιον 4,75 %, ἐτησίως, καὶ ἀναλογοῦν, εἰς τὸ χρονικὸν διάστημα τὸ ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου καταβολῆς, μέχρι τῆς χρονολογίας, καθ' ἣν ἐκάστη τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων τῶν αὐτῶν δύμολογιακῶν δανείων τῆς Τραπέζης θὰ καθίστατο ἀπαιτητή, συμφώνως πρὸς τοὺς προσηρτημένους εἰς τὰς συμβάσεις τῶν αὐτῶν δύμολογιακῶν δανείων χρεολυτικούς πίνακας, τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν χρεολυτικὴν ἐξόφλησιν τῶν δανείων τούτων, ὡς αὕτη ἥτο πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος ρυθμίσεως καθωρισμένη.

Β') Τὸ Δημόσιον θέλει δύμοις με[κα]ταβάλῃ εἰς τὴν ΕΚΤΕ διὰ τοὺς ἀπαιτητοὺς συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκ τοῦ τοκομεριδίου λήξεως 1ης Ιουνίου 1935, κατὰ τὸ ἀπὸ 29 Ιουλίου 1932 μέχρι καὶ τῆς πρώτης Ιουνίου 1935 χρονικὸν διάστημα τόκους τῶν πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν δανείων της, τοὺς ἀναλογοῦντας εἰς τοὺς εἰσπραχθέντας πρὸς δραχ. 425 τὴν Ἀγγλικὴν Λίραν παρ' ὀφειλετῶν ἔξι ἐνυποθήκων δανείων τόκους, τὴν διαφοράν μεταξὺ τῆς μέσης τιμῆς πληρωμῆς ἐκάστου τοκομεριδίου καὶ τῆς τιμῆς τῶν δραχ. 425 τὴν Λίραν Ἀγγλίας.—Πρὸς ἔξεύρεσιν τῆς ὑπὸ στοιχείον Β' ὀφειλομένης παρὰ τοῦ Δημοσίου διαφορᾶς συνυπολογίζονται α) διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν τόκου ἡ διαφορὰ τῆς τιμῆς ἐκδόσεως

τῶν δανείων εἰς Λίρας 'Αγγλίας τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης, ἡ ὅποια προσυπολογιζομένη ἀναβιβάζει τὸν τόκον (κόστος τῶν δανείων) εἰς 8,12 %, τὸν ὅποιον ύποχρεοῦται νὰ λάβῃ ὑπ' ὅψει του τὸ Δημόσιον πρὸς πληρωμὴν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω διαφορᾶς καὶ β) τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν δραχμῶν ἐπὶ τόκῳ 10 %, καὶ βάσει τιμῆς 'Αγγλικῆς Λίρας δραχ. 425 ἐκ τόκων ἐνυποθήκων δανείων, μειωμένον· 1ον) κατὰ τὸ ποσὸν τῶν γενικῶν ἔξδων τῆς EKTE τῶν ἀναλογούντων ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου τιμῆματος τῶν πρὸς τὴν ἀλοιδαπήν ὁμολογιακῶν τῆς δανείων καὶ 2ον) κατὰ τὰ τρία τριακοστὰ τῆς διαφορᾶς τῆς προκυπτούσης μεταξὺ τοῦ ὀνομαστικοῦ κεφαλαίου τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 ὁμολογιακῶν δανείων τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὰς ἐνυποθήκους τοποθετήσεις τῆς Τραπέζης καὶ τοῦ εἰσπραχθέντος καθαροῦ τοιούτου παρὰ τῆς Τραπέζης, ύπολογιζομένης τῆς διαφορᾶς ταύτης ἐπὶ τρεχούσῃ τιμῇ πωλήσεως συν/ματος ἐπὶ Λονδίνου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβολῆς. Τὸ Δημόσιον οὐχ ἦττον ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὸν τὸ δικαίωμα, νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀπόδοσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ τελευταίου τούτου ποσοῦ, ἐφ' ὅσον κατόπιν ἐλέγχου ἥθελεν ἀποδειχθῆ μελλοντικῶς, δητὶ ἐκ τῆς τυχόν ἐπὶ ἔλασσον τιμῆς ἔξιφλήσεως ἔναντι τῆς τιμῆς τοῦ ἀρτίου συνεπείᾳ ἔξαγορᾶς ὁμολογιῶν μετά τὴν 1ην Ιουνίου 1935 προέκυψεν ὑπὲρ τῆς EKTE κέρδος καλύπτον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ καταβληθὲν διὰ τὰ ὡς ἄνω τρία τριακοστὰ ποσόν.

— 2. Προκειμένου περὶ τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 1 μετὰ τὴν 1ην Ιουνίου 1935 εἰσπράξεων ἐκ καθυστερήσεων τὸ Δημόσιον ὑπέχει, διὰ τε τὰ ἐκ κεφαλαίου καὶ τόκων ποσά, ὁμοίαν ύποχρέωσιν πρὸς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐν παραγράφῳ 1 στοιχ. Α καὶ Β, τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζομένην.

— 3. Αἱ ἐκ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προκύπτουσαι ύποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν EKTE ἐκκαθαρίζονται καὶ καταβάλλονται εἰς αὐτὴν ἄνευ ἴδιαιτέρας συμβάσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς Ισχύος τοῦ παρόντος, αἱ δὲ ἐκ τῆς παραγράφου 2 ὅμοιαι ύποχρεώσεις ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας τῆς καθοριζομένης ἐν ἄρθρῳ 1 παράγραφος 4 τοῦ παρόντος. — Ή καταβολὴ τῶν συμφώνως τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ἐκκαθαριζομένων ύποχρεώσεων τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν EKTE ἐνεργεῖται ἀτελῶς.

— 4. Ή κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ 'Αναγκ. Διατάγματος τῆς 29/7/1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν» ἔγγυησις τοῦ Δημοσίου καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος διὰ πάσας τὰς ἐν 'Ελλάδι Κτηματικάς Τραπέζας.

— 5. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω

Αναγκ. Διατάγματος τῆς 29/7/1932 προβλεπόμεναι συμβάσεις προκειμένου περὶ ἄλλων πλὴν τῆς EKTE κτηματικῶν Τραπέζων, καταρτίζονται ἀτελῶς.

Άρθρον 7. — Ή ύπηρεσία τῶν εἰς Λίρας Ἀγγλίας δμολογιακῶν δανείων τῆς EKTE, ὃν ἡ συνολική ὀνομαστική ἀξία ἀνέρχεται εἰς Λίρας Ἀγγλίας 5 ἑκατομμύρια καὶ ἀτινα ἡ εἰρημένη Τράπεζα συνήψειν ἐν Λονδίνῳ ὑπὸ τὴν ἔγγυησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος, ρυθμίζεται ὡς ἀκολούθως :

α) Ο συνωμολογημένος καὶ ἀναγραφόμενος ἐν ταῖς δμολογίαις τόκος περιορίζεται ἀπὸ 7 % εἰς 4, 3/4 %. ἐτησίως, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τῆς ἐπακολουθούσης τὴν 1ην Ιουνίου 1935 ἔξαμηνίας, ἥτοι ἀπὸ τοῦ τοκομεριδίου λήξεως 1ης Δεκεμβρίου 1935.

β) Ή χρεωλυτική ἀπόσβεσις τῶν δμολογιῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὸ σύστημα τῆς συνθέτου χρεωλυσίας τὴν 1ην Ιουνίου καὶ τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἑκάστου ἔτους ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀπαιτουμένου ἐτησίως ποσοστοῦ διὰ τὴν ἐντὸς πεντηκονταετίας ἀπὸ 1ης Ιουνίου 1935 ἔξοφλησιν τῶν ὡς ἄνω δανείων. Αἱ μέχρι σήμερον καθυστερούμεναι κληρώσεις τῶν ὡς ἄνω δμολογιῶν δὲν θὰ λάβωσι χώραν. — Ή EKTE δικαιοῦται οὐχ ἥττον νὰ προβαίνῃ ἀπεριορίστως καὶ διποτεδήποτε εἰς οἰασδήποτε ἐκτάκτους χρεωλυτικὰς ἀποσβέσεις, ὑπὸ τὸν μόνον περιορισμόν, ὅτι ἐφ' ὅσον διὰ τὴν ἐνέργειαν αὐτῶν ἀπαιτεῖται ἔξαγωγὴ συν/ματος δέον νὰ προηγήται ἀδεια τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος. — Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν τακτικῆς ἢ ἐκτάκτου χρεωλυτικῆς ἀποσβέσεως, αὕτη ἐνεργεῖται κατ' ἐπιλογὴν τῆς EKTE εἴτε δι' ἔξαγορᾶς εἴτε διὰ κληρώσεως τῶν δμολογιῶν, τῆς κληρώσεως διεξαγομένης καθ' ἄποσβεσεις. — Εν περιπτώσει ἐκτάκτου ἀποσβέσεως δμολογιῶν ἐνεργουμένης διὰ κληρώσεως αὕτη λαμβάνει χώραν κατὰ τὰς τακτὰς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τοῦ τοκομεριδίου καὶ κατόπιν τριμήνου τούλαχιστον προειδοποιήσεως πρὸς τὰς ἐν Λονδίνῳ Τραπέζας Hambros Erlangers.

γ) Προκειμένου περὶ κομιστῶν δμολογιῶν μονίμως κατοικούντων ἐν Ἐλλάδι ἡ ὀφειλομένη αὐτοῖς ἑκάστοτε ὑπηρεσία καταβάλλεται μόνον ἐν Ἐλλάδι καὶ δὴ εἰς δραχμάς καὶ ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ ἀγορᾶς τοῦ ἐπὶ Λονδίνου συν/ματος τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἔξοφλήσεως. Προκειμένου οὐχ ἥττον περὶ ἀλλοδαπῶν ὑπηκόων μονίμως κατοικούντων ἐν Ἐλλάδι κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ἡ Τράπεζα τῆς Ἐλλάδος ὑποχρεοῦται δπως ἐπὶ τῇ αἰτήσει των χορηγεῖ εἰς αὐτοὺς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου διὰ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν δπερ οὗτοι εἰσπράττουσι παρὰ τῆς EKTE λόγῳ τῆς ὑπηρεσίας τῶν εἰς αὐτοὺς ἀποδεδειγμένως ὑπ' εύθυ-

νην τῆς ΕΚΤΕ ἀνηκουσῶν δμολογιῶν. Οἱ τοιοῦτοι κομισταὶ θέλουσιν ὑποβάλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος δήλωσιν εἰς τὴν ΕΚΤΕ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπὸ αὐτῶν κατεχομένων δμολογιῶν.—Εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μονίμως κατοικοῦντας κομιστὰς ἡ αὐτὴ ὑπηρεσία καταβάλλεται εἰς συν/μα ἐπὶ Λονδίνου, μόνον ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ πιστοποιητικοῦ ἐμφαίνοντος τὴν μόνιμον ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ κατοικίᾳ αὐτῶν (certificate). 'Η ΕΚΤΕ ὑποχρεοῦται, δπως κατ' ἔφαρμογὴν τῆς παρούσης διατάξεως δώσῃ σχετικὰς δδηγίας εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀνταποκριτὰς αὐτῆς.

"Ἀρθρον 8.—'Η ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος παρασχεθεῖσα ἐγγύησις τῆς ἔξυπηρετήσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 7 μνημονευομένων δανείων διατηρεῖται ἐν πλήρει ἵσχυί καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν δανείων τούτων μὴ δυναμένη νὰ ἐπηρεασθῇ ἢ νὰ καταστῇ ἄνευ ἀποτελέσματος καὶ δὴ εἴτε δμέσως εἴτε ἐμμέσως ἐξ οἰωνδήποτε τυχόν μελλοντικῶν γενικῆς φύσεως νομοθετικῶν μέτρων, ἡ ἐγγύησις αὕτη θεωρεῖται ως ἀφορῶσα τὴν παρὰ τῆς ΕΚΤΕ ἔξυπηρετησιν τῶν ὡς ἄνω δανείων ως ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7.

"Ἀρθρον 9.—1. Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Κτηματικὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος ως καὶ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος, τὴν μὲν ὡς πρωτοφειλέτιδα, τὴν δὲ ὡς ἐγγύητριαν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος ρυθμιζομένων δανείων, ἀπαγορεύεται ἡ δι' οἰονδήποτε λόγον ἡ αἰτίαν ἔξυπηρέτησις τῶν περὶ δινέοντας δανείων κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ ἐν τῷ ως εἴρηται ἄρθρῳ 7 καθοριζομένου.

— 2. 'Ωσαύτως εἰς τοὺς κομιστὰς δμολογιῶν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος ρυθμιζομένων δανείων ἀπαγορεύεται ἡ δι' ἀγωγῆς, λήψεως συντηρητικῶν μέτρων ἡ οἰασδήποτε ἀλλης δικαστικῆς ἡ ἔξωδίκου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐνεργείας των, ἐπιδιωξις ὀλοίας τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος καθοριζομένης ἔξυπηρετήσεως τῶν ὡς ἄνω δανείων, δσον ἀφορᾶ τὰς δμολογίας, τῶν ὄποιων οὗτοι τυγχάνουσι κομισταί.

— 3. Πᾶν μέλος τῶν Διοικήσεων, Διευθυντῆς ἡ ὑπάλληλος τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερομένων Τραπέζων ως καὶ πᾶς κομιστῆς δμολογιῶν τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος ρυθμιζομένων δανείων, πληρεξούσιος ἡ ἐκπρόσωπος, τοιούτου κομιστοῦ, παραβαίνων τὰς διὰ τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου θεσπιζομένας ἀπαγορεύσεις, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις ἑκατὸν χιλιάδων δραχμῶν. 'Η εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας διωξις χωρεῖ δι' ἀπ' εύθειας κλήσεως, ἀπαγορεύεται δὲ ἡ μετατροπὴ καὶ ἡ ἀναστολὴ τῆς ποινῆς.

"Ἀρθρον 10.—1. 'Η πληρωμὴ τοῦ τοκομεριδίου λήξεως 1ης

Ιουνίου 1935 τῶν περὶ ὅν τὸ ἄρθρον 7 ὁμολογιῶν, ἐνεργεῖται μόνον ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ὀλοκλήρου τοῦ σώματος τῶν ὁμολογιῶν καὶ ἀφ' οὗ τεθῆ σφραγίς ἐπ' αὐτῶν εἰς Ἐλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν περιλαμβάνουσα ἐν περιλήψει τὴν ἐν ἄρθρῳ 7 καθοριζομένην ρύθμισιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν. Ἀναλόγως σφραγίζονται καὶ πάντα τὰ μεταγενεστέρας τῆς 1ης Ιουνίου 1935 λήξεως τοκομερίδια. — Ἡ σφράγισις αὕτη ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν παρὰ τῇ ΕΚΤΕ, ἐν Λονδίνῳ δὲ παρὰ ταῖς Τραπέζαις Ηα[μ]βρος καὶ Erlangers. — Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω σφράγισις δέν ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 καθοριζομένης ρυθμίσεως, ἥτις ἐπέρχεται αὐτοδικαίως καὶ ἀνευ αὐτῆς.

— 2. Ἀπαγορεύεται ἡ πληρωμὴ τοκομερίδιων μεταγενεστέρων τῆς 1 Ιουνίου 1935 λήξεων, ἐφ' ὅσον δὲν φέρουσι τὴν περὶ ἥς ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου σφραγίδα.

Ἄρθρον 11.—1. Ἡ ΕΚΤΕ θέλει ἐμβάζει τακτικῶς καὶ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τῶν σχετικῶν συμβάσεων ὁρίζομένων προθεσμιῶν τὸ ἔκαστοτε, κατόπιν προηγουμένης μετὰ τῶν ἐν Λονδίνῳ Τραπεζιτῶν συνεννοήσεως, ἀπαιτούμενον ποσὸν συναλλάγματος διὰ τὴν κατὰ τὰ ἐν τῷ παρόντι εἰς συνάλλαγμα καταβολὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν περὶ ὅν τὸ ἄρθρον 7 δανείων εἰς τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μονίμως κατοικοῦντας κομιστάς. Τὸ τοκομερίδιον λήξεως 1ης Ιουνίου 1935 θέλει καταβληθῆ ἐις τοὺς τοιούτους κομιστάς κατὰ μὲν ποσοστὸν 35 % εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον 65 % εἰς δραχμὰς ἐλευθέρας.

— 2. Τὸ Δημόσιον παρέχει διὰ τοῦ παρόντος ἀνέκκλητον ἐντολὴν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἐλλάδος, ὅπως ἀνευ οἰασδήποτε ἀλληγορικούς διατυπώσεως ἐπιβαλλομένης εἴτε ἐκ τῶν ισχυουσῶν εἴτε ἐκ τῶν μετὰ τὴν ίσχὺν τοῦ παρόντος τυχόν θεσπιζομένων διατάξεων, τῶν ἀφορωσῶν τὴν προστασίαν τοῦ νομίσματος, χορηγῇ τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὴν ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπηρεσίαν συνάλλαγμα, ἐπὶ τῇ σχετικῇ αἰτήσει τῆς ΕΚΤΕ.

— 3. Εἰς ἐγγύησιν τῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος καθοριζομένης ἐμπροθέσμου ἀποστολῆς τῆς εἰς συνάλλαγμα ὑπηρεσίας διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ μονίμως κατοικοῦντας κομιστάς, ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἐλλάδος ὑποχρεούται νὰ ἔχῃ κατατεθειμένας παρὰ τῇ ἐν Λονδίνῳ Τραπέζῃ Ηαμβρος, χρεώγραφα εἰς λίρας στερλίνας διαπραγματευόμενα ἐν Λονδίνῳ ἀξίας δὲ ἵσης πρὸς τὴν διὰ τὸ σύνολον τῶν ἐν κύκλοφορίᾳ ὁμολογιῶν τῶν περὶ ὅν τὸ ἄρθρον 7 δανείων ἀπαιτούμενην ὑπηρεσίαν ἐνδὸς ἔτους. Τὰ χρεώγραφα ταῦτα δέοντα εἶναι τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἐν Λονδίνῳ Τραπεζῶν Ηαμβρος καὶ Erlangers, ἡ δὲ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀξία αὐτῶν ὑπολογίζεται ἐπὶ

τῇ βάσει τῆς ἑκάστοτε μέσης μηνιαίας τιμῆς των ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ τοῦ Λονδίνου.

Άρθρον 12.—1. Δικαιούχοι δεσμευμένων δραχμῶν κατατεθειμένων παρὰ τῇ EKTE καὶ προερχομένων ἐκ τοῦ ποσοστοῦ 65 %, τῶν τοκομεριδίων τῶν ἐν ἀρθρῷ 7 δανείων λήξεων 1ης Ιουνίου 1934 καὶ 1ης Δεκεμβρίου 1934, δικαιούνται νὰ ἀναλάβωσιν ἐλευθέρως καὶ ἀνευ ἄλλης διατυπώσεως ταύτας κατὰ τὰς ἀκολούθους χρονολογίας : α) τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1935 προερχομένας ἐκ τῶν τοκομεριδίων λήξεως 1ης Ιουνίου 1934 καὶ β) τὴν 1ην Ιουνίου 1936 τὰς προερχομένας ἐκ τῶν τοκομεριδίων λήξεως 1ης Δεκεμβρίου 1934.

— 2. Ἡ ἐν Λονδίνῳ πληρωμὴ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω τοκομεριδίων λήξεων 1ης Ιουνίου καὶ 1ης Δεκεμβρίου 1934 θέλει ἔξακολουθήσῃ ἐνεργούμενή κατὰ 35 %, εἰς συνάλλαγμα καὶ κατὰ 65 %, εἰς δεσμευμένας δραχμάς ἀποδιδομένας κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 ὅριζόμενα.—Τὰ τυχὸν μήπω ἐμφανισθέντα πρὸς πληρωμὴν τοκομερίδια λήξεων 1ης Ιουνίου καὶ 1ης Δεκεμβρίου 1934, δύνανται νὰ πληρωθῶσιν ἐν Ἐλλάδι καὶ ἀνευ τῆς προσαγωγῆς τῆς σχετικῆς ὁμολογίας, ἐπὶ τῇ τρεχούσῃ τιμῇ ἀγορᾶς τοῦ ἐπὶ Λονδίνου συν/ματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς, κατὰ μὲν ποσοστὸν 35 %, εἰς δραχμάς ἐλευθέρως, κατὰ δὲ τὸ ὑπόλοιπον 65 %, εἰς δραχμάς δεσμευμένας ἀποδοτέας κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1 εἰδικῶτερον καθοριζόμενα.

— 3. Ἀπὸ τοῦ τοκομεριδίου λήξεως 1ης Δεκεμβρίου 1935 καὶ ἐφεξῆς παύει προκειμένου περὶ τῶν ἐν ἀρθρῷ 7 τοῦ παρόντος ὁμολογιακῶν δανείων, ἡ ἴσχυς τοῦ ἀπὸ 1ης Ιουνίου 1934 Διατάγματος «περὶ τρόπου πληρωμῆς ἐν Ἐλλάδι τοκομεριδίων ὁμολογιακῶν δανείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς συν/μα»⁽¹⁾.

Άρθρον 13.—Συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ Κτηματικῶν Τραπέζων ἡ EKTE ὑποχρεούται νὰ ἔχῃ κεκαλυμμένον κατὰ πάντα χρόνον τὸ σύνολον τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ κτηματικῶν ὁμολογιῶν αὐτῆς, δι’ ἀπαιτήσεων ἵσου ποσοῦ. Συνεπῶς δικαιούνται κατ’ ἐπιλογὴν αὐτῆς νὰ χορηγῇ δάνεια εἰς Λίρας Ἀγγλίας ἐπὶ ὑποθήκῃ ἥ ἐπὶ ἐκχωρήσει προσόδων καὶ νὰ ἀγοράζῃ κτηματικάς αὐτῆς ὁμολογίας τοῦ αὐτοῦ νομίσματος. Ξένον συν/μα, ὡς κάλυμμα κτηματικῶν ὁμολογιῶν, ἔξαιρέσει τῆς ἐν ἀρθρῷ 2 παράγρ. 6 περιπτώσεως τῆς ἀφορώσης ἀπόκτησιν συναλλάγματος συνεπείᾳ πωλήσεως ὁμολογιῶν ἐν Λονδίνῳ, δικαιούνται νὰ ἀποκτᾶται μόνον κατόπιν προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τῆς Τραπέζης τῆς Ἐλλάδος.

Άρθρον 14.—Θεωρούνται ὡς μηδέποτε ἴσχυσασαι αἱ τυχὸν

(1) Ἀνωτ. σ. 72.

ἐπιτεθεῖσαι ἐπὶ τῶν περὶ δύο τὸ ἄρθρον 7 τοῦ παρόντος ὁμολογιῶν σφραγίδες δυνάμει τῆς προσθήκης τῆς γενομένης εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νόμου 5422 ύπὸ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 22/22 Δεκεμβρίου 1932 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Νόμου περὶ ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως συν/τος ἐπὶ τοῦ ἔξωτερικοῦ» τοῦ κυρωθέντος ύπὸ τοῦ Ν. 5809 τῆς 27 Σεπτεμβρίου/5 Οκτωβρίου 1933.

“Αρθρον 15.— Ἡ ίσχυς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

‘Α. Ν. 558 τῆς 23/26 Μαρτίου 1937 (105) «περὶ ρυθμίσεως τῶν πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὁφειλῶν ἐκ βιομηχανικῶν δανείων εἰς λίρας Ἀγγλίας χορηγηθέντων παρ’ αὐτῆς ἐν Ἑλλάδι διὰ κεφαλαίων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ ἔδρεύσαν Hellenic & General Trust Ltd».

“Αρθρον 1.—1. Διὰ τὸν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1936 καὶ ἐφεξῆς χρόνον δ συμπεφωνημένος τόκος τῶν εἰς Λίρας Ἀγγλίας ἀπαιτήσεων τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, αἵτινες προέρχονται ἐκ χορηγήσεων γενομένων ύπ’ αὐτῆς διὰ κεφαλαίων ἀνηκόντων εἰς τὴν Hellenic & General Trust Ltd Λονδίνου μειοῦται αὐτοδικαίως εἰς πέντε καὶ ἡμίσυ ἐπὶ τοῖς ἑκατόν (5 1/2 ο/ο) ἐτησίως.

— 2. Κατὰ παρέκκλισιν τῶν ισχυουσῶν ἐκάστοτε περὶ τόκου διατάξεων διὰ τὸν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1936 καὶ ἐφεξῆς χρόνον δ τόκος ὑπερημερίας τῶν εἰς Λίρας Ἀγγλίας ὁφειλῶν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἔδαφιῷ ἀναφερομένων δρίζεται παγίως εἰς 8 ο ο ἐτησίως. ‘Ο ειρημένος τόκος ὑπερημερίας ὁφείλεται αὐτοδικαίως καὶ ἀνευ κοινοποίησεως ἐπιταγῆς ἢ ἀλλης ὀχλήσεως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καθυστερήσεως μέχρις ἔξιοφλήσεως.

“Αρθρον 2.—1. Οἱ ὁφειλέται τῶν κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1936 ὑφισταμένων ἀπαιτητῶν ὁφειλῶν ἐκ τόκων ἢ καὶ ἐκ κεφαλαίων τῶν ἐν ἔδαφιῷ 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων ὁφειλῶν πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι μέχρι καὶ τῆς 25ης Απριλίου 1937 τὴν συγκεφαλαίωσιν τῶν τοιούτων ἀπαιτητῶν ὁφειλῶν αὐτῶν ὁμοῦ μετὰ τῶν μέχρι τῆς ἡμέρας συγκεφαλαίωσεως τόκων καθυστερήσεως αὐτῶν, εἰς τὸ κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1936 μήπω ἀπαιτητὸν ὑπόλοιπον τῶν ὁφειλῶν αὐτῶν.—‘Η προκύπτουσα κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον ἐκ κεφαλαίου ἢ τόκων ὁφειλὴ εἰς Λίρας Ἀγγλίας ἔξασφαλίζεται δμοῦ μετὰ τῆς ἐκάστοτε ἀπαιτουμένης ὑπηρεσίας αὐτῆς, διὰ τῆς ἀρχικῆς πρὸς ἔξασφάλισιν τῆς ὁφειλῆς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης ἐπὶ τῶν σχετικῶν

άκινήτων καὶ ἐγκαταστάσεων καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς λοιποὺς τοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου δρους. — 'Εφ' ὅσον ἐκ τῶν ὡς ἀνωτέρω δΦειλομένων τόκων οἱ τόκοι ὑπερημερίας οἱ δΦειλόμενοι κατὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1936 ἔχουσιν ὑπολογισθῆ ἐπὶ ἐπιτοκίῳ ἀνωτέρῳ τοῦ 8 %, θέλουσιν ὑπολογίζεσθαι μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συγκεφαλαιώσεως τῶν πρὸς 8 %.

— 2. Περὶ τῆς συγκεφαλαιώσεως ταύτης συντάσσεται δαπάναις τοῦ δΦειλέτου πρᾶξις, περὶ δὲ τῆς ἐξ αὐτῆς προκυπτούσης ὑπὲρ τῆς δανειστρίας διαφορᾶς ἐγγράφεται ὑποθήκη εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἀτελῶς.—'Η πρᾶξις τῆς συγκεφαλαιώσεως συντάσσεται ἐπὶ παγίου τέλους χαρτοσήμου δραχμῶν πέντε, καταβάλλονται δὲ συμβολαιογραφικά δικαιώματα τὰ καθωρισμένα ἐπὶ πράξεων συντάσσομένων ἐπὶ παγίου τέλους χαρτοσήμου.

"Ἀρθρον. 3.—1. 'Ο συνωμολογημένος χρόνος τῆς χρεωλυτικῆς ἀποσβέσεως τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἀπαιτήσεων παρατείνεται ὑποχρεωτικῶς καὶ αὐτοδικαίως δυνάμει τοῦ παρόντος κατὰ δέκα ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεως αὐτῶν.

— 2. 'Η δανείστρια ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακοινώσῃ εἰς τοὺς δΦειλέτας τὸ ποσὸν τῆς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως, ὡς αὕτη διαμορφοῦται κατόπιν τῆς διὰ τοῦ παρόντος νόμου ρυθμίσεως. 'Ἐπιμελείᾳ τῆς δανειστρίας γίνεται ἀτελῶς εἰς τὸ περιθώριον τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν μνεία περὶ τῶν δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἐπερχομένων τροποποιήσεων εἰς τὸ ἀρχικὸν συμβόλαιον.

— 3. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἴσχυος τῶν συναλλαγμάτικῶν περιορισμῶν ἀναστέλλεται ἡ ἐνάσκησις τοῦ τυχόν ἐν τοῖς δανειστικοῖς συμβολαίοις καθοριζομένου δικαιώματος τοῦ δΦειλέτου πρὸς τμηματικὴν ἢ ὀλικὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου πρὸ τῆς λήξεως τῆς συμβατικῆς προθεσμίας.—Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀργεῖ τὸ τυχόν ἐν τοῖς δανειστικοῖς συμβολαίοις δικαιώματα τῆς δανειστρίας, ὅπως ζητήσῃ μετατροπὴν τοῦ δανείου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς συμμετοχὴν εἰς τὴν δανεισθεῖσαν ἐπιχείρησιν.

"Ἀρθρον 4.—1. 'Η Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐμβάζει εἰς τὴν Hellenic & General Trust Ltd τοῦ Λονδίνου τακτικῶς πᾶν ποσὸν συναλλάγματος ἀντιστοιχοῦ εἰς τὴν παρὰ τῶν οἰκείων δΦειλετῶν καταβαλλομένην ἐνταῦθα εἰς δραχμὰς ὑπηρεσίαν τόκων καὶ κεφαλαίων τῶν περὶ ὃν τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος δΦειλῶν, ὡς ἡ ὑπηρεσία αὐτῇ διαρρυθμίζεται διὰ τοῦ παρόντος νόμου.—'Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται δπως ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους 1937 ἐμβασθῆ εἰς τὴν Hellenic & General Trust Ltd Λονδίνου ποσὸν λιρῶν Ἀγγλίας 40.000 χρησιμοποιουμένου ἀντιστοίχου ποσοῦ δεσμευμένων δραχμῶν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 τοῦ παρόντος ἀν-

φερομένων, πρός κάλυψιν τῆς τυχὸν ἐπὶ ἔλασσον διαφορᾶς ἐκ τῆς εἰσπραχθείσης κατὰ τὸ ἔτος 1936 τοκοχρεωλυτικῆς ὑπηρεσίας παρὰ τῶν ὀφειλετῶν.

— 2. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ Δημόσιον παρέχει διὰ τοῦ παρόντος ἀνέκκλητον ἐντολὴν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως χορηγῇ ἐκάστοτε πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος [τὸ] κατὰ τὸ ἔδαφιον 1ον τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαιτούμενον συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.

Άρθρον 5. — Τὸ ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος εἰσπραχθὲν παρὰ τῶν ὀφειλετῶν μέχρι τῆς ἵσχυος τοῦ παρόντος νόμου ποσὸν δραχμῶν ἐκ τόκων ἢ κεφαλαίου τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ὀφειλῶν, οὗτινος δὲν κατέστη δυνατὴ ἢ μέχρι σήμερον εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου τροπὴ λόγῳ τῶν ἰσχυόντων συναλλαγματικῶν περιορισμῶν δόμον μετὰ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ προκυψάντων ἐκ καταθέσεώς του παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τράπεζῃ τῆς Ἑλλάδος τόκων ὡς καὶ τῶν εἰσπραχθέντων τοκομεριδίων ἐκ τυχὸν ἐπενδύσεώς του εἰς δμολογίας καὶ ἐπὶ πλέον μετὰ τῶν μέχρις ἔξαντλήσεως αὐτοῦ προκυψουσῶν ὥφελειῶν ἐκ τόκων ἢ τοκομεριδίων, θέλει τραπῆι εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου καὶ ἐμβασθῆ ἐκ μέρους τῆς Ἑθνικῆς Τράπεζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Hellenic and General Trust Ltd Λονδίνου τμηματικῶς εἰς ἔξαμηνιαίς δόσεις ἐκ λιρῶν Ἀγγλίας 3.500 ἐκάστην, καταβαλλομένας κατὰ μῆνας Ἰουνίου καὶ Δεκέμβριον ἐκάστου ἔτους ἀρχῆς γενομένης ἀπὸ τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1937, ἐπιφυλαττομένης πάντως τῆς εἰδικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 4 ἐδ. 1 τοῦ παρόντος.

— 2. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ διενεργείας τῶν ὡς ἄνω ἐμβασμάτων τὸ Δημόσιον παρέχει διὰ τοῦ παρόντος ἀμετάκλητον ἐντολὴν πρὸς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ δὴ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἔδαφίου 2ου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 4ου, ὅπως χορηγῇ αὕτη εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος τὸ ἀπαιτούμενον ἐκάστοτε συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.

Άρθρον 6. — Ἡ ἀληθῆς ἔννοια τοῦ ἔδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 1ης Αύγουστου 1935 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ κυρώσεως κλπ. τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμάς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὀφειλῶν», δι’ οὖ δινικατεστάθη, ἀφ’ ἣς ἴσχυσεν ἡ περίπτωσις στ’ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29 Ἰουλίου 1932, ὡς καὶ τῆς ἀντικατασταθείσης ταύτης διατάξεως εἶναι δτὶ ἔξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὡς ἄνω ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1932 Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ἐδάφ. 1 τοῦ παρόντος νόμου ρυθμιζόμεναι ἀπαιτήσεις εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλ-

λαγμα ἔστω καὶ ἀν δ ὁ ὄφειλέτης τυγχάνει φυσικὸν πρόσωπον ἢ διμόρ-
ρυθμος ἢ ἐτερόρυθμος Ἐταιρεία.

"Άρθρον 7. — Οἱ ἀπὸ τῆς συνάψεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ
παρόντος εἰς Λίρας Ἀγγλίας Δανείων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς
Ἐλλάδος εἰς βιομηχανικὰς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις ἐν Ἐλλάδι, τὰ
δοποῖα ἔχορηγήθησαν ὑπ' αὐτῆς ἐκ κεφαλαίων τῆς Hellenic and
General Trust Ltd κατατεθέντων παρ' αὐτῇ ἐπὶ σκοπῷ πραγ-
ματοποιήσεως τῶν ὡς ἀνωτέρω δανείων, ληξιπρόθεσμοι καὶ ἀπαιτη-
τοὶ τόκοι, ὡς καὶ οἱ ἐφεξῆς τοιοῦτοι ἀπαλλάσσονται ὀπωσδήποτε τοῦ
κατὰ τὸ ἄρθρον 14 τοῦ κώδικος τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων
φόρου τῆς Γ' Κατηγορίας, γ' κλάσεως.

"Άρθρον 8. — Ὁφειλέται πρὸς τὴν Hellenic and General
Trust Ltd περὶ ὃν τὸ ἔδαφος 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου,
οἵτινες ἥθελον καθυστερήσει τὴν καταβολὴν ἐντὸς τῶν συμπεφωνη-
μένων προθεσμιῶν ἔστω καὶ μιᾶς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως, ἀπόλ-
λυσι τὰ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου δικαιώματά των. Διὰ τοὺς καθυστε-
ροῦντας ὄφειλέτας ἀναβιῶσιν ἀπασαι αἱ ἐκ τῶν ἀρχικῶν συμβο-
λαίων ὑποχρεώσεις καὶ ὡς πρὸς τὸν τόκον τῶν ὄφειλῶν αὐτῶν καὶ
ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τῶν δανείων.

Ἡ ἴσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς
τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Α. Ν. 19/30 'Απριλίου 1935 (170) «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν
ζημιῶθεντων ἐκ τῶν διαχειριστικῶν ἀνωμαλιῶν τοῦ τέως
Ἀρχειοφύλακος τοῦ Γενικοῦ Ἀρχείου τοῦ Ὑπουργείου τῶν
Ἐξωτερικῶν».

"Άρθρον 1. — Ἔγκρίνεται δαπάνη μέχρι 10.000.000 δραχμῶν εἰς
βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς
ἀποζημίωσιν τῶν διπωσδήποτε ζημιῶθεντων ἐκ τῶν διαχειριστικῶν
ἀνωμαλιῶν τοῦ αὐτοκτονήσαντος τέως Ἀρχειοφύλακος τοῦ Γενικοῦ
Ἀρχείου τοῦ Ὑπουργείου τούτου Ε. Στεφάνου.

"Άρθρον 3. — Ἐπὶ ἀπαιτήσεων εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλ-
λαγμα ἡ Ἐπιτροπὴ [ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ νόμου συνιστωμένη]
καθορίζει ὡς ἀποζημίωσιν τὸ ἵσαξιον τῆς ἀπαιτήσεως εἰς δραχμάς.—
Ως τιμὴ μετατροπῆς λαμβάνεται ἡ δριζομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ
Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29/7/1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς
δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὄφειλῶν».

ΠΑΛΑΙΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΟΦΕΙΛΑΙ

Ν. 987, 1414 κλπ.

ΠΑΛΑΙΑΙ ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ ΟΦΕΙΛΑΙ

N. 987 τῆς 20/31 Ὁκτωβρίου 1917(243) «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 [/15] Μαΐου 1917 [86] B. Διατάγματος περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἑδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου „ΓΧΜΒ”⁽¹⁾ τοῦ 1910»⁽²⁾.

“Ἄρθρον 1.—Κυροῦται τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου 1917 B. Διάταγμα «περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἑδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου „ΓΧΜΒ” τοῦ 1910» ἔχον ώς ἔπειται.

“Ἄρθρον 1.—Ἀναστέλλεται μέχρις ἀνακλήσεως τοῦ παρόντος ἡ ἐφαρμογὴ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 8 ἑδαφ. β' τοῦ νόμου „ΓΧΜΒ” αἱ δὲ εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεις ἔξιφλοινται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 8 ἑδαφ. α' τοῦ αὐτοῦ νόμου „ΓΧΜΒ”, ἦτοι διὰ τραπεζικῶν γραμματίων εἰς τὸ ἄρτιον.—Διὰ B. διατάγματος, προκαλούμενου ὑπὸ τοῦ ‘Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετ’ ἀπόφασιν τοῦ ‘Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δύναται ν' ἀνακληθῆ ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου».

“Ἄρθρον 2.—‘Ἡ ἴσχυς τοῦ παρόντος διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν ‘Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. — Εἰς τὸν ‘Ημέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ‘Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ διατάγματος τούτου, ὅπερ ὑποβληθῆσεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Βουλήν, ἅμα ώς αὕτη συνέλθῃ’.

“Ἄρθρον 2 (ώς ἀντικατεστάθη⁽³⁾ ὑπὸ τοῦ ἄρ. 2 τοῦ N. 1414).—

(1) Ίδ. τοῦτον εἰς Νόμισμα - Συνάλλαγμα σ. 34.

(2) Ἡ προηγηθεῖσα τοῦ νόμου τούτου ἀπὸ τοῦ 1914 σχετικὴ νομοθεσία εἰς Νόμισμα - Συνάλλαγμα σ. 35 - 37. Αἱ εἰσηγητικαὶ ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν N. 987, 1414, 5451, 5602 εἰς σ. 67-69 τοῦ αὐτοῦ βιβλίου.

(3) Τὸ παλαιὸν ἄρθρον 2 τοῦ N. 987 εἶχεν ώς ἔξῆς : «Ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ διὰ τοῦ κυρουμένου Δ. δριζομένη ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 8 ἑδαφ. β' τοῦ N. „ΓΧΜΒ”, ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἐν ‘Ἐλλάδι λειτουργούσας Τραπέζας καὶ Τραπεζικὰ Καταστήματα ἡ διάθεσις τοῦ ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῶν μεταλλικοῦ, ἐπιτρέπεται δὲ μόνον αὕτη κατόπιν ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ‘Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. ‘Ἡ τυχὸν ὑπὲρ τὸ ἄρτιον ἐκ τῆς διατέσσεως ταύτης προκύπτουσα διαφορὰ ἀποτελεῖ δημόσιον ἔσοδον, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον κατὰ τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ ‘Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενα».

‘Εφ’ δσον διαρκεῖ ἡ ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 8 ἐδαφ. β’ τοῦ Νόμου „ΓΧΜΒ”, ἀπαγορεύεται εἰς τὰς ἐν ‘Ἐλλάδι λειτουργούσας Τραπέζας καὶ Τραπεζικά καταστήματα ἡ διάθεσις τοῦ ἐν τοῖς ταμείοις αὐτῶν μεταλλικοῦ ἄνευ προηγουμένης ἔγγραφου ἀδείας τοῦ ‘Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

“Αρθρον 3.—Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς ἀνωτέρω διατάξεως πᾶσαι αἱ ἐν ‘Ἐλλάδι εἰς χρυσᾶ νομίσματα ὑποχρεώσεις ἔταιρειῶν, νομικῶν προσώπων ἢ ἴδιωτῶν ἔξιφλοιοῦνται δι’ ἵσης ἀδείας τραπεζικῶν γραμματίων λογιζομένων εἰς τὸ ἄρτιον. — Διὰ Β. Διατάγματος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἐὰν ὑπάρῃ ἀνάγκη.

‘Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ‘Εφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

N. 1414 τῆς 7/12 Μαΐου 1918 (104) «περὶ ἐρμηνείας καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 987» (').

“Αρθρον 1.—‘Η ἔννοια τῶν ἄρθρων 1 καὶ 3 τοῦ νόμου 987 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1917 Β. Διατάγματος περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου β’ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου „ΓΧΜΒ” τοῦ 1910» εἶναι διτὶ καὶ αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτῶν ὑφιστάμεναι νόμιμοι ἢ συμβατικαὶ ὑποχρεώσεις περὶ πληρωμῆς εἰς αὐτούσια χρυσᾶ νομίσματα ἔξιφλοιοῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 8 ἐδαφ. α’ τοῦ ἀνωτέρω „ΓΧΜΒ” νόμου, ἥτοι διὰ τραπεζικῶν γραμματίων εἰς τὸ ἄρτιον. ‘Η ἀναγωγὴ τῶν χρυσῶν νομισμάτων εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια γίνεται συμφώνως πρὸς τὴν ἐπίσημον τοῦ Κράτους διατίμησιν αὐτῶν.

“Αρθρον 2.—(Ιδὲ ἄρθρον 2 N. 987, προηγ. σ.).

“Αρθρον 3.—Πᾶς δὲ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτῶν ἢ ἔξιφλῶν ἀπαίτησίν του ὑπόκειται κατ’ ἔγκλησιν τοῦ ‘Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ καὶ παντὸς ἴδιωτου εἰς τὰς ἐπὶ παραβάσει τῶν νόμων περὶ αἰσχροκερδείας κειμένας ποινικάς διατάξεις.

‘Η ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς καταχωρίσεώς του εἰς τὴν ‘Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

N. 5451 τῆς 5/10 Μαΐου 1932 (150) «περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῶν νόμων 987 καὶ 1414».

“Αρθρον μόνον.—‘Η ἀληθῆς ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν νόμων

(') ‘Υποθέσεις ἔχουσαι σχέσιν μὲ τοὺς N. 987 καὶ 1414 ὑπήχθησαν εἰς τὰ ἐκάστοτε Δ. περὶ Δικαιοστασίου, τὸ τελευταῖον τῶν δποίων κατωτ. σ. 146.

987 καὶ 1414 εἶναι ὅτι διέπουσιν οὗτοι καὶ τάς εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεις τοῦ Δημοσίου τὰς ὑφισταμένας κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἴσχύος τοῦ νόμου 987.

Ἡ ἴσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ν. 5602 τῆς 27/29 Αύγουστου 1932 (285) «περὶ δανείων μεταξὺ ἀλλοδαπῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν».

”Αρθρον μόνον.—Δάνεια συναφθέντα ἐν Τουρκίᾳ ἀπὸ τοῦ 1914 μέχρι τοῦ 1918 μεταξὺ ἀλλοδαπῶν ὑπηκόων μὴ ἀνταλλαξίμων, εἴτε εἰς αὐτούσια χρυσᾶ νομίσματα εἴτε εἰς λίρας χρυσᾶς, εἴτε εἰς εἰκοσόδφραγκα χρυσᾶ, πληρωτέα ἐν Ἑλλάδι, ἔξοφλοῦνται εἰς Ἑλληνικὰ τραπεζικὰ γραμμάτια κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος διατίμησιν τοῦ νομίσματος εἰς ὃ τὰ ἔξοφλητέα δάνεια συνήφθησαν.

Ν. Δ. τῆς 20/23 Σεπτεμβρίου 1925 (264) «περὶ κυρώσεως τῶν ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1925 καὶ 28 Ἰουλίου 1925 συμβάσεων μεταξὺ Δημοσίου καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης, δι’ ὧν ρυθμίζεται ἡ πληρωμὴ τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων τῆς Τραπέζης ταύτης» (').

Α') Σύμβασις 20 Ἰουνίου 1925. ”Αρθρον 1.—Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 τῆς ἀπὸ 30 Ἰανουαρίου 1923 μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλαδος συμβάσεως, κυρωθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 3 Μαρτίου 1923 Νομοθετικοῦ Διατάγματος, συνωμολογήθησαν τὰ ἐπόμενα : — Τὸ ἔκ δραχμῶν χρυσῶν τεσσαράκοντα πέντε ἑκατομμυρίων ποσὸν τὸ καταβλητέον παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 7 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ὡς ἔξισούμενον πρὸς τὰς εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεις τῆς Τραπέζης πρὸς τρίτους ὑφισταμένας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1922 καὶ τὰς διακανονισθεί-

(') Τὸ ἀνωτέρω Ν. Δ. κατετέθη πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν (”Αρχεῖον τῆς Βουλῆς Α’ Περ. Β’ συνόδ. Τόμ. Α’ 1931 σ. 552—554), συνοδευθὲν δι’ αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, ἡ δοποία δημοσιεύεται εἰς Νόμισμα - Συνάλλαγμα σ. 69· ἐπεξειργάσθη καὶ ἐνέκρινε τοῦτο δι’ ἐκθέσεώς της ἀπὸ 31 Μαρτίου 1928 ἡ ἐπὶ τῶν Οίκον. κοινοβ. ἐπιτροπὴ (”Αρχεῖον ἀνωτ. σ. 554), δὲν ἐπηκολούθησεν δῆμος· ἡ διαδικασία, ὅστε τὸ ὑποβληθὲν κυρωτικὸν νομοσχέδιον νὰ καταστῇ νόμος.—Παρὰ ταῦτα καὶ τὴν θεωρητικὴν ἀποψίν τοῦ ζητήματος (ἰδὲ Σβάλου Ν.Δ. κατ’ ξειουσιοδότησιν τῶν Βουλῶν (1932) § 8 ΣΤ’ 3), συμφώνως δῆμος πρὸς τὴν παγίαν νομολογίαν τοῦ Α.Π. ἐπὶ τῶν Ν.Δ. τῆς δικτατορικῆς περιόδου (1925—26), πρέπει νὰ θεωρηθῇ τὸ Ν. Δ. τοῦτο ὡς ἴσχυον.

σας ήδη τοιαύτας &πό τῆς Ισχύος τῶν νόμων 987 καὶ 1414 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων μέχρι σήμερον συμψηφίζεται πρὸς τὸν ποσὸν ὁφειλῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν ἐκ τῶν εἰς χρυσὸν δανείων 40.000.000 6 %, τοῦ 1915 καὶ 5 ἑκατομμυρίων 6 % τοῦ 1917 τῶν συνωμολογημένων διὰ τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1915 καὶ 22 Φεβρουαρίου 1917 συμβάσεων καὶ ἡγγυημένων διὰ 125,000 ὁμολογιῶν τοῦ μήπω ἐκδοθέντος δευτέρου τμήματος εἰς χρυσὸν δανείου τῶν 500 ἑκατομμυρίων 5 % 1914, τῆς ἀντιστοίχου ὡς ἀνωτέρω ὁφειλῆς τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν μετατρεπομένης πρὸς πραγματοποίησιν καὶ ἔνεκα τοῦ ἀνωτέρω συμψηφισμοῦ εἰς ὁφειλὴν πρὸς τὴν Ἑθν. Τράπεζαν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, διατηρουμένων δὲ Ισχυρῶν ὑπὲρ ταύτης τῶν ἔγγυήσεων καὶ τῶν ἄλλων ὅρων τῶν σχετικῶν συμβάσεων, ἐκτὸς τοῦ τόκου, περιοριζομένου εἰς 4 %, ἐτησίως.

Κατὰ τὸ μέρος τοῦτο ἡ σύμβασις αὕτη τροποποιεῖται ὡς ἔξῆς :

"Άρθρον 2. — Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεοῦται πάσας τὰς καὶ ἡ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1922 ὑφισταμένας εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεις αὐτῆς πρὸς τρίτους, τὰς μετατραπείσας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 7 Ἰανουαρίου 1923 καὶ τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως εἰς ὑποχρεώσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια, νὰ ἔξιφλήσῃ εἰς χρυσόν. Πρὸς τοῦτο ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα θέλει ἐκδῶσει δάνειον δραχμῶν χρυσῶν 45 ἑκατομμυρίων ἡ λιρῶν (Chèque ἐπὶ Λονδίνου) 1.800.000 ἔξιφλητέον ἐντὸς 10 ἑτῶν χρεωλυτικῶς δι' ἐτησίων εἰς τὸ ἄρτιον κληρώσεων, ἐπὶ τόκῳ πρὸς 2 % (¹) καταβλητέω καθ' ἔξαμηνίαν. Τὸ δάνειον θέλει ἀντιπροσωπευθῆ δι' ὁμολογιῶν ἀνωνύμων πληρωτέων εἰς τὸν κομιστὴν ἐκ 500 δραχμῶν χρυσῶν ἡ λιρῶν 20 καὶ φερουσῶν τὰ ἀνάλογα τοκομερίδια. — Ο τόκος τῶν ὁμολογιῶν θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1925 καὶ εἶναι πληρωτέος τὴν 31 Δεκεμβρίου καὶ 30 Ἰουνίου ἑκάστου ἔτους ἐπὶ προσαγωγῆ τῶν τοκομεριδίων. Δύνανται νὰ ἐκδοθῶσι καὶ τίτλοι περιλαμβάνοντες πλείονας τῆς μιᾶς ὁμολογίας. — Ἐκ τῶν ὁμολογιῶν τούτων ἀνάλογον ἀριθμὸν πρὸς τὰς ἔναντι τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης εἰς χρυσὸν ἀπαιτήσεις αὐτῶν ὑποχρεοῦνται οἱ δικαιούχοι νὰ λαμβάνουν ἀντὶ μετρητῶν ἐπὶ ἔξιφλήσει τῶν τοιούτων αὐτῶν ἀπαιτήσεων, τὰ δὲ μικρότερα τῶν πεντακοσίων δραχμῶν χρυσῶν ἡ εἴκοσι λιρῶν Ἀγγλίας κλάσματα, ὑποχρεοῦται ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς δικαιούχους τοῖς μετρητοῖς εἰς δραχμὰς χρυσᾶς ἡ Λίρας Ἀγγλίας

(¹) Ἀρχικῶς εἶχεν δρισθῆ εἰς 3 %, περιορισθεὶς εἰς 2 % διὰ τῆς συγχρόνως μετὰ τῆς ἀνωτέρω κυρωθείσης συμβάσεως ἀπὸ 28 Ἰουλίου 1925 μεταξὺ Δημοσίου καὶ ΕΤΕ.

(Chèque έπι Λονδίνου) κατά τά ἄνω.—'Η ἀπό τής ύπογραφῆς τῆς παρούσης συμβάσεως κατάτμησις τῶν ἐν λόγῳ ἀπαιτήσεων εἰς ποσὰ μικρότερα τῶν πεντακοσίων χρυσῶν δραχμῶν ἢ λιρῶν Ἀγγλίας εἴ-κοσι δι' εἰδικῆς ἢ καθολικῆς διαδοχῆς δὲν ύποχρεοῖ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς πληρωμὴν τοῖς μετρητοῖς, δικαιουμένην νὰ συμψηφίσῃ τὴν δλην ἀπαίτησιν πρὸς ἀνάλογον ἀριθμὸν ὁμολογιῶν κατατιθεμέ-νων παρ' αὐτῇ ἐπ' ὀνόματι ἀπάντων τῶν δικαιούχων. — 'Η Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ύποχρεοῦται νὰ παρέχῃ ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν ὁμολογιῶν τούτων δάνεια κατά τὰς σχετικάς διατάξεις τοῦ Κατα-στατικοῦ τῆς.—Αἱ ὁμολογίαι αὗται εἰσάγονται εἰς τὸ Χρηματιστή-ριον ἅμα τῇ ἐκδόσει τῶν.

"Αρθρον 3.—Τὰ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς χρυσὸν δάνεια τοῦ Ἑλλην. Δημοσίου ἐκ τεσσαράκοντα ἑκατομμυρίων (40.000.000) πρὸς 6 % τοῦ 1915 καὶ πέντε ἑκατομμυρίων (5.000.000) πρὸς 6 % τοῦ 1917 τὰ συνωμολογημένα διὰ τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1915 καὶ 22 Φεβρουαρίου 1917 συμβάσεων καὶ μετατραπέντα διὰ τῆς μνησθεί-σης συμβάσεως εἰς ὁφειλὴν πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν εἰς τραπε-ζικὰ γραμμάτια, ύποχρεοῦται τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον νὰ ἔξοφλήσῃ εἰς χρυσὸν καταβάλλον πρὸς τοῦτο εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν δραχ-μάς χρυσᾶς τεσσαράκοντα πέντε ἑκατομμύρια (45.000.000) ἢ λίρας Ἀγγλίας (Chèque έπι Λονδίνου) ἐν ἑκατομμύριον ὀκτακοσίας χι-λιάδας (1.800.000) ἐντὸς προθεσμίας πεντήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς 1ης Ιουλίου 1925 ἐπὶ τόκῳ πρὸς 1 ½ %⁽¹⁾ ἐτησίως καὶ εἰς ἵσας ἔξαμηνι-αίας τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις, διατηρουμένων ἰσχυρῶν ύπερ τῆς Ἐθνι-κῆς Τραπέζης τῶν ἐγγυήσεων τῶν χορηγηθεισῶν διὰ τῶν ἀρχικῶν συμβάσεων.—Τὸ Δημόσιον ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θέ-λει ἐκδώσει τὰς ὁμολογίας εἰς ἀντιπροσώπευσιν τοῦ δανείου, συμ-φώνως ταῖς ἀρχικαῖς συμβάσεσι.—Τὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὁμολογιῶν, ύπογραφῆς αὐτῶν καὶ πᾶσα ἀλλή λεπτομέρεια σχετικὴ κανονισθή-σεται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 4.—'Η παρούσα σύμβασις ἀπαλλασσομένη τελῶν χαρτοσήμου κυρωθήσεται διὰ Νόμου.

(κυρωτικοῦ Ν. Δ.) "Αρθρον 2.—Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδοθησομένου, ἐπιτρέπεται νὰ ρυθμι-σθῶσιν αἱ βαρύνουσαι ἀλλας Τραπέζας ἢ Τραπεζικούς Οἶκους καὶ ἀνωνύμους Ἐταιρείας ύποχρεώσεις ἐκ καταθέσεων εἰς χρυσόν.

"Αρθρον 3.—Τὸ παρὸν Διάταγμα δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφ-

(¹) Ἀρχικῶς είχεν δρισθῆ εἰς 3 %, περιορισθεὶς εἰς 1 ½ % διὰ τῆς ἀπὸ 28 Ιουλίου 1925 συμβάσεως.

μεριδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν.

[Περὶ τῆς κυρουμένης Β' Συμβάσεως ἀπὸ 28 Ιουλίου 1925, ἰδ. τὰς ἐν σ. 138 καὶ 139 σημειώσεις].

Δ. τῆς 10 Ιουλίου/5 Αύγούστου 1931 (257) «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀνωμάλων καταθέσεων εἰς χρυσὸν τῶν λοιπῶν, πλὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης» (¹) (²).

Άρθρον 1.—1. Αἱ ὑφιστάμεναι κατὰ τὴν 7 Ιανουαρίου 1923 παρὰ ταῖς ἐν Ἑλλάδι λειτουργούσαις ἀνωνύμοις Τραπεζιτικαῖς ἐταιρείαις, πλὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀνωμάλοι καταθέσεις τρίτων, ληκταὶ ἡ ὑπὸ προθεσμίαν ἡ δρον, εἴτε ἔντοκοι εἴτε ἄτοκοι, πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι εἰς ἀλλοδαπά χρυσᾶ νομίσματα ἡ εἰς δραχμὰς χρυσᾶς ἡ εἰς χρυσὸν ἔξιφλοῦνται εἰς ἀντίστοιχα χρυσᾶ νομίσματα.

2. 'Η Ἐταιρεία δύναται ἀντὶ χρυσῶν νομίσματων νὰ καταβάλῃ ἴσοτιμον συνάλλαγμα εἰς λίρας Ἀγγλίας.

Άρθρον 2.—1. Αἱ ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων ἀνωμάλων καταθέσεων ἀποδοθεῖσαι πρὸ τῆς 7ης Ιανουαρίου 1923 διὰ καταβολῆς χαρτίνων δραχμῶν εἰς τὸ ἄρτιον ἡ ὑπὲρ τὸ ἄρτιον, θεωροῦνται ἐν δλῷ ἡ ἐν μέρει μόνον ἔξιφληθεῖσαι καὶ δὴ καθ' ὃ ποσοστὸν ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς ἀναγωγὴ τῶν καταβληθεισῶν δραχμῶν εἰς τὰ δοφειλόμενα χρυσᾶ νομίσματα ἀπέσβεσε ταύτας. 'Η ἀναγωγὴ αὕτη γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης (τιμὴ Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος) ἀξίας τῶν δοφειλομένων χρυσῶν νομίσματων κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς.

2. Τὸ ἀπομένον ποσοστὸν καταβάλλεται εἰς τοὺς καταθέτας συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος δριζόμενα.

Άρθρον 3.—Τὰ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 (ἐδαφ. 1 καὶ 2) τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11/12 Μαΐου 1923 «περὶ ρυθμίσεως τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων» (³) κατατεθέντα ὑπὸ τῶν ἀνωνύμων Τραπεζιτικῶν Ἐταιρειῶν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος χρυσᾶ νομίσματα, τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὰς παρ' αὐταῖς ἀνωμάλους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἐπιστρέφονται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου

(¹) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρ. 2 τοῦ Ν. Δ. τῆς 20/23 Σεπτεμβρίου '1925 (ἰδ. ἀμέσως ἀνωτέρω).

(²) Κατὰ τὴν Β' Περίοδο. Σύνοδ. Γ' τῆς Βουλῆς (1930-1931) εἶχε κατατεθῆ νομοσχέδιον «περὶ ρυθμίσεως τῶν παρὰ ταῖς ἐν Ἑλλάδι Τραπέζαις καὶ Τραπεζικοῖς οἰκοῖς ἀνωμάλων καταθέσεων εἰς χρυσόν», ψηφισθὲν μόνον εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν (Ἐφ. Συζητ. 1931 σ. 454, 666, 1257). 'Η εἰσηγητικὴ ἐπ' αὐτοῦ ἔκθεσις εἰς Νόμισμα—Συνάλλαγμα σ. 333—337.

(³) Εἰς Νόμισμα—Συνάλλαγμα σ. 42 - 43.

εις τὰς καταθέτιδας Τραπεζιτικάς 'Εταιρείας εἴτε εις αύτούσιον χρυσόν, εἴτε εις συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου, ἐπὶ τῇ παρ' αὐτῶν ἐπιστροφῇ τοῦ καταβληθέντος αὐταῖς Ισαρίθμου ποσοῦ χαρτίνων δραχμῶν εις τὸ ἄρτιον.

Τάρθον 4.—1. Αἱ Ἀνώνυμοι Τραπεζιτικαὶ 'Εταιρεῖαι, αἵτινες ἔζήτησαν, δπως ἐπωφεληθῶσι τῶν περὶ συμψηφισμοῦ διατάξεων τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11/12 Μαΐου 1923 (ἄρθρ. 1 ἐδαφ. 6) «περὶ ρυθμίσεως τῶν εἰς χρυσὸν ὑποχρεώσεων», δικαιοῦνται, εἴτε τυχοῦσαι τοῦ συμψηφισμοῦ τούτου εἴτε μή, ἵνα τὰς ὑφισταμένας κατὰ τὴν 7 Ιανουαρίου 1923 ἀνωμάλους καταθέσεις τρίτων ληκτάς ἡ ὑπὸ προθεσμίαν ἡ ὅρον εἴτε ἐντόκους εἴτε ἀτόκους, τὰς συνωμολογημένας εἰς χρυσᾶ νομίσματα ἡ εἰς χρυσὸν ἐν γένει παρὰ τοῖς ἐν ταῖς Νέαις Χώραις καταστήμασιν ἡ 'Υποκαταστήμασιν αὐτῶν, ἔξοφλήσωσιν εἴτε δι' Ισαρίθμων χαρτίνων νομίσματων τῶν οἰκείων χωρῶν εἴτε δι' Ισαξίου πρὸς τὰ χάρτινα ταῦτα νομίσματα συναλλάγματος τῶν χωρῶν τούτων. "Ητοι, δικαιοῦνται νὰ ἔξοφλήσωσι τὰς εἰς λίρας Τουρκίας χρυσᾶς ὑποχρεώσεις τῶν εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως, τὰς εἰς λίρας Ἀγγλίας χρυσᾶς εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου καὶ τὰς εἰς φράγκα χρυσᾶς εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Παρισίων κλπ.

'Η ἀληθῆς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 10 Ιουλίου/5 Αύγούστου 1931 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀνωμάλων καταθέσεων εἰς χρυσὸν τῶν λοιπῶν, πλὴν τῆς 'Εθνικῆς, Τραπεζῶν» εἶναι διτὶ αἱ Ἀνώνυμοι Τραπεζιτικαὶ 'Εταιρεῖαι, αἵτινες ἔζήτησαν, δπως ἐπωφεληθῶσι τῶν περὶ συμψηφισμοῦ διατάξεων τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 11/12 Μαΐου 1923 μέχρι τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1923, δτε ἔληξεν ἡ πρὸς τοῦτο ταχθεῖσα προθεσμία, δὲν ἀπαιτεῖται δπως ἔχωσι καταθέσῃ εἰς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος διὰ λογαριασμὸν τοῦ 'Ελληνικοῦ Δημοσίου τὰ χρυσᾶ νομίσματα τ' ἀντιπροσωπεύοντα τὰς παρ' αὐταῖς ἀνωμάλους καταθέσεις εἰς χρυσόν, ἵνα δικαιῶνται νὰ ἔξοφλήσωσι τὰς παρ' αὐταῖς ἀνωμάλους καταθέσεις κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου τούτου προβλεπόμενον τρόπον (').

— 2. Αἱ ἐκ τῶν ἐν ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου τούτου ἀναφερομένων ἀνωμάλων καταθέσεων ἀποδοθεῖσαι πρὸ τῆς 7 Ιανουαρίου 1923 διὰ καταβολῆς χαρτίνων δραχμῶν εἰς τὸ ἄρτιον ἡ ὑπὲρ τὸ ἄρτιον, θεωροῦνται ἐν δλῷ ἡ ἐν μέρει ἔξοφληθεῖσαι καὶ δὴ καθ' ὃ ποσοστὸν ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς ἀναγωγὴ τῶν καταβληθεισῶν δραχμῶν εἰς τὰ ὀφειλόμενα συμφώνως τῷ ἀνωτέρῳ ἐδαφίῳ χάρτινα νομίσματα ἡ συνάλλαγμα ἀπέσβεσε ταύτας. 'Η ἀναγωγὴ αὕτη γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς (τιμὴ 'Εθνικῆς Τραπέζης τῆς

(¹) Αύθεντικὴ ἔρμηνεία γενομένη ὑπὸ τοῦ ἄρ. 2 Α.Ν. 618.1937 κατωτ. σ. 144.

'Ελλάδος) κατά τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς. Τὸ ἀπομένον ποσοστὸν καταβάλλεται εἰς τοὺς καταθέτας κατά τὰ ἐν τῷ ἔδαφι 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δριζόμενα.

Άρθρον 5.—1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ἀνωμάλους εἰς χρυσὸν καταθέσεις παρ' οἰαδήποτε ἄλλῃ Τραπέζῃ ἢ Τραπεζικῷ Οἴκῳ, μὴ 'Ανωνύμοις 'Εταιρείαις.

— 2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ 'Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένης μετὰ γνωμοδότησιν 'Επιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ ὡς Προέδρου, ἐκ τοῦ Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ 'Υπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἐνὸς Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος καὶ τοῦ Τμηματάρχου Κινήσεως Κεφαλαίων τῆς Γεν. Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ ὡς Εἰσηγητοῦ ἀνευ ψήφου, δύνανται νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἀναλόγως τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ παρόντος καθοριζόμενα καὶ διὰ τοὺς ἐν ταῖς Νέαις Χώραις Τραπεζικούς Οἴκους καὶ τὰς ἄλλας Τραπέζας πλὴν τῶν 'Ανωνύμων 'Εταιριῶν, τὰς ἔχουσας εἰς χρυσὸν ἀπαιτήσεις, αἵτινες, ἐφ' δσον δὲν ἔχουσι μέχρι τοῦδε ζητήσει τὸν συμψηφισμόν, δύνανται νὰ ύποβάλωσι καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἔδαφ. 8 τοῦ ἀπὸ 11/12 Μαΐου 1923 Νομ. Διατάγματος περὶ συμψηφισμοῦ αἵτησίν των.

Άρθρον 6.—'Η δημιοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν 'Υπουργόν.

'Α. Ν. 1419 τῆς 15/18 Οκτωβρίου 1938 (380) «περὶ κυρώσεως συμβάσεων ἀφορωσῶν τὸν διακανονισμὸν ὡρισμένων σχέσεων τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν 'Εθνικὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος».

Άρθρον 4ον.—'Η 'Εθνικὴ Τράπεζα τῆς 'Ελλάδος, ὡς καθολικὴ διάδικος τῆς τέως Τραπέζης 'Ανατολῆς, ἔξομοιοῦται πρὸς τὰς Τραπέζας αἵτινες ύπέβαλον, συμφώνως τῷ ἔδαφι 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. δ. τῆς 11/12 Μαΐου 1923 «περὶ ρυθμίσεως τῶν εἰς χρυσὸν ύποχρεώσεων» αἵτησιν περὶ συμψηφισμοῦ τῶν εἰς χρυσὸν ύποχρεώσεων πρὸς τὰς εἰς χρυσὸν ἀπαιτήσεις αὐτῶν, συνεπῶς αἱ ὑφίσταμεναι κατὰ τὴν 7 Ιανουαρίου 1923 ἀνώμαλοι εἰς χρυσὸν καταθέσεις τρίτων, ληκταὶ ἡ ύπο προθεσμίαν ἡ δρον, εἴτε ἔντοκοι εἴτε ἄτοκοι, αἱ συνωμολογημέναι παρὰ τοῖς ἐν ταῖς Νέαις Χώραις καταστήμασιν ἡ ύποκαταστήμασι τῆς τέως Τραπέζης 'Ανατολῆς εἶναι ἔξοφλητέαι συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἔδ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ διατάγματος τῆς 10 Ιουλίου/5 Αύγουστου 1931 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀνωμάλων καταθέσεων τῶν λοιπῶν, πλὴν τῆς 'Εθνικῆς, Τραπεζῶν», ἐν συνδυα-

συμῷ πρὸς τάς διατάξεις τοῦ Ἀ.Δ. τῆς 29 Ιουλίου 1932 «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα διειλῶν» καὶ τοῦ κυρώσαντος, τροποποιήσαντος, κλπ. τοῦτο Ν.Δ. τῆς 1 Αύγουστου 1935.—Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἀνωμάλων εἰς χρυσὸν καταθέσεων ἔξιφληθεισῶν μέχρι τῆς ισχύος τοῦ παρόντος.

“Ἄρθρον 5ον.”—Ἡ ισχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ψήφισμα τῆς 7/8 Ιουνίου 1927 (112) «περὶ κατοχυρώσεως τῶν παρὰ Τραπέζαις καταθέσεων εἰς χρυσόν» (').

‘Η ἐν Ἀθήναις Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων
Ασκοῦσα τὴν Συντακτικὴν αὐτῆς ἔξουσίαν

Ψηφίζει—“Οτι αἱ παρ’ ἀνωνύμοις Τραπεζιτικαῖς ‘Εταιρείαις καταθέσεις εἰς χρυσόν, αἱ πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι, ἐπ’ οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἔξιφλωνται, ἐπικαταλλαγῆς οὕσης, εἰς τραπεζογραμμάτια μὲ τὴν τιμὴν τοῦ ἀρτίου. Ἡ ἔξιφλησις τούτων θέλει γίγνεσθαι ἢ διὰ χρυσοῦ ἢ διὰ τοῦ ισοτίμου εἰς τραπεζογραμμάτια κατὰ τὴν τρέχουσαν ἀξίαν.—Αἱ καταθέσεις αἱ διεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν νόμων 987 καὶ 1414 ἔξαιροῦνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.—Ο ‘Υπουργὸς δοτις κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων ἐκ δόλου ἢ ἀσυγγνώστου ἀμελείας προσυπέγραψεν ἢ ἔξετέλεσε διατάγμα, δι’ οὖ παραβιάζεται ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἢ ὑπέβαλε σχέδιον νόμου περὶ ἀναθεωρήσεως τιμωρεῖται μὲ ἐπανορθωτικὴν ποινὴν φυλακίσεως τὸ δλιγχτερον ἔξι μηνῶν καὶ μὲ στέρησιν ἀπὸ 2·5 ἑτῶν τῶν ἐν τοῖς ἄρθρ. 21, 23 καὶ 24 τοῦ Ποινικοῦ νόμου δριζομένων δικαιωμάτων ὑπέχων ἐκ παραλλήλου ἀστικὴν εὐθύνην πρὸς ἀποκατάστασιν πάσης θετικῆς ζημίας τῶν καταθετῶν. Ἡ ἐπὶ τοῦ τοιούτου ἀδικήματος ποινικὴ ἀγωγὴ ἐναντίον τοῦ ‘Υπουργοῦ ἀσκεῖται κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας δριζομένην διαδικασίαν καὶ δικάζεται ὑπὸ τῆς δλομελείας τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἐπὶ τῇ ἔγκλήσει παντὸς ζημιωθέντος, δοτις δέον νὰ ἔχῃ τὴν ἰδιότητα καταθέτου ἢ καθολικοῦ ἢ εἰδικοῦ αὐτοῦ διαδόχου.—Τὸ παρὸν ψήφισμα ισχύει ἐπὶ πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύσεώς του.

(') Συνεδρ. ΠΣΤ’ τῆς 1 Ιουνίου 1927 (Ἐφημ. Συζητ. Βουλ. Α’ Περ. Α’ Συνόδ. 1928 σ. 816); ἐπ’ αὐτοῦ δὲν φαίνεται νὰ διεξήχθη συζήτησις.

'Α. Ν. 618 τῆς 4/6 Απριλίου 1937 (128) «περὶ ἐρμηνείας διαφόρων διατάξεων νομισματικῶν νόμων».

"Ἀρθρον 1.— 'Η ἀληθής ἔννοια τῶν διατάξεων τῶν νόμων 5422 καὶ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1932 Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμὰς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὁφειλῶν» ὡς καὶ τῶν μεταγενεστέρων νομισματικῶν νόμων εἶναι ὅτι αἱ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἴσχύος τῶν νόμων 987 καὶ 1414 [Σ. Σ. ἥτοι αἱ μέχρι καὶ τῆς 14 Μαΐου 1917] συνομολογηθεῖσαι ὑποχρεώσεις εἰς χρυσὸν ἔξακολουθοῦσι διεπόμεναι ὑπὸ τῶν τελευταίων τούτων νόμων 987 καὶ 1414.

Διὰ τὴν ἔφαρμογὴν τῆς διατάξεως τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ὡς ὑποχρεώσεις εἰς χρυσὸν νοοῦνται καὶ αἱ συνομολογηθεῖσαι διαζευκτικῶς εἴτε εἰς χρυσὸν εἴτε εἰς χαρτονόμισμα ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἐν Ἑλλάδι σὺν τῇ καταβολῇ πρὸς τούτοις διαφορᾶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρηματιστηριακῆς τιμῆς χρυσοῦ καὶ χαρτονομίσματος⁽¹⁾.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἴσχύουσιν ἐπὶ πάσης ὁφειλῆς εἰς χρυσὸν πηγαζούσης ἐκ συμβάσεως, νόμου, δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ οἰασδήποτε ἄλλης πηγῆς καὶ μήπω ἐκτελεσθείσης⁽¹⁾.

"Ἀρθρον 2. (Ιδ. ἀνωτ. σ. 141 σημ. 1 ἀρ. 4 § 2 Π.Δ. 10 Ἰουλίου/ 5 Αὐγούστου 1931).

"Ἀρθρον 3.— 'Η ἴσχυς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Α. Ν. 1249 τῆς 23/26 Μαΐου 1938 (200) «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ’ ἀρ. 618/1937 Ἀναγκ. Νόμου»⁽²⁾.

"Ἀρθρον μόνον.—1. Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ’ ἀριθ. 618/1937 προστίθενται αἱ κάτωθι παράγραφοι : ('Ανωτέρω).

2. 'Η ἴσχυς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

---

(1) Αἱ δύο τελευταῖαι παράγραφοι τοῦ ἀρ. 1 προσετέθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου μόνου § 1 'Α. Ν. 1249.1938.

(2) 'Η εἰσηγητικὴ ἔκθεσις ἐπὶ τοῦ 'Α. Ν. 1249 ἔχει ὡς ἔξῆς :

'Ἐν τῷ ὑποβαλλομένῳ ἀναγκαστικῷ Νόμῳ περιέχονται ἐρμηνευτικαὶ διατάξεις, κριθεῖσαι ἀναγκαῖαι ὡς ἔκ τῶν ἐν τῇ ἔφαρμογῇ τοῦ ὑπ’ ἀριθ. 618/1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου γεννηθεισῶν ἀμφιβολιῶν.—Τοιαῦται ἀμφιβολίαι ἔγεννηθησαν ἐπὶ ὑποχρεώσεων περιεχουσῶν τὸν διαζευκτικὸν ὅρον περὶ πληρωμῆς εἰς χρυσὸν ἢ χαρτονομίσματα ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας, καταβαλλομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ διαφορᾶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρηματιστηριακῆς τιμῆς τοῦ χρυσοῦ. Ἐκ τούτου ἐκριθῆ ἀναγκαῖον, ἵνα ἐρμηνευτικὴ διάταξις καθορίσῃ ὅτι τοιαῦται ὑποχρεώσεις περιέχουσαι τὸν ἀνωτέρω διαζευκτικὸν ὅρον νοοῦνται εἰς χρυσόν.—Πρὸς ἄρσιν τῶν ἀμφιβολιῶν τούτων

'Α. Ν. 617 τῆς 4/6 Απριλίου 1937 (127) «περὶ ἐρμηνείας νομισματικῶν νόμων».

"Αρθρον μόνον.—Αἱ πρὸ τῶν Νόμων 987 καὶ 1414 συνομολογηθεῖσαι μετὰ Τραπεζῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνώμαλοι παρακαταθήκαι ἢ μεσεγγυήσεις εἰς ξένον νόμισμα συνεπείχ συμβάσεων, ἐν αἷς μετεῖχε καὶ τὸ Δημόσιον ὡς συμβαλλόμενος, θεωροῦνται γενόμεναι εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ τῆς Χώρας τοῦ εἰς ὃ εἶχον γίνει ξένου νομίσματος καὶ ἔξοφλοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1932 Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος «περὶ μετατροπῆς εἰς δραχμᾶς τῶν εἰς ξένον νόμισμα ἢ συνάλλαγμα ὁφειλῶν» ὡς τοῦτο ἐκυρώθη καὶ ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 1ης Αύγουστου 1935.

Ἡ ἴσχυς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

'Α. Ν. 608 τῆς 4/7 Απριλίου 1937 (129) «περὶ ρυθμίσεως διαφόρων ζητημάτων ἀποζημιώσεων».

"Αρθρον 4.—1. Οἱ νόμοι 5282 καὶ 5452⁽¹⁾ καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἴσχυος τοῦ παρόντος.

—2. Ἀπαιτήσεις, ἡσφαλισμέναι δι' ὑποθήκης ἢ προσημειώσεως ἐπὶ μουσουλμανικῶν κτημάτων περιελθόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον δυνάμει τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας συμφωνιῶν ἀνταλλαγῆς καὶ συμψηφισμοῦ, ἀναγγελθεῖσαι δὲ ἐντὸς τῶν ταχθεισῶν προθεσμιῶν εἰς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς ἢ ἰδρύματα καὶ μὴ ἔξοφληθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου καθ' οἰονδήποτε τρόπον, καθορίζονται καὶ καταβάλλονται κατὰ τὰς ἐπομένας διατάξεις, τῶν εἰς

διὰ τῆς διατάξεως τῆς πρώτης παραγράφου δίδεται ἡ ἐρμηνεία ὅτι, ὡς ὑποχρεώσεις εἰς χρυσόν, νοοῦνται καὶ αἱ συνομολογηθεῖσαι διαζευκτικῶς εἴτε εἰς χρυσὸν εἴτε εἰς χαρτονόμισμα ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας ἐν Ἑλλάδι σὺν τῇ καταβολῇ πρὸς τούτοις διαφορᾶς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς χρηματιστηριακῆς τιμῆς χρυσού καὶ χαρτονόμισμάτος.—Διὰ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἔδαφου 1 ὅριζεται ὅτι, αἱ ἐν τῷ ἀναγκαστικῷ νόμῳ διατάξεις ἔχουσιν ἴσχυν ἐπὶ τῶν μήπω ἔξοφληθεισῶν ὑποχρεώσεων καὶ τοῦτο ἵνα μὴ ἀνατραπῶσιν διακανονισθεῖσαι ἥδη ὑποχρεώσεις ἔστω καὶ κατὰ διάφορον τρόπον. Εὔνόητον ὅθεν εἰναι ὅτι τὰ καταβληθέντα τυχόν ἐπὶ πλέον δὲν ἀναζητοῦνται καὶ δικαστικαὶ ἀποφάσεις τελεσθίδικοι, ἀλλως κρίνασαι, ἐκτελοῦνται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, κατισχύοντος διπλασίου τούτων ὡς ἀφορῶντος τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὸ κοινὸν συμφέρον.—Τοὺς σκοπούς τούτους ἐπιδιώκει ὁ ὑποβαλλόμενος ἀναγκαστικὸς νόμος, τὸν δοποῖον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω δπως, εὐαρεστούμενος, ἐγκρίνητε.

(1) Ἰδ. αὐτοὺς εἰς Νόμισμα—Συνάλλαγμα σ. 300—301.

χρυσὸν ἀπαιτήσεων ὑπολογιζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων 987 καὶ 1414. — Ὁ τυχὸν συμπεφωνημένος τόκος τῶν ἀπαιτήσεων τούτων μειοῦται ἀπὸ τῆς μεταναστεύσεως τοῦ οἰκείου ὁφειλέτου εἰς 6 %, παύει δὲ ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον προβλεπομένου Β. Διατάγματος τοῦ καθορίζοντος τὰς Ἐπιτροπὰς διαιτησίας.

"Ἀρθρον 7.—" Η λοχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Δ. τῆς 13/13 Σεπτεμβρίου 1935 (405) «περὶ παρατάσεως τοῦ Δικαιοστασίου» (¹).

"Ἀρθρον 7.—1. Μέχρι τέλους Αύγουστου 1936 ἀπαγορεύεται ἡ ἐρημοδικία καὶ ἀναστέλλεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις, ὡς ἐπίσης ἀναστέλλεται καὶ ἡ λῆξις πάσης σχετικῆς παραγραφῆς ἐπὶ ὑποθέσεων αἵτινες ἔχουσιν οἰανδήποτε σχέσιν πρὸς τὸν νόμον 987 «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1917 Ν. Δ. «περὶ ἀναστολῆς τῆς ἐφαρμογῆς τῆς διατάξεως τοῦ ἑδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου ΓΧΜΒ' τοῦ 1910» καὶ τὸν νόμον 1414 «περὶ ἐρμηνείας καὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου 987» ὡς καὶ ἡ ἔξαλεψις τῶν σχετικῶν ὑποθηκῶν. Εἰδικώτερον μέχρι τέλους Αύγουστου 1936 ἀναστέλλεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις καὶ ἡ λῆξις πάσης παραγραφῆς ἐπὶ ὑποθέσεων κατὰ ἑλληνικῶν ὀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν ζωῆς δι' ἀπαιτήσεις ἔξ ἀσφαλειῶν εἰς δραχμὰς χρυσᾶς καὶ ἐν γένει εἰς χρυσόν, συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 11 Μαΐου 1923.

2. Ἐξαιροῦνται τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου τούτου αἱ ὑποθέσεις αἱ ρυθμισθεῖσαι διὰ τοῦ ἀπὸ 10 Ιουλίου (5 Αύγουστου) 1931 Διατάγματος «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀνωμάλων καταθέσεων εἰς χρυσὸν τῶν λοιπῶν Τραπεζῶν πλὴν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης».

(¹) Περὶ τῶν προηγουμένων σχετικῶν δικαιοστασίων ίδ. Νόμισμα - Συν-
άλλαγμα σ. 308 σημ. 3 καὶ 309 σημ. 1.

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΔΙΑΦΟΡΑ

‘Α. Ν. 853 τῆς 15/22 Μαρτίου 1937 (103) «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ τελῶν χαρτοσήμου διατάξεων».

“Αρθρον 21.— Τὰ ἔγγραφα τὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν διαδικασίαν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νόμων περὶ προστασίας τοῦ ἔθνικοῦ νομίσματος καὶ τὴν τοιαύτην τοῦ περιορισμοῦ τῶν εἰσαγωγῶν καὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἔξαγωγῶν ἐμπορευμάτων ὑπάγονται ἔκαστον εἰς πάγιον τέλος τειῖν δραχμᾶν (¹).

Δ. τῆς 26 Φεβρουαρίου/6 Μαρτίου 1937 «περὶ τροποποιήσεως ἄρθρων προξενικῆς διατίμήσεως» (²).

Τὰ κάτωθι ἄρθρα τοῦ κωδικοποιημένου νόμου 4952 τροποποιοῦνται ως ἔξῆς :

“Αρθρον 1.—Εἰς τὸ ἄρθρον 176 προστίθεται ἡ κάτωθι παράγραφος 7: «7. Δι’ αἵτησιν, διὰ θεώρησιν ἢ ἐπικύρωσιν ὑπογραφῆς ἢ ἔκδοσιν ἔγγραφου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ν. 5422 καὶ 5552, μετὰ τῶν ποσοστῶν τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων, εἰσπράττεται ἐν συνόλῳ μίᾳ μεταλλικὴ δραχμή...».

‘Α. Ν. 149 τῆς 19/29 Σεπτεμβρίου 1936 (426) «περὶ καταβολῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς συνάλλαγμα τῶν ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Τ. καὶ τῶν Ταμείων Προνοίας ἐργατῶν θαλάσσης δικαιωμάτων καὶ περὶ καθορισμοῦ τρόπου ἀποστολῆς χρηματικῶν ἐμβασμάτων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ὑπὸ ἐργατῶν θαλάσσης ἐν γένει».

“Αρθρον 1.—’Απὸ τῆς ἴσχυος τοῦ παρόντος αἱ πάσης φύσεως εἰς δραχμὰς εἰσφοραί, τέλη καὶ δικαιώματα πρὸς τὸ Ναυτικὸν ’Απομαχικὸν Ταμείον καὶ τὰ Ταμεῖα Προνοίας ἀξιωματικῶν καὶ κατωτέρων Πληρωμάτων τοῦ ’Εμπορικοῦ Ναυτικοῦ, αἱ βαρύνουσαι τοὺς

(¹) Ἡδη, κατὰ τὸ ἄρ. 3 § 1 ’Α. Ν. 1578/1939 καὶ τὴν ἀπὸ 1/1 Φεβρουαρίου 1939 ἀπόφασιν τοῦ ’Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν (τίτλος III κατηγορία IZ § 1). Προηγουμένως : «μιᾶς δραχμῆς».

(²) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρ. 221 κωδικοπ. Ν. 4952.

πλοιοκτήτας καὶ ἔργάτας θαλάσσης ἐν γένει, καταβάλλονται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰς συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ὅπισθιογραφουμένης εἰς διαταγὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπὶ τῇ ἑκάστοτε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς ἰσοτιμίᾳ αὐτοῦ πρὸς τὴν δραχμήν.

Άρθρον 2.—Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει εἰσφοραί, δικαιώματα καὶ τέλη ύπερ τῶν περὶ δύν τὸ προηγούμενον ἄρθρον Ταμείων, ἀπαιτηταὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, ἐπιτρέπεται νὰ καταβάλλωνται ἐν Ἑλλάδι εἰς δραχμάς, τῶν τοιούτων ὑποχρεώσεων ἐξοφλουμένων καὶ ἐν Ἑλλάδι δι' εἰσαγομένου ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς συναλλάγματος, πληρωτέου κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ δριζόμενα.

Άρθρον 3.—Πᾶσα εἴτε ύπὸ τύπον προκαταβολῆς εἴτε πρὸς τημηματικὴν ἢ δλοσχερή ἐξόφλησιν δεδουλευμένων μισθῶν πληρωμὴ εἰς ἔργατην θαλάσσης ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ δέον νὰ ἐνεργήται ἐνώπιον Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἥν δὲ ἔργατης θαλάσσης πρόκειται ν' ἀπολυθῇ τοῦ πλοίου, δὲν ἐδρεύει δὲ εἰς τὸν λιμένα τῆς ἀπολύσεως τοιαύτη ἀρχή.

Άρθρον 4. [Ως ἀντικατεστάθη ύπὸ τοῦ ἄρθρου 1 'Α. Ν. 502 (¹) (²)].

—1. Ἡ ύπὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Ἑλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀποστολὴ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς χρηματικῶν ἐμβασμάτων εἰς πρόσωπα διαμένοντα ἐν Ἑλλάδι, ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς μέσῳ τοῦ πλοιάρχου τοῦ πλοίου ἐφ' οὐ ὑπηρετεῖ διὰ προτιθέμενος ν' ἀποστείλῃ τὸ ἐμβασμα ἔργατης θαλάσσης. Τὰ κατ' ἐντολὴν τῶν πληρωμάτων ἐμβάσματα ταῦτα δέον πρὸ πάσης πληρωμῆς αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι νὰ καλύπτωνται δι' εἰσαγωγῆς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἀντιστοίχου συναλλάγματος.

—2. Διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὅφυπουργοῦ δρισθήσεται διὰ τρόπος τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐμβασμάτων ὡς καὶ πᾶσα ἀλλή λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἔφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Άρθρον 5.—1. Διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου, προτάσει τοῦ Ὅφυπουργοῦ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ ὑποχρέωσις, διὰ τημῆμα τοῦ εἰς ξένον νόμισμα συμπεφωνημένου μηνιαίου ἢ κατ' ἀπο-

(¹) 'Αρ. 2 'Α. Ν. 502: «Ἡ ἴσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεται, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως».

(²) Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρ. 4 καὶ 8 τοῦ Α. Ν. τούτου ἐξεδόθη τὸ Δ. τῆς 3/10 Δεκεμβρίου 1936 (540) «περὶ ἀποστολῆς χρηματικῶν ποσῶν παρ' ἔργατῶν θαλάσσης ύπηρετούντων ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων εἰς πρόσωπα διαμένοντα ἐν Ἑλλάδι». Τούτο ἀντικατεστάθη, μετὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρ. 4 διὰ τοῦ 'Α. Ν. 502, τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον (σ. 152) Δ. τῆς 30 Μαρτίου/1 Απριλίου 1937.

κοπήν μισθού τῶν ἐπὶ Ἑλληνικῶν πλοίων ὑπηρετούντων Ἑλλήνων ἔργατῶν θαλάσσης ἐν γένει, μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία τέταρτα αὐτοῦ, πληρώνηται, καθ' ὃν τρόπον διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει ὁρισθῆναι, ἐν Ἑλλάδι εἰς πρόσωπα, ὑποδεικνυόμενα ὑπὸ τοῦ δικαιούχου ἡ κατατίθηται ἐπ' ὄνδματι αὐτοῦ εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον ἢ τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμευτήρια εἴτε εἰς τινα τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν.

— 2. Εἰς τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποχρέωσιν δὲν ὑπόκεινται οἱ μονίμως καὶ οἰκογενειακῶς ἐγκατεστημένοι ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλληνες ἔργαται θαλάσσης.

"Ἀρθρον 6.—1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Νόμου καὶ τῶν εἰς ἑκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθησομένων Διαταγμάτων διώκονται αὐτεπαγγέλτως, εἰσαγόμενοι δὲ δι' ἀπ' εύθειας κλήσεως καὶ μετὰ προανάκρισιν, ἐνεργουμένην ὑπὸ τῆς διαπιστωσάσης τὴν παράβασιν Λιμενικῆς ἢ Προξενικῆς Ἀρχῆς εἴτε οἰουδήποτε ἄλλου ἀρμοδίου ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου τιμωροῦνται μὲν φυλάκισιν τούλαχιστον τριῶν μηνῶν καὶ μὲ χρηματικὴν ποινὴν οὐχὶ ἐλάσσονα τοῦ ποσοῦ τῆς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνεργηθείσης πράξεως οὐδὲν ἀνωτέραν τοῦ πενταπλασίου αὐτοῦ.

— 2. Ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς τὸ κατώτατον ὅριον φυλακίσεως ἀναβιβάζεται εἰς τὸ διπλάσιον, ἐπὶ δὲ τῶν χρηματικῶν ποινῶν τὸ κατώτατον καὶ ἀνώτατον ὅριον τούτων διπλασιάζεται.

— 3. Ἡ κατὰ τῶν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν παραβάσεων τούτων ἔφεσις δὲν ἔχει ἀνασταλτικὴν δύναμιν ἑκτὸς ἐὰν εἰδικῶς δρίσῃ οὕτω τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπόφασιν δικαστήριον.

— 4. Αἱ περὶ μετατροπῆς τῆς ποινῆς διατάξεις ἀργοῦσι.

— 5. Ἀνεξαρτήτως τῆς ποινικῆς διώξεως δύνανται νὰ διωχθῆ καὶ πειθαρχικῶς δὲ παραβάτης ἔργατης θαλάσσης, ἐφαρμοζομένων κατ' αὐτοῦ τῶν περὶ στερήσεως τοῦ διπλώματος ἢ ἀδείας ἀσκήσεως τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος διατάξεων τοῦ Ποινικοῦ καὶ Πειθαρχικοῦ Κώδικος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ

"Ἀρθρον 7.—Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος Νόμου θεωρεῖται ὡς ἔργάτης θαλάσσης πᾶν πρόσωπον οἰουδήποτε βαθμοῦ καὶ εἰδικότητος ἀμφοτέρων τῶν φύλων, Ἑλληνικῆς θαγενείας, ὑπηρετοῦν ἐπὶ Ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου.

"Ἀρθρον 8.—Ἡ ισχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεται ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου 1936, πλὴν τῶν διατάξεων τῶν ἀρθρων 3 καὶ 4 ὣν ἡ ἔναρξις τῆς ισχύος δρισθήσεται διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑφυπουργοῦ.

Δ. τῆς 30 Μαρτίου/1 Απριλίου 1937 (120) «περὶ τρόπου ἀποστολῆς ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς χρηματικῶν ἐμβασμάτων ὑπὸ τῶν πληρωμάτων τῶν Ἑλληνικῶν Ἐμπορικῶν πλοίων» (¹).

”Αρθρον 1.—1. Ἐργάται θαλάσσης ὑπηρετοῦντες ἐπὶ Ἑλληνικῶν Ἐμπορικῶν πλοίων, προτιθέμενοι νὰ ἀποστείλωσι χρηματικὰ ποσὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰς πρόσωπα διαμένοντα ἐν Ἑλλάδι, ὑποχρεοῦνται νὰ ἐμβάσωσι ταῦτα μέσω τοῦ πλοιάρχου τοῦ πλοίου ἐφ' οὗ ὑπηρετοῦνται.

— 2. Τὰ κατ' ἐντολὴν τῶν πληρωμάτων ἐμβάσματα ταῦτα ὑποχρεούνται διὰ πλοίαρχος νὰ ἀποστέλλῃ εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι δικαιούχους διὰ τίνος τῶν κάτωθι τρόπων :

α) Διὰ ἐπιταγῆς εἰς συνάλλαγμα. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφ' ὅσον ἡ ἐπιταγὴ ἐκδίδεται ἐπὶ Τραπέζης ἔξωτερικοῦ, δέον νὰ μεταβιβάζηται δι' ὀπισθογραφήσεως εἰς διαταγὴν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ μιᾶς τῶν ἔξουσιοδοτημένων ἐν Ἑλλάδι Τραπέζων καὶ νὰ συνοδεύηται ἀπαραιτήτως μὲ ἐντολὴν ἐκ μέρους τοῦ πλοιάρχου, ἀπευθυνομένην πρὸς τὴν Τράπεζαν, πρὸς ἣν μετεβιβάσθη ἡ ἐπιταγὴ ἵνα τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς καταβληθῇ εἰς τὸν ἐν Ἑλλάδι δικαιούχον.

β) Δι' ἐπιταγῆς εἰς δραχμάς, ἥτις θὰ σύρεται εἴτε ἐπὶ τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἴτε ἐπὶ μιᾶς τῶν ἔξουσιοδοτημένων Τραπέζων ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ λογαριασμοῦ δραχμῶν προερχομένου ἐξ ἐκχωρήσεως συναλλάγματος.

γ) Δι' ἐν τολῆς εἰς δραχμὰς μεταβιβαζομένης δι' ἀποστολῆς εἴτε ἐπὶ Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἴτε ἐπὶ μιᾶς τῶν ἔξουσιοδοτημένων Τραπέζων ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐπὶ τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ σύροντος προερχομένου ἐξ ἐκχωρήσεως συναλλάγματος.

”Αρθρον 2.—1. Ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν καθίσταται δυνατὴ ἡ κατά τινα τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ τρόπων ἀποστολὴ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου τῶν χρηματικῶν ἐμβασμάτων, ὅφείλει οὕτος νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὸν ἐν Ἑλλάδι οἰκεῖον πλοιοκτήτην ἢ ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ τὴν σχετικὴν ἐντολὴν πρὸς πληρωμὴν τῶν ἐν λόγῳ ποσῶν εἰς τοὺς ἐν Ἑλλάδι δικαιούχους. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ἐν Ἑλλάδι πλοιοκτήτης ἢ ἀντιπρόσωπος ὑποχρεοῦται ὅπως, πρὸ πάσης ἐκτελέσεως τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐντολῆς ζητήση τὴν πρὸς τοῦτο ἔγκρισιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, χορηγουμένην αὐτῷ μετὰ προηγουμένην ἐκχώρησιν ἀντιστοίχου συναλλάγματος.

(¹) Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀρ. 1 Α. Ν. 502/1937.

—2. 'Εὰν ὁ πλοιοκτήτης ἔδρεύει ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ δὲν ἔχῃ ἀντιπρόσωπον ἐν 'Ελλάδι, ὁ δὲ πλοίαρχος δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν δύναται νὰ ἔφαρμόσῃ τινὰ τῶν περὶ ὃν τὸ ἄρθρον 1 τρόπον ἐμβάσματος, ὁφείλει νὰ διαβιβάσῃ πρὸς τὸν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πλοιοκτήτην ἢ ἀντιπρόσωπον τὴν σχετικὴν ἐντολὴν [πρὸς] πληρωμὴν ἐν 'Ελλάδι τῶν δικαιούχων. Οὗτος λαμβάνων τὴν ἐντολὴν, ὁφείλει πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς νὰ ἀποστείλῃ εἰς τοὺς ἐν 'Ελλάδι δικαιούχους τὰ πληρωτέα εἰς αὐτοὺς χρηματικὰ ποσὰ εἴτε μέσω Τραπέζης ἔξωτερικοῦ, εἴτε καὶ ἀπ' εὑθείας δ ἴδιος διά τινος τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τρόπων ἐμβάσματος.

"**Άρθρον 3.**—Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις ἀναφερομένων διὰ τὴν διενέργειαν πληρωμῆς ἐν 'Ελλάδι, ὑποχρεούται ὁ ἀρμόδιος πλοίαρχος νὰ ἐνεργῇ σχετικὴν ἔγγραφὴν εἰς τὸ ἡμερολόγιον τοῦ πλοίου, νὰ συντάσσῃ δὲ ὀνομαστικὴν κατάστασιν τῶν ἐν 'Ελλάδι δικαιούχων, ἐν ᾧ ν' ἀναφέρωνται λεπτομερῶς αἱ διαβιβασθεῖσαι παρ' αὐτοῦ ἐπιταγαὶ ἢ ἐντολαὶ πληρωμῆς ἐν 'Ελλάδι. Τὴν κατάστασιν ταύτην ὑποχρεούται ὁ πλοίαρχος νὰ ἀποστέλλῃ ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἐπιταγῆς ἢ ἐντολῆς εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς 'Ελλάδος ('Υπηρεσία 'Ελέγχου Ναυτιλιακῶν ἐργασιῶν).—"Επίσης ὁ πλοίαρχος παντὸς 'Ελληνικοῦ πλοίου, οὕτινος τὸ πλήρωμα μισθοδοτεῖται εἰς δένον νόμισμα, ὑποχρεούται δπως εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ταξειδίου ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς 'Ελλάδος ('Υπηρεσίαν 'Ελέγχου Ναυτιλιακῶν ἐργασιῶν) ὀνομαστικὴν κατάστασιν τῶν μελῶν τοῦ πληρώματός του, ἐμφαίνουσαν τὸ εἰς ἕκαστον τούτων καταβληθὲν λόγῳ ἔξοφλήσεως μισθῶν ποσὸν εἰς συνάλλαγμα.

Εἰς τὸν 'Ημέτερον ἐπὶ τῆς 'Εμπορικῆς Ναυτιλίας 'Υφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὕτινος ἡ ἴσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν 'Εφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΑΒΛΕΨΙΩΝ

- Εἰς σ. 12 στιχ. 7 Ν. 5422 ἀρ. 1 § 1 α) ἀντί : 1928 τίθεται : 1927.
» » 22 σημ. 1 στιχ. 2 ἀντί : 1922 τίθεται : 1932.
» » 54 σημ. 2 ἐν τέλει προστίθεται : Τὸ Δ. τοῦτο ἔτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Β. Δ. τῆς 24/30 Μαρτίου 1939 (126) «περὶ καταργήσεως τῆς δευτέρας παρασγράφου τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1938 Β. Δ.». Ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 143654 τῆς 15/21 Ἀπριλίου 1939 (Β' 104) ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας «περὶ κατανομῆς ποσοστῶν ὑπηρεσίας ἀγορᾶς ξένου συναλλάγματος».
» » 55 σημ. 1 στιχ. 3 ἀντί : 127810 τίθεται : 127801.
» » 64 ἐν ἐπικεφαλίδι διαγράφεται ὁ ἀριθμὸς 5406.
» » 71 στιχ. 37 μετὰ τό : 'Υπ' ἀριθ. 3222/1050 προστίθεται : ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθν. Οἰκονομίας.
» » 72 στιχ. 11 ἀντί : 29 Φεβρουαρίου τίθεται : 22 Δεκεμβρίου.
» » 77 σημ. 2 στιχ. 2 μετὰ τό ὑπ' ἀριθ. 63925 : τίθεται : ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.
» » 81 προστίθεται : 'Υπ' ἀριθ. 22798 τῆς 2/12 Ἰουνίου 1934 (Β' 78) ἀπόφασις τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Οἰκονομίας «περὶ ἔξιοφλήσεως ἔξαμηνιαίου ποσοστοῦ παλαιῶν ὄφειλῶν δι' ἔξαγωγῆς ἐλληνικῶν προϊόντων».
Ἐγκρίνομεν τὴν ὑπὸ ὄφειλετῶν ἔξωτερικοῦ συναλλάγματος πρὸς τὴν ἀλλοδαπὴν ἔξαγωγὴν ἐλληνικῶν προϊόντων, ἀνευ ὑποχρεώσεως εἰσαγωγῆς τοῦ ἀντιστοίχου συναλλάγματος, μέχρις ἀξίας μὴ ὑπερβαίνοντος τὸ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐλέγχου συναλλάγματος χορηγούμενον ἔξαμηνιαίον ποσοστὸν διὰ τὴν τμηματικὴν ἔξόφλησιν τῶν δεδηλωμένων παλαιῶν ὄφειλῶν, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἀξίας αὐτῶν θά ἔξιοφλῆται τὸ ὄφειλόμενον τοῦτο ποσοστόν.—Τὸ ἐπὶ τῶν οὕτως ἔξαγομένων προϊόντων ἀναλογοῦν τυχὸν παρακράτημα συναλλάγματος θά καταβάλληται εἰς δραχμάς.
» » 86 στιχ. 21 ἀποφ. τῆς ΑΔΟΑ τίθεται μετὰ τὸ 132/15—11—39 : [38]
» » 88 στιχ. 39 ἀντί : —3. τίθεται : —2.
» » 97 στιχ. 1 προηγ. σελ. ἀντί : εἰσὶ τίθεται : ἐπὶ ,
» » 104 σημ. 2 τελευτ. στιχ. μετὰ τό : ἐπὶ ταύτης τίθεται : ἀμετακλήτως τὸ βραδύτερον.
» » 149 στιχ. 1 ἀντί : Α. Ν. 853 τίθεται : Α. Ν. 553.

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ⁽¹⁾

ΨΗΦΙΣΜΑ

7/8 Ιανουαρίου 1927 σ. 143*

NOMOI

987	σ.	135 - 136*	5634	σ.	31*
1414	σ.	136*	5665	σ.	31 - 33*
5174	σ.	26 σημ. 5	5748	σ.	76 σημ. 1
5406	σ.	3 - 11*	5809	σ.	33 - 34*
5422	σ.	12 - 29*	5863	σ.	33*
5451	σ.	136-137*	5947	σ.	15 σημ. 2*
5552	σ.	29 - 31*	6330	σ.	18 σημ. 3
5602	σ.	137*			

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

28-9-1931	σ.	3 - 6*	502	σ.	150 σημ. 1
8-10-1931	σ.	6 - 8*	553	σ.	149*
21/28 Σεπτ. 1932 (Ν. 5863)	σ.	33*	558	σ.	129 - 132*
22/28 Οκτ. 1932 (Ν. 5863)	σ.	33*	608	σ.	145 - 146*
22/22 Δεκ. 1932 (Ν. 5809)	σ.	33*	617	σ.	145*
19/30 Απρ. 1935	σ.	132*	618	σ.	144*
26 Απρ./4 Μαΐου 1935	σ.	34*	795	σ.	113 σημ. 2
6/11 Μαΐου 1935	σ.	34 - 35*	800	σ.	44 - 46*
31/31 Μαΐου 1935	σ.	117 σημ. 1*	839	σ.	16 σημ. 1
26/26 Ιουν. 1935	σ.	117 - 129*	853	σ.	54 - 55*
17/21 Οκτ. 1935	σ.	111*	927	σ.	46*
23/25 Ιαν. 1936	σ.	111*	1008	σ.	45 σημ. 1
25/25 Ιαν. 1936	σ.	112-114*	1249	σ.	144*
27	σ.	113 σημ. 1	1419	σ.	113 σημ. 2, σ. 142-143*
33	σ.	37 - 40*	1444	σ.	16 σημ. 1
54	σ.	40 - 41*	1456	σ.	47*
149	σ.	149 - 151*	1555	σ.	113 σημ. 2
257	σ.	41*	1704	σ.	47 - 53*
296	σ.	43*	1768	σ.	113 σημ. 2
309	σ.	41 - 42*	2079	σ.	53 - 54*
479	σ.	43*			

(1) Ο άστερισκος δηλοῖ ότι δημοσιεύεται μέρος ή τὸ ὅλον τοῦ κειμένου.

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

1/1 Ιουλ. 1932 (Ν. 5634) σ. 31*

29/29 Ιουλ. 1932

σ. 95 - 102*

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

20/23 Σεπτ. 1925 σ. 137 - 140*

1/1 Φεβρουαρίου 1932 σ. 8 - 11*

14/14 Ιουλ. 1932 (Ν. 5665) σ. 31 - 33*

9/9 Μαΐου 1933 σ. 15 σημ. 2*

3/6 Ιουλίου 1936 σ. 35 - 37*

1/1 Αύγουστου 1935 σ. 95 - 109*

30/30 Αύγουστου 1935 σ. 55 - 57*

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

10 Ιουλ./5 Αύγ. 1931 σ. 140 - 142*

20/24 Μαΐου 1932 σ. 75*

7/7 Ιουλίου 1932 σ. 73*

7/12 Σεπτεμβρίου 1932 σ. 76 σημ. 3

5/10 Οκτωβρίου 1932 σ. 76 σημ. 1 - 3

28/31 Οκτωβρίου 1932 σ. 76 σημ. 2

31 Μαρτ./3 Απριλ. 1933 σ. 76 σημ. 7

7/10 Απριλίου 1933 σ. 76 σημ. 4 - 6

9/13 Ιουνίου 1933 σ. 77 σημ. 1

24/26 Ιουνίου 1933 σ. 76 σημ. 3

3/3 Ιουλίου 1933 σ. 77*

24/26 Ιουλίου 1933 σ. 76 σημ. 1

21/24 Αύγουστου 1933 σ. 77 σημ. 1

18/19 Σεπτ. 1933 σ. 76 σημ. 1, 3, 4, 5, 7

1/1 Δεκεμβρίου 1933 σ. 76 σημ. 4

22 Ιαν./1 Φεβρ. 1934 σ. 76 σημ. 7

26 Ιαν./1 Φεβρ. 1934 σ. 77 σημ. 4

2/6 Φεβρ. 1934 σ. 76 σημ. 1, 4, 5, 7, σ. 81*

1/1 Ιουνίου 1934 σ. 72*

25 Ιουν./12 Ιουλ. 1934 σ. 76 σημ. 6

5/19 Δεκεμβρίου 1934 σ. 81 σημ. 4

7/13 Φεβρουαρίου 1935 σ. 76 σημ. 3

19 Μαρτ./8 Απρ. 1935 σ. 76 σημ. 7

13/13 Σεπτ. 1935 σ. 121 σημ. 1*, 146*

30/30 Σεπτεμβρίου 1935 σ. 16 σημ. 1

4/9 Οκτωβρίου 1935 σ. 109 - 111*

24/30 Δεκεμβρίου 1935 σ. 16 σημ. 1

28/30 Δεκεμβρίου 1935 σ. 74*

3/9 Ιανουαρίου 1936 σ. 73 σημ. 2

7/14 Ιουνίου 1936 σ. 81 σημ. 4

3/10 Δεκεμβρίου 1936 σ. 150 σημ. 2

31 Ιαν./11 Φεβρ. 1937 σ. 81 σημ. 4

26 Φεβρ./6 Μαρτ. 1937 σ. 149*

30 Μαρτ./1 Απρ. 1937 σ. 152 - 153

22/27 Νοεμβρίου 1937 σ. 81 σημ. 4

4/10 Νοεμβρίου 1938 σ. 74 σημ. 1

3/10 Δεκεμβρίου 1938 σ. 113 σημ. 2

3/16 Δεκεμβρίου 1938 σ. 81 σημ. 4

31 Δεκ. 1938/5 Ιαν. 1939 σ. 54 σημ. 2

25/29 Αύγουστου 1939 σ. 75*

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

8/8 Οκτ. 1931	σ. 57*	74996/1932	σ. 12 σημ. 5
152907/1931	σ. 63*	83061/1932	σ. 68, 71
156401/1931	σ. 58 σημ. 1	93331/1932	σ. 70
160830/1931	σ. 61*	102015/1932	σ. 65—67*
188691/1931	σ. 63*	109873/1932	σ. 71
19/19 Μαρτίου 1932	σ. 64*	125967/1932	σ. 71
27 Απριλίου 1932	σ. 12 σημ. 5	164120/1932	σ. 67
3 Μαΐου 1932	σ. 12 σημ. 5	17315/1933	σ. 68
28289/1932	σ. 63*, 62 σημ. 2	37241/1933	σ. 77 σημ. 4
36077/1932	σ. 64*	47252/1933	σ. 68
51907/1932	σ. 80*	53545/1933	σ. 78—80*
61109/1932	σ. 67	62482/1933	σ. 78 σημ. 3

63925/1933	σ. 77 σημ. 2	3222/10500/1937	σ. 71*
81178/1933	σ. 80—81*	5379/1937	σ. 68
22798/1934	σ. 154*	95996/1937	σ. 83
50445/1934	σ. 81—82*	27422/1938	σ. 70
139087/1935	σ. 12 σημ. 5	86755/1938	σ. 72*
172984/1935	σ. 12 σημ. 5	113196/1938	σ. 84
176324/1935	σ. 71	204121/1938	σ. 85
56024/1936	σ. 69	253308/1938	σ. 85
108548/1936	σ. 61*	8216/1939	σ. 60*
155647/1936	σ. 12 σημ. 5		

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

84006/1932	σ. 69	37575/1937	σ. 69
------------	-------	------------	-------

**ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ**

247077/1931	σ. 61*	172156/1939	σ. 54 σημ. 1
209322/1938	σ. 54 σημ. 1		

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

328/1938	σ. 35 σημ. 2
127801/1939	σ. 17 σημ. 2 *, σ. 22 σημ. 4, σ. 35 σημ. 2,
	σ. 55 σημ. 1, σ. 68, σ. 71*, σ. 83 σημ. 2, σ.
	83—86*, σ. 86 σημ. 1.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

5 Ιουλίου 1933	σ. 96 σημ. 4	406 τῆς 28 Ιουλ. 1934 σ. 30 σημ. 2*
----------------	--------------	-------------------------------------

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

66/1937	σ. 89—92*
---------	-----------

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

5443/1937	σ. 89—92*
-----------	-----------

**ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ**

5546/1937	σ. 89 σημ. 1
-----------	--------------

ΕΓΓΡΑΦΑ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

71192/1932	σ. 75 σημ. 2	38576/1933	σ. 75 σημ. 2
98992/1932	σ. 95 σημ. 3	40976/1933	σ. 75 σημ. 2
135635/1932	σ. 75 σημ. 2	61391/1933	σ. 75 σημ. 2

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΕΝΩΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

1174/1933	σ. 75 σημ. 2	1342/1936	" σ. 12 σημ. 5
685/1321/1936 .	σ. 82 σημ. 1		

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

3 Σεπ. 1936	σ. 82*	6 Σεπ. 1938	σ. 86—89
12 Ιαν. 1937	σ. 22 σημ. 1	15 Νοεμ. 1939 [1938]	σ. 86—89
6 Απρ. 1937	σ. 86*	30 Νοεμ. 1938	σ. 83*
14 Δεκ. 1937	σ. 22 σημ. 4*	6 Δεκ. 1938	σ. 86—89
28 Ιουν. 1938	σ. 86	31 Ιαν. 1939	σ. 86—89
5 Ιουλ. 1938	σ. 86—89	7 Μαρτ. 1939	σ. 86—89

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΝ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ

‘Αναγκαστική κυκλοφορία : ’Επιβολή—(άρ. 1 Ν. 5422) σ. 12.

‘Ανταλλαγή : Προμήθειαι Δημοσίου ἐπ’ — ἔλλ. προϊόντων (άπόφ. 51907/32) σ. 80.- ’Εμπορικαὶ—(άρ. 4 Ν. 5422) σ. 13 σημ. 2. - ’Εμπορικαὶ—μετὰ Γερμανίας (άρ. 1 Ν. Δ. 3-7-36) σ. 35, (άρ. 2 Α. Ν. 479) σ. 43. - ’Ιδιωτικαὶ—μὲν Αὐστρίαν (άπόφ. 81178/33) σ. 80.

‘Ανώνυμος ’Εταιρία : Κεφάλαιον εἰς ξένον νομισμα (Α. Ν. 26-4-35) σ. 34. - ’Απαγόρευσις κατοχῆς χρυσοῦ, συν/τος παρ’—(άρ. 2 Α. Ν. 33) σ. 37. - Δάνεια εἰς συν/μα παρ’—(άρ. 3 ἀποφ. 28289/32) σ. 64. - ’Εξόφλησις ἐνυποθ. δανείων—εἰς συν/μα (άρ. 2 ἀποφ. 36077/32) σ. 64. - Πληρωμὴ τοκομεριδίων—εἰς συν/μα (Δ. 1-6-34) σ. 72.

‘Ανωτάτη Διοίκησις Οίκονομικῆς ’Αμύνης : Σύστασις—(Ν.Δ.30-8-35) σ. 55—57.

‘Αργυραμοιβοί : ’Απαγόρευσις ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος— (άρ. 1 § 1 Α. Ν. 6-5-35) σ. 34.- ’Απαγόρευσις κατοχῆς χρυσοῦ, συν/τος (άρ. 2 Α. Ν. 33) σ. 37.- Τρόπος ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος (άρ. 2 § 5-8 Α. Ν. 33) σ. 38. - Ποιναὶ (άρ. 2 § 9 Α. Ν. 33) σ. 38, (άρ. 3 Α. Ν. 296) σ. 43.

‘Ασφάλισις : ’Απαγόρευσις—ἀξιῶν κλπ. (άρ. 1 Α. Ν. 8-10-31) σ. 6, (άρ. 10 § 1 Ν. 5422) σ. 21.-Εἰς συν/μα—ἀπαγόρευσις καὶ ἔξαιρεσις (άρ. 11 § 4—8 Ν. 5422) σ. 22—23. - ’Απαγόρευσις—(άρ. 8—9 Α. Ν. 800) σ. 44—45.- Παρ’ ἀσφαλ. γραφεῖῳ ’Αγγλ. Κυβερνήσεως (άρ. 2 Α. Ν. 2079) σ. 53.- Συν/μα δι’ ἀσφάλιστρα (ἐγκ. ’Υπ. Οίκον. 127801/39) σ. 69. - ’Εξαγωγὴ τοκ/δίων ἀσφαλ. ἔταιριῶν (άπόφ. ΑΔΟΑ 30-11-38) σ. 83.-’Αδραχμοποίητον δφειλῶν ἔξ—(άρ. 2 Α. Δ. 29-7-32) σ. 99.

Γραμμάτιον εἰς διαταγήν : (ιδ. Συναλλαγματική).

Δάνειον : Τραπέζης εἰς συν/μα (άρ. 4 Α.Ν. 8-10-31) σ. 7.- Εἰς συν/μα—ἰδιωτῶν (άρ. 5 Α. Ν. 8-10-31) σ. 7. - ’Απαγόρευσις—εἰς δρχ. ἐπ’ ἐνεχύρῳ χρυσοῦ, συν/τος κλπ. (άρ. 6 Α. Ν. 8-10-31) σ. 7, (άρ. 11 § 1 Ν. 5422) σ. 22.- Εἰς συν/μα—ἐπ’ ἐνεχύρῳ σίτου (άρ. δεύτερον Ν. 5406) σ. 10.- Χορήγησις συν/τος πρός ἐξυπηρέτησιν δμολογιακῶν—(άρ 4 ε' Ν. 5422) σ. 15.- ’Απαγόρευσις—εἰς συν/μα (άρ. 11 § 2 Ν. 5422) σ. 22. - Κατ’ ἐπάγγελμα χορήγησις—ἐπ’ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων (Α. Ν. 6-5-35) σ. 34. - Εἰς συν/μα παρ’ ’Αν. ’Ετ. (άρ. 2 ἀποφ. 28289/32) σ. 64. - ’Εξόφλησις ἐνυποθ.— διὰ συν/τος (άρ. 2 ἀποφ. 36077/32) σ. 64. - ’Αδραχμοποίητον δφειλῶν ἔξ δμολογιακῶν—(άρ. 2 στ'. Α. Δ. 29-7-32) σ. 98, (άρ. 6 Α. Ν. 558) σ. 131—132. - ’Αδραχμοποίητον δφειλῶν ἔξ ἐνυποθ.—’Ασφαλ. ’Ετ. (άρ. 2 ζ' Α.Δ. 29-7-32)

32) σ. 99. - Δραχμοπ. δφειλῶν ἐκ—πρὸς Κτημ. Τραπ. (ἄρ. 3 Α. Δ. 29-7-32) σ. 99. - Ἐγγύησις Δημοσίου διὰ—Κτηματικῆς (ἄρ. 4 Α. Δ. 29-7-32) σ. 100. - Ρύθμισις—εἰς συν/μα Κτηματικῆς (ἄρ. 1—2 Α.Ν. 25-1-36) σ. 112-113, (Α. Ν. 26-6-35) σ. 117—129. - Δήμου Ἀθηναίων 16 ἐκ.—πρὸς ΕΤΕ (ἄρ. 4 Α. Ν. 25-1-36) σ. 114.-Ρύθμισις—ΕΤΕ (Χάμπρο) (Α. Ν. 558) σ. 129—132.. Εἰς χρυσόν ἐν Τουρκίᾳ (Ν. 5602) σ. 137. - ΕΤΕ 1.800.000 Λ. Α. (ἄρ. 2 Ν. Δ. 20-9-25) σ. 138.

Δεσμευμένοι λογαριασμοί : Δόσεων πρὸς ἔξοφλησιν δφειλῶν πρὸς ἀλλοδαπὴν (ἄρ. 4 § 2 Ν. 5422) σ. 17.-"Εννοια καὶ ἔκτασις—, ἀποδέσμευσις (άρ. 10 § 2 Ν. 5422) σ. 21, (άρ. 13 Α.Ν. 1704) σ. 51—53.-Περιορισμοὶ χρήσεως—(άρ. 1 Ν. 5552) σ. 29. - Πληρωμὴ ἔξαχθέντων ἐμπορευμάτων ἐκ—(άρ. 2 Δ. 7-7-32) σ. 73.-Εἰσαγόμενα χρεώγραφα εἰς—(ἔγκ. Υπ. Οἰκον. 127801/39) σ. 85. Εἰσαγόμεναι δραχμαὶ εἰς—(ἀπόφ. ΑΔΟΑ 6-4-37) σ. 86. - 'Ἐκ τοκομερίδιων Κτηματικῆς— (άρ. 12 Α. Ν. 26-6-35) σ. 128.

Δικαιοστάσιον : 'Οφειλῶν εἰς συν/μα πρὸς ἀλλοδαπὴν (άρ. 4 § 2 Ν. 5422) σ. 16—18.. - 'Αναστολὴ καταβολῆς δφειλῶν εἰς συν/μα (Ν. 5634) σ. 31. - 'Ανεφάρμοστον—ἐπὶ δφειλῶν πρὸς Κτηματικήν (άρ. 4 Α. Ν. 26-6-35) σ. 121.-'Ἐπὶ ὑποθέσεων Ν. 987 καὶ 1414— (άρ. 7 Δ. 13-9-35) σ. 146.

Δραχμή : 'Απαγόρευσις ἔξαργυρώσεως ἐπιταγῆς εἰς—(άρ. 6 Α. Ν. 28-9-31) σ. 5. - Δάνεια εἰς—ἐπ' ἐνεχύρῳ χρυσοῦ κλπ. (άρ. 6 Α. Ν. 8-10-31) σ. 7, (άρ. 11 § 1 Ν. 5422) σ. 22.. - 'Αναγκ. κυκλοφ.— (άρ. 1 Ν. 5422) σ. 12. - Μέσον ἔξοφλήσεως ὑποχρεώσεων (άρ. 1 Ν. 5422) σ. 12, (άρ. 6 Ν. 5422) σ. 19.) 'Απαγόρευσις ἔξαγωγῆς—(άρ. 10 § 2 Ν. 5422) σ. 21, (άρ. 1 Α. Ν. 8-10-31) σ. 6.. - Δεσμευμέναι — (ιδ. **Δεσμευμένοι λογαριασμοί**). 'Απαγόρευσις εἰσαγωγῆς— (άρ. 4 Α. Ν. 479) σ. 43, (ἀπόφ. ΑΔΟΑ 6-4-37) σ. 86. - Εἰσαγωγὴ—μόνον ἀδείᾳ (άρ. 3 ἀποφ. 188691/31) σ. 63.. - 'Εξαγωγὴ—δι’ ἀνάγκας (άρ. Δ. 7-7-32) σ. 74. - "Ελεγχος ἔξαγωγῆς—(Καν. Λιμ. Πειρ.) σ. 89—92.

Δραχμοποίησις : Α. Δ. 29-7-32 καὶ Ν. Δ. 1-8-35 σ. 95—109.- 'Αναδρομικότης— (άρ. 1 § 5 Α. Δ. 29-7-32) σ. 96—97.-'Εξαιρέσεις ἀπὸ—(άρ. 2 Α.Δ. 29-7-32) σ. 97—99.-Οφειλῶν πρὸς Κτηματικήν (άρ. 3 Α.Δ. 29-7-32) σ. 99, (Α.Ν. 26-6-35) σ. 117—129.-Καταθέσεων ἐκ δανείων Κτηματικῆς (άρ. 5 § 2 Α.Ν. 26-6-35) σ. 121..-Διαφορὰ ἐκ—ἀνήκουσα εἰς Δημόσιον (άρ. 5 Α.Δ. 29-7-32) σ. 100—102..-'Υπολογισμὸς διαφορᾶς (άρ. 6—8 Ν. Δ. 1-8-35) σ. 103—107, (άρ. 2 Δ. 4-10-35) σ. 110, (Α. Ν. 1397) σ. 114—116. - Συμβιβαστικὸς διακανονισμὸς διαφορᾶς μετὰ Τραπεζῶν (άρ. 3 Α.Ν. 25-1-36) σ. 113. - Κάλυψις διαφορῶν Τραπεζῶν ἐκ—(άρ. 9 Ν.Δ. 1-8-35) σ. 106—107, (Α.Ν. 1397) σ. 114—116.-'Αρμοδιότης Υπ. Οἰκον. περὶ ἔξαιρέσεως ἀπὸ—(άρ. 10 Ν.Δ. 1-8-35) σ. 107—108..- 'Εξαιρέσις ἀπὸ—προκαταβολῶν εἰς ἔξαγωγεῖς (άρ. 12 Ν.Δ. 1-8-35) σ. 108..- 'Οφειλῶν εἰς χρυσόν (άρ. 14 Ν.Δ. 1-8-35) σ. 108..- 'Εφαρμογὴ—ἐπὶ ὑπ/των ξένων Τραπεζῶν (άρ. 15 Ν. Δ. 1-8-35) σ. 108.. - Πιστοποιητικὰ πρὸς ἔξαιρεσιν ἀπὸ—(άρ. 1 Δ. 4-10-35) σ. 109-110..- 'Απαιτήσεων ἔξ ἀποζημιώσεως λόγῳ διαχειρ. ἀνωμαλιῶν Ε. Στεφάνου (άρ. 3 Α.Ν. 19-4-35) σ. 132..- 'Απαιτήσεων Ν. 987 καὶ 1414 (Α. Ν. 618) σ. 144..-Καταθέσεων ἡ μεσεγγυήσεων συνεπείᾳ συμβάσεων εἰς ἀς μετέχει τὸ Δημόσιον (Α. Ν. 617) σ. 145.

Ἐγγύησις : Μὴ δραχμοποίησις δφειλῶν ἔξ — (άρ. 2 ι' καὶ ια' Α. Δ. 29-7-32) σ. 99.. Δημοσίου—διὰ δάνεια Κτηματικῆς (άρ. 4 Α. Δ. 29-7-32) σ. 100, (άρ.

6 § 4 Α. Ν. 26-6-35) σ. 124. - ΕΤΕ—πρὸς Κτηματικὴν (ἀρ. 8 Α.Ν. 26-6-35) σ. 126.

Εἰσαγωγή : Πώλησις συν/τος πρὸς ἔξυπηρέτησιν—(ἀρ. 3 καὶ 4β' Ν. 5422) σ. 13—14. - Δάνεια εἰς συν/γμα πρὸς ἔξυπηρέτησιν—(ἀρ. 11 § 2 Ν. 5422) σ. 22.- Ἐπιβολὴ περιορισμῶν—(ἀρ. 1 Ν. 5552) σ. 29. - Χρεωγράφων (ἀρ. 2 Α. Ν. 6-5-35) σ. 35. - Ἔλεγχος—ἐν τελωνείοις (ἀρ. 3 Α. Ν. 6-5-35) σ. 35.- Ἐπιτροπὴ ἐκδικάσεως παραβάσεων—(ἀρ. 3 § 3 Ν. Δ. 3-7-36) σ. 37.- Ἀπαγόρευσις—δραχμῶν (ἀρ. 4 Α. Ν. 479) σ. 43, (ἀρ. 3 ἀπόφ. 188691) σ. 63, (ἀπόφ. ΑΔΟΑ 6-4-37) σ. 86.- Ἀνάκλησις ἀδειῶν—ἐπ’ ἀνταλλαγῆ καπνῶν (ἀρ. 10 Α. Ν. 800) σ. 45.- Ἔλεγχος—(Α. Ν. 1704) σ. 47-53. Ταχ. δεμάτων—(ἀπόφ. 247077/31) σ. 61.- Ἐπιτροπὴ παρακολουθήσεως εἰσαγωγέων (ἀπόφ. 86755/39) σ. 72. - Χρεωγράφων—(ἔγκ. ΥΠ. Οἰκον. 127801/39) σ. 83—86. - Μὴ δραχμοποίησις διφειλῶν ἐκ χρηματοδοτήσεως—(ἀρ. 2γ Α. Δ. 29-7-32) σ. 97. - Χρηματικῶν ἐμβασμάτων ἔργατῶν θαλάσσης (Α. Ν. 149,502) σ. 149—151.

Εἰσαγωγεῖς : Ιδὲ *εἰσαγωγή*.

Εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον : Ιδὲ *εἰσαγωγή*.

*Εμβασμα : Συναλλάγματος ἔξαιρεῖται δεσμεύσεως (ἀρ. 10 Ν. 5422) σ. 21 (ἀρ. 13 Α. Ν. 1704) σ. 51.- Ἐργατῶν θαλάσσης (Α. Ν. 149) σ. 149—151.

*Ἐνέχυρον : Δάνεια ἐπ’—χρυσοῦ κλπ. (ἀρ. 6 Α. Ν. 8-10-31) σ. 7, (ἀρ. 11 § 1 Ν. 5422) σ. 22. - Δάνεια ἐπ’— σίτου (ἀρ. δεύτερον Ν. 5406) σ. 10. - Δάνεια ἐπ’—χρεωγράφων πότε ἐπιτρέπονται (Α. Ν. 6-5-35) σ. 34.

*Εξαγωγὴ (Ιδὲ καὶ *ἐξαγωγεῖς*) : Ἀπαγόρευσις — χρηματογράφων καὶ ἄλλων ἀξιῶν, ἐπιστολῶν, δεμάτων (ἀρ. 1 Α. Ν. 8-10-31) σ. 6, (ἀρ. 1 Ν. Δ. 1-2-32) σ. 9, (ἀρ. 10 § 1 καὶ 3 Ν. 5422) σ. 21, (Καν. Λιμ. Πειρ.) σ. 89—92.- Ἀπαγόρευσις—συν/τος (ἀρ. 1 Ν. Δ. 1-2-32) σ. 9, (ἀρ. 10 § 3 Ν. 5422) σ. 21. - Πώλησις συν/τος πρὸς ἔξυπηρέτησιν— (ἀρ. 3 Ν. 5422) σ. 13.- Ὅποχρέωσις Τραπεζῶν πρὸς ἐκχώρησιν συν/τος ἔξ — (ἀρ. 6 § 6 Ν. 5422) σ. 20.- Ἀπαγόρευσις — δραχμῶν (ἀρ. 1 Α. Ν. 8-10-31) σ. 6, (ἀρ. 10 § 2 Ν. 5422) σ. 21. Δραχμῶν—δι’ ἀνάγκας (Δ. 7-7-32) σ. 74. - Ἐπιβολὴ περιορισμῶν—(ἀρ. 1 Ν. 5552) σ. 29. - Ἔλεγχος— (Α. Ν. 1704) σ. 47 — 53. - Ἔλεγχος—ἐν Τελωνείοις (ἀρ. 3 Α. Ν. 6-5-35) σ. 35. - (Καν. Λιμ. Πειρ.) σ. 89—92.- Καπνῶν—(ἀρ. 10 Α.Ν. 800) σ. 45—46, (ἀπόφ. 8-10-31) σ. 59—60.- Ἐμπορευμάτων *en consignation* (ἀπόφ. 8216/39) σ. 60. - Τυροῦ—(ἀρ. 4 ἀπόφ. 160830/31) σ. 62.- Ἐπανεξαγωγὴ εἰσαχθέντων (Δ. 25-8-39) σ. 75. - Παροχὴ ἐγγυήσεως δι’—(ἀπόφ. 8-10-31) σ. 57—60, (ἀρ. 4 ἀπόφ. 188691/31) σ. 63.- Ἄνευ εἰσαγωγῆς συν/τος—(ἀρ. 5 ἀπόφ. 160830/31) σ. 62, (ἀπόφ. 22798/34) σ. 154. - Ὅποχρέωσις Τραπεζῶν μεσολαβουσῶν εἰς — (ἀπόφ. 19-3-32) σ. 64—65. - Ἀδεια — ἐμπορευμάτων παρὰ Ν. 5422 (Δ. 7-7-32) σ. 73. - Τοκομεριδίων Ἀσφαλ. Ἐταιρειῶν (ἀπόφ. ΑΔΟΑ 30-11-38) σ. 83.

*Εξαγωγεῖς : Ἐκχώρησις συν/τος εἰς Τρ. Ἐλλ. (ἀρ. 5 Α.Ν. 28-9-31) σ. 4—5, (ἀρ. 5 Ν. 5422) σ. 18—19, (Δ. 20-5-32) σ. 75—77, (Δ. 3-7-33) σ. 77—78, (ἀπόφ. 53545-33) σ. 78—80, (Δ. 2-2-34) σ. 81.-Ποιναὶ ἐπὶ μὴ ἐκχωρήσει συν/τος (ἀρ. 8 Α. Ν. 28-9-31) σ. 5.- Ἀπαλλαγὴ Ὅποχρεώσεως πρὸς ἐκχώρησιν (ἀρ. 7 Α. Ν. 8-10-31) σ. 8.- Ὅποχρεώσεις—(ἀπόφ. 8-10-31) σ. 57—60, (ἀρ. 7 Δ. 7-7-32) σ.

74. - 'Υποχρεώσεις—Καπνού (ἀπόφ. 102015/32) σ. 65—67, (ἀπόφ. 61109/32) σ. 67, (ἀπόφ. 164120/32) σ. 67, (Δ. 2-2-34) σ. 81. - Παρακράτημα ἔξαγωγῶν εἰς Αύστριαν (ἀπόφ. 81178/33) σ. 80. - Μή δραχμοποίησις προκαταβολῶν εἰς—(ἄρ: 12 Ν. Δ. 1-8-35) σ. 108.

Ἐξαγωγικὸν ἐμπότιον : (ἰδὲ ἔξαγωγὴ καὶ ἔξαγωγεῖς).

Ἐπιστολαί : Συστημένων—σφράγισις (ἄρ. 1 Α. Ν. 8-10-31) σ. 6, (ἄρ. 10 § 4 Ν. 5422) σ. 22. - 'Υποχρεώσεις λαμβανόντων συν/μα δι' — (ἄρ. 6 Α. Ν. 1704) σ. 49. - Μεταφορὰ—(ἄρ. 8 Α. Ν. 1704) σ. 50. - Τραπεζῶν — (Δ. 28-12-35) σ. 74.

Ἐπιταγαί : 'Απαγόρευσις ἔξαργυρώσεως—(ἄρ. 6 Α. Ν. 28-9-31) σ. 5. - 'Απαγόρευσις ἔξαγωγῆς — (ἄρ. 1 Α. Ν. 8-10-31) σ. 6, (ἄρ. 10 § 3 Ν. 5422) σ. 21. - Κατοχὴ—εἰς συν/μα τεκμήριον ἀγορᾶς συν/τος (ἄρ. 1 Α. Ν. 33) σ. 37. - 'Υποχρεώσεις λαμβανόντων—ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ (ἄρ. 6 Α. Ν. 1704) σ. 49. - Δραχμοποίησις — (ἄρ. 1 § 6 Α. Δ. 29-7-32) σ. 97.

Ἐπιτροπαί : Γνωματεύσεων πωλήσεως χρυσοῦ καὶ συν/τος (ἄρ. 3 Α. Ν. 28-9-31) σ. 4, (ἄρ. 1 § 2 Ν. Δ. 1-2-32) σ. 9. - Γνωμοδ. δικαίας τιμῆς ἐμπορευμάτων (ἄρ. τρίτον Ν. 5406) σ. 11. - 'Ελέγχου Τραπεζῶν (ἄρ. 13 Ν. 5422) σ. 24. - 'Υπεπιτροπαὶ συν/τος, σύστασις (ἄρ. 4 Ν. 5552) σ. 29. - 'Υπεπιτροπαὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν (ἄρ. 5 Ν. 5552) σ. 29-30. - Συγχώνευσις—συν/τος καὶ ἐλέγχου Τραπεζῶν (ἄρ. 4 Ν. 5665) σ. 32. - 'Εκδικάσεως παραβάσεων εἰσαγωγέων (ἄρ. 3 § 3 Ν. Δ. 3-7-36) σ. 37. - Συμπλήρωσις ἐπιτροπῆς άρ. 4 Ν. 5665 (άρ. 5 Α. Ν. 800) σ. 44. - Μεταβίβασις ἔξουσίας—άρ. 3 Α. Ν. 28-9-31 εἰς Τρ. Ἑλλ. (άρ. 6 ἀπόφ. 160830/31) σ. 63. - Παρακολουθήσεως εἰσαγωγέων (άποφ. 86755/39) σ. 72. - Χορηγήσεως ἀδειῶν ἀναχωρήσεως (ἔγκ. 'Υπ. Οἰκον. 127801/39) σ. 86. - 'Εξακριβώσεως διαφορᾶς Δημοσίου ἐκ δραχμοποιήσεως (άρ. 8 Α. Δ. 1-8-35) σ. 103—105, (άρ. 2 Δ. 4-10-35) σ. 110. - 'Επεκτάσεως Δ. 10-7-31 εἰς Νέας Χώρας (άρ. 5 § 2 Δ. 10-7-31) σ. 142.

Κάλυμμα : 'Αρσις ὑποχρεώσεων Τρ. Ἑλλ. ὡς πρὸς—(άρ. 1 Ν. 5422) σ. 12. - Διάθεσις—(άρ. 7 Ν. 5665) σ. 33.

Καπνά : 'Ανάκλησις ἀδειῶν εἰσαγωγῆς ἐπ' ἀνταλλαγῆ—(άρ. 10 Α. Ν. 800) σ. 45. - 'Υποχρεώσεις ἔξαγωγέων—(άρ. 5 ἀπόφ. 8-10-31) σ. 59, (ἀπόφ. 8216/39) σ. 60, (ἀπόφ. 102015/32) σ. 65—67, (ἀπόφ. 61109/32) σ. 67, (ἀπόφ. 164120/32) σ. 67. - Ποσοστὸν συν/τος ἐκχωρούμενον εἰς Τρ. Ἑλλ. παρ' ἔξαγωγέων—(Δ. 20-5-32) σ. 76 σημ. 3, (Δ. 3-7-33) σ. 77—78, (ἀπόφ. 53545/33) σ. 78—80, (Δ. 2-2-34) σ. 81. - Καθορισμὸς ἀξίας ἔξαγομένων σιγαρέττων (ἀπόφ. 50445) σ. 81—82.

Καταθέσεις : 'Απόδοσις—εἰς συν/μα (άρ. 7 Α. Ν. 28-9-31) σ. 5, (άρ. 8 Α. Ν. 8-10-31) σ. 8, (άρ. 6 § 1 Ν. 5422) σ. 19, (άρ. 2 Ν. 5665) σ. 32, (άρ. 3 ἀπόφ. 160830/31) σ. 62, (άρ. 2 ἀπόφ. 188691/31) σ. 63, (άρ. 11 § 2 Ν. Δ. 1-8-35) 160830/31) σ. 62. - 'Ανεύθυνον Τραπεζῶν διὰ μὴ ἀπόδοσιν—(άρ. 11 § 1 Ν. Δ. 1-8-35) σ. 108. - 'Αναστολὴ ἀποδόσεως (άρ. 6 § 2 Ν. 5422) σ. 19. - Μεταφορὰ—εἰς συν/μα ἀπὸ Τραπέζης εἰς Τράπεζαν (άρ. 6 § 3 Ν. 5422) σ. 19, (άρ. 2 ἀπόφ. 160830/31) σ. 62. - 'Εκχώρησις εἰς Τρ. Ἑλλ. συν/τος Τραπεζῶν ἐκ—(άρ. 2 Α. Ν. 8-10-31) σ. 6. - Πρεσβευτῶν κλπ.—εἰς συν/μα (άρ. 1 ἀπόφ. 36077/32) σ. 64. Εἰς χρυσὸν—ΕΤΕ (Ν. Δ. 20-9-25) σ. 137—140. Εἰς χρυσὸν—λοιπῶν Τραπε-

ζῶν (Δ.10-7-31) σ. 140—152-. Κατοχύρωσις τῶν εἰς χρυσὸν—(ψήφ. 7-6-27) σ. 143.- Δεσμευμέναι — (ἰδὲ *Δεσμευμένοις Δογαρειασμοῖς*). Δραχμοπ.—(ἄρ. 1 § 3 Α. Δ. 29-7-32) σ. 96.- Μὴ δραχμοποίησις—ἀλλοιδαπῶν (ἄρ. 2ε' Α. Δ. 29-7-32) σ. 97.- Μὴ δραχμοποίησις—ἐξ ἀσφαλίστρων (ἄρ. 2η' Α. Δ. 29-7-32) σ. 99.- Μὴ δραχμοποίησις—ἐκ δανείων εἰς συν/μα (ἄρ. 2θ' Α. Δ. 29-7-32) σ. 99.- Μὴ δραχμοποίησις—ἐκ δανείων Κτηματικῆς (ἄρ. 5 Α. Ν. 26-6-35) σ. 121.- Συνεπέᾳ συμβάσεων μετά Δημοσίου—πρὸ τῶν Ν. 987 καὶ 1414 (Α.Ν. 617) σ. 145.

Κολλυβισταί : ‘Υποχρεώσεις ἐκ νόμων προστασίας ἔθν. νομίσματος ιδ. *Δεργυραμοιτοβοί*.

Μεσίται : ‘Υποχρεώσεις ἐκ νόμων προστασίας ἔθν. νομίσματος ιδέ : *Δεργυραμοιτοβοί*. Πρόσθετοι ποιναὶ (ἄρ. 5 Ν. 5809) σ. 33-34.

Μεταγραφή : ‘Ακινήτων κτωμένων διὰ δεσμευμένων δραχμῶν (ἄρ. 13 § 6 Α. Ν. 1704) σ. 52—53.

Ναῦλος : Παροχὴ συν/τος διὰ—(ἀπόφ. 3222/37) σ. 71-72.

Νόμισμα : (ἰδὲ *Δραχμή*, *Συνάλλαγμα*, *Χρυσός*).

Παρακράτημα : ‘Επὶ ἔξαγομένων προϊόντων ιδὲ *Ἐξαγωγή*, *Ἐξαγωγεῖς*.

Πίστωσις : ‘Απαγόρευσις ἔξαγωγῆς δραχμῶν διὰ—(ἄρ. 1 Α. Ν. 8-10-31) σ. 6, (ἄρ. 10 § 3 Ν. 5422) σ. 21—22.

Ποιναί : ‘Επὶ παραβάσει Α. Ν. 28-9-31 (ἄρ. 8) σ. 5.- ‘Επὶ παραβάσει Α. Ν. 8-10-31 (ἄρ. 10) σ. 8.- ‘Εν ἀρνήσει ὑποβολῆς στοιχείων ὑπὸ Τραπεζῶν (ἄρ. 2 § 2-4 Ν. Δ. 1-2-32) σ. 9.- ‘Απαλλαγὴ ἰδιωτῶν ἀπὸ—(ἄρ. τέταρτον Ν. 5406) σ. 11.. ‘Επὶ παραβάσει Ν. 5422, διαδικασία (ἄρ. 14 Ν. 5422) σ. 24—28-. Πρόσθετοι—χρηματιστῶν, μεσιτῶν, τραπεζιτῶν κλπ. (ἄρ. 5 Ν. 5809) σ. 33—34.- Κλείσιμον γραφείων (ἄρ. 1 § 3 Α. Ν. 6-5-35) σ. 34—35.- ‘Επὶ παραβάσει Α.Ν. 6-5-35 (ἄρ. 4) σ. 35.- ‘Επὶ παραβάσει ὑποχρεώσεων εἰσαγωγέων, διαδικασία (ἄρ. 3 Ν. Δ. 3-7-36) σ. 36.. ‘Επὶ παραβάσει Α. Ν. 33 (ἄρ. 2 § 3) σ. 38.- Χρηματιστῶν, κολλυβιστῶν κλπ.—‘Επὶ παραβάσει Α. Ν. 33 (ἄρ. 2 § 9) σ. 38, (ἄρ. 3 Α. Ν. 296) σ. 43.- ‘Επὶ παραβάσει ἄρ. 11 Ν. 5422 (ἄρ. 3 Α. Ν. 800) σ. 44.. ‘Επὶ παραβάσει ἄρ. 7 καὶ 8 Α. Ν. 800 (ἄρ. 9) σ. 45.. - Δήμευσις ἐπὶ παραβάσει ἄρ. 4 Α. Ν. 479 καὶ ἄρ. 2 Α. Ν. 6-5-35 (ἄρ. 11 Α. Ν. 1704) σ. 51.. ‘Επὶ παραβάσει Α. Ν. 1704 (ἄρ. 14) σ. 53.. ‘Επὶ παραβάσει ἀποφάσεων ΑΔΟΑ (ἄρ. 3-4 Ν. Δ. 30-8-35) σ. 56.. ‘Επὶ παραβάσει δραχμοπ. (ἄρ. 16 Ν. Δ. 1-8-35) σ. 109.. ‘Επὶ παραβάσει ρυθμίσεως διφειλῶν πρὸς Κτηματικήν (ἄρ. 9 Α. Ν. 26-6-35) σ. 126.. - ‘Επὶ παραβάσει Ν. 987 καὶ 1414 (ἄρ. 3 Ν. 1414) σ. 136.. - ‘Επὶ παραβάσει ψηφ. 7-6-27 σ. 143.. - ‘Επὶ παραβάσει Ν. περὶ τελῶν Ν. Α. Τ. καὶ ἀποστολῆς ἐμβασμάτων ναυτικῶν (ἄρ. 6 Α. Ν. 149) σ. 151.

Σίτος : Δάνεια εἰς συν/μα ἐπ’ ἐνεχύρῳ—(ἄρ. δεύτερον Ν. 5406) σ. 10.. - Παροχὴ συν/τος πρὸς προμήθειαν—(Ν. Δ. 9-5-33) σ. 15 σημ. 2.

Συμβολαιογράφοι : ‘Υποχρεώσεις ἐκ νόμων προστασίας ἔθν. νομίσματος (ἄρ. 13 § 4 Α. Ν. 1704) σ. 52.

Συμψηφισμοί (Clearings) : (άρ. 4 Ν. 5422) σ. 13 σημ. 2, (άρ. 3 Δ. 7-7-32) σ. 73-74. - 'Ιδιωτικοί—μετ' Αύστριας (άπόφ. 81178/33) σ. 80. - 'Ιδ. 'Ανταλλαγή.

Συνάλλαγμα : 'Αγορά και πώλησις (άρ. 1 Α. Ν. 28-9-31) σ. 3-4, (άρ. 2 Ν. 5422) σ. 12. - 'Υποχρέωσις έκχωρήσεως παρ' έξαγωγέων εἰς Τρ. Ελλ. (ιδ. έξαγωγεῖς). - Ποινai ἐπὶ ἀγοραπωλησίᾳ—(άρ. 8 Α. Ν. 28-9-31) σ. 5. - (Ιδ. ποινai). - Απαγόρευσις συνομολογήσεως υποχρεώσεων εἰς—και ἔξαιρέσεις (άρ. 11 § 2-8 Ν. 5422) σ. 22-23. - Δάνεια εἰς δραχμάς ἐπ' ἐνεχύρῳ—(άρ. 6 Α. Ν. 8-10-31) σ. 7, (άρ. 11 § 1 Ν. 5422) σ. 22. - 'Απαγόρευσις έξαγωγῆς—(άρ. 1 Α. Δ. 1-2-32) σ. 9. - Πράξεις μεταφορᾶς και ἐπὶ προθεσμίᾳ—(άρ. 3 Ν. 5422) σ. 13. - Πώλησις—παρά Τραπεζῶν (άρ. 4 Α. Δ. 8-10-31) σ. 4, (άρ. 2 - 4 Ν. 5422) σ. 12-18, (άρ. 2 Ν. 5809) σ. 33. - Περιπτώσεις, καθ' ἄς ἐπιτρέπεται χορήγησις—(άρ. 4 Ν. 5422) σ. 13-18, (άρ. 5 § 2 Α. Ν. 558) σ. 131, (ἔγκ. Υπ. Οίκον. 127801/39) σ. 68-71. - 'Αναθεσις καθορισμοῦ περιπτώσεων διὰ Δ. ἢ ἀποφ. Τρ. Ελλ. (άρ. 2 Ν. 5809) σ. 33. - 'Αγορά—διὰ ναύλους (άπόφ. 3222/37) σ. 71-72. - 'Εξόφλησις δφειλῶν εἰς—(άρ. 6 Ν. 5422) σ. 19-20. - Δελτίον τιμῆς—(άρ. 8 Ν. 5422) σ. 20. - 'Αγορά—παρά Τραπεζῶν πρὸς δημιουργίαν ἀποθέματος (άρ. 9 Ν. 5422) σ. 20. - 'Αναστολὴ καταβολῆς δφειλῶν εἰς—(Ν. 5634) σ. 31. - 'Απαγόρευσις κατοχῆς ἐπιταγῆς εἰς—(άρ. 1 Α. Ν. 33) σ. 37. - 'Απαγόρευσις κατοχῆς—(άρ. 2 Α. Ν. 33) σ. 37. - 'Υπηρεσία διώξεως παραβάσεων—(άρ. 4 Α. Ν. 33) σ. 39, (άρ. 2 Α. Ν. 54) σ. 40-41, (άρ. 1 - 5 Α. Ν. 1704) σ. 47-49. - 'Υποχρεώσεις λαμβανόντων—ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ (άρ. 6 Α. Ν. 1704) σ. 49. - 'Ἐλεγχος εἰσαγωγῆς και έξαγωγῆς—(άρ. 3 Α. Ν. 6-5-35) σ. 35, (Α. Ν. 1704) σ. 47-53. - 'Υποχρέωσις πωλήσεως—ἀποκτωμένου ἐν Ελλάδι (άρ. 12 Α. Ν. 1704) σ. 51. - Πληρωμὴ τοκομεριδῶν εἰς—(Δ. 1-6-34) σ. 72. - Κεφάλαιον 'Αν. 'Ετ. εἰς ξένον νόμισμα θεωρεῖται ως εἰς — (Α. Ν. 26-4-35) σ. 34. - 'Αγορά—παρά Ταχυδρ. Γραφείων (Α. Ν. 853) σ. 54-55. - Δραχμοποίησις δφειλῶν εἰς—(ιδ. Δραχμοποίησις). - 'Επιτροπή—(ιδ. 'Επιτροπή).

Συναλλαγματική : 'Εκδεδομέναι ἢ κυκλοφορήσασαι εἰς ἀλλοδαπήν, διαμαρτύρησις, τόκοι, ἐναγωγὴ (άρ. 3 Ν. Δ. 1-2-32) σ. 10.

Ταξειδιώτης : Χορήγησις συν/τος εἰς—(άρ. 4γ' Ν. 5422) σ. 15. - Φόροι—(άρ. 3 Α. Ν. 33) σ. 39, (άρ. 1 και 3 Α. Ν. 54) σ. 40-41. - Διατυπώσεις—κατοικούντων ἐν Ελλάδι (άρ. 1 Α. Ν. 800) σ. 44. - 'Υποχρεώσεις—κατὰ τὴν εἰσοδον και ἔξοδον (άρ. 8 Α. Ν. 1704) σ. 49-50, (άπόφ. 152907) σ. 63. - 'Αδειαι ἀναχωρήσεως δι' ἀλλοδαπήν; (ἔγκ. Υπ. Οίκ. 127801/39) σ. 86-89. - Διατυπώσεις εἰσόδου και ἔξόδου (Καν. Λιμ. Πειρ.) σ. 89-92.

Ταχυδρομικά Γραφεῖα : 'Αγορά συν/τος παρά—(Α. Ν. 853) σ. 54-55.

Ταχυδρομικά Δέματα : 'Ιδὲ 'Εξαγωγή, Εἰσαγωγή. - Contre remboursement—(άπόφ. 247077/31) σ. 61.

Τηλεγραφήματα : Κρυπτογραφικά (άρ. 10 Α. Ν. 1704) σ. 50.

Τόκοι : Δραχμοποίησις—(άρ. 1 § 2 Α.Δ. 29-7-32) σ. 96. - Συναλλαγματικῶν ἢ γραμματίων ἀλλοδαπῆς—(άρ. 3 § 3 Ν. Δ. 1-2-32) σ. 10. - 'Ενυποθ. Δαν. Κτηματικῆς εἰς λίρας — (άρ. 2 Α. Ν. 26-6-35) σ. 119. - Βιομηχ. δανείων ΕΤΕ— Χάμπρο— (άρ. 1 § 2 Α. Ν. 558) σ. 129.

Τοκομερίδια : Πληρωμή — εἰς συν/μα (Δ. 1-6-34) σ. 72. - Ἐξαγωγή — ἀνη-
κόντων εἰς Ἀσφαλ. Ἐτ. (ἀπόφ. ΑΔΟΑ 3(1)-11-38) σ. 83. - Εἰσαγωγή —
(ἐγκ. Ὑπ. Οἰκον. 127801/39) σ. 83—85. - Ἐλεγχος ἔξαγωγῆς—(Καν. Λιμ.
Πειρ.) σ. 89—92. - Πληρωμή — Κτηματικής (ἄρ. 10 - 11 Α. Ν. 26-6-35) σ.
126—127. - Σφράγισις—(ἄρ. 10 § 1 Ν. 5422) σ. 21.

Τράπεζα Ἐθνική τῆς Ἑλλάδος : Πώλησις συν/τος, χρυσοῦ κλπ. παρὰ —
(ἄρ. 3 § 4 Α. Ν. 28-9-31) σ. 4, (ἄρ. 2 Ν. 5422) σ. 12 σημ. 1. - Διακανονισμὸς
διαφορῶν ἐκ δραχμοποιήσεως μετὰ Δημοσίου (Α.Ν. 1419) σ. 113 σημ. 2.-
Ρύθμισις βιομήχ. δανείων Χάμπρο (Α. Ν. 558) σ. 129—132. - Ρύθμισις πα-
λαιῶν δφειλῶν εἰς χρυσὸν (Ν. Δ. 20-9-25) σ. 137—140. - Ἐφαρμογὴ Δ.
10-7-31 εἰς ΕΤΕ ὡς διάδοχον Τραπ. Ἀνατολῆς (Α. Ν. 1419) σ. 142—143.

Τράπεζα Ἐθνική Κτηματική : Διάθεσις συν/τος δι' ὑποχρεώσεις—πρὸς τὴν
ἀλλοδαπήν (ἄρ. 1 ἀποφ. 188691/31) σ. 63.- Δραχμοποιήσις δανείων (ἄρ. 3
Α.Δ. 29-7-32) σ. 99—100.- Ἐξαίρεσις ἀπὸ δραχμοπ. καὶ ρύθμισις δφειλῶν—
(ἄρ. 1 καὶ 2 Α.Ν. 25-1-36) σ. 112—113, (Α.Ν. 26-6-35) σ. 117—129.- Ἐγγύησις
Δημοσίου διὰ δάνεια — (ἄρ. 4 Α. Δ. 29-7-32) σ. 100, (ἄρ. 6 § 4 Α. Ν.
26-6-35) σ. 124.- Ἐγγύησις ΕΤΕ πρὸς—(ἄρ. 8 Α. Ν. 26-6-35) σ. 126. - Ἐνυ
πόθ. δάνεια Κτηματικῶν Τραπεζῶν εἰς συν/μα (ἄρ. 11 § 2 Ν. 5422) σ.
22.- Διακανονισμὸς διαφορᾶς δραχμοποιήσεως μετὰ Δημοσίου (Α. Ν. 795)
σ. 113 σημ. 2.

Τράπεζαι : Καταθέσεις (ἄρ. 7 Α. Ν. 28-9-31) σ. 5.- Ἐκχώρησις συν/τος ἐκ κα-
ταθέσεων (ἄρ. 2 Α. Ν. 8-10-31) σ. 6. - Μεταφορὰ καταθέσεων εἰς συν/μα
(ἄρ. 6 § 3 Ν. 5422) σ. 19, (ἄρ. 2 ἀποφ. 160830/31) σ. 62.- Ἀπόδοσις καταθέ-
σεων εἰς συν/μα (ἄρ. 11 § 2 Ν.Δ. 1-8-35) σ. 108, (ἄρ. 3 ἀποφ. 160830/31) σ. 62.
(ιδ. καὶ *Καταθέσεις*).- Ἀνεύθυνον διὰ μὴ ἀπόδοσιν καταθέσεων (ἄρ. 11 § 1
Ν.Δ. 1-8-35) σ. 108. Ὁφειλαὶ εἰς συν/μα πρὸς—(ἄρ. 2 Α. Ν. 8-10-31) σ. 6, (ἄρ.
6 § 4 Ν. 5422) σ. 20.- Τακτοποίησις position—παρὰ Τρ. Ἐλλ. (ἄρ. 2 Α. Ν.
8-10-31) σ. 6, (ἄρ. 7 Ν. 5422) σ. 20, (ἄρ. 5 § 3 Α. Δ. 29-7-32) σ. 102.- Δάνεια—
εἰς συν/μα (άρ. 4 Α. Ν. 8-10-31) σ. 7.- Ὑποχρεώσεις—ὑποβολῆς στοιχείων εἰς
Τρ. Ἐλλ. (άρ. 2 Ν. Δ. 1-2-32) σ. 9.- Ἀγορὰ καὶ πώλησις χρυσοῦ καὶ συν/τος
(άρ. 2-4 Ν. 5422) σ. 12-18. - Ὁφειλαὶ—πρὸς Τρ. Ἐλλ. καὶ λοιπάς—(άρ. 6 §
5 Ν. 5422) σ. 20.- Ἀπόδοσις εἰς Τρ. Ἐλλ. συν/τος ἔξι ἔξαγωγῆς ἢ ὑπε-
ραγορῶν (άρ. 6 § 6 Ν. 5422) σ. 20.- Ἀπαγόρευσις ἀγορᾶς τίτλων εἰς τὴν
ἀλλοδαπήν (άρ. 9 § 1 Ν. 5422) σ. 20.- Ἀπαγόρευσις ἐπενδύσεων εἰς ξένας
ἀξίας (άρ. 9 § 2 Ν. 5422) σ. 20.. - Ἀπαγόρευσις δημιουργίας ἀποθέματος
εἰς συν/μα (άρ. 9 § 3 Ν. 5422) σ. 20.- Σφράγισις τοκομεριδίων παρὰ—(άρ.
10 § 1 Ν. 5422) σ. 21. - Ενυπόθηκα δάνεια κτηματικῶν—(άρ. 11 § 2 Ν. 5422)
σ. 22 (ιδ. *Τράπεζα Ἐθνική Κτηματική*).- Ἀποζημίωσις—ἐπὶ ἀνακλήσης ἔξου-
σιοδοτήσεως Τρ. Ἐλλ. (άρ. 5 Α. Ν. 33) σ. 39. - Παραλαβὴ φορτωτικῶν
παρὰ μὴ ἔξουσιοδοτημένων— (ἀπόφ. 108548/36) σ. 61.. Διαφορὰ ἐκ δραχ-
μοπ. πόθεν καλυπτέα (άρ. 9 Ν. Δ. 1-8-35) σ. 106—107.- Ἀποστολὴ ἀλληλο-
γραφίας—(άρ. 1 ἀποφ. 160830/31) σ. 61. - Ὑποχρεώσεις—μεσολαβουσῶν
εἰς ἔξαγωγὴν (ἀπόφ. 19-3-32) σ. 64.- Ἐξουσιοδοτημέναι—περιπτώσεις, καθ'
ὅς ἐπιτρέπεται πώλησις συν/τος (ἐγκ. Ὑπ. Οἰκ. 127801/39) σ. 68—71..
Διαφορὰ ἐκ δραχμοπ. ἀνήκουσα εἰς Δημόσιον (άρ. 5 Α. Δ. 29-7-32) σ.
100—102.- Ὑπολογισμὸς διαφορᾶς—(άρ. 6-8 Ν.Δ. 1-8-35) σ. 103—107.- Συμ-
βιβαστικὸς διακανονισμὸς διαφορᾶς—(άρ. 3 Α. Ν. 25-1-36) σ. 113, (Α.Ν. 1397)

σ. 114—117.- Κύρωσις διακανονισμοῦ μετὰ Λαϊκῆς Τρ. (ἄρ. 15 Α. Ν. 1704) σ. 53. - Ἐφαρμογὴ δραχμοποιήσεως εἰς ὑπ/τα ξένων—(ἄρ. 15 Ν. Δ. 1-8-35) σ. 108. - Ἀπαγόρευσις διαθέσεως τοῦ ἐν—μεταλλικοῦ (ἄρ. 3 Ν. 987) σ. 135—136.-Ρύθμισις παλαιῶν δφειλῶν εἰς χρυσὸν—(Δ. 10-7-31) σ. 140—142.- Ρύθμισις δφειλῶν Τρ. Ἀνατολῆς (Α. Ν. 1419) σ. 142—143.—(ἰδὲ καὶ : *Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος*.)

Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος : Μονοπωλιακὴ ἀγορὰ καὶ πώλησις χρυσοῦ καὶ συν/τος ὑπὸ—(ἄρ. 1-4 Α.Ν. 28-9-31) σ. 3—4, (ἄρ. 2 Ν. 5422) σ. 12. - Ἀνεύθυνον διὰ μὴ χορήγησιν συν/τος (ἄρ. 9 Α. Ν. 28-9-31) σ. 5, (ἄρ. ἔκτον Ν. 5406) σ. 11. - Ἀνεύθυνον ἐν τῇ ἀσκήσει συν/κῆς πολιτικῆς (ἄρ. 11 Α. Ν. 800) σ. 46. - Ἀνεύθυνον—διὰ μὴ χορήγησιν ἀδείας ἀποδόσεως καταθέσεως (ἄρ. 2 § 2 Ν. 5422) σ. 32. - Ὑποχρέωσις τακτοποιήσεως position Τραπεζῶν (ἄρ. 2 Α. Ν. 8-10-31) σ. 6, (ἄρ. 7 Ν. 5422) σ. 20, (ἄρ. 5 § 3 Α. Δ. 29-7-32) σ. 102. - Ἀπαλλαγὴ τοῦ κατὰ τὸ ἄρ. 63 τοῦ Κατ/κοῦ τῆς— φόρου (ἄρ. 4 Ν.Δ. 1-2-32) σ. 10. - Ἀρσις ὑποχρεώσεως ἀνταλλαγῆς τραπ/τίων μὲ συν/μα (ἄρ. 1 Ν. 5422) σ. 12. - Κάλυμμα παρὰ— (ἄρ. 1 Ν. 5422) σ. 12. - Συμμετοχὴ Δημοσίου ἐπὶ ώφελειῶν ἐξ ἐκδόσεως τραπ/τίων (ἄρ. 6 Ν. 5552) σ. 30. - Διάθεσις καλύμματος ἢ συν/τος ἀποφ. Ὑπουργ. Συμβουλίου (ἄρ. 7 Ν. 5665) σ. 33. - Ὑποχρέωσις—ἀποζημιώσεως ἐπὶ ἀνακλήσει ἔξουσιοδοτήσεως Τραπέζης (ἄρ. 5 Α. Ν. 33) σ. 39.

Τραπεζογραμμάτια : Ξένα (ἰδ. συνάλληση), — Τρ. Ἑλλ. (ἰδ. *δραχμή*, *Ἀναγκαστικὴ Κυκλοφορεία*).

Τυρός : Ἐξαγωγὴ (ἄρ. 4 ἀποφ. 160830/31) σ. 62.

Υπηρεσία Προστασίας Ἐθνικοῦ Νομίσματος : (ἄρ. 4 Α. Ν. 33) σ. 39, (ἄρ. 2 Α. Ν. 54) σ. 40—41, (ἄρ. 1-5 Α. Ν. 1704) σ. 47—49.

Χαρτόσημον : Ἀπαλλαγὴ αἰτήσεων, πιστοποιητικῶν κλπ. ἀφορώντων προστασίαν ἔθν. νομίσματος (ἄρ. 10 Α. Ν. 28-9-31) σ. 5, (ἄρ. 3 Ν. 5552) σ. 29.-Ἀπαλλαγὴ συμβάσεων ἄρ. 4 § 2 Α. Δ. 29-7-32, (ἄρ. 6 § 5 Α. Ν. 26-6-35) σ. 124—125.-Ἐπικόλλησις 3δράχμου — ἐπὶ ἔγγράφων ἀφορώντων προστασίαν ἔθν. νομίσματος (Α. Ν. 553) σ. 149.

Χρεώγραφα : Εἰσαγωγὴ (ἐγκ.·^oΥπ. Οἰκον. 127801/39) σ. 83—86.-Ἐλεγχος ἔξαγωγῆς (Καν. Λιμ. Πειρ.) σ. 89—92.- Ἐξαγωγὴ καὶ σφράγισις (ἄρ. 10 § 1 Ν. 5422) σ. 21.

Χρεωστάσιον : (ἰδ. *Δικαιοστάσιον*) δφειλῶν πρὸς τὴν ἀλλαδαπήν (ἄρ. 4 § 2 Ν. 5422) σ. 16—18. - Ὁφειλῶν πρὸς Τραπέζας (ἄρ. 1—4 Ν. 5634) σ. 31.

Χρηματοδότησις εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου : Συνομολόγησις ὑποχρεώσεων εἰς συν/μα πρὸς—(ἄρ. 11 § 2 Ν. 5422) σ. 22.-Ἐξαίρεσις ἀπὸ δραχμοποιήσεως δφειλῶν ἐκ—(ἄρ. 2 γ' Α. Δ. 29-7-32) σ. 97.

Χρηματοκιβώτια : Ὑποχρεώσεις ἐνοικιαστῶν (Α. Ν. 257) σ. 41, (Α. Ν. 309) σ. 41—42, (ἀπόφ. ΑΔΟΑ 3-9-36) σ. 82.

Χρηματισταί : (ἰδ. *Ἄργυραμοιβοί*, *Κολλυβισταί*, *Μεσῖται*).

Χρυσᾶ Νομίσματα : (ἰδ. *Χρυσός*).

Χρυσός : Ἀγορὰ καὶ πώλησις (ἄρ. 14 Α. Ν. 28-9-31) σ. 3—4, (ἄρ. 2 Ν. 5422)

σ. 12. - Ποιναὶ ἐπὶ ἀγοραπωλησίᾳ—(ἄρ. 8 Α. Ν. 28-9-31) σ. 5. - Δάνεια ἐπ' ἔνεχύρῳ—(ἄρ. 6 Α. Ν. 8-10-31) σ. 7, (ἄρ. 11 § 1 Ν. 5422) σ. 22. - Κεφάλαιον Ἀν. Ἐτ. πότε θεωρεῖται εἰς—(Α. Ν. 26-4-35) σ. 34. *Ἐπιβολὴ ἐλέγχου εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς—(ἄρ. 3 Α.Ν. 6-5-35) σ. 35, (Ν.1704) σ. 47—53.. *Ἀπαγόρευσις κατοχῆς—(ἄρ. 2 Α. Ν. 33) σ. 37.. Δραχμοποίησις δφειλῶν εἰς—(ἄρ. 14 Ν. Δ. 1-8-35) σ. 108, διεπομένων ὑπὸ Ν. 987 καὶ 1414 (Α. Ν. 618) σ. 114, (Α. Ν. 617) σ. 145. - Παλαιαὶ δφειλαὶ εἰς— (Ν. 987 καὶ 1414) σ. 135 — 136. - Ὁφειλαὶ Δημοσίου εἰς — (Ν. 5451) σ. 136 — 137. - Ὁφειλαὶ εἰς—ἐκ δανείων μεταξὺ ἀλλοδαπῶν ἐν Τουρκίᾳ (Ν. 5602) σ. 137. - Ὁφειλαὶ εἰς—ΕΤΕ (Ν. Δ. 20-9-25) σ. 137—140. - Ὁφειλαὶ εἰς—λοιπῶν τραπεζῶν (Δ. 10-7-31) σ. 140—142, (Α.Ν. 1419) σ. 142—143. Κατοχύρωσις καταθέσεων εἰς—(ψηφ. 7-6-27) σ. 143.. *Ἀπαιτήσεις εἰς—ἔνυπόθηκοι ἐπὶ μουσουλμανικῶν κτημάτων (Α. Ν. 608) σ. 145—146. - Δικαιοστάσιον ἐπὶ ἀπαιτήσεων εἰς—(ἄρ. 7 Δ. 13-9-35) σ. 146.
